

STUDY GUIDE

அரேபியர்களின்

வரலாறு

கீப். 570 - 1258 வரை

PREPARED BY

Dr. C. AMOSE

Associate Professor of History

Head, Department of Public Administration,

Muslim Arts College

Thiruvithancode - 629174

Kanyakumari District.

HISTORY OF THE ARABS

A.D. 570 TO 1258

Objective: It enables the students to familiarise with the various aspects of Islam and the history of the rise and establishment of Islamic Civilization.

Unit: I

Pre-Islamic Arabia and Muhammad Prophet:

Arabia - The cradle of the Semitic race - Mecca, Kaaba, the Quraysh - The Abyssinian - Geographical condition - The age of Ignorance (Jahiliya period) - Arab Kingdoms - Prophet Muhammad's Life and Teachings - Kuran The book of Allah Islamic doctrines and - beliefs- Five pillars of Islam

Unit: II

Early Caliphs and the expansion of Islamdom:

The Orthodox Caliphate Pious Caliphs, Abu Bakar, Umar, Uthman and Ali - Expansion and colonization Administration under the orthodox Caliphs - Struggle between Ali and Muawiah and the fallout.

Unit: III

Umayyads:

Umayyad Caliphate (661-750) - The Umayyad Caliphs-Golden Zenith of the Umayyads-Umayyad Administration - Socio cultural condition under Umayyads - Decline and fall of Umayyads.

Unit: IV

Abbasids:

Abbasid Caliphate, Abbasid Caliphs (750-1258) The Abbasid State and Society - Scientific and Literary Progress under Abbasids - Golden prime of the Abbasids - Fall of Abbasid dynasty.

Unit: V

Arabs in Spain and Egypt:

Islam in Spain-Cultural Progress in Islamic Spain - the Fatimids of Egypt - Administration, society and culture under Fatimids.

Text Books:

1. Philip K Hitti- "The History of the Arabs"
2. S. Selvin Kumar- "The Medieval Arabs"

Books for reference:

1. Ali K - A Study of Islamic History
2. Ameer Ali - History of Saracens
3. Arnold T.N. - Caliphate
4. Athar Hussian - The Glorious Caliphate
5. KhudaBaksh - History of the Islamic Civilization
6. Muir W. - The Caliphate: Its Rise, Decline and Fall
7. Zaiden J. - Omayyads and Abbasids

அரேபியர்களின் வரலாறு கி.பி 570 – 1258

அலகு I

முன் - இஸ்லாம் அரேபியா மற்றும் முஹம்மது நபி

அரபு நாடுகள்

அரபு நாடுகள் செங்கடலுக்கும் பாரசீக வளைகுடாவிற்கும் இடையில் அமைந்துள்ள ஒரு தீபகற்பத்தை அருகிலுள்ள கிழக்கே கொண்டுள்ளது. இன்று இது சவுதி அரேபியா, ஓமன், கத்தார், ஐக்கிய அரபு எமிரேட்ஸ் மற்றும் யேமன் மற்றும் பாரசீக வளைகுடாவில் அமைந்துள்ள பஹ்ரைன் தீவு மாநிலங்களைக் கொண்டுள்ளது. குவைத் ஒரு அரேபிய மாநிலம் என்று விவாதிக்கலாம், இருப்பினும் யூப்ரடீஸின் வாய்க்கு அருகில் அதன் நிலை நவீன மெசபடோமிய நாடுகளின் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. மொத்தத்தில் இந்த பகுதி அரேபியர்களின் - அரேபியா - குறைந்தது மூவாயிரம் ஆண்டுகளாக அறியப்படுகிறது. எவ்வாறாயினும், அதற்கு முன், கானானியர்கள் அரேபிய பாலைவனத்தில் இருந்த செமிட்டியர்களாக இருந்தனர்.

செமிடிக்-பேசுபவர்கள் ஆஃப்ரோ-ஆசிய மொழி குடும்பத்தின் துணைக்குழுவை உருவாக்கினர், இதில் ஹீப்ரு (இஸ்ரேலியர்கள்), அராமைக் (அராமியர்கள்), அரபு (அரேபியர்கள்) மற்றும் அம்ஹாரிக் (எத்தியோப்பியர்கள்) உள்ளனர். கிமு நான்காம் மில்லினியத்தின் இரண்டாம் பாதியில் அவர்கள் முதன்முதலில் தோன்றினர், எகிப்து மற்றும் மெசபடோமியாவிற்கு வெளியே குடிபெயர்ந்தனர். ஏராளமானோர் லெவண்டிற்குள் நுழைந்தனர், அங்கு அவர்கள் தற்போதுள்ள மற்றும் ஏற்கனவே பல இனங்களைக் கொண்ட - புதிய கற்கால மக்கள்தொகையில் பல்வேறு சிறிய நகரங்களில் இணைந்தனர், குறிப்பாக ஜெரிகோவில், தொல்லியல் இந்த வருகையை ஆதரிக்கிறது.

கிமு பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் காலநிலையால் தூண்டப்பட்ட சமூக சரிவு வரை ஆதிக்கம் செலுத்தும் கானானைட் அடையாளம் மற்றும் கலாச்சாரத்தை உருவாக்க இந்த செமிடிக்-பேச்சாளர்கள் விரைவாக லெவண்டில் ஒருங்கிணைந்தனர். இதன் விளைவாக இடம்பெயர்வு, சமூக சரிவு மற்றும் குறுகிய இருண்ட காலம் ஆகியவை முழு பிராந்தியத்தையும் மறுசீரமைத்தன. அரேபியா நாடோடி பழங்குடியினரின் தாயகமாக இருந்தது, ஆனால் இப்போது ஒரு அரபு அடையாளம் உருவாகத் தொடங்கியது, தெற்கு பாலைவனங்களில் இருந்து அரேபியர்களின் முதல் வரலாற்று குறிப்பு கிமு 853 இல் நிகழ்ந்தது, அவர்கள் சல்மனேசர் III இன் கீழ் சக்திவாய்ந்த அசிரியர்களை தோற்கடித்த மாநிலங்களின் கூட்டணியில் ஈடுபட்டபோது. ஒரு நூற்றாண்டிற்குள் அந்த இரண்டு மாநிலங்கள் கைப்பற்றப்பட்டன: சமாரியாவை மீண்டும் எழுச்சி பெற்ற சர்கோனைட் அசிரியர்கள் மற்றும் யூதா பாபிலோனியர்களால் கைப்பற்றப்பட்டனர். பிராந்திய அதிகார மாற்றம் அரபு குழுக்களை வடக்கு நோக்கி இடம்பெயர அனுமதித்தது.

ஏதோமுக்கு. ஏதோமியர்களும் இடம்பெயர்ந்து, ஹெப்ரோனில் குடியேறினர், அதை ரோம் இடுமாயா என்று அறியும். முன்னாள் ஜெபுசைட் நகரம்

பாபிலோனியாவின் (கிமு 979-748) நிலைமை இந்த நேரத்தில் மிகவும் குழப்பமடைந்தது, பல்வேறு காசைட், பாபிலோனியன் மற்றும் புதிதாக வந்த கல்தேயன் மற்றும் அரேபிய குழுக்கள் அதிகாரத்திற்காக போட்டியிடுகின்றன, அதே போல் தொலைதூர எலமைட் வம்சாவளியைக் கூறும் சில தனிநபர்களும். சிம்மாசனத்தைப் பாதுகாப்பவர்களில் பெரும்பாலோர் அரசியல் ரீதியாக துண்டு துண்டான அரசை எதிர்கொண்டு மிகக் குறைவாகவே சாதிக்கிறார்கள்.

தாமஸ் மற்றும் சமாரியா இடையே சமீபத்திய மோதல்கள் இருந்தபோதிலும், அம்மோன், அர்வாட், பைப்லோஸ், ஏதோம், எகிப்து, ஹமாத், கேதார் போன்ற மாநிலங்களின் கூட்டணியில் உறுப்பினராக உள்ளார். மற்றும் சமாரியா (தோற்றத்தில் இன்றுவரை ஒரே போரில் அறியப்பட்ட மிகப் பெரிய எண்ணிக்கையிலான போர்வீரர்களைக் கொண்ட கர்கார் போரில் அசிரியாவின் ஷல்மனே செர் III உடன் சண்டையிடுகிறார்கள், மேலும் இது தெற்கு பாலைவனங்களிலிருந்து (குறிப்பாக கேதாரைட்டுகள்) அரேபியர்களின் முதல் வரலாற்றுக் குறிப்பு ஆகும். இதற்கு நேர்மாறான கூற்றுக்கள் இருந்தபோதிலும், அசீரியர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டனர், ஏனெனில் அவர்கள் தங்கள் அருகிலுள்ள இலக்கான ஹமாத் தை நோக்கிச் செல்லவில்லை, மேலும் ஆறு ஆண்டுகளாக ஹமாத் மற்றும் டமாஸ் மீதான தாக்குதல்களை மீண்டும் தொடங்கவில்லை (அம்ச இணைப்பைப் பார்க்கவும்). பெலிஸ்தியர்கள் அரேபியர்கள் மற்றும் எத்தியோப்பியர்களுடன் சேர்ந்து யூதாவில் உள்ள ஜெருசலேமைக் கொள்ளையடித்தனர், அவர்கள் யோராமின் வீட்டைக் கொள்ளையடித்து, அவருடைய இளைய மகன் யோவாகாஸைத் தவிர அவரது குடும்பத்தினர் அனைவரையும் அழைத்துச் சென்றனர். கிமு 722-720 க்கு இடையில், மோவாப், பெலிஸ்தியா, யூதா மற்றும் ஏதோம் அசீரிய மேலாதிக்கத்திற்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்தனர்.

அடுத்த பதிவில் மோவாப் இரண்டாம் சர்கோன் மன்னருக்கு அஞ்சலி செலுத்துவதைக் காட்டுகிறது, ஆனால் புதிதாக நிறுவப்பட்ட ஆளுநரைக் காட்டிலும் ஒரு பூர்வீக ஆட்சியாளரால் வழிநடத்தப்படுவதாகத் தெரிகிறது. மோவாபிய துருப்புக்கள் பின்னர் அரபு பழங்குடியினருக்கு எதிரான அசீரியப் போர்களில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பாபிலோனின் ஷமாஷ்-சுமி-உகின் அசிரிய ராஜ்யத்தில் தனது சகோதரருக்கு எதிராக (கிமு 649) கிளர்ச்சி செய்தார். அஷூர்பானிபால் விரைவில் பாபிலோனை முற்றுகையிட்டு, அதை மீண்டும் பேரரசுக்குள் கொண்டு வந்தார். பாபிலோனுக்கு ஆதரவாக அரேபிய கேதாரிகள் மற்றும் நபாட்டு நடத்திய கிளர்ச்சிகளும் பாபிலோன் மீளக் கைப்பற்றப்படுவதற்கு முன் நிறுத்தப்பட்டிருக்கலாம். பாபிலோனின் கைப்பாலை ஆட்சியாளர் அரியணையில் அமர்த்தப்படுவதற்கு இரண்டு ஆண்டுகள் நேரடி ஆட்சி தேவைப்படுகிறது, அதே சமயம் நபது தலைவரின் மகன் நட்னு அவர்களின் மக்களின் தலைவராக அறிவிக்கப்படுகிறார் (அவரது தந்தையின் தலைவிதி பதிவு செய்யப்படவில்லை).

கிமு 539 இல் நபோனிடஸ் அசிரிய கலாச்சாரத்தை மீண்டும் அறிமுகப்படுத்த முயற்சிப்பதன் மூலம் பாபிலோனியர்களை கோப்படுத்தினார், முக்கியத்துவத்தின் அடிப்படையில் பாபிலோனின் மார்க்கின் மேலே சந்திர கடவுளான சின் வைப்பது உட்பட. ஒருவேளை அதன் காரணமாக, பாரசீகத்தின் சைரஸ் 'தி கிரேட்' கிழக்கிலிருந்து பாபிலோனியாவிற்குள் நுழையும் போது, தியாலா மற்றும் டைக்ரிஸ் நதிகள் சங்கமிக்கும் இடத்தில் ஒரு பெரிய போருக்கு மட்டுமே எதிர்ப்பு இருந்தது.

அக்டோபர் 12/13 அன்று, பாபிலோன் சைரஸால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டது, அவர் தனது குடிமக்களுக்கு அறிவொளியான அணுகுமுறையைக் கடைப்பிடித்தார், மேலும் சிறைபிடிக்கப்பட்ட யூதர்களை வீடு திரும்ப அனுமதிக்கிறார். கிமு 525 இல் பெர்சியர்கள் எகிப்தை ஆக்கிரமித்து, அராபியா மாகாணம் விரைவில் உருவாக்கப்படும் வரை, அரேபியா ஒரு காலத்திற்கு மறந்துவிட்டதாகத் தெரிகிறது.

பண்டைய எகிப்து பாரசீகப் பேரரசால் கிமு 525 இல் காம்பைசஸின் கீழ் கைப்பற்றப்பட்டது, பின்னர் கிமு 404 வரை ஒரு பெரிய சாத்ரபியாக இணைக்கப்பட்டது. இது ஒரு விக் கல் இல்லாமல் இல்லை, இப்போது கிளர்ச்சியாளர் இருபத்தி ஆறாவது வம்சத்தின் பாரோ, Psamtik III மூலம் காம்பைஸ் தோற்கடிக்கப்பட்டார், அவர் இறுதியாக டேரியஸ் I ஆல் நசுக்கப்படுவதற்கு முன்பு ஒரு குறுகிய கால மறுமலர்ச்சியை அனுபவிப்பதாகக் கருதப்படுகிறார். பெர்சியாவின் அச்செமனிட் மன்னர்கள் பின்னர் இந்த சகாப்தத்தில் பாரோக்களாக அங்கீகரிக்கப்பட்டு, இருபத்தி ஏழாவது வம்சத்தை உருவாக்கியது, இருப்பினும், அவர்களின் நிர்வாக சொற்களில், இது ஒரு உத்தியோகபூர்வ சாத்ரபி அல்லது மாகாணமாக இருந்தது.

பாபிலோனியப் பேரரசுக்குச் சொந்தமான தைமாவின் சோலையைச் சுற்றியுள்ள அரேபியா, காம்பைசஸின் எகிப்திய பிரச்சாரத்தின் போது பாரசீகப் பேரரசுடன் மட்டுமே இணைக்கப்பட்டது. நிர்வாக ரீதியாக இது முத்தாயாவின் (எகிப்து) பெரிய சாத்ரபியில் சேர்க்கப்பட்டது. அதற்கும் கிமு 539 இல் பெர்சியர்களிடம் பாபிலோனின் முந்தைய வீழ்ச்சிக்கும் இடையில், பெர்சியர்கள் அதைச் சுற்றி வரும் வரை 'உரிமை கோரப்படாத' பல பகுதிகளில் இதுவும் ஒன்றாக இருக்கலாம்.

இருப்பினும், கிமு 525 இல் உருவாக்கப்பட்ட நட்பின் பந்தத்தின் காரணமாக, அரேபியர்கள் உண்மையில் எந்த சத்திரியத்திலும் நுழையவில்லை மற்றும் அரச அஞ்சலியில் இருந்து விலக்கு பெற்றனர் (தனிநபர்கள் பிராந்தியத்தின் சட்ராப்களாகக் கணக்கிடப்பட்டாலும்). அதற்கு பதிலாக அவர்கள் பாரசீக மன்னர்களுக்கு ஒரு வருடத்திற்கு ஆயிரம் தாலந்து (சுமார் முப்பது டன்கள்) தூபத்தை 'பரிசாக' கொண்டு வந்தனர். ஹெரோடோடஸ் செர்க்ஸஸின் கிரேக்கப் பயணத்திற்காக விதிக்கப்பட்ட பல்வேறு குழுக்களில் ஒரு அரபு ஒட்டகப் படையையும் குறிப்பிடுகிறார். இந்த அரேபியர்கள் நீண்ட வளைந்த முதுகு வில் ஆயுதம் ஏந்தியிருந்தனர்.

அச்செமனிட் காலத்தில் அராபியா என்ற சொல் இன்றைய சலூதி அரேபியா மற்றும் அண்டை மாநிலங்களின் வடக்குப் பகுதியுடன் மட்டுமே தொடர்புடையது. ஹெரோடோடஸ் அரேபியர்களை மத்தியதரைக் கடலுக்கும் செங்கடலுக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியில், முக்கியமாக தெற்கு பாலஸ்தீனத்திலிருந்து வடக்கு சினாய் வரையிலான கடற்கரையோரத்தில் அமைத்தார். அவர்கள் தெற்கு மெசபடோமியாவின் புல்வெளிகளிலும் வாழ்ந்தனர். மத்திய மற்றும் தெற்கு பகுதிகள் பெரும்பாலும் அறியப்படாத பிரதேசமாக இருந்தன. ஒரு நிர்வாக அமைப்பைக் காட்டிலும் புவியியல் சார்ந்ததாகக் குறிப்பிடுவதற்கு அராபியாவின் இந்த பயன்பாடு, கிமு 853 இல் தொடங்கும் அசிரிய அரச கல்வெட்டுகளில் தோன்றும் 'அரிபி' ('அரபு, அருபு') என்ற சொல்லில் இணையாக உள்ளது.

பழைய ஏற்பாட்டில் 'அரபு' என்ற சொல் சிரிய பாலைவனத்தில் வசிப்பவர்களைக் குறிக்கிறது. அச்செமனிட் காலத்தின் பாபிலோனிய பொருளாதார மற்றும் சட்ட ஆவணங்களில் சில அரேபியர்கள் (அர்பாயா) நிப்பூர், சிப்பார், உருக் மற்றும் பிற நகரங்களுடன் பாபிலோனின் குடியிருப்பாளர்கள் (கிமு முதல் மில்லினியத்தில் அதன் வரலாற்றில் ஒரு பங்கைக் கொண்டிருந்தவர்கள்) என்று குறிப்பிடப்படுகிறார்கள். இந்த அரேபியர்களால் பேசப்படும் மொழி தெரியவில்லை, சில பாதுகாக்கப்பட்ட பெயர்கள் (சுமார் இருபது) அராமிக் மொழியிலிருந்து வேறுபடவில்லை.

கி.பி ஏழாம் நூற்றாண்டின் அரேபிய படையெடுப்பு, எஞ்சியிருக்கும் நபாட்டியன் அடையாளத்தை அழித்து, புதிய இஸ்லாமியப் பேரரசில் அவர்களை இணைத்துக்கொண்டது. எட்டாம் நூற்றாண்டில் அபு முஸ்லிமின் கீழ் அப்பாஸிட்கள் கொராசான் எமிரேட்டில் ஒரு வெளிப்படையான கிளர்ச்சியைத் தொடங்கினர், இது பேரரசின் முகத்தை மாற்றி அதன் கவனத்தை பாக்கத்திற்கு நகர்த்தியது. 909 இல், இப்ரிகியாவின் அக்லாபிட் ஆட்சியாளர் அப்துல்லாவின் கொலை மற்றும் அவரது சகோதரர்கள் மற்றும் மாமாக்களை ஜியாதாத் படுகொலை செய்ததற்கு நன்றி, இப்ரிகியா பாத்திமியர்களால் கைப்பற்றப்பட்டார். அவர்கள் மொராக்கோ, சிரியா, அல்ஜீரியா மற்றும் அரேபியாவை விரைவாகக் கைப்பற்றி, 1258 இல் மங்கோலியர்களால் அழிக்கப்படும் வரை பாக்கத்தை எதிர்க்கும் உரிமைகளை நிறுவினர். இஸ்லாமியப் பேரரசு சமமாக அழிக்கப்பட்டது.

அடுத்தடுத்த அரபு சொத்துக்கள் பெரும்பாலும் துண்டு துண்டாக அல்லது எகிப்தில் இருந்து கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன. பிரதேசங்களுக்கிடையில் அடிக்கடி போர்கள் வெடிக்கின்றன மற்றும் பகைகள் பெரும்பாலும் பல ஆண்டுகளாக தொடர்கின்றன, இதன் விளைவாக இரத்தம் சிந்துகிறது. பதினாறாம் நூற்றாண்டில் இறுதி பிராந்திய அதிகாரம் அனடோலியாவில் ஒட்டோமான்களால் கைப்பற்றப்பட்டது, ஆனால் மக்காவை அதன் முக்கிய மையப் புள்ளிகளில் ஒன்றாகக் கொண்ட அரேபியா போன்ற வெளிப் பிரதேசங்களில் கோஷ்டி சண்டை தொடர்கிறது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் மற்றும் முதல் உலகப் போரின் சீர்குலைக்கும் பிராந்திய செல்வாக்கின் முடிவில், அரேபியா பெரும்பாலும் ஹாஷிமைட் டிரான்ஸ்-ஜோர்டானின் ஒரு பகுதியாகும். அந்த நேரத்தில், அரேபியாவின் சுதந்திரத்திற்கான கவனம் ரியாத்தின் சவுதி அமீர்கள் மீது உள்ளது.

அரேபிய தீபகற்பம் ஒரு விசாலமான விட்டம், சுமார் ஒரு மில்லியன் சதுர மைல்கள் அல்லது அதிகப்பட்சம் ஒரு மில்லியன் மற்றும் மூன்று லட்சம் சதுர மைல்கள் பரப்பளவைக் கொண்டுள்ளது, மேலும் இது ஆசியாவின் தென்மேற்குப் பகுதியையும் உள்ளடக்கியது. இது தீபகற்பம் என்று அழைக்கப்படுகிறது, ஏனென்றால் தெற்கே, மேற்கு மற்றும் கிழக்கில் இருந்து மூன்று பக்கங்களிலிருந்தும் நீர் சூழ்ந்துள்ளது, அரேபிய கோல்ஃப் மற்றும் கிழக்கில் ஓமன் கடல், தெற்கில் இந்தியப் பெருங்கடல் மற்றும் மேற்கில் செங்கடல் ஆகியவற்றின் எல்லையாக உள்ளது. , மற்றும் லெவன்ட் பள்ளத்தாக்கு

வடக்கில் அமைந்துள்ளது. அதன் வடக்கு எல்லை கிழக்கு மத்தியதரைக் கடலில் அமைந்துள்ள கானாவில் தொடங்குகிறது

சினாய் பயணத்தின் போது தண்ணீர் வழங்கப்பட்டது. பல எகிப்திய கோவில்கள் அழிக்கப்படுகின்றன, ஆனால் காம்பைசஸ் எலிபண்டைன் மீது யூத கோவிலை காப்பாற்றுகிறார். இருப்பினும், Psamitik உடனடியாக பிடிபடவில்லை என்று தெரிகிறது. அதற்கு பதிலாக அவர் அல்லது அவரது படைகளின் பெரும்பகுதி டச்லா சோலையைச் சுற்றி அடைக்கலம் தேடுகிறது. கேம்பிசஸ் ஐம்பதாயிரம் பேர் கொண்ட படையுடன் அவரைப் பின்தொடர்கிறார், ஹெரோடோஸின் கூற்றுப்படி, முழு இராணுவமும் பாலைவனத்தில் மறைந்துவிடும். மறைமுகமாக ஒரு மணல் புயல் (கிமு 524 இல்) கடக்கப்பட்டது. மிகவும் சாதகமான நவீனக் கோட்பாடு என்னவென்றால், இந்தக் கதை கேம்பைஸின் வாரிசு ஒரு சங்கடமான தோல்வியை மறைக்க உருவாக்கப்பட்டது. இந்த கோட்பாட்டில், Psamitik mana எகிப்தின் பெரும்பகுதியை மீண்டும் கைப்பற்றி தலைநகர் மெம்பிஸில் பார்வோனாக முடிசூட்டப்படுகிறான்.

பெர்சியாவில் கேம்பிசஸின் வாரிசு, டேரியஸ் I, எகிப்திய 'கிளர்ச்சியை' கேம்பிசஸ் தோற்கடித்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, கிமு 522 இல் (அல்லது கிமு 521) ஒரு நல்ல இரத்தக்களரியுடன் முடித்தார். எகிப்தை ஆளுவதற்கு சட்ராப்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள், மறைமுகமாக, அவர்கள் அராபியாவின் மீதும் அதிகாரத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். இல் இணைந்து உடன் சட்ராப் மசாயஸ் கிழக்கு, பெல்சன் எபிரின்-நாரி மற்றும் பெனிசியா கிளர்ச்சியை அடக்குவதற்கு கிரேக்க கூலிப்படையின் புதிய படகளை வழிநடத்துகிறார்கள். லெவண்ட் (முதன்மையாக சிடோன் தலைமையில்). முக்கிய தாக்குதல் சிடோன் மீது விழுகிறது, ஆனால் இரண்டு சட்ராப்களும் விரட்டினார். பாரசீக மன்னரே இன்னும் நேரடியான தலையீட்டைப் பின்பற்ற வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளார். இந்த தேதிக்குப் பிறகு Bēlsunu ஒரு டெர்னஸால் மாற்றப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. அவருக்கு எபிர்-நாரி வழங்கப்படாததால், பெனிசியா மற்றும் அராபியா மட்டும் வழங்கப்படாததால் அவர் குறைந்த தரத்தில் இருக்கலாம்.

கிமு 334 இல் மாசிடோனின் அலெக்சாண்டர் டார்டனெல்லலைக் கடந்து பாரசீகப் பேரரசுக்குள் தனது பிரச்சாரத்தைத் தொடங்கினார். அனடோலியாவின் பெரும்பகுதி கி.மு. 333 வாக்கில் விழுகிறது மற்றும் அர்சமேஸ் வீழ்ச்சி (அதிகாரப்பூர்வமாக அராபியா மற்றும் முன்னணி அரேபிய மற்றும் எத்தியோப்பியக் குழுக்களின் சாட்ராப் ஆகும்). அலெக்சாண்டர் கிமு 333-332 இல் சிரியாவிற்குச் சென்று எபிர்-நாரியின் சமர்ப்பிப்பைப் பெறுகிறார், இது அவருக்கு ஹர்ரன், யூதா மற்றும் பெனிசியா (முதன்மையாக பைப்லோஸ் மற்றும் சிடோன், டயர் வலுக்கட்டாயமாக எடுக்கப்படும் வரை நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது) ஆகியவற்றைப் பெறுகிறது. அதுரா, காசா மற்றும் எகிப்து சரணடைந்தன. ஆதுராவின் மசேயஸ் ஆரம்பத்தில் அலெக்சாண்டரை எதிர்ப்பதன் மூலம் தனது பங்கை வகிக்கிறார், ஆனால் இறுதியில் அவர் சரணடைகிறார், மேலும் அலெக்சாண்டர் அவரை மெசபடோமியாவின் சாட்ராப் ஆக்குகிறார்.

அரேபிய தீபகற்பம் ஒரு விசாலமான விட்டம், சுமார் ஒரு மில்லியன் சதுர மைல்கள் அல்லது அதிகபட்சம் ஒரு மில்லியன் மற்றும் மூன்று லட்சம் சதுர மைல்கள் பரப்பளவைக்

கொண்டுள்ளது, மேலும் இது ஆசியாவின் தென்மேற்குப் பகுதியையும் உள்ளடக்கியது. இது தீபகற்பம் என்று அழைக்கப்படுகிறது, ஏனென்றால் தெற்கே, மேற்கு மற்றும் கிழக்கில் இருந்து மூன்று பக்கங்களிலிருந்தும் நீர் சூழ்ந்துள்ளது, அரேபிய கோல்ஃப் மற்றும் கிழக்கில் ஓமன் கடல், தெற்கில் இந்தியப் பெருங்கடல் மற்றும் மேற்கில் செங்கடல் ஆகியவற்றின் எல்லையாக உள்ளது. , மற்றும் லெவன்ட் பள்ளத்தாக்கு வடக்கில் அமைந்துள்ளது. அதன் வடக்கு எல்லை கிழக்கு மத்தியதரைக் கடலோரத்தில் அமைந்துள்ள கானாவில் தொடங்கி, சவக்கடலைக் கடந்து கிழக்கு ஜெடான் வரை நீண்டு, பின்னர் டமாஸ்கஸ் வழியாக யூப்ரடீஸை நோக்கிச் சென்று பாரசீக வளைகுடாவில் முடிவடைகிறது என்று புவியியலாளர்கள் நம்புகின்றனர், இது ஆழத்தில் ஆப்பிரிக்க கண்டத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. நேரம். பின்னர் அது செங்கடல் தோற்றத்துடன் வட ஆபிரிக்காவிலிருந்து பிரிந்தது. இவ்வாறு வடக்கில் இருந்து நீரால் சூழப்பட்டது, மேலும் இங்கிருந்து அது தீபகற்பம் அல்லது (அரேபிய தீபகற்பம்) என்று அழைக்கப்படுகிறது, ஏனெனில் இது அரேபிய மக்களால் அழைக்கப்படுகிறது.

அரபு நாடுகளின் பிரிவுகள்

கிரீஸ் மற்றும் ரோமானியர்களின் பண்டைய புவியியலாளர்கள் அதை மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரித்தனர் 1. பாறை அல்லது ஸ்டோனி அரபு நாடுகள், 2. பாலைவன அரபு நாடுகள், 3. மகிழ்ச்சியான அரபு நாடுகள். கல் அரபு நாடு சினாய் தீவைக் கொண்டுள்ளது, இது பாலஸ்தீனத்தின் எல்லையிலிருந்து செங்கடல் வரை நீண்டுள்ளது, மேலும் பாறைகள் நிறைந்த குறைந்த மக்கள்தொகை கொண்ட பகுதிகளால் சூழப்பட்ட ஒரு கல்லால் சூழப்பட்டுள்ளது. முதலில் அரேபியர்களால் அழைக்கப்படும் பாலைவனம்: (சமாவாவின் பாலைவனம்), இது குஃபாவிற்கும் லெவண்டிற்கும் இடையில் வடக்கில் அமைந்துள்ளது, மேலும் இது ஒரு தட்டையான நிலம், கல் இல்லாதது, மேலும் சில நீர் கிணறுகள் மற்றும் வளங்கள் மட்டுமே உள்ளன. இது (சமாவா பாலைவனம்) மற்றும் ஆகா மற்றும் சல்மா மலைகளுக்கு தெற்கே அமைந்துள்ளது. அவை ஷம்மர் மலைகள் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன, மேலும் அவை அல்-சூரத் மலையின் மேற்குத் தொடரிலிருந்து வந்தவை. அவை கிழக்கு திசையை நோக்கி நகர்கின்றன மற்றும் நகரின் வடக்கே சமவெளி வரை நீண்டுள்ளன.

இரண்டாவதாக தெற்கில் அமைந்துள்ள பாலைவனம், இது அழைக்கப்படுகிறது: (வெற்று காலாண்டு). இது வடக்கில் சமவா என்ற பாலைவனத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது மற்றும் கிழக்கில் அரேபிய வளைகுடா வரை நீண்டுள்ளது. இது ஒரு பெரிய மணல் பாலைவனமாகும், இது வறட்சி மற்றும் வனப்பகுதிகளால் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. இப்பகுதியில் ஒரு சில இடங்களில் மரங்களும் பனை மரங்களும் உள்ளன. வடக்கில் சர்ஹான் பள்ளத்தாக்கு, தெற்கில் அல்-ராமா பள்ளத்தாக்கு மற்றும் அல்-தவாசீர் பள்ளத்தாக்கு போன்ற சிறிய எண்ணிக்கையைத் தவிர வேறு எந்த பள்ளத்தாக்குகளிலும் தண்ணீர் இல்லை, அங்கு சில மழை பெய்யும், அதனால் பள்ளத்தாக்குகள் தண்ணீரால் நிரம்பியுள்ளன.

மூன்றாவதாக, எரிமலைகளால் உருவாக்கப்பட்ட பாலைவனம், "வெப்பம் என்றால் கருங்கற்கள் கொண்ட நிலம், நெருப்பால் எரிந்தது போல் முணுமுணுக்கிறது" என்று யாகுத் அல்-ஹிமாவி குறிப்பிட்டுள்ளார். (வெப்பமான நிலங்கள்) அரபு நாடுகளில், குறிப்பாக

மதீனாவைச் சுற்றி பல உள்ளன, மேலும் யாருத் தனது புத்தகமான தி க்ளோசரி ஆஃப் கன்ட்ரீஸில் 19 வெப்பமான நிலங்கள் மற்றும் நன்கு அறியப்பட்டவை: தபூக், ஹரத் சலீம், ஹரத் லல்லி, ஹரத் ஒளதாஸ், ஹரத் கிளாஸ் மற்றும் ஹரத் வாகிம் மகிழ்ச்சியான அரபு நாடுகளில் நஜ்த், ஹெஜாஸ், ஏமன் மற்றும் ஓமன் ஆகியவை அடங்கும். நஜ்த் பாடியா அல்-ஷாமின் தெற்கில் அமைந்துள்ளது, மேலும் இது அல்-ஹெஜாஸ் மற்றும் அல்-அஹ்சா இடையே அரேபிய தீபகற்பத்தின் நடுப்பகுதியை உள்ளடக்கியது, பிராந்திய-யமாமா அல்லது அல்-அரூத், அங்கு நகரம் வெறிச்சோடி இருந்தது, மேலும் நஜ்த்தை பிரிக்கிறது. அம்மன் மலைகள், காலியான காலாண்டின் பாலைவனம்.

ஹிஜாஸ் சினாய் தீவின் தெற்கில் அமைந்துள்ளது, மேலும் இது செங்கடலுடன் அயிலாவிலிருந்து (இன்று அகபா என்று அழைக்கப்படுகிறது) யேமன் வரை செல்கிறது. இது ஹெஜாஸ் என்று அழைக்கப்பட்டது. ஏனெனில் இது தெஹாமா மற்றும் நாட் இடையே அல்லது தெஹாமா மற்றும் அல்-அரூட் இடையே அல்லது அல்-யமாமா மற்றும் அல்-அரூட் இடையே, மற்றும் யேமன் மற்றும் நஜ்த் இடையே பொதுவாக, ஹோவாஸ் ஒரு ஏழை நாடு, இது மழையால் நிரம்பிய பல பள்ளத்தாக்குகளைக் கொண்டுள்ளது. தண்ணீர், மற்றும் அதன் காலநிலை மிகவும் சூடாக இருக்கிறது, ஆனால் தைஃப் போன்ற சில நகரங்களில் இது மிதமானது. மக்கா மற்றும் மதீனா ஆகிய இரண்டு முக்கிய நகரங்களின் காரணமாக ஹிஜாஸ் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது, மேலும் இது ஆராய்ச்சியாளர்கள், அறிஞர்கள் மற்றும் வரலாற்றாசிரியர்களிடமிருந்து பெரும் கவனத்தைப் பெற்றது, ஏனெனில் இது புதிய மதம் பரவிய இஸ்லாத்தின் தொட்டிலாகும்.

பழங்காலத்திலிருந்தே வளமான நிலங்கள் நிறைந்த ஹிலாரின் தெற்கே ஏமன் நாடுகள் அமைந்துள்ளன. பருவமழை மூலம் சேகரிக்கப்படும் தண்ணீரை நம்பி, நல்ல வடிகால் கிடைக்கும் விவசாயம் உள்ளது. யேமனின் மிகவும் பிரபலமான நகரங்கள் சனா, ஏடன் மற்றும் நஜ்ரான் மற்றும் கிழக்கு நகரமான ஹட்ராமவுட் இந்தியப் பெருங்கடலின் கடற்கரையில் அமைந்துள்ளது. பல மலைகளும் பள்ளத்தாக்குகளும் உள்ளன. Zefar நகரம் ஹத்ரமவுட்டின் கிழக்கில் அமைந்துள்ளது, இது மசாலா மற்றும் நறுமணமுள்ள காய்கறிகளுக்கு, குறிப்பாக தூபத்திற்கு பிரபலமானது.

ஓமன் அரேபிய தீபகற்பத்தின் தென்கிழக்கு முடிவில் அமைந்துள்ளது, இது பரந்து விரிந்துள்ளது, பனை மரங்கள் மற்றும் தோட்டங்கள் கொண்ட ஒரு பெரிய நிலத்தை உள்ளடக்கியது. வழிசெலுத்தலில் அதன் குடிமக்களின் திறமைக்கு இது பிரபலமானது, எனவே இந்தியாவிற்கும் கிழக்கு அரேபியாவிற்கும் இடையிலான வணிக உறவுகள் நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே வர்த்தகம் செய்யப்பட்டுள்ளன.

செமிட்டியர்களுக்கு முதல் தொட்டில் அரேபிய தீபகற்பம் செமிட்டியர்களுக்கு முதல் தொட்டில் என்று அனைத்து செமிட்டிக் மரபுகளும் குறிப்பிடுகின்றன என்று நம்பப்படுகிறது, ஏனெனில் அவர்கள் அங்கு வந்து குடியேறி பொதுவான வாழ்க்கை வாழ்ந்தனர். அரேபிய தீபகற்பம், குறிப்பாக அதன் மையப் பகுதிகள் இன்று நாம் பார்ப்பது போல் பாலைவனமாகவும், தரிசு நிலமாகவும் இல்லை, ஆனால் பழங்காலத்தில் வளமானதாகவும், வாழ்வதற்கும்

வீடுகளுக்கும் ஏற்றதாகவும் இருந்தது. பின்னர் அவை நீரிழப்புக்கு ஆளாகி, அவற்றின் அம்சங்களை அழித்து, நாகரிகத்தை அகற்றின. பாலைவனத்தின் அழியாத தன்மையுடன் அவர்களை அச்சிட்டதால், செமிட்டிகள் தழுவிய முதல் தொட்டில் நஜ்த் என்றும் கூறப்படுகிறது. அரேபிய தீபகற்பத்தின் நடுப்பகுதி செமிடிக் இனத்தின் முதல் குடியிருப்பு என்று டி கோயல் கருதினார்.

அரேபிய தீபகற்பம் அதன் புவியியல் மற்றும் இயற்கையான இருப்பிடத்தின் காரணமாக மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. நீட்டிப்பு, கட்டுப்பாடு மற்றும் செல்வாக்கிற்காக எந்தவொரு ஆக்கிரமிப்பாளராலும் ஆக்கிரமிக்கப்படுவது எளிதானது அல்ல, ஏனென்றால் பாலைவனத்தின் பரந்த மணல் அனைத்து பக்கங்களிலிருந்தும் அதைச் சூழ்ந்துள்ளது. இது பழங்காலத்திலிருந்தே அதன் மக்களின் கோட்டையாக இருந்ததால், ஆக்கிரமிப்பு காலனித்துவவாதிகளின் ஆசைகளையும் கொள்கைகளையும் தடுக்கிறது. இரண்டு பெரிய பேரரசுகள் இருந்தபோதிலும்: ரோமானியர்கள் மற்றும் பாரசீகர்கள் அவர்களுக்கு அருகில், அவர்களின் மக்கள் யுகங்கள் முழுவதும் தங்கள் சமூக விவகாரங்களில் சுதந்திரமாக இருந்தனர்.

அறியாமையின் காலம்:

இது அரேபிய தீபகற்பத்தில் இஸ்லாமியத்திற்கு முந்தைய சகாப்தமாகும், மேலும் இது பொதுவாக (அறியாமை மற்றும் அறிவு இல்லாத காலம்) நோக்கமாக உள்ளது, மேலும் "அறியாமை" என்ற வார்த்தை குறிப்பிடப்பட்டுள்ள குர்ஆன் வசனங்களை நாம் கவனமாகப் பார்த்தால், அது மிகவும் விரும்பப்படுகிறது. "அறியாமை" என்பதன் பொருள் அறிவியலின் பற்றாக்குறை அல்லது சிறிய அறிவோடு பொருந்தவில்லை, ஆனால் அது முட்டாள்தனம், கோபம் மற்றும் சுயநலம் ஆகியவற்றின் அர்த்தத்தில் உள்ளது. உண்மையில், அறிவியலுக்கு எதிரான "அறியாமை" இந்த அர்த்தத்தில் பண்டைய கவிஞர்கள், இஸ்லாமியத்திற்கு முந்தைய கவிஞர்கள் அல்லது நவீன கவிஞர்களின் கவிதைகளில் அடிக்கடி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, இது ஏழு பதக்கங்களில் ஒன்றில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, இது கவிஞருக்குக் கூறப்பட்டுள்ளது. அந்தரா: "நீங்கள் அறியாததை அறியாதவராக இருந்தால்".

"அறியாமை" என்ற சொல் அறிவு அல்லது முட்டாள்தனம், கோபம் மற்றும் சுயநலத்திற்கு எதிரான பொருளில் எடுக்கப்படவில்லை, ஆனால் இது இஸ்லாத்திற்கு முந்தைய அரேபியர்களின் சூழ்நிலை அல்லது இஸ்லாத்திற்கு முந்தைய காலகட்டமாக பயன்படுத்தப்படும் ஒரு சொல். , மற்றும் இது சில நவீன வரலாற்றாசிரியர்களால் ஆதரிக்கப்படுகிறது, டாக்டர். பிலிப் கூறுகிறார்: "கூட: "அறியாமை" என்ற சொல் பொதுவாக அறியாமை அல்லது காட்டுமிராண்டித்தனத்தின் சகாப்தத்தில் விளக்கப்படுகிறது, ஆனால் உண்மையில் இது அரேபிய தீபகற்பம் சுதந்திரமாக இருந்த காலத்தை குறிக்கிறது. எந்த சட்டத்திலிருந்தும் மற்றும் எந்த தீர்க்கதரிசி அல்லது புத்தகம் ஏவப்பட்டதும் வெறுமை.

செமிட் அரேபியர்கள்:

அரேபிய தீபகற்பம் இஸ்லாத்திற்கு முன் வரலாற்று காலங்களில் செமிட்டிகளின் அசல் தாயகம் அல்லது அவர்களின் தொட்டில் என்பதில் சந்தேகமில்லை, அதிலிருந்து அவர்கள் தங்கள் அண்டை பகுதிகளுக்கும் நாடுகளுக்கும் பரவினர். தீவின் தரிசுத்தன்மை மற்றும் ஈராக், ஷாம் மற்றும் யேமன் போன்ற சுற்றியுள்ள நாடுகளின் வளம் ஆகியவை வெவ்வேறு காலங்களில் ஒருவருக்கொருவர் பின்தொடர்ந்த அலைகளின் வடிவத்தில் இடம்பெயரத் தூண்டியது.

பண்டைய வரலாற்றில் "அரபு" என்ற சொல் "பெடோயின்" அல்லது (பாடியா) என்பதற்கு ஒத்ததாக இருந்தது. சர்வவல்லமையுள்ள கடவுள் ஜோசப்பின் வார்த்தைகளால் கூறினார்: "அவர் என்னை சிறையிலிருந்து வெளியே கொண்டு வந்து பெடோயின்களில் இருந்து கொண்டு வந்தது எனக்கு நன்றாக இருந்தது", (யூசுப்: 100) அதாவது அவர் உங்களை பாதியாவிலிருந்து கொண்டு வந்தார். பதியா அல்-ஷாமில் இருந்து பாலஸ்தீன தேசத்திலிருந்து வாகனங்களில் பதியா மக்கள் வசித்து வந்தனர். யாகூப் குடும்பத்திற்கான கடவுளின் கிருபையைப் பற்றி கடவுள் அவர்களுக்கு நினைவூட்டினார், அவர் அவர்களை பாலைவனத்திலிருந்து நகர்ப்புறத்திற்கு கொண்டு சென்றார், மேலும் குடும்பம் எகிப்துடன் மீண்டும் இணைந்தது. (அராப்) என்ற வார்த்தையைப் பற்றிய (அல்-முஹித் அகராதி) வார்த்தையின் (அரபு) வெளிப்பாடுகளின் பொருள்: குறிப்பாக பாலைவனத்தில் வசிப்பவர்கள், இந்த வார்த்தைக்கு ஒருமை இல்லை.

பாலைவனத்தில் வசிப்பவர்களைக் குறிக்க "அரபு" என்ற வார்த்தை புனித குர்ஆனில் ஒன்பது முறை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அரேபியர்கள் நகரங்கள் மற்றும் நகரங்களில் வந்து குடியேறியபோது, அவர்கள் நகரங்களின் மக்களுக்கு (நகர்ப்புறம்) மற்றும் பாலைவன மக்களுக்கு (பெடோயின்கள்) என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினர். கிரிகோரியன் காலத்தைச் சேர்ந்த சபாயிட்கள், சில நகர்ப்புற பழங்குடியினர் மற்றும் அவர்களின் பெடோயின்களைக் குறிப்பிட்டால், "பழங்குடியினர் மற்றும் அதன் பெடோயின்கள்" என்று கூறினார்கள்.

"அரபு" என்ற வார்த்தையின் உண்மையான பொருள் பாலைவனம் மற்றும் "அரேபியா" என்ற வார்த்தையின் பொருள் அரபு தீபகற்பம், சிரியா மற்றும் சினாய் தீபகற்பத்தின் பாலைவனம் என்பது தெளிவாகிறது. கிரேக்க வரலாற்றாசிரியர் ஹெரோடோடஸ் அரேபிய தீபகற்பத்தைப் பற்றி அறிந்திருந்தார், ஏனெனில் அவரது சமகால வரலாற்றாசிரியர்கள் "அரபு" என்ற வார்த்தையைப் படித்தனர், மேலும் இது குறிப்பாக அரேபிய தீபகற்பத்தின் பாலைவனம் என்று அழைக்கப்படுகிறது, பெடோயின்கள் (அராப்) என்று அழைத்தனர். அரேபிய தீபகற்பத்தின் வடக்குப் பகுதியிலும், நைல் பள்ளத்தாக்கின் கிழக்கிலும் உள்ள பாலைவன மக்களுக்கும், கிழக்கில் யூப்ரட்டீஸ் மற்றும் நைல் நதிக்கும் இடையே உள்ள பாலைவன மக்களுக்கு பெடோயின்கள் என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்த விரும்பினர். மேற்கு, பழங்காலத்திலிருந்தே, அரேபிய தீபகற்பத்தில் இரண்டு வகையான மக்கள் உள்ளனர்: பெடோயின் மற்றும் நகர்ப்புற. பெடோயின் நகர்ப்புற மக்களில் வாழ்க்கைக்காக ஒரு சட்டப்பூர்வ இரையைப் பார்க்கிறார், அதாவது உயிர்வாழ்வதற்காக போராட அவருக்கு உரிமை உண்டு. எனவே, கிரேக்க மற்றும் ரோமானிய மக்களின் அரபு அண்டை நாடுகள் பொதுவாக பாலைவனங்களில் வசிப்பவர்கள்

(காட்டுமிராண்டிகள்) என்று கருதினர், அதாவது மிருகங்கள் அல்லது அவர்கள் அவர்களை சரக்செனி அல்லது திருடர்கள் என்று அழைக்கிறார்கள், ஒருவேளை (ஓரியண்டலிஸ்டுகள்) என்ற வார்த்தை இந்த கடைசி வார்த்தையிலிருந்து பெறப்பட்டது.

அரேபியாவின் முக்கிய மத மற்றும் வணிக மையம் மெகோஸ் ஆகும். ஆரம்பத்திலிருந்தே கஅபா ஸஜ்தா செய்யும் இடமாகவும், சரணாலயமாகவும் இருந்தது. இது மனிதகுலத்திற்காக நிறுவப்பட்ட முதல் வீடு, ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட மற்றும் உலகங்களுக்கு வழிகாட்டும். வெளிப்படையான அடையாளங்களைக் கொண்டுள்ளது, ஆபிரகாமின் நிலை, மற்றும் உள்ளே நுழையும் எவரும் பாதுகாப்பாக உள்ளனர். ஆபிரகாம் அதை தனது வசிப்பிடமாக ஆக்கினார், மேலும் பள்ளத்தாக்கின் வளம் இருந்தபோதிலும், தவறாமல் பிரார்த்தனை செய்வதற்காக அவர் தனது குடும்பத்தை குடியமர்த்தியதாகக் கூறுகிறார்.

அரேபியாவின் பெரியின்கள் தியாகம் செய்வதன் மூலம் தெய்வீகத்துடன் தொடர்பை ஏற்படுத்தினர். முதலில் பலி விலங்கின் பின்னங்கால்களின் நரம்புகள், பொதுவாக ஒரு ஒட்டகம். துண்டிக்கப்பட்டது, அதனால் அது கீழே விழுந்தது, பின்னர் அதன் தொண்டை ஒரு பழங்கால கத்தியால் வெட்டப்பட்டது, மேலும் இரத்தம் புனிதமான கல்லில் விடப்பட்டது" பெண்களுடன் உடலுறவு, தலையில் எதுவும் அணியாமல், ஆயுதம் ஏந்தாமல்.

அரேபியர்கள் ஒரு வகையான பலதெய்வ வழிபாட்டைப் பின்பற்றினர் மற்றும் அவர்களின் தேவாலயம் கடவுள்களின் படிநிலையைக் கொண்டிருந்தது. மூன்று முக்கியமான தெய்வங்கள் 'மனாத். அல்லாத் மற்றும் அல்.உஸ்ஸா மனாத், ஜீயஸின் மகளான டைச் சோஊராவை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினர், போரில் மனிதனின் விடுதலையை பெற்றவர், போர் மற்றும் பொதுக் கூட்டங்களில் அல்லாத் :பார் ஹெவன் மற்றும் அவர் கடவுளின் தாய்". அலெட் மற்றும் அவள் மற்ற தெய்வங்களை விட குடிமக்களின் புகழ்பெற்ற வழிபாட்டைப் பெற்றனர்.

அரபாக்கள் தங்கள் ஆண் குழந்தைகளை காலை நட்சத்திரத்திற்காக தியாகம் செய்தனர், அரபு மற்றும் சிரிய பெண்கள் ஒரு அதிகாலையில் தங்கள் வேர்கள் மற்றும் மரங்களின் மீது ஏறி தங்கள் அழகை அதிகரிக்க காலை நட்சத்திரத்தை வேண்டினர். அல்உஸ்ஸாவின் பாதிரியார் பொதுவாக மூழ்கிய கறுப்பினப் பெண்ணாகவே இருந்தார், மேலும் கோவிலுக்கு ஆபத்து ஏற்படும் போது, "தேரீயமாக இரு அல் உஸ்ஸா, உன்னைக் காத்துக்கொள்!" அந்த பாதிரியாருக்கு தீங்கு விளைவித்தால் அவள் கரும்புள்ளியாக மாறுவாள் என்று அரேபியர்கள் நம்பினர்.

அரேபியர்கள் நடைமுறையில் இருந்தனர். யதார்த்தமான, பேரம் பேச அல்லது சமரசம் செய்ய தயாராக, கடினமான, ஆர்வமுள்ள மற்றும் தேரீயமான. அவர்கள் வகுப்பு விசுவாசம் மற்றும் பொது உணர்வு இரண்டையும் கொண்டிருந்தனர். அரேபியர்கள் வலி எடுப்பதில் தங்கள் திறமைகளை வெளிப்படுத்தினர் மற்றும் ஏழாம் நூற்றாண்டில் ஒரு பேரரசை நிறுவ உதவியது. அவர்களின் இன வேறுபாடுகள் மறைந்தன. அரேபியப் பேரரசின் உருவாக்கம் மற்றும் அவர்கள் முகமது நபியின் நற்செய்திக்குப் பிறகு அரபு மொழி பேசும் மக்களாக வரலாற்றில் நன்கு பதிவு செய்யப்பட்டனர்.

காபா:

காபா, சவுதி அரேபியாவின் மெக்காவில் உள்ள பெரிய மசூதியின் மையத்திற்கு அருகில் அமைந்துள்ள கபா என்று உச்சரிக்கப்படுகிறது. மேலும் எல்லா இடங்களிலும் உள்ள முஸ்லிம்களால் பூமியின் மிகவும் புனிதமான இடமாக கருதப்படுகிறது. இஸ்லாமியர்கள் ஐந்து தினசரி தொழுகையின் போது இந்த சிறிய ஆலயத்தை நோக்கி தங்களை நோக்குநிலைப்படுத்தி, தங்கள் இறந்தவர்களை அதன் நடுக்கோட்டை நோக்கி அடக்கம் செய்கிறார்கள், மேலும் குர்ஆனில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கட்டளைக்கு இணங்க புனித யாத்திரை அல்லது ஹஜ்ஜுக்கு வருகை தரும் லட்சியத்தை விரும்புகின்றனர்.

கனசதுர வடிவ அமைப்பு தோராயமாக 50 அடி (15 மீட்டர்) உயரம் கொண்டது. மேலும் அதன் அடிவாரத்தில் 35க்கு 40 அடி (10க்கு 12 மீட்டர்) உயரம் கொண்டது. சாம்பல் கல் மற்றும் பளிங்கு ஆகியவற்றால் கட்டப்பட்டது, அதன் மூலைகள் திசைகாட்டியின் புள்ளிகளுடன் தோராயமாக ஒத்திருக்கும் வகையில் இது நோக்குநிலை கொண்டது. உட்புறத்தில் கூரையைத் தாங்கி நிற்கும் மூன்று தூண்கள் மற்றும் பல இடைநிறுத்தப்பட்ட வெள்ளி மற்றும் தங்க விளக்குகளைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை. வருடத்தின் பெரும்பகுதியில் காபாவானது கிஸ்வா என்ற கருப்பு நிற ப்ரோகேட் துணியால் மூடப்பட்டிருக்கும்.

காபாவின் கிழக்கு மூலையில் மக்காவின் கருப்புக் கல் உள்ளது, அதன் உடைந்த துண்டுகள் கல் வளையத்தால் சூழப்பட்டு கனமான வெள்ளிப் பட்டையால் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டுள்ளன. பாரம்பரியத்தின் படி, இந்த கல் ஆதாமின் பாவங்களுக்கு மன்னிப்பு பெறுவதற்காக சொர்க்கத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டபோது அவருக்கு வழங்கப்பட்டது. இந்த கல் முதலில் வெள்ளை நிறத்தில் இருந்த போதிலும், அதை முத்தமிட்டு தொட்ட எண்ணற்ற ஆயிரக்கணக்கான யாத்ரீகர்களின் பாவங்களை உறிஞ்சி கருப்பாக மாறியதாக புராணங்கள் கூறுகின்றன.

புனிதப் பயணம் மேற்கொள்ளும் ஒவ்வொரு முஸ்லிமும் காபாவை ஏழு முறை சுற்றி வர வேண்டும், அதன் போது அவர் அல்லது அவள் கருப்புக் கல்லை முத்தமிட்டு தொட வேண்டும். புனித யாத்திரைகளின் மாதம் (து அல்-ஹிஜ்ஜா) முடிந்ததும், காபாவை சம்பிரதாயமாகக் கழுவுதல் நடைபெறுகிறது; மத அதிகாரிகள் மற்றும் பக்தர்கள் கலந்து கொள்கின்றனர்.

காபாவின் ஆரம்பகால வரலாறு நன்கு அறியப்படவில்லை, ஆனால் இஸ்லாத்தின் எழுச்சிக்கு முந்தைய காலகட்டத்தில் இது ஒரு பலதெய்வ சரணாலயமாக இருந்தது மற்றும் அரேபிய தீபகற்பம் முழுவதும் மக்கள் புனித யாத்திரை செய்யும் தளமாக இருந்தது என்பது உறுதி. ஆபிரகாம் மற்றும் இஸ்மாயீல் அவர்கள் காபாவின் அடித்தளத்தை உயர்த்தினார்கள் என்று குர்ஆன் கூறுகிறது. சரியான அர்த்தம் தெளிவற்றதாக உள்ளது, ஆனால் பல முஸ்லிம்கள் இந்த சொற்றொடரை ஆடம் முதலில் எழுப்பிய ஒரு ஆலயத்தை மீண்டும் கட்டினார்கள், அதன் அடித்தளங்கள் மட்டுமே இருந்தன. காபா பலமுறை அழிக்கப்பட்டு, சேதப்படுத்தப்பட்டு, மீண்டும் மீண்டும் கட்டப்பட்டது. 930 ஆம் ஆண்டில், கருங்கல்லானது கர்மத்தியர்கள் என்று

அழைக்கப்படும் ஒரு தீவிர வியா பிரிவினரால் எடுத்துச் செல்லப்பட்டது மற்றும் மீட்கும் தொகைக்காக கிட்டத்தட்ட 20 ஆண்டுகள் வைத்திருந்தது. முஹம்மதுவின் ஆரம்பகால ஊழியத்தின் போது, காபா முஸ்லீம் சமூகத்திற்கான கிப்லா அல்லது பிரார்த்தனையின் திசையாக இருந்தது. முஸ்லீம் குடியேற்றத்திற்குப் பிறகு, அல்லது ஹிஜ்ரத், மதீனாவிற்கு, காபாவிற்குத் திரும்புவதற்கு முன்பு கிப்லா சுருக்கமாக ஜெருசலேமுக்கு மாறியது. 630 இல் முஹம்மதுவின் படைகள் மெக்காவைக் கைப்பற்றியபோது, அவர் சன்னதியில் வைக்கப்பட்டிருந்த பேகன் சிலைகளை அழிக்க உத்தரவிட்டார் மற்றும் பல தெய்வீகத்தின் அனைத்து அறிகுறிகளையும் அகற்ற உத்தரவிட்டார். காபா முஸ்லீம் இறையச்சத்தின் மையப் புள்ளியாக இருந்து வருகிறது.

கிஸ்வா, கறுப்பு ப்ரோகேட் துணி, இது இஸ்லாத்தின் மிகவும் புனிதமான ஆலயமான மக்காவில் உள்ள கபாவை உள்ளடக்கியது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் எகிப்தில் ஒரு புதிய கிஸ்வா தயாரிக்கப்பட்டு யாத்ரீகர்களால் மெக்காவிற்கு கொண்டு செல்லப்படுகிறது. அதன் மீது முஸ்லீம் நம்பிக்கையின் (ஷஹாதா) தங்கத்தில் எம்ப்ராய்டரி செய்யப்பட்டுள்ளது மற்றும் குர்ஆனிக் வசனங்களைத் தாங்கிய அலங்கார கைரேகையின் தங்கப் பட்டை. ஒவ்வொரு ஆண்டும் முக்கிய புனித யாத்திரையின் போது (ஹெக்), கிஸ்வா ஒரு வெள்ளை துணியால் மாற்றப்படுகிறது, இது யாத்ரீகர்களின் வெள்ளை சடங்கு ஆடைகளுக்கு ஒத்திருக்கிறது மற்றும் புனிதமான மாநிலத்திற்குள் (அரம்) நுழைவதைக் குறிக்கிறது. ஹஜ்ஜின் முடிவில், புதிய கிஸ்வா வைக்கப்படுகிறது, மேலும் பழையது சிறிய நினைவுச்சின்னங்களாக வெட்டப்பட்டு யாத்ரீகர்களுக்கு விற்கப்படுகிறது. காபாவை மறைக்கும் வழக்கம் இஸ்லாமியத்திற்கு முந்தையது; உமர் எல். கலிபா ஆட்சிக் காலத்தில் கஅபா பல கிஸ்வாக்களின் எடையில் கிட்டத்தட்ட சரிந்தபோது தொடங்கியதாகக் கூறப்படும் ஒரு புதுமைப் போர்வையை ஆண்டுதோறும் புதுப்பித்தல்.

முஹம்மது நபி

கொரேஷி குடும்பம்:

மக்கா அரபியாவின் நுழைவாயிலாகவும், யேமனில் இருந்து எகிப்து மற்றும் சிரியா வரையிலான வணிகப் பயணிகளின் ஸ்தம்பித இடமாகவும் இருந்தது. அரேபியர்களின் வழிபாட்டு மற்றும் புனித யாத்திரைக்கான இடமான காபா என்று அழைக்கப்படும் சிறிய கனசதுர கல் கட்டிடத்தைக் கொண்டிருப்பதால், இந்த நகரம் பல ஆண்டுகளாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. மெக்ஸில் கொரேஷி குடும்பம் பிரபலமான வர்த்தக சமூகம் மற்றும் அவர்கள் தங்கள் வணிக நிறுவனங்களில் மூழ்கியிருக்கும் உலக மக்கள். எனவே எப்பொழுதும் கொரேஷி அவர்கள் வருகை தந்தனர். அந்த வட்டாரத்தின் ஒரு வணிக வர்க்கம் மிகவும் செல்வாக்கு மிக்கதாக இருந்ததால், கொரேஷி தலைவர்கள் தங்கள் நிலம் முழுவதும் ஒரே மாதிரியான மதத்தைக் கொண்டிருக்க விரும்பினர், மேலும் அவர்களின் முடிவை உண்மையிலேயே நிறைவேற்ற முடியும்.

முக்கமதுவின் பிறப்பு:

மக்காவில் செல்வாக்கு மிக்க குதிரை வியாபாரியான ஹாஷிமுக்கு 497 இல் அப்துல் முத்தலிப் பிறந்தார். பிந்தையவர் 520 முதல் நிலத்தின் இந்த பகுதியில் காட் உச்ச அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தினார். 579. பதினெட்டு குழந்தைகளின் தந்தையான அவர், 509 இல் நாற்பது வயதில் தனது மகன்களில் ஒருவரைப் பலி கொடுப்பதாக உறுதிமொழி எடுத்தார். நான் காபாவின் புனித சிலைகளின் வளாகம். அவரது மிகவும் அன்புக்குரிய மகன் அப்துல்லா, அப்போது சுமார் இருபத்தி நான்கு வயது, அவரது முடிவு அந்த தியாகத்திற்காக அவரால் நிர்ணயிக்கப்பட்டது, அந்த நேரத்தில் கொரேஷி தலைவர்கள் காட்டுமிராண்டித்தனமான நடவடிக்கை திருமணத்திற்கு எதிராக கிளர்ந்தெழுந்தனர் மற்றும் ஒரு சூனியக்காரியின் ஆலோசனையுடன் அரேயா குடும்பப் பொருட்கள் அவருடைய வாழ்க்கைக்கு மாற்றாக நூறு ஒட்டகங்கள். நிழலுக்குப் பிறகு, இந்த சம்பவம், அப்துல்லா கோரெட் வஹ்பின் மகள் ஆமினாவை மணந்தார். ஜோஹரியின் குடும்பத்தின் தலைவர் மற்றும் இந்த தம்பதியினருக்கு அவர் பிறந்தார், முஹம்மது 'புகழ்பெற்றவர்."

முஹம்மது, 'மிகவும் புகழப்பட்டவர்' ஆகஸ்ட் 5 இல் மீகாவில் பிறந்தார், அதாவது ஜஸ்டினியன் இறந்து ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, சில காலத்திற்குப் பிறகு குழந்தை ஹலிமாவால் வளர்க்கப்பட்டது, மேலும் அவர் அதிசயமாக ஒரு அற்புதமான அறுவடையைப் பெற்றார். முஹம்மது தனது ஆறாவது வயதில் தனது தாயை இழந்து தனது தாத்தா அப்துல் முத்தலிப்பின் வீட்டிற்குள் நுழைந்தார். இரண்டு வருடங்களில் அவர் தனது தாத்தாவை இழந்தார் என்று விதி சோதனை செய்தது, மேலும் அவர் தனது மாமா அபு தாலிபை அடைந்தார், அவர் சிறுவனை தந்தை வழியில் கவனித்துக்கொண்டார்.

அவருக்கு பன்னிரெண்டாவது வயதில், நபிகள் நாயகம் சிரியாவிற்கு விஜயம் செய்தார், அவர் ஒரு கிறிஸ்தவ துறவியைச் சந்தித்தார், மேலும் அவர் நபியின் மகத்துவத்தை முன்னறிவித்தார். பிற்காலத்தில் மந்தைகளைக் காப்பதில் தன் நேரத்தைச் செலவிட்டார், வியாபாரத்தில் தன் பங்கைப் பெற்றார். யூதர்கள், கிறிஸ்தவர்கள் மற்றும் தெய்வீக வெளிப்பாடுகளின் புராணக்கதைகளை அவர் கேட்டார்.

முஹம்மது திருமணம்:

இந்த நேரத்தில்தான் நபிகள் நாயகம் கதீஜாவுடன் தொடர்பு கொண்டார், அவர் சில வணிகக் கடமைகளை அவரிடம் ஒப்படைத்தார். முஹம்மது தனது பரிவர்த்தனைகளில் நேர்மையானவராக இருந்ததால், தனது வயது முதிர்ந்த வயதில் அவரைத் திருமணம் செய்துகொள்ளும் எண்ணத்தைத் தெரிவித்தார். அது முஹம்மதுவின் அதிர்ஷ்டத்தை வெளிப்படுத்தியது, அவருடைய திருமணத்திற்குப் பிறகு அவர் ஒரு உண்மையுள்ள தோழராக இருந்தார் மற்றும் அவரை ஆறுதல்படுத்தினார், மேலும் அவர் அலைக்கழிக்கப்பட்டபோது அவரை வலுப்படுத்தினார். முஹம்மதுவின் திருமணத்தில் அபு தாலிபின் சாட்சியம் என்னவென்றால், 'பயனுள்ளவர் என்றாலும் நிலையற்ற உடைமைகள். சீரற்ற நிழல்கள், எனது மருமகன் முஹம்மது ஆன்மா, நல்லொழுக்கம் மற்றும் புரிதல் ஆகியவற்றின் உன்னதத்தில்

கொரேஷியின் அனைத்து ஆண்களையும் விட அதிகமாக இருக்கிறார் மேலும் இந்த அன்பான பாராட்டுக்கு முஹம்மது தகுதியானவர் என்பது உண்மைதான்.

ஒரு தசாப்தத்திற்குப் பிறகு முகம்மது தனிமையில் ஆழ்ந்த சிந்தனைக்கு தன்னை அர்ப்பணித்தார். உயர்ந்த கடவுள் ஒருவரே, பல இல்லை என்பதை உணர்ந்தார். அவனது வினையூக்கிப் பிடிப்புகள் அவ்வப்போது அவனைப் பிடித்துக் கொண்டன, மேலும் தெளிவான கனவுகளைக் கண்டு புதிய யோசனைகளை உணரத் தொடங்கினான், அப்படிப்பட்ட சமயங்களில்தான் படைத்த இறைவன் கேப்ரியல் என்பவரை அனுப்பி அவருக்கு ஒரு தெய்வீக ஒளியை ஒளிர்ச் செய்தான். வியர்வையுடன் முஹம்மது கதீஜாவிடம் ஓடினார். அவளிடம் தன் பார்வையைச் சொன்னான், அது கடவுளா அல்லது சாத்தானா என்று அவன் கலக்கமடைந்தான்.கதீஜா அவனை ஆறுதல்படுத்தி, அது கடவுள் மட்டுமே என்றும், அவனுடைய தெய்வீக தொடக்கத்தை வடிவமைத்ததாகவும், ஆனால் அந்தச் சமயங்களில் கதீஜாவின் உதவிக்கு முஹம்மது நபியாகவே ஆகியிருக்க மாட்டார் என்றும் கூறினார்.

இரண்டாவது முறையும் முஹம்மதுக்கு அதே சந்தேகம் இருந்தது, ஆனால் அவர் கேப்ரியல் சொல்வதைக் கேட்க முடிந்தது, அவர் வானத்திற்கும் பூமிக்கும் அதிபதியான அல்லாஹ், தனது பரிசுத்த விருப்பத்தை மனிதர்களுக்குத் தெரிவிக்க அவரைத் தனது தூதராகத் தேர்ந்தெடுத்ததாக உறுதியளித்து அறிவித்தார். அதன்பிறகு, அவருடைய தகவல்தொடர்புகள் தெய்வீக வெளிப்பாடுகளாக மாறியது மற்றும் மரியாதையுடன் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. அதன்பிறகு முஹம்மது தனது மக்களுக்கு வெளிப்பாடுகளை கற்பிக்கத் தொடங்கினார். ஒரு ஆசிரியராக, முழு பக்தியுடன் அவர் தனது பணியைத் தொடங்கினார். ஆரம்பத்தில் அவர் தனது மனைவி கதீஜாவுக்கும், தனது மகள்களான அலி மற்றும் அபுக்கர் ஆகியோருக்கும் வெளிப்படுத்தினார், மேலும் அவர் கடவுளின் தூதர் என்று ஈர்க்கப்பட்டார்.

முஹம்மது தனது பிரசங்கங்களில் சில வரம்புகளைக் கடைப்பிடிப்பதில் மிகவும் கவனமாக இருந்தார். கஅபாவின் உன்னத புனிதம், அதன் சடங்குகள் மற்றும் கருங்கல்லின் வழிபாடு பற்றி பேச அவர் துணியவில்லை.

முஹம்மதுவின் பிரசங்கம்:

மேலும் அவர் தனது பிரசங்கங்களை தனது சொந்த இனமான கொரேஷிகளுக்கு உரையாற்றினார், பணக்காரர்களுக்கும் மற்ற இனங்களுக்கும் அல்ல. மேலும், மனிதன் தனது செயல்களுக்குக் கணக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும், சொர்க்கத்தில் அவனுடைய நல்லொழுக்கத்திற்கு வெகுமதி அளிக்கப்பட வேண்டும் என்றும், அவனுடைய தீமைகளுக்கு நரகத்தில் தண்டனை வழங்கப்பட வேண்டும் என்றும் அவர் வலியுறுத்தினார்.

அவரது பிரசங்கம் எதிர்ப்பை உருவாக்கியது மற்றும் ஒரு சபையில், அவரது மாமா, அபு லஹப் அவருக்கு எதிராக ஒரு கல்லை தூக்கினார். அச்சுறுத்தல்கள் மற்றும் துஷ்பிரயோகங்கள் அவரது வழியில் தொடர்ந்து நடந்தன. அபு சுஃப்பான் மற்றும் அபு ஹகம், 'முட்டாள்தனத்தின் தந்தை' வளரும் நபிக்கு இரண்டு எதிரிகள் ஆனார்கள்.

உமர் முஹம்மதுவைக் கொல்ல அனுப்பப்பட்டார், வழியில் அவர் தனது சகோதரி பாத்திமாவால் அற்புதமாக மாற்றப்பட்டார் மற்றும் புனித பவுலைப் போல தீவிர விசுவாசி ஆனார். அதன்பிறகு நபியவர்களின் சீடர்களின் துன்புறுத்தல் அதிகரித்தது மற்றும் அபு தாலிப் முஹம்மது மற்றும் உறவினர்களைப் பாதுகாத்தார். இந்த நேரத்தில் அவர் தனது அர்ப்பணிப்புள்ள பாதுகாவலர்களான அபு தாலிப் மற்றும் கதீஜா ஆகியோரை இழந்தார், அவர்கள் நித்திய பேரின்பத்தை அடைய அவரை என்றென்றும் பிரிந்தனர். அவர்கள் இருவருக்கும் முஹம்மது துக்கம். அவன் சொன்னான். "கதீஜாவை விட சிறந்த மனைவி இருந்ததில்லை, ஆண்கள் என்னை இகழ்ந்தபோது அவள் என்னை நம்பினாள்; நான் ஏழையாக இருந்தபோதும், உலகத்தால் வெறுக்கப்பட்டபோதும் அவள் என் தேவைகளைப் போக்கினாள்." அவர் சௌதாவை திருமணம் செய்து கொண்டு அபுபக்கரின் இளம் மகள் ஆயிஷாவை நிச்சயித்ததன் மூலம் இழப்பை ஆறுதல்படுத்தினார்.

மக்காவின் மக்கள் முஹம்மதுவின் வார்த்தைகளுக்கும் ஒரு கடவுள் கொள்கைக்கும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தபோது, யாத்ரேப் அல்லது மதீனாவின் யாத்ரீகர்கள் நபியின் பேச்சைக் கேட்க மிகவும் தயாராக இருந்தனர். இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, மதீனா மக்கள் முஹம்மதுவை அழைத்து, தாங்கள் ஒரே கடவுளை மட்டுமே பிரார்த்தனை செய்வோம், வேறு எந்தக் கடவுளையும் பிரார்த்தனை செய்வோம் என்று சபதம் செய்தனர். நபிக்குக் கீழ்ப்படிந்து, மகிழ்ச்சியிலும் துக்கத்திலும் அவருடன் இருக்க வேண்டும், உண்மையை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். யாருக்கும் அஞ்சாமல்.

ஹிகிரா காலம்:

நபிகள் நாயகம் மீண்டும் மூன்று மாதங்கள் மெக்னாவில் பிரசங்கம் செய்து கொண்டிருந்தார், இந்த நேரத்தில், அவர் கொரேஷி அவரைக் கொலை செய்வதாக சபதம் செய்தார். எனவே முஹம்மது மற்றும் அபு பக்கர் ஆகியோர் வேகமான ஒட்டகங்களின் மீது ஏறி தங்கள் விமானத்தை முடித்து ஒரு குகையில் தங்களை மறைத்துக்கொண்டதாக முஹம்மது தெரிவித்தார். தவ் அஃப்தார் மலையின் குகையில் மூன்று நாட்கள் ரகசியமாக தங்கியிருந்த அவர் அபு பக்கருடன் மதீனாவிற்கு தப்பிச் சென்றார். 622 ஆம் ஆண்டு ஜூலை 16 ஆம் தேதி இந்த நிகழ்வு நடந்தது. இது முஸ்லிம்களின் ஹெகிரா சகாப்தமாக கருதப்படுகிறது.

மதீனா மக்கள் முஹம்மதுவை மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்றனர், அலி பின்னர் மதீனாவில் அவர்களுடன் சேர்ந்தார், மேலும் உமர் தனது அழகான மகள் ஹல்சாவுடன் முகமதுவுடன் சேர்ந்தார். உதுமான் ஆலோ அவரைத் தன் மனைவி ரோக்ய்யாவுடன் தகர்த்தெறிந்தார். முஹம்மது ஹல்சாவை மணந்தார் மற்றும் முஹம்மதுவின் ஈர்க்கப்பட்ட வாசகங்களைக் கொண்ட வழக்கை வைத்திருக்கும் கடமையை அவளிடம் ஒப்படைத்தார் - குரான்.

பிரார்த்தனை கூடம்:

மதீனா ஹ்வாஸில் முஹம்மதுவின் பிரசங்கங்கள் அங்குள்ள யூதர்களை ஊக்குவிக்கும் வகையில் அமைந்தன, எனவே சப்பாத்தின் அடிக்கடி குறிப்பிடப்படும் குறிப்புகளுக்கு அதிக

கவனம் செலுத்தியது. மேலும் ஜெருசலேம் அவர்களின் புனித வழிபாட்டுத் தலமாக அவர்களைத் திரும்பச் செய்தது. சட்டங்கள் அவரை மெசியாவாக ஏற்க மறுத்ததால், அவர் வெள்ளிக்கிழமையை ஓய்வுநாளாக நியமித்து, அவர்களை மக்காவை நோக்கித் திரும்பச் செய்தார். இந்த வழியில், முஹம்மதுவின் பிரசங்கங்கள் பெரும்பாலும் பின்பற்றுபவர்களின் வசதிக்கு ஏற்றதாக இருந்தன-அவரது சொந்த சமூகம் மற்றும் இது மற்ற மதங்களைச் சேர்ந்த மக்களை முஹம்மதுவின் மதத்தின் பக்கம் திரும்பவும் அவரை மெசியாவாக ஏற்றுக்கொள்ளவும் கவர்ந்தது. முஹம்மது தனது முயற்சியில் தோல்வியுற்றதால், மதீனாவில் தனது சொந்த மக்களிடையே அவர் பிரசங்கித்த மதத்தின் வளர்ச்சிக்கு ஏற்றவாறு சில சிறப்பு அம்சங்களுடன் தனக்கென ஒரு சுதந்திரமான படைப்பை உருவாக்கினார். அவரைப் பின்பற்றுபவர்களான ஆண்களும் பெண்களும் வீட்டு நோயால் பாதிக்கப்பட்டு, உறவினர்கள் இல்லாமல் வெளியேறியதால், அவர் ஒரு சகோதர அமைப்பை நிறுவினார். அவர்களுக்கு ஒரு புதிய வாழ்க்கையைத் தூண்டக்கூடிய பேட்டை. அவரால் நிறுவப்பட்ட இந்த அண்டை நாடு இன்றும் முஸ்லிம் சமூகத்தில் நீடிக்கிறது. முஹம்மது அங்கு முதல் மததியைக் கட்டினார், அது புரியமரங்களால் செய்யப்பட்ட ஒரு எளிய கட்டிடம் மட்டுமே. அங்கிருந்து அவரது உறுதியான பக்தர்கள் விசுவாசிகளை பிரார்த்தனைக்கு அழைத்தனர்.

அரசியல் சாதனை:

கேரவன் தலைவர் அபு சுஃப்யான் மதீனாவிற்கு தென்மேற்கே எண்பத்தைந்து மைல் தொலைவில் உள்ள பத்ர் என்ற இடத்தில் முஹம்மது மீது தாக்குதல் நடத்தினார். அவர்கள் வெற்றியடைந்தனர் மற்றும் மக்காவாசிகள் தோற்கடிக்கப்பட்டனர். இந்தப் போர் முஸ்லீம்களின் முதல் இராணுவ வெற்றியைக் குறிக்கிறது. அடுத்த ஆண்டில் அபு சுஃப்யான் உஹுத் போரில் முஸ்லிம்களைப் பழிவாங்கினார், முஹம்மது காயமடைந்தார்; அப்போது போர் முஸ்லிம்களுக்கு சாதகமாக இருந்தது. இஸ்லாமியப் போராட்டங்களின் போக்குகளைப் பார்க்கும்போது, அதன் தன்மையில் அது தற்காப்பிலிருந்து தாக்குதலுக்குச் சென்றது. இது ஒரு மத சமூகத்திற்கு ஒரு செய்தியிலிருந்து மாநில மதத்திற்கு மாற்றத்தை அனுபவித்தது மற்றும் ஒரு போர்க்குணமிக்க அரசியலாக மாறியது.

மதவெறியின் எழுச்சி மீண்டும் மெடினியர்களுடன் ஒரு போரை நோக்கமாகக் கொண்டது. முஹம்மது ஒரு அகழி தோண்டி தன்னை ஒப்புக்கொண்டார், பின்னர் அவர் துரோகத்தின் மீதான தாக்குதலில் 6000 வீரர்கள் இறந்தனர், மேலும் அவர்கள் A. D. 628 இல் சரணடைந்து அஞ்சலி செலுத்தினர்.

கி.பி 628 இல் காலித் இபின் அல் வாலித் மற்றும் அமீர் இப்னு அல் ஆஸ் என்ற "இஸ்லாமியத்தின் இரு வலிமைமிக்க வாள்கள்" முஸ்லீம்களாக மாறி, ஜனவரி 630 இல் காபாவிற்குள் நுழைவதற்காக மக்கா மீதான படையெடுப்பிற்கு தலைமை தாங்கிய முகமது அங்கிருந்த சிலைகளை உடைத்து 'அந்தப் பிரதேசத்தை ' என்று அறிவித்தார். பல தெய்வ வழிபாடு செய்பவர்களை புனித ஸ்தலத்திற்கு வருகை தருவதற்கு ஹராம்' ஆஸ்டோ.

சிறிதும் தாமதிக்காமல் முஹம்மது தொலைதூர மற்றும் அருகாமையில் உள்ள மனிதர்களால் படையெடுக்கப்பட்டார், மேலும் அவர் கி.பி 630-31 இல் 'இளவரசர்' தீர்க்கதரிசியாக கௌரவிக்கப்பட்டார், எனவே அந்த ஆண்டு பிரதிநிதிகளின் ஆண்டு என்று பெயரிடப்பட்டது. அரேபியாவின் பெடோயின்கள் மாநிலம் முழுவதும் ஒரு உன்னதமான நம்பிக்கை மற்றும் உயர்ந்த ஒழுக்கத்திற்கு அடிபணிந்த உடனேயே விசுவாசத்தில் சேர்ந்தனர். முஹம்மது அமைதியானவர் மற்றும் யாத்ரீகர்களின் தலைவராக இருந்தார். அதுவே அவரது கடைசி வெற்றியாகவும், மதீனாவுக்குத் திரும்பியபோதும் இருக்கலாம். அவர் கடுமையான தலைவலி மற்றும் ஜூன் 8 632 இல் இறந்தார்

முஹம்மது ஆடம்பரமற்ற வாழ்க்கையின் அடையாளமாக இருந்தார், அவர் தனது தாலரியின் நாட்களிலும் தனது ஆடைகளைத் தானே சரிசெய்தார். நபியின் டஜன் மனைவிகளில் அவருக்கு மிகவும் பிடித்தது ஆயிஷா முஹம்மது தனது மகள் பாத்திமாவை நேசித்தார், அவர் கதீஜா மூலம் பாத்திமா அலியின் மனைவியானார். நபிகள் நாயகத்தில் ஒரு "சரியான மனிதனின்" வாழ்க்கையை நுணுக்கமாகப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று மக்கள் ஒரு நியதியை நிறுவினர். பிரசங்கங்களில் சகோதரத்துவத்தை ஊக்குவித்தார். ஒவ்வொரு முஸ்லிமும் மற்ற ஒவ்வொரு முஸ்லிமுக்கும் சகோதரன் என்பதையும், நீங்கள் இப்போது ஒரு சகோதரத்துவம் என்பதையும், இந்தப் பயிற்சிக்காக அவர் மசூதிகளை பொது மன்றங்களாகவும், இராணுவ பயிற்சி மைதானமாகவும், பொது வழிபாட்டுத் தலங்களாகவும் ஆக்கினார். மக்கள் சிலைகளை வணங்குவதை நிறுத்தினர். இறந்த விலங்குகளை உண்பது, ஒழுக்கக்கேட்டை கடைப்பிடிப்பது மற்றும் குடும்பங்களை விட்டு வெளியேறுவது. அரேபியா முழுவதும் முஹம்மதுவின் போதனைகளின் காரணமாக ஒரு புதிய லீ வரிசை உதயமானது, மேலும் அவர் அனைத்து அறிவியல், ஞானம் மற்றும் இறையியல் ஆகியவற்றின் உருவகமாக கருதப்பட்டார்."

இஸ்லாம்

இஸ்லாம், கிபி 7 ஆம் நூற்றாண்டில் அரேபியாவில் முஹம்மது நபியால் அறிவிக்கப்பட்ட முக்கிய உலக மதம். இஸ்லாம் என்ற அரபுச் சொல், உண்மையில் "சரணடைதல்" என்பது இஸ்லாத்தின் அடிப்படை மதக் கருத்தை விளக்குகிறது - விசுவாசி (இஸ்லாத்தின் செயலில் உள்ள துகளிலிருந்து ஒரு முஸ்லீம் என்று அழைக்கப்படுபவர்) அல்லாஹ்வின் விருப்பத்திற்கு (அரபு மொழியில், அல்லாஹ்: கடவுள்) சரணடைவதை ஏற்றுக்கொள்கிறார். அல்லாஹ் ஒருவரே கடவுளாக பார்க்கப்படுகிறார்-உலகைப் படைத்தவர், பராமரிப்பவர் மற்றும் மீட்டெடுப்பவர். மனிதர்கள் அடிபணிய வேண்டிய அல்லாஹ்வின் விருப்பம், புனித நூல்களான குர்ஆன் (பெரும்பாலும் ஆங்கிலத்தில் குரான் என்று உச்சரிக்கப்படுகிறது) மூலம் அறியப்படுகிறது, இது அல்லாஹ் தனது தூதர் முஹம்மதுவுக்கு வெளிப்படுத்தியது. இஸ்லாத்தில் முஹம்மது தீர்க்கதரிசிகளின் (ஆதாம், நோவா, ஆபிரகாம், மோசஸ், சாலமன் மற்றும் இயேசு உட்பட) கடைசியாகக் கருதப்படுகிறார், மேலும் அவரது செய்தி ஒரே நேரத்தில் முந்தைய தீர்க்கதரிசிகளுக்குக் கூறப்பட்ட "வெளிப்பாடுகளை" முழுமைப்படுத்துகிறது மற்றும் நிறைவு செய்கிறது.

சமரசமற்ற ஏகத்துவம் மற்றும் சில அத்தியாவசிய மதப் பழக்கவழக்கங்களைக் கண்டிப்பாகக் கடைப்பிடிப்பது ஆகியவற்றில் அதன் முக்கியத்துவத்தைத் தக்க வைத்துக் கொண்டு, முஹம்மது ஒரு சிறிய குழுவைப் பின்பற்றுபவர்களுக்குக் கற்பித்த மதம் மத்திய கிழக்கு வழியாக ஆப்பிரிக்கா, ஐரோப்பா, இந்தியத் துணைக் கண்டம், மலாய் தீபகற்பம் மற்றும் சீனாவில் வேகமாகப் பரவியது. 21 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் உலகம் முழுவதும் 1.5 பில்லியனுக்கும் அதிகமான முஸ்லிம்கள் இருந்தனர். இஸ்லாத்திற்குள் பல பிரிவு இயக்கங்கள் தோன்றினாலும், அனைத்து முஸ்லிம்களும் ஒரு பொதுவான நம்பிக்கையாலும், ஒரே சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற உணர்வாலும் கட்டுண்டுள்ளனர்.

இஸ்லாத்தின் அடிப்படைகள்

முகமதுவின் மரபு

இஸ்லாத்தின் ஆரம்பத்திலிருந்தே, முஹம்மது தம்மைப் பின்பற்றுபவர்களிடையே சகோதரத்துவ உணர்வையும் நம்பிக்கைப் பிணைப்பையும் புகுத்தினார். இவை இரண்டும் அவர்களிடையே நெருங்கிய உறவை வளர்க்க உதவியது, இது மெக்காவில் ஒரு புதிய சமூகமாக அவர்களின் துன்புறுத்தலின் அனுபவங்களால் வலியுறுத்தப்பட்டது. குர்ஆனின் வெளிப்பாட்டின் கோட்பாடுகள் மற்றும் இஸ்லாமிய மத நடைமுறைகளின் வெளிப்படையான சமூக பொருளாதார உள்ளடக்கம் ஆகியவற்றில் வலுவான பற்றுதல் இந்த நம்பிக்கையின் பிணைப்பை உறுதிப்படுத்தியது. கிபி 622 இல், நபிகள் நாயகம் மதீனாவுக்கு குடிபெயர்ந்தபோது, அவருடைய பிரசங்கம் விரைவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது, மேலும் இஸ்லாம் சமூக-அரசு உருவானது. இந்த ஆரம்ப கால கட்டத்தில், இஸ்லாம் அதன் சிறப்பியல்பு நெறிமுறைகளை வாழ்க்கையின் ஆன்மீக மற்றும் தற்காலிக அம்சங்களை ஒன்றிணைத்து, கடவுளுடனான தனிப்பட்ட உறவை (மனசாட்சியின் மூலம்) மட்டுமல்ல, சமூக அமைப்பிலும் மனித உறவுகளை ஒழுங்குபடுத்த முற்படுகிறது. எனவே, ஒரு இஸ்லாமிய மத நிறுவனம் மட்டுமல்ல, சமூகத்தை ஆளும் இஸ்லாமிய சட்டம், அரசு மற்றும் பிற நிறுவனங்களும் உள்ளன. 20 ஆம் நூற்றாண்டு வரை மத (தனியார்) மற்றும் மதச்சார்பற்ற (பொது) சில முஸ்லீம் சிந்தனையாளர்களால் வேறுபடுத்தப்பட்டது மற்றும் துருக்கி போன்ற சில இடங்களில் முறையாக பிரிக்கப்பட்டது.

இஸ்லாத்தின் இந்த இரட்டை மத மற்றும் சமூகத் தன்மை, ஒரு வழியில் தன்னை ஜிஹாத் ("உழைப்பு," பொதுவாக "புனிதப் போர்" அல்லது "புனிதப் போராட்டம்" என மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.), முஸ்லீம்களின் ஆரம்ப தலைமுறைகளின் வியக்கத்தக்க வெற்றியை விளக்குகிறது. 632 CE இல் நபியின் மரணத்திற்குப் பிறகு ஒரு நூற்றாண்டுக்குள், அவர்கள் உலகின் பெரும் பகுதியை - ஸ்பெயினிலிருந்து மத்திய ஆசியா முழுவதும் இந்தியாவிற்கு - ஒரு புதிய அரபு முஸ்லீம் பேரரசின் கீழ் கொண்டு வந்தனர்.

இஸ்லாமிய வெற்றிகள் மற்றும் பேரரசு கட்டும் காலம் இஸ்லாம் ஒரு மதமாக விரிவாக்கத்தின் முதல் கட்டத்தைக் குறிக்கிறது. விசுவாசிகளின் சமூகத்திற்குள் இஸ்லாத்தின் இன்றியமையாத சமத்துவம் மற்றும் பிற மதங்களைப் பின்பற்றுபவர்களுக்கு எதிரான அதன் உத்தியோகபூர்வ பாகுபாடு ஆகியவை விரைவான மாற்றங்களை வென்றன. யூதர்கள் மற்றும்

கிறிஸ்தவர்கள் வேதங்களைக் கொண்ட சமூகங்களாக ஒரு சிறப்பு அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டனர் மற்றும் அவர்கள் "புத்தகத்தின் மக்கள்" (அஹல் அல்-கிதாப்) என்று அழைக்கப்பட்டனர். எனவே, மத சுயாட்சி அனுமதிக்கப்பட்டது. எவ்வாறாயினும், அவர்கள் இஸ்லாத்தை ஏற்க வேண்டும் அல்லது இறக்க வேண்டும் என்று பேசுபவர்களுக்கு எதிராக ஜிஸ்யா எனப்படும் தனிநபர் வரி செலுத்த வேண்டியிருந்தது. "புத்தகத்தின் மக்கள்" என்ற அதே நிலை பின்னர் குறிப்பிட்ட காலங்களிலும் இடங்களிலும் ஜோராஸ்ட்ரியர்கள் மற்றும் இந்துக்களுக்கு நீட்டிக்கப்பட்டது. ஆனால் பல "புத்தக மக்கள்" ஜிஸ்யாவின் இயலாமையிலிருந்து தப்பிக்க இஸ்லாத்தில் இணைந்தனர். இந்தியா, மத்திய ஆசியா, துருக்கி மற்றும் துணை-சஹாரா ஆப்பிரிக்காவில் இஸ்லாம் பரவுவதற்கு முக்கியமாக காரணமான சூஃபிகள் (முஸ்லீம் மர்மவாதிகள்) 12 ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிறகு இஸ்லாத்தின் மிகப் பெரிய விரிவாக்கம் தொடங்கப்பட்டது.

ஜிஹாத் மற்றும் சூஃபி மிஷனரி நடவடிக்கைகளுக்கு அப்பால், இஸ்லாம் பரவுவதற்கான மற்றொரு காரணி முஸ்லீம் வர்த்தகர்களின் தொலைதூர செல்வாக்கு ஆகும். அவர்கள் இந்திய கிழக்கு கடற்கரை மற்றும் தென்னிந்தியாவிற்கு இஸ்லாத்தை அறிமுகப்படுத்தியது மட்டுமல்லாமல் முக்கிய வினையூக்க முகவர்களாகவும் நிரூபிக்கப்பட்டனர் (சூஃபிகள் தவிர) இந்தோனேசியா, மலாயா மற்றும் சீனாவில் மக்களை இஸ்லாத்திற்கு மாற்றுவதில். 14 ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தோனேசியாவிற்கு இஸ்லாம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது, இப்பகுதி டச்சு மேலாதிக்கத்தின் கீழ் வருவதற்கு முன்பு அங்கு அரசியல் ரீதியாக தன்னை ஒருங்கிணைக்க நேரம் இல்லை.

இஸ்லாத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பல்வேறு வகையான இனங்கள் மற்றும் கலாச்சாரங்கள் (21 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் உலகளவில் 1.5 பில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்கள் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது) முக்கியமான உள் வேறுபாடுகளை உருவாக்கியுள்ளது. எவ்வாறாயினும், முஸ்லீம் சமூகத்தின் அனைத்து பிரிவுகளும் ஒரு பொதுவான நம்பிக்கை மற்றும் ஒரு சமூகத்திற்கு சொந்தமான உணர்வு ஆகியவற்றால் பிணைக்கப்பட்டுள்ளன. 19 மற்றும் 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் மேற்கத்திய காலனித்துவ காலத்தின் போது அரசியல் அதிகாரத்தை இழந்ததன் மூலம், இஸ்லாமிய சமூகம் (உம்மா) பலவீனமடைவதற்கு பதிலாக, வலுவடைந்தது. 20 ஆம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் அரசியல் சுதந்திரத்தைப் பெறுவதற்கான போராட்டத்தில் பல்வேறு முஸ்லீம் மக்களுக்கு இஸ்லாத்தின் நம்பிக்கை உதவியது. மேலும் இஸ்லாத்தின் ஒற்றுமை பிற்கால அரசியல் ஒற்றுமைக்கு பங்களித்தது.

இஸ்லாமிய கோட்பாடு மற்றும் சமூக பார்வைகளின் ஆதாரங்கள்

இஸ்லாமியக் கோட்பாடு, சட்டம் மற்றும் பொதுவாகச் சிந்தனை ஆகியவை நான்கு ஆதாரங்கள் அல்லது அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை (உஷூல்) அடிப்படையாகக் கொண்டவை: (1) குர்ஆன், (2) சுன்னா ("பாரம்பரியங்கள்"), (3) இஜ்மா ("ஒருமித்த கருத்து") மற்றும் (4) இஜ்திஹாத் ("தனிப்பட்ட சிந்தனை").

குர்ஆன்

குர்ஆன் (அதாவது, "வாசிப்பு" அல்லது "ஓதுதல்") என்பது, கேப்ரியல் என்ற தேவதூதர் முஹம்மதுக்கு வழங்கிய கடவுளின் வார்த்தைகள் அல்லது பேச்சாகக் கருதப்படுகிறது. சமமற்ற நீளம் கொண்ட 114 சூராக்களாக (அத்தியாயங்கள்) பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இது இஸ்லாமிய போதனையின் அடிப்படை ஆதாரமாகும். முஹம்மதுவின் வாழ்க்கையின் ஆரம்ப காலத்தில் மக்காவில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட சூராக்கள் பெரும்பாலும் நெறிமுறை மற்றும் ஆன்மீக போதனைகள் மற்றும் தீர்ப்பு நாள் ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடையவை. நபிகளாரின் வாழ்க்கையின் பிற்பகுதியில் மதீனாவில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட சூராக்கள் சமூக சட்டங்கள் மற்றும் சமூகத்தை அமைப்பதற்கும் ஒழுங்குபடுத்துவதற்குமான அரசியல்-தார்மீகக் கொள்கைகள் ஆகியவற்றில் பெரும்பாலானவை அக்கறை கொண்டவை.

இஸ்லாமியத்திற்கு முந்தைய அரேபியர்களால் அவர்களின் பழங்குடி அல்லது பொதுவான சட்டத்தைக் குறிக்க சன்னா ("நன்கு மிதித்த பாதை") பயன்படுத்தப்பட்டது. இஸ்லாத்தில் இது நபியின் உதாரணத்தைக் குறிக்கிறது-அதாவது, ஹதீஸ் (அரபியில், ஹதீஸ்: மொழியில், "அறிக்கை"; நபிக்குக் கூறப்பட்ட சொற்களின் தொகுப்பு) எனப்படும் தொகுப்புகளில் பதிவுசெய்யப்பட்ட அவரது வார்த்தைகள் மற்றும் செயல்கள். ஹதீஸ் நபியின் வார்த்தைகள் மற்றும் செயல்களின் எழுத்துப்பூர்வ ஆவணங்களை வழங்குகிறது. இவற்றில் ஆறு தொகுப்புகள், ஹிஜ்ரி 3 ஆம் நூற்றாண்டில் (கிபி 9 ஆம் நூற்றாண்டு) தொகுக்கப்பட்டது, குறிப்பாக இஸ்லாத்தின் மிகப்பெரிய குழுவான சன்னிகளால் அதிகாரப்பூர்வமாக கருதப்பட்டது. மற்றொரு பெரிய குழுவான ஷியா, அதன் சொந்த ஹதீஸை நான்கு நியமன தொகுப்புகளில் கொண்டுள்ளது.

இஜ்மா, அல்லது ஒருமித்த கோட்பாடு, சட்டக் கோட்பாடு மற்றும் நடைமுறையை தரப்படுத்தவும் மற்றும் தனிப்பட்ட மற்றும் பிராந்திய கருத்து வேறுபாடுகளை சமாளிக்கவும் 2 ஆம் நூற்றாண்டில் AH (8 ஆம் நூற்றாண்டு CE) இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. "அறிஞர்களின் ஒருமித்த கருத்து" எனக் கருதப்பட்டாலும், இஜ்மா நடைமுறையில் மிகவும் அடிப்படையான செயல்பாட்டுக் காரணியாக இருந்தது. 3 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து AH இஜ்மா சிந்தனையில் ஸ்திரத்தன்மையின் கொள்கையாக இருந்தது; நடைமுறையில் ஒருமித்த கருத்து எட்டப்பட்ட புள்ளிகள் மூடப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டு மேலும் கணிசமான கேள்விகள் தடைசெய்யப்பட்டன. குர்ஆனின் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட விளக்கங்கள் மற்றும் சன்னாவின் உண்மையான உள்ளடக்கம் (அதாவது, ஹதீஸ் மற்றும் இறையியல்) அனைத்தும் இறுதியாக இஜ்மாவின் மீது தங்களுடைய சமூகத்தின் அதிகாரத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறது.

இஜ்திஹாத், அதாவது "முயற்சி" அல்லது "முயற்சி செய்வது", ஒரு புதிய பிரச்சனைக்கு சட்டரீதியான அல்லது கோட்பாட்டு ரீதியிலான தீர்வைக் கண்டறிய வேண்டும். இஸ்லாத்தின் ஆரம்ப காலத்தில், இஜ்திஹாத் தனிப்பட்ட கருத்து (ரேய்) வடிவத்தை எடுத்ததால், முரண்பட்ட மற்றும் குழப்பமான கருத்துக்கள் நிறைந்திருந்தன. 2 ஆம் நூற்றாண்டில் AH இஜ்திஹாத் குர்ஆன் மற்றும் ஹதீஸின் நூல்களின் அடிப்படையில் துப்பறியும் முறையான கியாஸ் (கடுமையான ஒப்புமை மூலம் பகுத்தறிதல்) மூலம் மாற்றப்பட்டது. இஜ்மாவை ஒரு பழமைவாத

பொறிமுறையாக மாற்றியது மற்றும் ஹதீஸின் உறுதியான அமைப்பை ஏற்றுக்கொள்வது சுன்னி இஸ்லாத்தில் "இஜ்திஹாத் வாயில்" கிட்டத்தட்ட மூடப்பட்டது, அதே நேரத்தில் இஜ்திஹாத் வியா மதத்தில் தொடர்ந்தது. ஆயினும் கூட, சில சிறந்த முஸ்லீம் சிந்தனையாளர்கள் (எ.கா., 11-12 ஆம் நூற்றாண்டில் அல்-கஸாலி) தங்களுக்கான புதிய இஜ்திஹாத் உரிமையைத் தொடர்ந்து கோரினர், மேலும் 18-20 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் சீர்திருத்தவாதிகள், நவீன தாக்கங்கள் காரணமாக, இந்தக் கொள்கையை மீண்டும் ஒருமுறை ஏற்படுத்தினார்கள். பரந்த அங்கீகாரம் கிடைக்கும். குர்ஆன் மற்றும் ஹதீஸ் கீழே விவாதிக்கப்படும். இஜ்மா மற்றும் இஜ்திஹாத்தின் முக்கியத்துவம் இஸ்லாமிய இறையியல், தத்துவம் மற்றும் சட்டத்தின் சூழல்களில் கீழே விவாதிக்கப்படுகிறது.

குர்ஆனின் கோட்பாடுகள்

இறைவன்

குர்ஆனில் கடவுள் பற்றிய கோட்பாடு கடுமையாக ஏகத்துவமானது: கடவுள் ஒருவர் மற்றும் தனித்துவமானவர்; அவருக்கு இணை இல்லை, சமமானவர் இல்லை. கடவுள் ஒரே பொருளில் மூன்று நபர்கள் என்ற கிறிஸ்தவ நம்பிக்கையான திரித்துவம், தீவிரமாக நிராகரிக்கப்படுகிறது. "இரு" என்ற அவரது சுத்த கட்டளையின் மூலம் கடவுளுக்கும் படைப்பிற்கும் இடையில் இடைத்தரகர்கள் இல்லை என்று முஸ்லிம்கள் நம்புகிறார்கள். அவரது இருப்பு எல்லா இடங்களிலும் இருப்பதாக நம்பப்பட்டாலும், அவர் எதிலும் அவதாரம் எடுக்கவில்லை. அவர் பிரபஞ்சத்தின் ஒரே படைப்பாளி மற்றும் பராமரிப்பாளர், அதில் ஒவ்வொரு உயிரினமும் தனது ஒற்றுமை மற்றும் இறையாண்மைக்கு சாட்சியாக உள்ளது. ஆனால் அவர் நியாயமானவர் மற்றும் இரக்கமுள்ளவர்: அவருடைய நீதி அவருடைய படைப்பில் ஒழுங்கை உறுதிப்படுத்துகிறது, அதில் எதுவும் இடம் பெறவில்லை என்று நம்பப்படுகிறது, மேலும் அவரது கருணை எல்லையற்றது மற்றும் எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கியது. அவர் பிரபஞ்சத்தை உருவாக்குவதும் வரிசைப்படுத்துவதும் முதன்மையான கருணையின் செயலாகக் கருதப்படுகிறது, அதற்காக அனைத்தும் அவரது பெருமைகளைப் பாடுகின்றன. குர்ஆனின் கடவுள், கம்பீரமானவர் மற்றும் இறையாண்மை கொண்டவர் என்று விவரிக்கப்படுகிறார், மேலும் அவர் ஒரு தனிப்பட்ட கடவுள்; அவர் ஒருவரின் சொந்த கழுத்து நரம்புக்கு அருகில் இருப்பவராகக் கருதப்படுகிறார், மேலும், தேவைப்படும் அல்லது துன்பத்தில் உள்ள ஒருவர் அவரை அழைக்கும் போதெல்லாம், அவர் பதிலளிப்பார். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, அவர் வழிகாட்டுதலின் கடவுள் மற்றும் எல்லாவற்றையும், குறிப்பாக மனிதகுலம், சரியான வழி, "நேரான பாதை" ஆகியவற்றைக் காட்டுகிறார்.

கடவுளின் இந்த படம்-இதில் அதிகாரம், நீதி மற்றும் கருணை ஆகியவை ஊடுருவுகின்றன-யூத மதம் மற்றும் கிறித்துவம் பகிர்ந்து கொள்ளும் கடவுள் பற்றிய கருத்துடன் தொடர்புடையது மற்றும் பேகன் அரேபியாவின் கருத்துக்களிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டது, இது ஒரு பயனுள்ள பதிலை வழங்கியது. புறமத அரேபியர்கள் குருட்டுத்தனமான மற்றும் தவிர்க்க முடியாத விதியை நம்பினர், அதன் மீது மனிதர்களுக்கு எந்த கட்டுப்பாடும் இல்லை.

இந்த சக்திவாய்ந்த ஆனால் உணர்வற்ற விதிக்கு குர்ஆன் ஒரு சக்திவாய்ந்த ஆனால் இரக்கமுள்ள மற்றும் இரக்கமுள்ள கடவுளை மாற்றியது. அனைத்து வகையான உருவ வழிபாட்டையும் நிராகரிப்பதன் மூலமும், அரேபியர்கள் தங்கள் சரணாலயங்களில் (ஹரம்கள்) வழிபடும் அனைத்து கடவுள்களையும் தெய்வங்களையும் ஒழிப்பதன் மூலமும் குர்ஆன் அதன் சமரசமற்ற ஏகத்துவத்தை எடுத்துச் சென்றது, அவற்றில் மிக முக்கியமானது மெக்காவில் உள்ள கபா சரணாலயம் ஆகும்.

அண்டம்

கடவுளின் ஒற்றுமையை நிரூபிப்பதற்காக, குர்ஆன் பிரபஞ்சத்தின் வடிவமைப்பு மற்றும் ஒழுங்கை அடிக்கடி வலியுறுத்துகிறது. இயற்கையில் எந்த இடைவெளிகளும் இடப்பெயர்வுகளும் இல்லை. உருவாக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு பொருளும் ஒரு திட்டவட்டமான மற்றும் வரையறுக்கப்பட்ட இயல்பைக் கொண்டுள்ளது, அதன் மூலம் அது ஒரு வடிவத்தில் விழுகிறது என்பதன் மூலம் ஒழுங்கு விளக்கப்படுகிறது. இந்த இயல்பு, உருவாக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு பொருளையும் ஒட்டுமொத்தமாகச் செயல்பட அனுமதித்தாலும், வரம்புகளை அமைக்கிறது, மேலும் எல்லாவற்றின் வரம்பு பற்றிய இந்த யோசனை குர்ஆனின் அண்டவியல் மற்றும் இறையியல் இரண்டிலும் மிகவும் நிலையான புள்ளிகளில் ஒன்றாகும். எனவே, பிரபஞ்சம் தன்னாட்சியாகக் கருதப்படுகிறது, எல்லாவற்றுக்கும் அதன் சொந்த நடத்தை விதிகள் உள்ளன, ஆனால் எதேச்சதிகாரமாக இல்லை, ஏனெனில் நடத்தை முறைகள் கடவுளால் வழங்கப்பட்டவை மற்றும் கண்டிப்பாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. "எல்லாமே ஒரு அளவின்படி நம்மால் உருவாக்கப்பட்டவை." ஒவ்வொரு உயிரினமும் இவ்வாறு வரையறுக்கப்பட்டு, "அளக்கப்பட்டது", எனவே கடவுளைச் சார்ந்திருந்தாலும், வானங்களிலும் பூமியிலும் சவால் செய்யாமல் ஆட்சி செய்யும் கடவுள் மட்டுமே வரம்பற்றவர், சுதந்திரம் மற்றும் தன்னிறைவு பெற்றவர்.

மனிதநேயம்

குர்ஆனின் கூற்றுப்படி, கடவுள் மனிதர்கள் மற்றும் ஜின்கள் ஆகிய இரண்டு இணையான உயிரினங்களை உருவாக்கினார், ஒன்று களிமண்ணிலிருந்து மற்றொன்று நெருப்பிலிருந்து. எவ்வாறாயினும், ஜின்களைப் பற்றி குர்ஆன் மிகக் குறைவாகவே கூறுகிறது, இருப்பினும் ஜின்கள் பகுத்தறிவும் பொறுப்புணர்வும் கொண்டவர்கள், ஆனால் மனிதர்களை விட தீமைக்கு அதிக வாய்ப்புள்ளது. மனித குலத்திற்கு வழிகாட்டியாக தன்னை வர்ணிக்கும் குர்ஆன் மனித நேயத்தை மையமாகக் கொண்டது. ஆதாமின் வீழ்ச்சி (முதல் மனிதன்) யூத மதம் மற்றும் கிறித்துவம் ஆகியவற்றில் ஊக்குவிக்கப்பட்டது, ஆனால் குரான் ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமை செயலை மன்னித்தார் என்று குரான் கூறுகிறது, இது குரானில் கிறிஸ்தவ அர்த்தத்தில் அசல் பாவமாக பார்க்கப்படவில்லை.

மனிதகுலத்தின் படைப்பின் கதையில், இப்லீஸ் அல்லது சாத்தான், மனிதர்களின் படைப்புக்கு எதிராக கடவுளிடம் எதிர்ப்புத் தெரிவித்ததால், அவர்கள் "பூமியில் குறும்புகளை விதைப்பார்கள்" என்பதால், ஆதாமுக்கு எதிரான அறிவின் போட்டியில் தோற்றனர். எனவே,

குர்ஆன், மனிதகுலத்தை அனைத்து படைப்புகளிலும் உன்னதமானது என்று அறிவிக்கிறது. மற்ற படைப்புகள் ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்த நம்பிக்கையை (பொறுப்பின்) சுமந்த படைப்பு. பூமியில் கடவுளின் துணை அரசாகக் கருதப்படும் மனிதர்களுக்கு அனைத்து இயற்கையும் அடிபணிந்துவிட்டது என்பதை குர்ஆன் மீண்டும் வலியுறுத்துகிறது. எல்லா படைப்புகளிலும் எதுவும் ஒரு நோக்கமின்றி உருவாக்கப்படவில்லை, மேலும் மனிதகுலமே "விளையாட்டில்" உருவாக்கப்படவில்லை, மாறாக கடவுளுடைய சித்தத்திற்கு சேவை செய்வதற்கும் கீழ்ப்படிவதற்கும் நோக்கத்துடன் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த உயர்ந்த நிலை இருந்தபோதிலும், குர்ஆன் மனித இயல்பை பலவீனமானது மற்றும் தள்ளாடுவது என்று விவரிக்கிறது. பிரபஞ்சத்தில் உள்ள அனைத்தும் வரையறுக்கப்பட்ட தன்மையைக் கொண்டிருப்பதால், ஒவ்வொரு உயிரினமும் அதன் வரம்பு மற்றும் பற்றாக்குறையை அங்கீகரிக்கிறது. மனிதர்கள் சுதந்திரம் பெற்றவர்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள், எனவே தன்னம்பிக்கையின் பண்புகளை தமக்குத் தாமே கர்வப்படுத்திக் கொள்ளும் போக்குடன் கிளர்ச்சி மற்றும் பெருமைக்கு ஆளாகிறார்கள். எனவே, பெருமை என்பது மனிதர்களின் முக்கிய பாவமாக பார்க்கப்படுகிறது. ஏனெனில், தங்களின் அத்தியாவசிய உயிரின வரம்புகளை தங்களுக்குள் அடையாளம் காணாததால், அவர்கள் கடவுளுடன் (ஷரீக்: படைப்பாளருடன் ஒரு உயிரினத்தை இணைத்தல்) மற்றும் அதை மீறும் குற்றவாளிகளாக மாறுகிறார்கள். கடவுளின் ஒற்றுமை. உண்மையான நம்பிக்கை (ஈமான்), எனவே, மாசற்ற தெய்வீக ஒற்றுமை மற்றும் இஸ்லாம் (சரணடைதல்) தெய்வீக சித்தத்திற்கு ஒருவரின் சமர்ப்பிப்பு ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது.

சாத்தான், பாவம் மற்றும் மனந்திரும்புதல்

தெய்வீக ஒற்றுமையின் உண்மையைத் தெரிவிக்க, கடவுள் மனிதர்களுக்கு தூதர்கள் அல்லது தீர்க்கதரிசிகளை அனுப்பியுள்ளார், அவர்களின் இயற்கையின் பலவீனம் சாத்தானின் தூண்டுதலின் கீழ் தெய்வீக ஒற்றுமையை மறக்கவோ அல்லது வேண்டுமென்றே நிராகரிக்கவோ செய்கிறது. குர்ஆன் போதனையின்படி, சாத்தானாக மாறியவர் (ஷைத்தான் அல்லது இப்லீஸ்) முன்பு ஒரு உயர் பதவியில் இருந்தார், ஆனால் ஆதாமைக் கட்டளையிட்டபோது அவரைக் கௌரவிக்க மறுத்த அவரது கீழ்ப்படியாமையின் செயலால் தெய்வீக கிருபையிலிருந்து விழுந்தார். அப்போதிருந்து, மனிதர்களை தவறாகவும் பாவத்திலும் ஏமாற்றுவதே அவருடைய வேலை. எனவே, சாத்தான் மனிதகுலத்தின் சமகாலத்தவன், மேலும் சாத்தானின் சொந்த கீழ்ப்படியாமை செயல் பெருமையின் பாவம் என்று குர்ஆனால் விளக்கப்படுகிறது. சாத்தானின் தூழ்ச்சிகள் இறுதி நாளில் மட்டும் நின்றுவிடும்.

குர்ஆனின் கணக்குகளிலிருந்து ஆராயும்போது, தீர்க்கதரிசிகளின் செய்திகளை மனிதகுலம் ஏற்றுக்கொள்வதற்கான பதிவுகள் சரியானதாக இல்லை. முழு பிரபஞ்சமும் கடவுளின் அடையாளங்களால் நிரம்பியுள்ளது. மனித ஆன்மாவே கடவுளின் ஒற்றுமை மற்றும் கிருபையின் சாட்சியாக பார்க்கப்படுகிறது. கடவுளின் தூதர்கள், வரலாறு முழுவதும், மனிதகுலத்தை மீண்டும் கடவுளிடம் அழைத்துள்ளனர். ஆயினும் எல்லா மக்களும் உண்மையை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை; அவர்களில் பலர் அதை நிராகரித்து நம்ப

மறுப்பவர்களாக மாறிவிட்டனர் (காஃபிர், பன்மை குஃபர்; அதாவது, "மறைத்தல்"-அதாவது, கடவுளின் ஆசீர்வாதங்கள்), மேலும், ஒரு நபர் மிகவும் பிடிவாதமாக மாறும்போது, அவரது இதயம் கடவுளால் முத்திரையிடப்படுகிறது. ஆயினும் கூட, ஒரு பாவி மனந்திரும்புதல் (தவ்பா) மற்றும் சத்தியத்திற்கு உண்மையான மனமாற்றம் மூலம் தன்னை மீட்டுக்கொள்வது எப்போதும் சாத்தியமாகும். திரும்பப் பெறுவதில் எந்த அர்த்தமும் இல்லை, கடவுள் என்றென்றும் இரக்கமுள்ளவர், எப்போதும் மன்னிக்க தயாராக இருக்கிறார். உண்மையான மனந்திரும்புதல் அனைத்து பாவங்களையும் நீக்கி, ஒரு நபர் தனது வாழ்க்கையைத் தொடங்கிய பாவமற்ற நிலைக்கு மீட்டெடுக்கும் விளைவைக் கொண்டுள்ளது.

தீர்க்கதரிசனம்

தீர்க்கதரிசிகள் என்பது கடவுளின் தூதர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மனிதர்கள். நபித்துவம் பிரிக்க முடியாதது. குர்ஆன் அனைத்து தீர்க்கதரிசிகளையும் பாகுபாடு இல்லாமல் அங்கீகரிக்க வேண்டும். ஆயினும் அவர்கள் அனைவரும் சமமானவர்கள் அல்ல, அவர்களில் சிலர் சோதனையின் கீழ் உறுதி மற்றும் பொறுமை ஆகிய குணங்களில் குறிப்பாக சிறந்து விளங்குகின்றனர். ஆபிரகாம், நோவா, மோசே, இயேசு போன்ற பெரிய தீர்க்கதரிசிகள். அவர்களின் பணியின் உண்மையை நிரூபிப்பதற்காக, கடவுள் அவர்களுக்கு அடிக்கடி அற்புதங்களைச் செய்கிறார்: ஆபிரகாம் நெருப்பிலிருந்தும், நோவாவை ஜலப்பிரளயத்திலிருந்தும், மோசே பார்வோனிடமிருந்தும் காப்பாற்றப்பட்டார். இயேசு கன்னி மரியாளிடமிருந்து பிறந்தது மட்டுமல்ல, யூதர்களின் கைகளில் சிலுவையில் அறையப்படுவதிலிருந்தும் கடவுள் அவரைக் காப்பாற்றினார். கடவுளின் தூதர்கள் இறுதியில் நியாயப்படுத்தப்பட்டு இரட்சிக்கப்படுகிறார்கள் என்ற நம்பிக்கை குரானியக் கோட்பாட்டின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாகும்.

எல்லா தீர்க்கதரிசிகளும் மனிதர்கள் மற்றும் தெய்வீகத்தின் ஒரு பகுதியாக இல்லை: அவர்கள் கடவுளிடமிருந்து வெளிப்பாட்டைப் பெற்ற மனிதர்களில் மிகச் சிறந்தவர்கள். கடவுள் ஒரு மனிதனிடம் பேச விரும்பினால், அவர் ஒரு தூதரை அவரிடம் அனுப்புகிறார் அல்லது அவருக்கு ஒரு குரலைக் கேட்கச் செய்கிறார் அல்லது அவரை ஊக்குவிக்கிறார். முஹம்மது இந்தத் தொடரின் கடைசி தீர்க்கதரிசியாகவும் அதன் மிகப் பெரிய உறுப்பினராகவும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறார், ஏனெனில் அவரில் முந்தைய தீர்க்கதரிசிகளின் அனைத்து செய்திகளும் நிறைவடைந்தன. பிரதான தூதர் கேப்ரியல் குர்ஆனை நபியின் இதயத்திற்குக் கொண்டு வந்தார். சில சமயங்களில் நபியவர்கள் பார்க்கவும் கேட்கவும் கூடிய ஒரு ஆவியாக கேப்ரியல் குர்ஆனால் குறிப்பிடப்படுகிறார். ஆரம்பகால மரபுகளில்படி, நபியின் வெளிப்பாடுகள் அவரது இயல்பான உணர்வு மாற்றப்பட்டபோது மயக்க நிலையில் நிகழ்ந்தன. இந்த நிலை கடுமையான வியர்வையுடன் இருந்தது. திருக்குர்ஆன் தன்னைத் தெளிவாகக் கூறுகிறது: "இந்த குர்ஆனை நாம் மலையின் மீது இறக்கினால், கடவுளுக்குப் பயந்து அது பிளவுபடுவதை நீங்கள் காண்பீர்கள்."

இந்த நிகழ்வு அதே நேரத்தில் கடவுளிடமிருந்து வந்த செய்தி என்ற அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையுடன் இருந்தது, மேலும் குர்ஆன் தன்னை "பாதுகாக்கப்பட்ட டேப்லெட்டில்"

எழுதப்பட்ட பரலோக "தாய் புத்தகத்தின்" டிரான்ஸ்கிரிப்ட் என்று விவரிக்கிறது. குர்ஆன் எந்தப் பூமிக்குரிய மூலத்திலிருந்தும் வந்தது என்பதைத் திட்டவாட்டமாக மறுக்கும் அளவுக்குத் தீவிரமான நம்பிக்கை இருந்தது. ஏனெனில் அது "பலவிதமான சந்தேகங்களுக்கும் அலைவுகளுக்கும்" பொறுப்பாகும்.

எஸ்காடாலஜி (கடைசி விஷயங்களின் கோட்பாடு)

இஸ்லாமிய கோட்பாட்டில், உலகம் அழியும் இறுதி நாளில், இறந்தவர்கள் உயிர்த்தெழுப்பப்படுவார்கள், மேலும் ஒவ்வொரு நபரின் செயல்களுக்கும் ஏற்ப தீர்ப்பு வழங்கப்படும். குர்ஆன் முக்கியமாக தனிப்பட்ட தீர்ப்பைப் பற்றி பேசினாலும், "தங்கள் சொந்த புத்தகத்தின்" படி தீர்மானிக்கப்படும் தனித்துவமான சமூகங்களின் உயிர்த்தெழுதலைப் பற்றி பேசும் பல வசனங்கள் உள்ளன. இதற்கு இணங்க, குர்ஆன் "சமூகங்களின் மரணம்" பற்றிய பல பத்திகளிலும் பேசுகிறது, ஒவ்வொன்றும் ஒரு குறிப்பிட்ட வாழ்க்கை காலத்தைக் கொண்டுள்ளது. எவ்வாறாயினும், உண்மையான மதிப்பீடு ஒவ்வொரு நபருக்கும் இருக்கும், அவருடைய செயல்திறனின் குறிப்பு விதிமுறைகள் எதுவாக இருந்தாலும். உயிர்த்தெழுதல் நிகழும் என்பதை நிரூபிக்க, குர்ஆன் ஒரு தார்மீக மற்றும் உடல் ரீதியான வாதத்தைப் பயன்படுத்துகிறது. இந்த வாழ்க்கையில் எல்லாப் பிரதிபலன்களும் நிறைவேற்றப்படுவதில்லை என்பதால், அதை முடிக்க இறுதித் தீர்ப்பு அவசியம். பௌதீகரீதியாக, சர்வ வல்லமையுள்ள கடவுள், வரையறுக்கப்பட்ட மற்றும் கடவுளின் எல்லையற்ற சக்திக்கு உட்பட்ட அனைத்து உயிரினங்களையும் அழித்து மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கும் திறனைக் கொண்டுள்ளார்.

சில இஸ்லாமியப் பள்ளிகள் மனிதப் பரிந்துரையின் சாத்தியத்தை மறுக்கின்றன, ஆனால் பெரும்பாலானவை அதை ஏற்றுக்கொள்கின்றன, மேலும் எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் கடவுள் தனது கருணையில் சில பாவிகளை மன்னிக்கலாம். கண்டனம் செய்யப்பட்டவர்கள் நரக நெருப்பில் எரிவார்கள், இரட்சிக்கப்பட்டவர்கள் சொர்க்கத்தின் நிலையான மகிழ்ச்சியை அனுபவிப்பார்கள். நரகம் மற்றும் சொர்க்கம் இரண்டும் ஆன்மீகம் மற்றும் சரீரமானது. உடல் நெருப்பில் துன்பப்படுவதைத் தவிர, கெட்டவர்கள் தங்கள் இதயங்களில் நெருப்பையும் அனுபவிப்பார்கள். அதுபோலவே, ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்கள் உடல் இன்பத்தைத் தவிர, தெய்வீக இன்பத்தின் மிகப்பெரிய மகிழ்ச்சியை அனுபவிப்பார்கள்.

சமூக சேவை

மனித இருப்பின் நோக்கம் தெய்வீக சித்தத்திற்கு அடிபணிவதால், மற்ற எல்லா உயிரினங்களின் நோக்கத்தைப் போலவே, மனிதர்கள் தொடர்பாக கடவுளின் பங்கு தளபதியின் பங்கு. இயற்கையின் எஞ்சிய பகுதிகள் தானாகவே கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிகின்றன, மனிதர்கள் மட்டுமே கீழ்ப்படிய அல்லது கீழ்ப்படியாததைத் தேர்ந்தெடுக்கும். சாத்தானின் இருப்பில் ஆழ்ந்த நம்பிக்கையுடன், மனிதகுலத்தின் அடிப்படைப் பாத்திரம் தார்மீகப் போராட்டமாக மாறுகிறது, இது மனித முயற்சியின் சாரமாக அமைகிறது. கடவுளின் ஒற்றுமையை அங்கீகரிப்பது வெறுமனே புத்தியில் ஒய்வெடுக்காது, ஆனால் தார்மீகப் போராட்டத்தின் அடிப்படையில் விளைவுகளை ஏற்படுத்துகிறது. இது முதன்மையாக மனிதின் குறுகிய மற்றும் இதயத்தின்

சிறிய தன்மையிலிருந்து தன்னை விடுவிப்பதில் உள்ளது. ஒருவன் தன்னை விட்டு வெளியேறி, தன் உடைமைகளை பிறருக்காகச் செலவிட வேண்டும்.

சமூக சேவையின் கோட்பாடு, துன்பங்களைப் போக்குதல் மற்றும் ஏழைகளுக்கு உதவுதல், இஸ்லாமிய போதனையின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாகும். கடவுளிடம் பிரார்த்தனை செய்வது மற்றும் பிற மதச் செயல்கள் தேவைப்படுபவர்களுக்கு செயலில் சேவை இல்லாத நிலையில் முழுமையடையாது என்று கருதப்படுகிறது. இந்த விஷயத்தைப் பொறுத்தவரை, மனித இயல்பு பற்றிய குரானின் விமர்சனங்கள் மிகவும் கூர்மையாகின்றன: "மனிதன் இயல்பிலேயே பயந்தவன்; அவனுக்குத் தீமை நேர்ந்தால், அவன் பீதி அடைகிறான், ஆனால் அவனுக்கு நல்லவை வரும்போது அவை பிறரைச் சென்றடையாமல் தடுக்கிறான்." பிறருக்காக செலவு செய்வதால் அவன் ஏழையாகி விடுவான் என்று ஒருவன் காதில் கிசுகிசுப்பவன் சாத்தான். கடவுள், மாறாக, அத்தகைய செலவினங்களுக்கு ஈடாக செழிப்பை வாக்களிக்கிறார், இது கடவுளுக்கு ஒரு வரவு மற்றும் வட்டியில் முதலீடு செய்யும் பணத்தை விட அதிகமாக வளர்கிறது. ஏழைகளின் உரிமைகளை அங்கீகரிக்காமல் செல்வத்தை பதுக்கி வைப்பது, மறுமையில் மிகக் கடுமையான தண்டனைக்கு ஆளாக நேரிடும், மேலும் இவ்வுலகில் சமூகங்கள் சீரழிவதற்கான முக்கிய காரணங்களில் ஒன்றாக அறிவிக்கப்படுகிறது. கந்துவட்டிப் பழக்கம் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது.

இந்த சமூகப் பொருளாதாரக் கோட்பாடு நம்பிக்கையின் பிணைப்பை உறுதிப்படுத்துவதன் மூலம், "ஒருவருக்கொருவர் சகோதரர்கள்" என்று அறிவிக்கப்பட்ட விசுவாசிகளின் நெருக்கமான சமூகம் பற்றிய யோசனை வெளிப்படுகிறது. முஸ்லீம்கள் "மனிதகுலத்திற்கு சாட்சியம் கூறும் நடுத்தர சமூகம்", "மனிதகுலத்திற்காக உருவாக்கப்பட்ட சிறந்த சமூகம்" என்று விவரிக்கப்படுகிறார்கள், அதன் செயல்பாடு "நன்மையை ஏவுவதும் தீமையைத் தடுப்பதும்" (குர்ஆன்). சமூகத்திற்குள் ஒத்துழைப்பு மற்றும் "நல்ல அறிவுரைகள்" வலியுறுத்தப்படுகின்றன, மேலும் சமூகத்தின் நலன்களுக்கு வேண்டுமென்றே தீங்கு விளைவிக்க முயற்சிக்கும் ஒரு நபருக்கு முன்மாதிரியான தண்டனை வழங்கப்பட வேண்டும். வற்புறுத்துதல் மற்றும் நடுவர் மன்றம் மூலம் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியாவிட்டால், சமூகத்திற்குள் இருந்து வரும் எதிர்ப்பாளர்கள் ஆயுத பலத்துடன் போராடி குறைக்கப்பட வேண்டும்.

சமூகத்தின் நோக்கம் "நன்மையைக் கட்டளையிடுவது மற்றும் தீமையைத் தடுப்பது", அதனால் பூமியில் "குற்றம் மற்றும் ஊழல் இல்லை", ஜிஹாத் கோட்பாடு தர்க்கரீதியான விளைவு ஆகும். ஆரம்பகால சமூகத்திற்கு இது ஒரு அடிப்படை மதக் கருத்தாக இருந்தது. குறைவான ஜிஹாத், அல்லது புனித முயற்சி என்பது, தேவைப்படும் போதெல்லாம் ஆயுத பலத்தைப் பயன்படுத்தி தீவிரமான போராட்டத்தைக் குறிக்கிறது. இத்தகைய முயற்சியின் நோக்கம் தனிநபர்களை இஸ்லாத்திற்கு மாற்றுவது அல்ல, மாறாக இஸ்லாத்தின் கொள்கைகளுக்கு இணங்க சமூகங்களின் கூட்டு விவகாரங்களில் அரசியல் கட்டுப்பாட்டைப் பெறுவது. அதிகாரக் கட்டமைப்பு முஸ்லிம் சமூகத்தின் கைகளுக்குச் செல்லும்போது இச்செயற்பாட்டின் ஒரு விளைபொருளாகவே தனிநபர் மதமாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. உண்மையில், கடுமையான முஸ்லீம் கோட்பாட்டின் படி, "பலத்தால்" மதமாற்றம்

தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது, ஏனெனில் குர்ஆன் வெளிப்படுத்தப்பட்ட பிறகு "நன்மையும் தீமையும் தனித்தனியாகிவிட்டன", அதனால் ஒருவர் விரும்புவதைப் பின்பற்றலாம் (குர்ஆன்), அதுவும் உலகப் புகழ், அதிகாரம் மற்றும் ஆட்சியைப் பெறுவதற்காக போர்களை நடத்துவது கண்டிப்பாக தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது. எவ்வாறாயினும், முஸ்லீம் சாம்ராஜ்யத்தின் ஸ்தாபனத்துடன், சிறிய ஜிஹாத் கோட்பாடு சமூகத்தின் தலைவர்களால் மாற்றியமைக்கப்பட்டது. அவர்களின் முக்கிய அக்கறை பேரரசு மற்றும் அதன் நிர்வாகத்தின் ஒருங்கிணைப்பாக மாறியது, எனவே அவர்கள் போதனையை விரிவான அர்த்தத்தில் இல்லாமல் தற்காப்பு முறையில் விளக்கினர். "முடிவு கடவுளுக்கு மட்டுமே சொந்தமானது" என்று கருதும் காரிஜிட் பிரிவு, தொடர்ச்சியான மற்றும் இடைவிடாத ஜிஹாதை வலியுறுத்தியது, ஆனால் 8 ஆம் நூற்றாண்டில் நடந்த உள்நாட்டுப் போர்களின் போது அதன் பின்பற்றுபவர்கள் கிட்டத்தட்ட அழிக்கப்பட்டனர்.

பொருளாதார நீதி மற்றும் சமூகத்தின் வலுவான யோசனையை உருவாக்குதல் தவிர, முஹம்மது நபி அரபு சமுதாயத்தில் ஒரு பொது சீர்திருத்தத்தை செய்தார், குறிப்பாக அதன் பலவீனமான பிரிவுகளான ஏழைகள், அனாதைகள், பெண்கள் மற்றும் அடிமைகளைப் பாதுகாத்தார். அடிமைத்தனம் சட்டப்பூர்வமாக ஒழிக்கப்படவில்லை, ஆனால் அடிமைகளின் விடுதலை ஒரு தகுதிச் செயலாக மத ரீதியாக ஊக்குவிக்கப்பட்டது. அடிமைகளுக்குச் சட்டப்பூர்வ உரிமைகள் வழங்கப்பட்டன, அதில் அடிமையும் அவனது எஜமானனும் அவனது சம்பாத்தியத்தில் இருந்து ஒப்புக்கொண்ட தொகையை தவணை முறையில் செலுத்துவதற்கு ஈடாக அவர்களின் சுதந்திரத்தைப் பெறுவதற்கான உரிமை உட்பட. தன் எஜமானிடம் ஒரு குழந்தையைப் பெற்ற அடிமைப் பெண் தன் எஜமானின் மரணத்திற்குப் பிறகு தானாகவே விடுதலையானாள். இஸ்லாமியர்களுக்கு முந்தைய அரேபியாவில் சில பழங்குடியினரிடையே நடைமுறையில் இருந்த பெண் சிசுக்கொலை - வறுமை அல்லது அவமான உணர்வின் காரணமாக - தடைசெய்யப்பட்டது.

பழங்குடி நிலை அல்லது இனத்தின் அடிப்படையிலான வேறுபாடுகள் மற்றும் சலுகைகள் குர்ஆனிலும், நபிகள் நாயகத்தின் இறப்பதற்குச் சற்று முன் கொண்டாடப்பட்ட "பிரியாவிடை யாத்திரை முகவரியிலும்" நிராகரிக்கப்பட்டன. அனைவரும் அதில் "ஆதாமின் சம குழந்தைகள்" என்று அறிவிக்கப்படுகிறார்கள், மேலும் கடவுளின் பார்வையில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒரே வேறுபாடு பக்தி மற்றும் நல்ல செயல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது. பழங்குடியினருக்கு இடையே பழிவாங்கும் பழமையான அரபு நிறுவனம் (தார் என்று அழைக்கப்படுகிறது)-இதன் மூலம் கொலையாளி தூக்கிலிடப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை, ஆனால் கொல்லப்பட்ட நபருக்கு சமமான நபர்-அழிக்கப்பட்டது. ஆண்மையின் இஸ்லாத்திற்கு முந்தைய நெறிமுறை இலட்சியம் மாற்றியமைக்கப்பட்டு, தார்மீக நல்லொழுக்கம் மற்றும் பக்தியின் மிகவும் மனிதாபிமான இலட்சியத்தால் மாற்றப்பட்டது.

இஸ்லாத்தின் அடிப்படை நடைமுறைகள் மற்றும் நிறுவனங்கள்

ஐந்து தூண்கள்

நபிகள் நாயகத்தின் மரணத்திற்குப் பின்னரான ஆரம்ப தசாப்தங்களில், இஸ்லாத்தின் மத-சமூக அமைப்பின் சில அடிப்படை அம்சங்கள் சமூகத்தின் வாழ்க்கையின் நங்கூரப் புள்ளிகளாகச் செயல்படுவதற்காக தனிமைப்படுத்தப்பட்டு, "இஸ்லாத்தின் தூண்களாக" வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த ஐந்துடன், காரிஜிட் பிரிவினர் ஆறாவது தூணான ஜிஹாதைச் சேர்த்தனர், இருப்பினும், இது பொது சமூகத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை.

ஷஹாதா, அல்லது நம்பிக்கையின் தொழில்

முதல் தூண் நம்பிக்கையின் தொழில்: "கடவுளைத் தவிர வேறு தெய்வம் இல்லை, மேலும் முஹம்மது கடவுளின் தூதர்", இது சமூகத்தில் உறுப்பினர்களைப் பொறுத்தது. நம்பிக்கையின் தொழிலை ஒருவரின் வாழ்நாளில் ஒரு முறையாவது உரக்க, சரியாக, நோக்கத்துடன், அதன் பொருளைப் புரிந்து கொண்டு, இதயத்தின் ஒப்புதலுடன் ஓத வேண்டும். இந்த அடிப்படை நம்பிக்கையிலிருந்து (1) தேவதூதர்கள் (குறிப்பாக கேப்ரியல், தூண்டுதலின் தேவதை), (2) வெளிப்படுத்தப்பட்ட புத்தகம் (குரான் மற்றும் யூத மதம் மற்றும் கிறிஸ்தவத்தின் புனித நூல்கள்), (3) தீர்க்கதரிசிகளின் தொடர் (இடையே) பற்றிய நம்பிக்கைகள் பெறப்படுகின்றன. யூத மற்றும் கிறிஸ்துவர் பாரம்பரியத்தின் பிரமுகர்கள் குறிப்பாக புகழ்பெற்றவர்கள், இருப்பினும் கடவுள் ஒவ்வொரு தேசத்திற்கும் தூதர்களை அனுப்பியுள்ளார் என்று நம்பப்படுகிறது), மற்றும் (4) கடைசி நாள் (தீர்ப்பு நாள்).

பிரார்த்தனை

இரண்டாவது தூண் தினசரி ஐந்து நியதி பிரார்த்தனைகளைக் கொண்டுள்ளது. ஒருவரால் மகூதிக்கு செல்ல முடியாவிட்டால் தனித்தனியாக இந்த பிரார்த்தனைகள் செய்யப்படலாம். முதல் பிரார்த்தனை சூரிய உதயத்திற்கு முன் செய்யப்படுகிறது, இரண்டாவது மதியத்திற்குப் பிறகு, மூன்றாவது பிற்பகலில், நான்காவது சூரிய அஸ்தமனத்திற்குப் பிறகு, ஐந்தாவது படுக்கைக்கு ஓய்வுக்கு முன். ஒரு பிரார்த்தனைக்கு முன், கைகள், முகம் மற்றும் கால்களைக் கழுவுதல் உட்பட கழுவுதல்கள் செய்யப்படுகின்றன. முஸீன் (தொழுகைக்கு அழைப்பு விடுப்பவர்) மகூதியில் (கோபுரம் போன்ற) உயர்ந்த இடத்தில் இருந்து உரக்கப் பாடுகிறார். தொழுகை தொடங்கும் போது, இமாம் அல்லது தலைவர் (தொழுகையின் தலைவர்), மக்காவின் திசையை நோக்கி முன்னால் நிற்கிறார், மேலும் சபை அவருக்குப் பின்னால் வரிசைகளில் பல்வேறு தோரணைகளில் அவரைப் பின்தொடர்கிறது. ஒவ்வொரு தொழுகையும் இரண்டு முதல் நான்கு ஜெனா:ப்லெகூன் யூனிட்களை (ரக்அஹ்) கொண்டுள்ளது; ஒவ்வொரு அலகும் நிற்கும் தோரணையைக் கொண்டுள்ளது (அதன் போது குர்ஆனின் வசனங்கள் ஓதப்படுகின்றன- சில பிரார்த்தனைகளில் சத்தமாக, மற்றவற்றில் அமைதியாக), அதே போல் ஒரு ஜெனம்ம் மற்றும் இரண்டு ஸஜ்தாக்கள். தோரணையின் ஒவ்வொரு மாற்றத்திலும், "கடவுள் பெரியவர்"

என்று சொல்லப்படுகிறது. ஒவ்வொரு தோரணையிலும் ஓத வேண்டிய பொருட்களை பாரம்பரியம் நிர்ணயித்துள்ளது.

நண்பகலுக்குப் பிறகு ஜெபத்திற்குப் பதிலாக வெள்ளிக்கிழமை சிறப்பு பிரார்த்தனைகள் செய்யப்படுகின்றன. வெள்ளிக்கிழமை சேவையானது ஒரு பிரசங்கத்தை (குத்தாபஹ்) கொண்டுள்ளது, இது ஓரளவு உள்ளூர் மொழியில் பிரசங்கம் செய்வதையும், ஓரளவு அரபு மொழியில் சில சூத்திரங்களை ஒதுவதையும் கொண்டுள்ளது. பிரசங்கத்தில், போதகர் பொதுவாக குர்ஆனின் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட வசனங்களை ஓதி அதன் மீது தனது முகவரியை உருவாக்குவார், அதில் ஒரு தார்மீக, சமூக அல்லது அரசியல் உள்ளடக்கம் இருக்கலாம். வெள்ளிக்கிழமை பிரசங்கங்கள் பொதுவாக தார்மீக மற்றும் சமூக அரசியல் கேள்விகள் பற்றிய பொதுக் கருத்தில் கணிசமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

கட்டாயக் கடமையாக நியமிக்கப்படாவிட்டாலும், இரவு நேரத் தொழுகைகள் (தஹஜ்ஜுத் எனப்படும்) ஊக்குவிக்கப்படுகின்றன, குறிப்பாக இரவின் பிற்பகுதியில். ரமலான் மாதத்தில், ஓய்வு பெறுவதற்கு முன், தாராவிஹ் எனப்படும் நீண்ட பிரார்த்தனைகள் கூட்டமாகச் செய்யப்படும்.

கடுமையான கோட்பாட்டில், ஐந்து தினசரி பிரார்த்தனைகளை நோயாளிகள் கூட தள்ளுபடி செய்ய முடியாது, அவர்கள் படுக்கையில் பிரார்த்தனை செய்யலாம் மற்றும் தேவைப்பட்டால், படுத்துக் கொள்ளலாம். ஒரு பயணத்தின் போது, இரண்டு பிற்பகல் பிரார்த்தனைகள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக இருக்கலாம்; சூரிய அஸ்தமனம் மற்றும் தாமதமான மாலை பிரார்த்தனைகளும் ஒன்றாக இணைக்கப்படலாம். இருப்பினும், நடைமுறையில், குறிப்பாக நவீனமயமாக்கப்பட்ட வகுப்பினரிடையே மிகவும் தளர்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது, இருப்பினும் வெள்ளிக்கிழமை தொழுகைகள் இன்னும் சிறப்பாகக் கலந்து கொள்கின்றன.

ஜகாத்

முன்றாவது தூண், ஜகாத் ("சுத்திகரிப்பு") என்று அழைக்கப்படும் கட்டாய வரி ஆகும். இது போன்ற பணம் செலுத்துவது ஒருவரின் மீதமுள்ள செல்வத்தை மத ரீதியாகவும் சட்ட ரீதியாகவும் தூய்மையாக்குகிறது என்பதைக் குறிக்கிறது. குர்ஆன் விதித்துள்ள ஒரே நிரந்தர வரி இதுவாகும், இது உணவு தானியங்கள், கால்நடைகள் மற்றும் ஒரு வருடத்திற்குப் பிறகு ரொக்கமாக ஆண்டுதோறும் செலுத்தப்படும். வெவ்வேறு வகைகளுக்குத் தொகை மாறுபடும். எனவே, தானியங்கள் மற்றும் பழங்களில் நிலம் மழையால் நீரேற்றப்பட்டால் 10 சதவிகிதம், நிலத்தில் செயற்கையாக பாய்ச்சினால் 5 சதவிகிதம். பணம் மற்றும் விலைமதிப்பற்ற உலோகங்களில் இது 2 1/2 சதவீதம். ஜகாத் அரசால் வசூலிக்கப்படுகிறது மற்றும் முதன்மையாக ஏழைகளுக்குப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும், ஆனால் குரான் மற்ற நோக்கங்களைக் குறிப்பிடுகிறது: முஸ்லீம் போர்க் கைதிகளை மீட்பது, நீண்டகால கடன்களை மீட்பது, வரி வசூலிப்பவர்களின் கட்டணம் செலுத்துதல், ஜிஹாத் (மற்றும் நீட்டிப்பு, குர்ஆன் வர்ணனையாளர்களின் படி, கல்வி. மற்றும் சுகாதாரம்), மற்றும் பயணிகளுக்கான வசதிகளை உருவாக்குதல்.

முஸ்லீம் மத-அரசியல் அதிகாரத்தின் முறிவுக்குப் பிறகு, ஜகாத் செலுத்துதல் என்பது தனிப்பட்ட மனசாட்சி சார்ந்து தன்னார்வ தொண்டு விஷயமாக மாறியது. நவீன முஸ்லீம் உலகில், ஷரியா (இஸ்லாமிய சட்டம்) கண்டிப்பாகப் பராமரிக்கப்படும் சில நாடுகளில் (சவுதி அரேபியா போன்றவை) தவிர, அது தனிநபருக்கு விடப்பட்டுள்ளது.

உண்ணாவிரதம்

குர்ஆனில் (2:183-185) குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ரமலான் மாதத்தில் (முஸ்லிம் சந்திர நாட்காட்டியின் ஒன்பதாவது மாதம்) நோன்பு நோற்பது நம்பிக்கையின் நான்காவது தூணாகும். விரதம் விடியற்காலையில் தொடங்கி தூரிய அஸ்தமனத்தில் முடிவடைகிறது, மேலும் பகலில் சாப்பிடுவது, குடிப்பது மற்றும் புகைபிடிப்பது தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது. குர்ஆன் (2:185) ரமலான் மாதத்தில் தான் குர்ஆன் அருளப்பட்டது என்று கூறுகிறது. குர்ஆனின் மற்றொரு வசனம் (97:1) "சக்தியின் இரவில்" வெளிப்படுத்தப்பட்டது என்று கூறுகிறது, இதை முஸ்லிம்கள் பொதுவாக ரமலான் மாதத்தின் கடைசி 10 இரவுகளில் ஒன்றில் (பொதுவாக 27வது இரவு) அனுசரிப்பார்கள். நோய்வாய்ப்பட்ட அல்லது பயணத்தில் இருக்கும் ஒருவருக்கு, "இன்னொரு சமமான நாட்கள்" வரை நோன்பு ஒத்திவைக்கப்படலாம். வயோதிபர்கள் மற்றும் குணப்படுத்த முடியாத நோய்வாய்ப்பட்டவர்கள் வசதி இருந்தால் ஒரு ஏழைக்கு தினசரி உணவளிப்பதன் மூலம் விலக்கு அளிக்கப்படுகிறது.

ஹஜ்

ஐந்தாவது தூண் என்பது ஒவ்வொரு முஸ்லிமிற்கும் வாழ்நாளில் ஒருமுறை பரிந்துரைக்கப்படும் வருடாந்திர புனித யாத்திரை (ஹஜ்) ஆகும் - "ஒருவரால் அதை வாங்க முடியும்" மற்றும் ஒரு நபர் அவர் இல்லாத போது அவரது குடும்பத்திற்கு செல்ல போதுமான ஏற்பாடுகள் இருந்தால். புனித மசூதியில் து அல்-ஹைஜா மாதத்தின் 7 ஆம் தேதி (முஸ்லிம் ஆண்டின் கடைசி) ஒரு சிறப்பு சேவை நடைபெறுகிறது. யாத்திரை நடவடிக்கைகள் 8 ஆம் தேதி தொடங்கி 12 அல்லது 13 ஆம் தேதி முடிவடையும். அனைத்து வழிபாட்டாளர்களும் இஹ்ராம் நிலைக்கு நுழைகிறார்கள்; அவர்கள் இரண்டு தடையற்ற ஆடைகளை அணிவார்கள் மற்றும் உடலுறவு, முடி மற்றும் நகங்களை வெட்டுதல் மற்றும் வேறு சில செயல்களைத் தவிர்க்கிறார்கள். மக்காவிற்கு வெளியில் இருந்து வரும் யாத்ரீகர்கள் நகரத்திற்கு செல்லும் வழியில் குறிப்பிட்ட இடங்களில் இஹ்ராம் கட்டுகின்றனர். மசூதிக்குள் இருக்கும் புனிதத்தலமான கபாவைச் சுற்றி ஏழு முறை நடப்பது முக்கிய செயல்பாடுகளாகும். கருப்புக் கல்லின் முத்தம் மற்றும் தொடுதல் (ஹஜர் அல்-அஸ்வத்); மேலும் சஃபா மலைக்கும் மர்வா மலைக்கும் இடையே ஏழு முறை ஏறுதல் மற்றும் ஓடுதல் (இப்போது அவை வெறும் உயரங்கள்) சடங்கின் இரண்டாம் கட்டத்தில், யாத்ரீகர் மெக்காவிலிருந்து சில மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ள மினாவுக்குச் செல்கிறார்; அங்கிருந்து அவர் அரஃபாத்துக்குச் செல்கிறார், அங்கு ஒரு பிரசங்கத்தைக் கேட்பதும் ஒரு பிற்பகல் நேரத்தைக் கழிப்பதும் அவசியம். இறுதி சடங்குகள் முஸ்தலிஃபாவில் (அரஃபாத்துக்கும் மினாவுக்கும் இடையில்) இரவைக் கழிப்பதும், இஹ்ராமின்

கடைசி நாளில் தியாகம் செய்வதும் அடங்கும், இது தியாகத்தின் ஈத் ("பண்டிகை") ஈத் அல்-அதாவைப் பார்க்கவும்.

அந்நியச் செலாவணிச் சிக்கல்கள் காரணமாக வெளிச்செல்லும் யாத்ரீகர்களின் எண்ணிக்கையில் பல நாடுகள் கட்டுப்பாடுகளை விதித்துள்ளன. இருப்பினும், தகவல்தொடர்புகளின் முன்னேற்றம் காரணமாக, சமீபத்திய ஆண்டுகளில் மொத்த பார்வையாளர்களின் எண்ணிக்கை பெரிதும் அதிகரித்துள்ளது. 21 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், வருடாந்திர பார்வையாளர்களின் எண்ணிக்கை இரண்டு மில்லியனைத் தாண்டியதாக மதிப்பிடப்பட்டது, அவர்களில் பாதி பேர் அரபு அல்லாத நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்கள். அனைத்து முஸ்லீம் நாடுகளும் இந்த நிகழ்வில் அதிகாரப்பூர்வ பிரதிநிதிகளை அனுப்புகின்றன, இது மத-அரசியல் மாநாடுகளுக்கு அதிகளவில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆண்டின் மற்ற நேரங்களில், குறைவான புனித யாத்திரையை (umrah) மேற்கொள்வது தகுதியானதாகக் கருதப்படுகிறது. இருப்பினும், இது ஹஜ் யாத்திரைக்கு மாற்றாக இல்லை.

இஸ்லாமியர்களுக்கு மிகவும் புனிதமான இடம் மெக்காவில் உள்ள கபா சரணாலயம் ஆகும், இது வருடாந்திர யாத்திரையின் பொருளாகும். இது ஒரு மதத்தியை விட அதிகம்; பரலோக பேரின்பமும் சக்தியும் நேரடியாக பூமியைத் தொடும் இடம் இது என்று நம்பப்படுகிறது. முஸ்லீம் பாரம்பரியத்தின் படி, கபாஹ் ஆபிரகாம் என்பவரால் கட்டப்பட்டது. மதீனாவில் உள்ள நபிகளாரின் பள்ளிவாசல் புனிதத்தில் அடுத்ததாக உள்ளது. ஜெருசலேம் புனிதத்தன்மையில் மூன்றாவது இடத்தில் உள்ளது முதல் கிப்லா (அதாவது, முஸ்லீம்கள் முதலில் பிரார்த்தனை செய்த திசை, கிப்லாவை கபாவாக மாற்றுவதற்கு முன்பு) மற்றும் பாரம்பரியத்தின் படி முஹம்மது ஏறிய இடம் (மிராஜ்) சொர்க்கத்திற்கு. வியாக்களுக்கு, ஈராக்கில் உள்ள கர்பலா (அலியின் மகன் ஹுசைன் தியாகம் செய்த இடம்) மற்றும் ஈரானில் உள்ள மெஷெட் (இமாம் அலி அல்-ரிடா அடக்கம் செய்யப்பட்ட இடம்) ஆகியவை வியாக்கள் புனித யாத்திரை செய்யும் சிறப்பு வழிபாட்டின் இடங்களாக உள்ளன.

தூஃபி புனிதர்களின் ஆலயங்கள்

பொதுவாக முஸ்லீம் மக்களுக்கு, தூஃபி துறவிகளின் ஆலயங்கள் குறிப்பிட்ட மரியாதை மற்றும் வணக்கத்திற்குரிய பொருள்களாகும். பாக்கத்தத்தில் உள்ள அனைத்து பெரிய துறவியான அப்துல் காதிர் அல்-ஜிலானியின் கல்லறைக்கு ஒவ்வொரு ஆண்டும் இஸ்லாமிய உலகம் முழுவதிலுமிருந்து ஏராளமான யாத்ரீகர்கள் வருகை தருகின்றனர்.

20 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில், முந்தைய காலங்களில் தனிப்பட்ட முறையில் நிர்வகிக்கப்பட்ட தூஃபி ஆலயங்கள், கிட்டத்தட்ட முழுவதுமாக அரசாங்கங்களுக்குச் சொந்தமானவை மற்றும் அவ்காஃப் (வக்ஃப் என்பதன் பன்மை, ஒரு மதக் கொடை) துறைகளால் நிர்வகிக்கப்பட்டன. ஒரு கோவிலை பராமரிக்க நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரி பொதுவாக முத்தவல்லி என்று அழைக்கப்படுகிறார். துருக்கியில், இத்தகைய நன்கொடைகள் முன்னர் தேசிய செல்வத்தின் கணிசமான பகுதியைக் கொண்டிருந்தன, அட்டாடர்க் (ஜனாதிபதி 1928-38) ஆட்சியால் அனைத்து தானங்களும் பறிமுதல் செய்யப்பட்டன.

மதூதி

முஸ்லீம்களின் ஡ுதுவான மத வாழ்க்கை மதூதியை மையமாகக் கொண்டது. நபிகள் நாயகம் மற்றும் ஆரம்பகால கலீஃபாக்களின் நாட்களில், பள்ளிவாசல் அனைத்து சமூக வாழ்க்கையின் மையமாக இருந்தது. அது இன்றுவரை இஸ்லாமிய உலகின் பல பகுதிகளில் உள்ளது. சிறிய மதூதிகள் ஡ுதுவாக இமாம் (தொழுகை சேவையை நிர்வகிப்பவர்) அவர்களால் மேற்பார்வையிடப்படும், இருப்பினும் சில சமயங்களில் ஒரு முஸ்லீமும் நியமிக்கப்படுகிறார். வெள்ளிக்கிழமை தொழுகை நடத்தப்படும் பெரிய மதூதிகளில், வெள்ளிக்கிழமை சேவைக்கு ஒரு கதீப் (குத்பா அல்லது பிரசங்கம் செய்பவர்) நியமிக்கப்படுகிறார். பல பெரிய மதூதிகள் மதப் பள்ளிகள் மற்றும் கல்லூரிகளாகவும் செயல்படுகின்றன. 21 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், பெரும்பாலான நாடுகளில் மதூதி அதிகாரிகள் அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்டனர். சில நாடுகளில்-எ.கா., பாகிஸ்தானில்-பெரும்பாலான மதூதிகள் தனிப்பட்டவை மற்றும் உள்ளூர் சமூகத்தால் நடத்தப்படுகின்றன, இருப்பினும் சில பெரிய மதூதிகள் அவகாஃப் அரசாங்கத் துறைகளால் கையகப்படுத்தப்படுகின்றன.

புனித நாட்கள்

முஸ்லீம் நாட்காட்டி (சந்திர ஆண்டை அடிப்படையாகக் கொண்டது) 622 இல் நபிகள் மக்காவிலிருந்து மதீனாவுக்கு குடிபெயர்ந்ததில் இருந்து (ஹிஜ்ரத்) தொடங்குகிறது. ஆண்டின் இரண்டு பண்டிகை நாட்கள் ஈத்ஸ், ஈத் அல்-பித்ர், இது முடிவைக் கொண்டாடுகிறது. ரமலான் மாதம், மற்றும் ஈத் அல்-ஆதா (தியாகத்தின் விருந்து), இது ஹஜ்ஜின் முடிவைக் குறிக்கிறது. கூட்டம் அதிகமாக இருப்பதால், பெருநாள் தொழுகைகள் மிகப் பெரிய மதூதிகளில் அல்லது சிறப்பாகப் புனிதப்படுத்தப்பட்ட மைதானங்களில் நடத்தப்படுகின்றன. மற்ற புனிதமான நேரங்களில் "அதிகார இரவு" (லைலத் அல்-கத்ர்; தனிநபர்கள் மற்றும் ஒட்டுமொத்த உலகத்தின் தலைவியைப் பற்றி கடவுள் முடிவெடுக்கும் இரவு என்று நம்பப்படுகிறது) மற்றும் நபி சொர்க்கத்திற்கு ஏறிய இரவு ஆகியவை அடங்கும். வியாக்கள் முஹர்ரம் 10 ஆம் தேதியை (முஸ்லீம் ஆண்டின் முதல் மாதம்) ஹுசைனின் தியாகத்தின் நாளைக் கொண்டாடுகிறார்கள். முஸ்லீம் வெகுஜனங்களும் பல்வேறு புனிதர்களின் நினைவு தினங்களை உர்ஸ் (அதாவது, "திருமண விழா") என்று அழைக்கின்றனர். இறப்பிலிருந்து வெகு தொலைவில் உள்ள துறவிகள், இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தங்கள் ஆன்மீக வாழ்க்கையின் உச்சத்தை அடைவார்கள் என்று நம்பப்படுகிறது.

இஸ்லாமிய சிந்தனை

இஸ்லாமிய இறையியல் (கலாம்) மற்றும் தத்துவம் (ஃபல்சஃபா) என்பது ஒருபுறம், இஸ்லாமிய மதத்தின் கொள்கைகளை பகுத்தறிவு தெளிவுபடுத்துதல் மற்றும் பாதுகாப்பதில் ஈடுபட்டுள்ள முஸ்லீம் சிந்தனையாளர்களால் உருவாக்கப்பட்ட இரண்டு கற்றல் மரபுகள் (முடக்கல்லிமுன்) மற்றும், மறுபுறம், பண்டைய (கிரேக்கம் மற்றும் ஹெலனிஸ்டிக், அல்லது கிரேக்க-ரோமன்) அறிவியலின் (ஃபாலாசிஃபா) நோக்கத்தில். இந்த சிந்தனையாளர்கள்

பாரம்பரியவாதிகளுக்கு இடையில் ஒரு இடைநிலை நிலைப்பாட்டை எடுத்தனர், அவர்கள் இஸ்லாமிய கோட்பாடுகளின் முதன்மை ஆதாரங்களின் (குர்ஆன், இஸ்லாமிய வேதம்; மற்றும் ஹதீஸ்கள், முகமது நபியின் சொற்கள் மற்றும் மரபுகள்) நேரடி வெளிப்பாடுகளுடன் இணைந்திருந்தனர் மற்றும் பகுத்தறிவை வெறுத்தனர். மற்றும் அவர்களின் பகுத்தறிவு இஸ்லாமிய சமூகத்தை (உம்மாவை) முற்றிலுமாக கைவிட வழிவகுத்தது. இஸ்லாத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவரின் நிலை நடைமுறையில் ஒரு நீதித்துறை கேள்வியாகவே இருந்தது. இறையியலாளர்கள் அல்லது தத்துவவாதிகள் முடிவு செய்ய வேண்டிய ஒரு விஷயம் அல்ல. கடவுளின் இருப்பு, இஸ்லாமிய வெளிப்பாடு மற்றும் எதிர்கால வெகுமதி மற்றும் தண்டனை பற்றிய அடிப்படைக் கேள்விகளைத் தவிர, ஒருவரை நம்பாதவராக அல்லது இஸ்லாத்தின் வெளிர்ந்தன்மைக்கு அப்பாற்பட்டதாக அறிவிப்பதற்கான சட்ட நிபந்தனைகள் மிகவும் கோருகின்றன. இந்த வகையான ஒரு முஸ்லீம் பற்றி. இஸ்லாமிய வரலாற்றின் நிகழ்வுகளின் போக்கில், சில இறையியல் இயக்கங்களின் பிரதிநிதிகள், சட்ட வல்லுநர்களாக இருந்து, ஆட்சியாளர்களைத் தங்கள் நோக்கத்திற்கு மாற்றுவதில் வெற்றி பெற்றவர்கள், அந்த ஆட்சியாளர்களை தங்கள் இயக்கங்களுக்கு ஆதரவாக அறிவிக்கவும், தங்கள் எதிரிகளைத் துன்புறுத்தவும் ஊக்கப்படுத்தினர். இவ்வாறு சில இடங்களில் மற்றும் காலகட்டங்களில் ஒரு உத்தியோகபூர்வ, அல்லது மரபுவழி, கோட்பாட்டின் சாயல் எழுந்தது.

ஆரம்பகால வளர்ச்சிகள்

7 ஆம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பாதியில் இஸ்லாமிய பாரம்பரியத்தில் இறையியலின் தொடக்கங்கள் பல துறைகளின் தொடக்கத்திலிருந்து எளிதில் வேறுபடுத்தப்படவில்லை - அரபு மொழியியல், குரானிய விளக்கம், முஹம்மது (ஹதீஸ்), நீதித்துறையின் சொற்கள் மற்றும் செயல்களின் தொகுப்பு. (fiqh), மற்றும் வரலாற்று வரலாறு. இந்த மற்ற துறைகளுடன் சேர்ந்து, இஸ்லாமிய இறையியல் இஸ்லாமிய வெளிப்பாட்டின் உண்மைகள் மற்றும் சூழலைக் கண்டறிவதில் அக்கறை கொண்டுள்ளது மற்றும் வெளிப்பாடு நிறுத்தப்பட்ட பின்னர் இஸ்லாமிய சமூகம் அதன் சொந்த வழியை வரைய வேண்டியதன் பின்னர் முஸ்லிம்கள் என்ன நம்ப வேண்டும் மற்றும் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பற்றிய அதன் அர்த்தத்தையும் தாக்கங்களையும் புரிந்துகொள்வதில் அக்கறை கொண்டுள்ளது. . 8 ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் பாதியில், பல கேள்விகள்-கடவுளின் ஒற்றுமை, நீதி மற்றும் பிற பண்புகளை மையமாகக் கொண்டவை மற்றும் மனித சுதந்திரம், செயல்கள் மற்றும் மறுமையின் விதி ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடையவை-மேலும் சிறப்புமிக்க ஒழுக்கத்தின் மையமாக அமைந்தன. , இது கலாம் ("பேச்சு") என்று அழைக்கப்பட்டது, ஏனெனில் சொல்லாட்சி மற்றும் இயங்கியல் "பேச்சு" இஸ்லாமிய நம்பிக்கையின் முக்கிய விஷயங்களை உருவாக்குவதற்கும், அவற்றை விவாதிப்பதற்கும், முஸ்லீம் மற்றும் முஸ்லிம் அல்லாத எதிர்ப்பாளர்களுக்கு எதிராக அவற்றைப் பாதுகாப்பதற்கும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. படிப்படியாக, கலாம் மத நம்பிக்கைகளின் ஸ்தாபனம் மற்றும் வரையறைக்கு நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ தொடர்புடைய அனைத்து விஷயங்களையும் உள்ளடக்கியது, மேலும் அது மனித அறிவு மற்றும் உலகின் அமைப்பு பற்றிய அதன் சொந்த தேவையான அல்லது பயனுள்ள முறையான பகுத்தறிவு வாதங்களை உருவாக்கியது. கலாமின் பிரச்சனைகளை தத்துவம் (மற்றும் மாயவாதம்)

ஆகியவற்றுடன் இணைக்க பிற்கால சிந்தனையாளர்கள் பல்வேறு முயற்சிகளை மேற்கொண்ட போதிலும், இறையியல் தத்துவம் மற்றும் பிற மதசார்பற்ற அறிவியலில் இருந்து அதன் ஒப்பீட்டு சுதந்திரத்தை பாதுகாத்தது. அது அதன் அசல் பாரம்பரிய மற்றும் மதக் கண்ணோட்டத்தில் உண்மையாக இருந்தது, இஸ்லாமிய வெளிப்பாட்டின் வரம்புகளுக்குள் தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டது. மேலும் இந்த வரம்புகள் உண்மையின் வரம்புகளுடன் ஒரே மாதிரியானவை என்று கருதியது.

ஹெலனிஸ்டிக் மரபு

ஆரம்பகால இஸ்லாமிய இறையியல் தொடர்பு கொண்ட இஸ்லாமியத்திற்கு முந்தைய மற்றும் இஸ்லாம் அல்லாத பாரம்பரியம் எகிப்து, சிரியா, ஈரான் மற்றும் இந்தியாவில் தப்பிப்பிழைத்த மற்றும் பாதுகாக்கப்பட்ட அல்லது சர்ச்சைக்குரிய அனைத்து மத சிந்தனைகளையும் உள்ளடக்கியது. இது பல்வேறு கிறிஸ்தவர்கள், யூதர்கள், மனிகேயன் (மூன்றாம் நூற்றாண்டில் ஈரானிய தீர்க்கதரிசியான மணியால் நிறுவப்பட்ட இரட்டை மதத்தின் உறுப்பினர்கள்), ஜோராஸ்ட்ரியன் (ஒரு ஏகத்துவத்தின் உறுப்பினர்கள், ஆனால் பின்னர் இரட்டைவாத, ஜோராஸ்ட்ரால் நிறுவப்பட்ட மதம், கிமு 6 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன் வாழ்ந்த ஈரானிய தீர்க்கதரிசி, இந்திய (இந்து மற்றும் பெளத்த, முதன்மையாக), மற்றும் தாபியன் (ஹரானின் நட்சத்திர வழிபாட்டாளர்கள் பெரும்பாலும் மாண்டேயர்களுடன் குழப்பமடைகிறார்கள்) சமூகங்கள் மற்றும் ஆரம்பகால இஸ்லாத்திற்கு மதம் மாறியவர்கள் போதனைகள், புனித எழுத்துக்கள் மற்றும் கோட்பாடுகளை அறிந்தவர்கள். இந்த பகுதிகளின் மதங்களின் வரலாறு. முதலில், இந்த மரபுக்கான அணுகல் முதன்மையாக புனித நூல்கள் அல்லது இறையியல் மற்றும் தத்துவ எழுத்துக்களின் முழுமையான மற்றும் துல்லியமான மொழிபெயர்ப்புகளை விட, அத்தகைய மனிதர்களுடன் உரையாடல்கள் மற்றும் தகராறுகள் மூலம் அணுகப்பட்டது. இருப்பினும் பஹ்லவி (ஒரு மத்திய பாரசீக பேச்சுவழக்கு), சிரியாக் மற்றும் கிரேக்க மொழியிலிருந்து சில மொழிபெயர்ப்புகள் அவசியம். கூட கிடைத்துள்ளன.

முஸ்லீம் அல்லாத இலக்கியத்திற்கான ஆரம்பகால இஸ்லாமிய இறையியலின் சிறப்பியல்பு அணுகுமுறை வாய்வழி தகராறுகள் மூலம் இருந்தது, இதன் தொடக்க புள்ளிகள் எதிரிகளால் முன்வைக்கப்பட்ட அல்லது (வாய்வழியாக) அறிக்கைகள். வாய்வழி சர்ச்சை பல நூற்றாண்டுகளாக இறையியலில் தொடர்ந்து பயன்படுத்தப்பட்டது, மேலும் பெரும்பாலான இறையியல் எழுத்துக்கள் அந்த வடிவத்தை மீண்டும் உருவாக்குகின்றன அல்லது பின்பற்றுகின்றன. இதுபோன்ற வாய்மொழி மற்றும் எழுத்துப்பூர்வ விவாதங்களில் இருந்து, மதங்கள் மற்றும் பிரிவுகள் பற்றிய எழுத்தாளர்கள் முஸ்லீம் அல்லாத பிரிவுகளைப் பற்றிய தகவல்களைச் சேகரித்தனர். ஹெலனிஸ்டிக் (கி.மு. 3-ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்-கிரேக்க கலாச்சாரம்), ஈரானிய மற்றும் இந்திய மதச் சிந்தனைகள் இவ்வாறு முறைசாரா மற்றும் மறைமுகமான முறையில் சந்தித்தன.

9 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து, இறையியலாளர்கள் பெருகிய முறையில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நூல்களின் அணுகலைப் பெற்றனர், ஆனால் அதற்குள் அவர்கள் தங்கள் அடிப்படை நிலைகளில் பெரும்பாலானவற்றை எடுத்தனர். மாய இறையியலாளர் அல்-கஸாலி

(11-12 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் செழித்தோங்கியது) அவர்களுக்குப் பயன்படாத பெரும்பாலானவற்றைப் புறக்கணித்து, அவர்கள் மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியத்தைத் தேர்ந்தெடுத்துப் பயன்படுத்தினர். அது, மற்றும் பிந்தையதை மறுக்கவும். இந்த நேரத்தில் இஸ்லாமிய இறையியல் ஏராளமான தொழில்நுட்ப சொற்களை உருவாக்கியது, மேலும் இறையியலாளர்கள் (எ.கா., அல்-ஜாஹி) அரபு மொழியை அறிவியலின் பல்துறை மொழியாக உருவாக்கினர்; அரபு மொழியியல் முதிர்ச்சியடைந்தது; மற்றும் மத அறிவியல் (நீதியியல், குர்ஆன், ஹதீஸ், விமர்சனம் மற்றும் வரலாறு பற்றிய ஆய்வு) உரை ஆய்வு மற்றும் விளக்கத்தின் சிக்கலான நுட்பங்களை உருவாக்கியது. 9 ஆம் நூற்றாண்டின் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் புரவலர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக இந்த முன்னேற்றங்களைப் பயன்படுத்தினர். மருத்துவம் மற்றும் கணிதப் பணிகளுக்கான கோரிக்கைகளைத் தவிர, கிரேக்கக் கற்றலின் மொழிபெயர்ப்பானது ஆரம்பகால 'Abbāsīd caliphs (8th-9th நூற்றாண்டுகள்) மற்றும் அவர்களின் வைசியர்களால் கூடுதல் ஆயுதங்களாக (முதன்மை ஆயுதம் இறையியலாகவே இருந்தது) மனிதாபிமானம் மற்றும் பிற நாசகரமான கருத்துக்களுக்கு எதிராக வளர்க்கப்பட்டது. அது ஜண்டகா ("மதவிரோதம்" அல்லது "நாத்திகம்") என்ற பெயரில் சென்றது.

இஸ்லாத்தின் ஐந்து தூண்களின் சுருக்கம்

நபிகளார் அல்லாஹ்வின் வெளிப்பாடுகளை பனை ஓலைகளின் விலா எலும்புகளிலும், வெள்ளைக் கல் மாத்திரைகளிலும் மனிதர்களின் நினைவிலும் விட்டுச் சென்றார்கள். மூன்றாவது மரபுவழி கலிபா உதுமான் (644-56) 651 ஆம் ஆண்டில் அபு பக்கரின் பிரதியின் உதவியுடன் அதை ஏற்பாடு செய்தார், பின்னர் முஹம்மதுவின் விதவைகளில் ஒருவரான ஹஃப்சாவின் வசம் இருந்தது. குர்ஆன் என்பது கேப்ரியல் மூலம் முஹம்மதுவுக்கு கட்டளையிடப்பட்ட அல்லாஹ்வின் வார்த்தை என்றும் அது பரலோகத்தில் பாதுகாக்கப்படுவதாகவும் முஸ்லிம்களால் நம்பப்படுகிறது.

குர்ஆன் வரலாற்றுக் கதைகளில் பைபிளின் இணையாக உள்ளது. ஆதாம், நோவா, ஆபிரகாம், இஸ்மாயில் போன்ற பழைய ஏற்பாட்டு கதாபாத்திரங்கள். லோட், ஜோசப், சவுல், டேவிட், சாலமன் எலியா. யோபுவும் ஜோனாவும் குர்ஆனில் முக்கிய இடத்தைப் பிடித்துள்ளனர். குர்ஆனில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்துக்கள் சகரியா, அயோன், பாப்டிஸ்ட், இயேசு, மேரி முதலியன. 'ஏவலுக்குக் கண்', 'ஓட்டகமும் ஊசியும்' மற்றும் 'மணலில் கட்டப்பட்ட வீடு' போன்ற பழமொழிகளும் அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

குரான் என்பது முஹம்மது நபிக்கு கேப்ரியல் மூலம் நேரடியாக வெளிப்படுத்தப்பட்ட தெய்வீக வார்த்தை என்று முஸ்லிம்கள் நம்புகிறார்கள். எதிர்காலத்தில் அவர் எவ்வாறு நினைவுகூரப்பட வேண்டும் என்று ஒருவர் நபியிடம் கேட்டதற்கு, 'குர்ஆனைப் படியுங்கள்' என்று பதிலளித்தார். குர்ஆன் என்ற சொல்லுக்கு ஒதுதல் அல்லது ஒதுதல் என்று பொருள், மேலும் படிக்க 'காரா' என்ற அரபு வார்த்தையிலிருந்து பெறப்பட்டது. ஒரு முஸ்லீம் தனது வீடு, வேலை செய்யும் இடம், வழிபாடு ஆகியவற்றில் குர்ஆன் கொள்கைகளால் வழிநடத்தப்பட

வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. எனவே இது ஐந்து தூண்களை மத கடமைகளாக பரிந்துரைக்கிறது.

முதல் தூண் நம்பிக்கையின் தொழில் மற்றும் அது லா இலாஹா இல்ல-1-லாஹ் எனப்படும் இரட்டை சூத்திரம்; முஹம்மதும் ரசூலு-ல்-லா, அதாவது, 'அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு கடவுள் இல்லை; முஹம்மது அல்லாஹ்வின் தூதர் ஆவார். முஸ்லீம்கள் கடவுள் உயர்ந்தவர் மற்றும் உயர்ந்த யதார்த்தம், முன் இருப்பவர், படைப்பாளர், சர்வவல்லமையுள்ளவர், சர்வ வல்லமையுள்ளவர் மற்றும் தன்னைத்தானே நிலைநிறுத்துகிறார் என்று நம்புகிறார்கள். முஹம்மது தூதர், எல்லா தீர்க்கதரிசிகளிலும் கடைசிவர். இரண்டாவது தூண் பிரார்த்தனை. வழிபடுபவர் சட்டப்பூர்வமான தூய்மையான நிலையில் இருக்க வேண்டும் என்று முஸ்லிம்கள் வலியுறுத்துகின்றனர். தம்மைப் பின்பற்றுபவர்கள் ஒரு நாளைக்கு ஐந்து வேளை தொழ வேண்டும் என்று நபிகள் நாயகம் எதிர்பார்த்தார்கள். ஜமாஅத் தொழுகை கட்டாயமானது மற்றும் அது வெள்ளிக்கிழமை அன்று மற்றும் வயது வந்த ஆண்களால் பங்கேற்றது. இது சமூக சமத்துவத்தையும், சகோதரத்துவத்தின் விளைவாக ஒற்றுமை உணர்வையும் ஊக்குவித்தது.

அன்னதானம் என்பது நம்பிக்கையின் மூன்றாவது தூணாகும். இது தசமபாகத்தின் அடிப்படைக் கொள்கையுடன் கட்டாய வரியாகும். ஏழைகளுக்கு ஆதரவளிக்கவும், மசூதிகள் கட்டவும், பொது நலனுக்காகவும் பணம் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். நோன்பு என்பது இஸ்லாத்தின் நான்காவது தூணாகும், ஒரு முஸ்லீம் தனது உணவையும் பானத்தையும் விடியற்காலையில் இருந்து சூரியன் மறையும் வரை தவிர்க்க வேண்டும். அதை பயிற்சி. ரமலான் மாதத்தில் முஸ்லிம்கள்.

புனித யாத்திரை இஸ்லாத்தின் ஐந்தாவது தூணாகும், நபிகள் நாயகம் கூறினார்: "அவர்கள் யாத்திரையை மனித குலத்திற்கு அறிவிப்போம், அவர்கள் ஒவ்வொரு மெலிந்த ஒட்டகத்தின் மீதும் அவர்கள் ஒவ்வொரு ஆழமான பள்ளத்தாக்கிலிருந்தும் வருவார்கள்". எந்தவொரு பாலினத்தவர்களும் தங்கள் வாழ்நாளில் ஒருமுறையாவது மக்காவிற்குச் செல்ல வேண்டும். இதன் மூலம் பூமியின் நான்கு மூலைகளிலிருந்தும் விசுவாசிகளின் சகோதரத்துவத்தை சமூகமயமாக்குகிறது. ஒரு முஸ்லிமின் மற்றொரு கடமை ஜிஹாத் என்ற புனிதப் போர். இஸ்லாத்தின் விரிவாக்கம் மற்றும் ஒரு முக்கிய கலிபாவின் ஸ்தாபனம் அதன் விளைவாகும். அரேபியா முஸ்லிமல்லாதவர்களால் சூழப்பட்டிருந்ததால் அது தவிர்க்க முடியாததாக இருந்தது, மேலும் அது ஒரு போர்க்குணமிக்க அரசாக மாற முஸ்லிம்களின் இரத்தக்களரியை பிரச்சாரம் செய்தது.

அரபு இராச்சியம்

செங்கடலுக்கும் பாரசீக வளைகுடாவிற்கும் இடையில் அமைந்துள்ள ஒரு தீபகற்பத்தை அருகிலுள்ள கிழக்குக் கொண்டுள்ளது. இன்று இது சவுதி அரேபியா, ஓமன், கத்தார், ஐக்கிய அரபு எமிரேட்ஸ் மற்றும் யேமன் மற்றும் பாரசீக வளைகுடாவில் அமைந்துள்ள பஹ்ரைன் தீவு மாநிலங்களைக் கொண்டுள்ளது. குவைத் ஒரு அரேபிய மாநிலம் என்று விவாதிக்கலாம்,

இருப்பினும் யூப்ரடீஸின் வாய்க்கு அருகில் அதன் நிலை நவீன மெசபடோமிய நாடுகளின் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. மொத்தத்தில் இந்த பகுதி அரேபியர்களின் - அரேபியா - குறைந்தது மூவாயிரம் ஆண்டுகளாக அறியப்படுகிறது. எவ்வாறாயினும், அதற்கு முன், கானானியர்கள் அரேபிய பாலைவனத்தில் இருந்த செமிட்டியர்களாக இருந்தனர்.

செமிடிக்-பேசுபவர்கள் ஆஃப்ரோ-ஆசிய மொழி குடும்பத்தின் துணைக்குழுவை உருவாக்கினர், இதில் ஹிப்ரு (இஸ்ரேலியர்கள்), அராமைக் (அராமியர்கள்), அரபு (அரேபியர்கள்) மற்றும் அம்ஹாரிக் (எத்தியோப்பியர்கள்) உள்ளனர். கிமு நான்காம் மில்லினியத்தின் இரண்டாம் பாதியில் அவர்கள் முதன்முதலில் தோன்றினர், எகிப்து மற்றும் மெசபடோமியாவிற்கு வெளியே குடிபெயர்ந்தனர். ஏராளமானோர் லெவண்டிற்குள் நுழைந்தனர், அங்கு அவர்கள் தற்போதுள்ள மற்றும் ஏற்கனவே பல இனங்கள் கொண்ட - புதிய கற்கால மக்கள்தொகையில் பல்வேறு சிறிய நகரங்களில் இணைந்தனர், குறிப்பாக ஜெரிகோவில், தொல்லியல் இந்த வருகையை ஆதரிக்கிறது.

கிமு பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் காலநிலையால் தூண்டப்பட்ட சமூக சரிவு வரை ஆதிக்கம் செலுத்தும் கானானைட் அடையாளம் மற்றும் கலாச்சாரத்தை உருவாக்க இந்த செமிடிக்-பேச்சாளர்கள் விரைவாக லெவண்டில் ஒருங்கிணைந்தனர். இதன் விளைவாக இடம்பெயர்வு, சமூக சரிவு மற்றும் குறுகிய இருண்ட காலம் ஆகியவை முழு பிராந்தியத்தையும் மறுசீரமைத்தன. அரேபியா நாடோடி பழங்குடியினரின் தாயகமாக இருந்தது, ஆனால் இப்போது ஒரு அரபு அடையாளம் உருவாகத் தொடங்கியது, குறைந்தபட்சம் கிமு முதல் மில்லினியம் பெரிய பேரரசுகளின் பதிவுகள்-கீப்பர்களைப் பொருத்தவரை.

தெற்கு பாலைவனங்களில் இருந்து அரேபியர்களின் முதல் வரலாற்று குறிப்பு கிமு 853 இல் நிகழ்ந்தது, அவர்கள் சல்மனேசர் III இன் கீழ் சக்திவாய்ந்த அசிரியர்களை தோற்கடித்த மாநிலங்களின் கூட்டணியில் ஈடுபட்டபோது. ஒரு நூற்றாண்டிற்குள் அந்த இரண்டு மாநிலங்கள் கைப்பற்றப்பட்டன: சமாரியாவை மீண்டும் எழுச்சி பெற்ற சர்கோனைட் அசிரியர்கள் மற்றும் யூதா பாபிலோனியர்களால் கைப்பற்றப்பட்டனர். பிராந்திய அதிகார மாற்றம் அரபு குழுக்களை வடக்கு நோக்கி இடம்பெயர அனுமதித்தது, பெரும்பாலும் ஏதோமுக்கு சொந்தமான பிரதேசத்தில் குடியேறியது. ஏதோமியர்களும் இடம்பெயர்ந்து, ரோம் இடமியா என அறியப்படும் ஹெப்ரோனின் முன்னாள் ஜெபுசைட் நகரத்தில் குடியேறினர்.

அம்மோன், அர்வாத், பைப்லோஸ், ஏதோம், எகிப்து, ஹமாத், கேதார் மற்றும் சமாரியா (தாமாஸ் மற்றும் சமாரியா இடையே சமீபத்தில் மோதல் இருந்தபோதிலும்) அடங்கிய மாநிலங்களின் கூட்டணியில் பென்-ஹாதத் உறுப்பினராக உள்ளார். இன்றுவரை ஒரே போரில் அறியப்பட்ட மிகப்பெரிய எண்ணிக்கையிலான போராளிகளைக் கொண்ட கர்கார் போரில் அவர்கள் அசிரியாவின் ஷல்மனேசர் III உடன் போராடுகிறார்கள், மேலும் இது தெற்கு பாலைவனங்களிலிருந்து (குறிப்பாக கேதாரைட்டுகள்) அரேபியர்களின் முதல் வரலாற்றுக் குறிப்பு ஆகும். இதற்கு நேர்மாறான கூற்றுக்கள் இருந்தபோதிலும், அசிரியர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டனர், ஏனெனில் அவர்கள் தங்கள் அருகிலுள்ள இலக்கான ஹமாத்தை

நோக்கிச் செல்லவில்லை, மேலும் ஆறு ஆண்டுகளாக ஹமாத் மற்றும் டமாஸ் மீதான தாக்குதல்களை மீண்டும் தொடங்கவில்லை (அம்ச இணைப்பைப் பார்க்கவும்).

பெலிஸ்தியர்கள் அரேபியர்கள் மற்றும் எத்தியோப்பியர்களுடன் சேர்ந்து யூதாவில் உள்ள ஜெருசலேமைக் கொள்ளையடித்தனர், அவர்கள் யோராமின் வீட்டைக் கொள்ளையடித்து, அவருடைய இளைய மகன் யோவாகாஸைத் தவிர அவரது குடும்பத்தினர் அனைவரையும் அழைத்துச் சென்றனர்.

கிமு 722-720 க்கு இடையில், மோவாப், பெலிஸ்தியா, யூதா மற்றும் ஏதோம் அசீரிய மேலாதிக்கத்திற்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்தனர். அடுத்த பதிவில் மோவாப் இரண்டாம் சர்கோன் மன்னருக்கு அஞ்சலி செலுத்துவதைக் காட்டுகிறது, ஆனால் புதிதாக நிறுவப்பட்ட ஆளுநரைக் காட்டிலும் ஒரு பூர்வீக ஆட்சியாளரால் வழிநடத்தப்படுவதாகத் தெரிகிறது. மோவாபிய துருப்புக்கள் பின்னர் அரபு பழங்குடியினருக்கு எதிரான அசீரியப் போர்களில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

பாபிலோனின் ஷமாஷ்-சுமி-உகின் அசீரிய ராஜ்யத்தில் தனது சகோதரருக்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்கிறார். அஷூர்பானிபால் விரைவில் பாபிலோனை முற்றுகையிட்டு, அதை மீண்டும் பேரரசுக்குள் கொண்டு வந்தார். பாபிலோனுக்கு ஆதரவாக அரேபிய கேதாரிகள் மற்றும் நாபட்டு நடத்திய கிளர்ச்சிகளும் பாபிலோன் மீளக் கைப்பற்றப்படுவதற்கு முன் நிறுத்தப்பட்டிருக்கலாம்.

பாபிலோனின் கைப்பாவை ஆட்சியாளர் அரியணையில் அமர்த்தப்படுவதற்கு இரண்டு ஆண்டுகள் நேரடி ஆட்சி தேவைப்படுகிறது, அதே சமயம் நபது தலைவரின் மகன் நட்னு அவர்களின் மக்களின் தலைவராக அறிவிக்கப்படுகிறார் (அவரது தந்தையின் தலைவிதி பதிவு செய்யப்படவில்லை).

அம்மோன், அர்வாத், பைப்லோஸ், ஏதோம், எகிப்து, ஹமாத், கேதார் மற்றும் சமாரியா (தாமாஸ் மற்றும் சமாரியா இடையே சமீபத்தில் மோதல் இருந்தபோதிலும்) அடங்கிய மாநிலங்களின் கூட்டணியில் பென்-ஹதாத் உறுப்பினராக உள்ளார். இன்றுவரை ஒரே போரில் அறியப்பட்ட மிகப்பெரிய எண்ணிக்கையிலான போராளிகளைக் கொண்ட கர்கார் போரில் அவர்கள் அசீரியாவின் ஷல்மனேசர் III உடன் போராடுகிறார்கள், மேலும் இது தெற்கு பாலைவனங்களிலிருந்து (குறிப்பாக கேதாரைட்டுகள்) அரேபியர்களின் முதல் வரலாற்றுக் குறிப்பு ஆகும். இதற்கு நேர்மாறான கூற்றுக்கள் இருந்தபோதிலும், அசீரியர்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டனர், ஏனெனில் அவர்கள் தங்கள் அருகிலுள்ள இலக்கான ஹமாத்தை நோக்கிச் செல்லவில்லை, மேலும் ஆறு ஆண்டுகளாக ஹமாத் மற்றும் டமாஸ் மீதான தாக்குதல்களை மீண்டும் தொடங்கவில்லை (அம்ச இணைப்பைப் பார்க்கவும்).

பெலிஸ்தியர்கள் அரேபியர்கள் மற்றும் எத்தியோப்பியர்களுடன் சேர்ந்து யூதாவில் உள்ள ஜெருசலேமைக் கொள்ளையடித்தனர், அவர்கள் யோராமின் வீட்டைக் கொள்ளையடித்து, அவருடைய இளைய மகன் யோவாகாஸைத் தவிர அவரது குடும்பத்தினர் அனைவரையும் அழைத்துச் சென்றனர்.

கிமு 722-720 க்கு இடையில், மோவாப், பெலிஸ்தியா, யூதா மற்றும் ஏதோம் அசீரிய மேலாதிக்கத்திற்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்தனர். அடுத்த பதிவில் மோவாப் இரண்டாம் சர்கோன் மன்னருக்கு அஞ்சலி செலுத்துவதைக் காட்டுகிறது, ஆனால் புதிதாக நிறுவப்பட்ட ஆளுநரைக் காட்டிலும் ஒரு பூர்வீக ஆட்சியாளரால் வழிநடத்தப்படுவதாகத் தெரிகிறது. மோவாபிய துருப்புக்கள் பின்னர் அரபு பழங்குடியினருக்கு எதிரான அசீரியப் போர்களில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

பாபிலோனின் ஷமாஷ்-சுமி-உகின் அசீரிய ராஜ்யத்தில் தனது சகோதரருக்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்கிறார். அஷூர்பானிபால் விரைவில் பாபிலோனை முற்றுகையிட்டு, அதை மீண்டும் பேரரசுக்குள் கொண்டு வந்தார். பாபிலோனுக்கு ஆதரவாக அரேபிய கேதாரிகள் மற்றும் நபாட்டு நடத்திய கிளர்ச்சிகளும் பாபிலோன் மீளக் கைப்பற்றப்படுவதற்கு முன் நிறுத்தப்பட்டிருக்கலாம்.

பாபிலோனின் கைப்பாவை ஆட்சியாளர் அரியணையில் அமர்த்தப்படுவதற்கு இரண்டு ஆண்டுகள் நேரடி ஆட்சி தேவைப்படுகிறது, அதே சமயம் நபது தலைவரின் மகன் நட்னு அவர்களின் மக்களின் தலைவராக அறிவிக்கப்படுகிறார் (அவரது தந்தையின் தலைவிதி பதிவு செய்யப்படவில்லை).

கிமு 539 இல் நபோனிடஸ் அசீரிய கலாச்சாரத்தை மீண்டும் அறிமுகப்படுத்த முயற்சிப்பதன் மூலம் பாபிலோனியர்களை கோப்படுத்தினார், முக்கியத்துவத்தின் அடிப்படையில் பாபிலோனின் மார்க்கின் மேலே சந்திர கடவுளான சின் வைப்பது உட்பட. ஒருவேளை அதன் காரணமாக, பாரசீகத்தின் சைரஸ் 'தி கிரேட்' கிழக்கிலிருந்து பாபிலோனியாவிற்குள் நுழையும் போது, தியாலா மற்றும் டைக்ரிஸ் நதிகள் சங்கமிக்கும் இடத்தில் ஒரு பெரிய போருக்கு மட்டுமே எதிர்ப்பு இருந்தது.

அக்டோபர் 12/13 அன்று (ஆதாரங்கள் மாறுபடும்), பாபிலோன் சைரஸால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டது, அவர் தனது குடிமக்களுக்கு அறிவொளியான அணுகுமுறையைக் கடைப்பிடித்தார், மேலும் சிறைபிடிக்கப்பட்ட யூதர்களை வீடு திரும்ப அனுமதிக்கிறார். கிமு 525 இல் பாரசீகர்கள் எகிப்தை ஆக்கிரமித்து, அரபாயா மாகாணம் விரைவில் உருவாக்கப்படும் வரை, அரேபியா ஒரு காலத்திற்கு மறந்துவிட்டதாகத் தெரிகிறது.

பண்டைய எகிப்து பாரசீகப் பேரரசால் கிமு 525 இல் காம்பைசஸின் கீழ் கைப்பற்றப்பட்டது, பின்னர் கிமு 404 வரை ஒரு பெரிய சாதாரண இணைக்கப்பட்டது. இது ஒரு விக்கல் இல்லாமல் இல்லை, இப்போது கிளர்ச்சியாளர் இருபத்தி ஆறாவது வம்சத்தின் பாரோ, Psamtik III மூலம் காம்பைஸ் தோற்கடிக்கப்பட்டார், அவர் இறுதியாக டேரியஸ் I ஆல் நசுக்கப்படுவதற்கு முன்பு ஒரு குறுகிய கால மறுமலர்ச்சியை அனுபவிப்பதாகக் கருதப்படுகிறார். பெர்சியாவின் அச்சமணிட் மன்னர்கள் பின்னர் இந்த சகாப்தத்தில் பாரோக்களாக அங்கீகரிக்கப்பட்டு, இருபத்தி ஏழாவது வம்சத்தை உருவாக்கியது, இருப்பினும், அவர்களின் நிர்வாக சொற்களில், இது ஒரு உத்தியோகபூர்வ சாதாரண அல்லது மாகாணமாக இருந்தது.

பாபிலோனியப் பேரரசுக்குச் சொந்தமான தைமாவின் சோலையைச் சுற்றியுள்ள அரேபியா, காம்பைஸின் எகிப்தியப் பிரச்சாரத்தின் போது பாரசீகப் பேரரசுடன் மட்டுமே இணைக்கப்பட்டது. நிர்வாக ரீதியாக இது முத்ராயாவின் (எகிப்து) பெரும் சத்திரியத்தில் சேர்க்கப்பட்டது. அதற்கும் கிமு 539 இல் பெர்சியர்களிடம் பாபிலோனின் முந்தைய வீழ்ச்சிக்கும் இடையில், பெர்சியர்கள் அதைச் சுற்றி வரும் வரை 'உரிமை கோரப்படாத' பல பகுதிகளில் இதுவும் ஒன்றாக இருக்கலாம்.

இருப்பினும், கிமு 525 இல் உருவாக்கப்பட்ட நட்பின் பந்தத்தின் காரணமாக, அரேபியர்கள் உண்மையில் எந்த சாதாரணியிலும் நுழையவில்லை மற்றும் அரச அஞ்சலியில் இருந்து விலக்கு பெற்றனர் (தனிநபர்கள் பிராந்தியத்தின் சட்ராப்களாகக் கணக்கிடப்பட்டாலும்). அதற்கு பதிலாக அவர்கள் பாரசீக மன்னர்களுக்கு ஒரு வருடத்திற்கு ஆயிரம் தாலந்து (சுமார் முப்பது டன்கள்) தூபத்தை 'பரிசாக' கொண்டு வந்தனர். ஹெரோடோடஸ் செர்க்ஸஸின் கிரேக்கப் பயணத்திற்காக விதிக்கப்பட்ட பல்வேறு குழுக்களில் ஒரு அரபு ஒட்டகப் படையையும் குறிப்பிடுகிறார். இந்த அரேபியர்கள் நீண்ட வளைந்த முதுகு வில் ஆயுதம் ஏந்தியிருந்தனர்.

அச்சமணிட் காலத்தில் அரபாயா என்ற சொல் இன்றைய சலூதி அரேபியாவின் வடக்குப் பகுதி மற்றும் அண்டை மாநிலங்களுடன் மட்டுமே தொடர்புடையது. ஹெரோடோடஸ் அரேபியர்களை மத்தியதரைக் கடலுக்கும் செங்கடலுக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியில், முக்கியமாக தெற்கு பாலஸ்தீனத்திலிருந்து வடக்கு சினாய் வரையிலான கடற்கரையோரத்தில் அமைத்தார். அவர்கள் தெற்கு மெசபடோமியாவின் புல்வெளிகளிலும் வாழ்ந்தனர். மத்திய மற்றும் தெற்கு பகுதிகள் பெரும்பாலும் அறியப்படாத பிரதேசமாக இருந்தன. அரபாயாவின் இந்தப் பயன்பாடு, ஒரு நிர்வாக நிறுவனத்தைக் காட்டிலும், புவியியல் சார்ந்ததாகக் குறிப்பிடப்படுவது, கிமு 853 இல் தொடங்கி அசிரிய அரசு கல்வெட்டுகளில் தோன்றும் 'அரிபி' ('அரபு, அருபு') என்ற சொல்லுக்கு இணையாக உள்ளது.

பழைய ஏற்பாட்டில் 'அரபு' என்ற சொல் சிரிய பாலைவனத்தில் வசிப்பவர்களைக் குறிக்கிறது. அச்சமணிட் காலத்தின் பாபிலோனிய பொருளாதார மற்றும் சட்ட ஆவணங்களில் சில அரேபியர்கள் ('அரபாயா') நிப்பூர், சிப்பார், உருக் மற்றும் பிற நகரங்களுடன் பாபிலோனின் குடியிருப்பாளர்கள் (கிமு முதல் மில்லினியத்தில் அதன் வரலாற்றில் ஒரு பங்கைக் கொண்டவர்கள்) என்று குறிப்பிடப்படுகிறார்கள். இந்த அரேபியர்களால் பேசப்படும் மொழி தெரியவில்லை, சில பாதுகாக்கப்பட்ட பெயர்கள் (சுமார் இருபது) அராமிக் மொழியிலிருந்து வேறுபடவில்லை.

எகிப்தின் Psamtik III பெலூசியம் போரில் தோற்கடிக்கப்பட்டது மற்றும் எகிப்து காம்பைஸின் கீழ் பாரசீக பேரரசால் கைப்பற்றப்பட்டது. பாரசீக துருப்புக்கள் அரேபியர்களால் சினாயில் பயணம் செய்யும் போது அவர்களுக்கு நீர் வழங்கப்படுவதால் எகிப்து ஒரு அடிமை நாடாக மாறுகிறது. பல எகிப்திய கோவில்கள் அழிக்கப்படுகின்றன, ஆனால் காம்பைசஸ் எலிபண்டைன் மீது யூத கோவிலை காப்பாற்றுகிறார்.

இருப்பினும், Psamtik உடனடியாக பிடிபடவில்லை என்று தெரிகிறது. அதற்கு பதிலாக அவர் அல்லது அவரது படைகளின் பெரும்பகுதி டச்லா சோலையைச் சுற்றி அடைக்கலம் தேடுகிறது. காம்பிசஸ் ஐம்பதாயிரம் பேர் கொண்ட இராணுவத்துடன் அவரைப் பின்தொடர்கிறார், ஹெரோடோஸின் கூற்றுப்படி, முழு இராணுவமும் பாலைவனத்தில் மறைந்துவிடும், மறைமுகமாக மணல் புயலால் (கிமு 524 இல்) கடக்கப்பட்டது.

மிகவும் சாதகமான நவீனக் கோட்பாடு என்னவென்றால், இந்தக் கதை கேம்பைஸின் வாரிசு ஒரு சங்கடமான தோல்வியை மறைக்க உருவாக்கப்பட்டது. இந்த கோட்பாட்டில், Psamtik எகிப்தின் பெரும்பகுதியை மீண்டும் கைப்பற்றி தலைநகர் மெம்பிஸில் பார்வோனாக முடிசூட்டப்படுகிறார்.

பெர்சியாவில் கேம்பிசஸின் வாரிசு, டேரியஸ் I, எகிப்திய 'கிளர்ச்சியை' முடித்து, இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, 522 கி.மு. (அல்லது கி.மு. 521) காம்பைசஸ் தோற்கடிக்கப்பட்ட இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, எகிப்தை ஆளுவதற்கு சட்ராப்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள், மறைமுகமாக, அவர்கள் அராபியாவின் மீதும் அதிகாரத்தை வைத்திருக்கிறார்கள்.

கிலாக்குவின் சத்ராப் மசேயஸூடன் இணைந்து, எபிர்-நாரி மற்றும் பெனிசியாவின் பெல்குனு, லெவண்டில் (முதன்மையாக சிடோன் தலைமையில்) கிளர்ச்சியை அடக்குவதற்கு கிரேக்க கூலிப்படையின் புதிய படைகளை வழிநடத்துகிறார். முக்கிய தாக்குதல் சிடோன் மீது விழுகிறது, ஆனால் இரண்டு சட்ராப்களும் முறியடிக்கப்பட்டனர். பாரசீக மன்னரே இன்னும் நேரடியான தலையீட்டைப் பின்பற்ற வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளார். இந்த தேதிக்குப் பிறகு Bēlsunu ஒரு டெர்னஸால் மாற்றப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. அவருக்கு எபிர்-நாரி கொடுக்கப்படவில்லை, பெனிசியா மற்றும் அராபியா மட்டும் கொடுக்கப்படாததால் அவர் குறைந்த பதவியில் இருக்கலாம்.

கிமு 334 இல் மாசிடோனின் அலெக்சாண்டர் டார்டனெல்லலைக் கடந்து பாரசீகப் பேரரசுக்குள் தனது பிரச்சாரத்தைத் தொடங்கினார். அனடோலியாவின் பெரும்பகுதி கிமு 333 வாக்கில் விழுகிறது மற்றும் அர்சமேஸ் விழுகிறது (அதிகாரப்பூர்வமாக அராபியா மற்றும் முன்னணி அரேபிய மற்றும் எத்தியோப்பியக் குழுக்களின் சாட்ராப் ஆகும்). கிமு 333-332 இல் அலெக்சாண்டர் எபிர்-நாரியின் சமர்ப்பிப்பைப் பெறுவதற்காக சிரியாவிற்குச் செல்கிறார், இது அவருக்கு ஹர்ரன், யூதா மற்றும் பெனிசியா (முதன்மையாக பைப்லோஸ் மற்றும் சிடோன், டயர் வலுக்கட்டாயமாக எடுக்கப்படும் வரை நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது) ஆகியவற்றைப் பெறுகிறது. அதுரா, காசா மற்றும் எகிப்து சரணடைந்தன (காசா விஷயத்தில் போராட்டம் இல்லாமல் இல்லை). ஆதுராவின் மசேயஸ் ஆரம்பத்தில் அலெக்சாண்டரை எதிர்ப்பதன் மூலம் தனது பங்கை வகிக்கிறார், ஆனால் இறுதியில் அவர் சரணடைகிறார், மேலும் அலெக்சாண்டர் அவரை மெசபடோமியாவின் சாட்ராப் ஆக்குகிறார்.

அரேபியா (அரேபியா) எந்தவொரு மையப்படுத்தப்பட்ட நிர்வாகத்திலிருந்தும் விலகிச் செல்வதாகத் தெரிகிறது. அலெக்சாண்டரின் எகிப்தைக் கைப்பற்றியதில் இது சேர்க்கப்படவில்லை என்று தெரிகிறது. உண்மையில், கிமு 312 இல், மிக முக்கியமான அரபு

நாடான நபாட்டியா, டயடோச்சியின் போர்களின் போது நபாட்டியன் பிரதேசத்தை துறையாட முயற்சித்தபோது, அர்ஜெட் சிரியாவின் இராணுவத்தை தோற்கடித்தது. கிமு இரண்டாம் நூற்றாண்டில் அரசு முழுமையாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட இராச்சியமாக மாறி கி.பி இரண்டாம் நூற்றாண்டு வரை நீடித்தது.

கி.பி ஏழாம் நூற்றாண்டின் அரேபிய படையெடுப்பு, எஞ்சியிருக்கும் நபாட்டியன் அடையாளத்தை அழித்து, புதிய இஸ்லாமியப் பேரரசில் அவர்களை இணைத்துக்கொண்டது. எட்டாம் நூற்றாண்டில் அபு முஸ்லிமின் கீழ் அப்பாஸிட்கள் கொராசான் எமிரேட்டில் ஒரு வெளிப்படையான கிளர்ச்சியைத் தொடங்கினர், அது பேரரசின் முகத்தை மாற்றி அதன் கவனத்தை பாக்கத்திற்கு நகர்த்தியது. 909 இல், இஃப்ரிகியாவின் அக்லாபிட் ஆட்சியாளர் அப்துல்லாவின் கொலை மற்றும் அவரது சகோதரர்கள் மற்றும் மாமாக்களை ஜியாதாத் படுகொலை செய்ததற்கு நன்றி, இஃப்ரிகியா பாத்திமியர்களால் கைப்பற்றப்பட்டார். அவர்கள் மொராக்கோ, சிரியா, அல்ஜீரியா மற்றும் அரேபியாவை விரைவாகக் கைப்பற்றி, 1258 இல் மங்கோலியர்களால் அழிக்கப்படும் வரை பாக்கத்தை எதிர்க்கும் உரிமைகளை நிறுவினர். இஸ்லாமியப் பேரரசு சமமாக அழிக்கப்பட்டது.

அடுத்தடுத்த அரபு சொத்துக்கள் பெரும்பாலும் துண்டு துண்டாக அல்லது எகிப்தில் இருந்து கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன. பிரதேசங்களுக்கிடையில் அடிக்கடி போர்கள் வெடிக்கின்றன மற்றும் பகைகள் பெரும்பாலும் பல ஆண்டுகளாக தொடர்கின்றன, இதன் விளைவாக இரத்தம் சிந்துகிறது. பதினாறாம் நூற்றாண்டில் இறுதி பிராந்திய அதிகாரம் அனடோலியாவில் ஒட்டோமான்களால் கைப்பற்றப்பட்டது, ஆனால் மக்காவை அதன் முக்கிய மையப் புள்ளிகளில் ஒன்றாகக் கொண்ட அரேபியா போன்ற வெளிப் பிரதேசங்களில் கோஷ்டி சண்டை தொடர்கிறது.

அலகு - II

ஆரம்பகால கலீபாக்கள் மற்றும் இஸ்லாம் இஸ்லாத்தின் விரிவாக்கம்:

கிபி 610 இல் மக்காவிற்கு வெளியே உள்ள ஒரு குகையில் கேப்ரியல் தேவதையின் வருகையின் மூலம் முஹம்மதுவின் வெளிப்பாட்டுடன் இஸ்லாம் தொடங்கியது. முஹம்மது தனது வெளிப்பாட்டை (கடவுளின் வார்த்தை, குறிப்பாக ஒரு கடவுள் நம்பிக்கை) பரப்பியதால், உம்மா (விசுவாசிகளின் சமூகம்) முஹம்மதுவின் கீழ் வளர்ந்தது. முஹம்மது மற்றும் அவரது சீடர்கள் மக்காவிலிருந்து விரட்டியடிக்கப்பட்டனர், 622 இல் யாத்ரிப் (பின்னர் மதீனா என்று அழைக்கப்பட்டனர்) சென்றார் - இந்த பயணம் ஹிஜ்ரா என்று அழைக்கப்படுகிறது மற்றும் இஸ்லாமிய சமூகத்தில் ஆண்டு 1 ஐக் குறிக்கிறது, ஏனெனில் இங்குதான் முஸ்லிம்கள் நம்பிக்கையால் பிணைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம்.

முஹம்மதுவின் செய்தியை எதிர்ப்பதால், விசுவாசம் தப்பிப்பிழைக்க (வாளின் ஜிஹாத்) ஒரு இராணுவத்தை உருவாக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. முஹம்மதுவின் இராணுவம் 630 இல் மெக்காவைக் கைப்பற்றி காபாவில் உள்ள சிலைகளை அழித்தது, இஸ்லாத்தின் கீழ் மக்காவை ஒன்றிணைத்தது மற்றும் கடந்த காலத்திலிருந்து ஒரு இடைவெளி மற்றும் ஒரு புதிய எதிர்காலத்தின் தொடக்கத்தைக் குறிக்கிறது.

முஹம்மது நபி 632 இல் இறந்தார். இது இஸ்லாமிய சமூகத்திற்குள் ஒரு நெருக்கடியை உருவாக்கியது- இளம் இஸ்லாமிய சாம்ராஜ்யத்தை வழிநடத்த அடுத்த கலீஃபா (வாரிசு) யார்? கருத்து வேறுபாடு காரணமாக சன்னி-ஷியா பிளவு (இஸ்லாத்தில் உள்ள கிளைகள்) ஏற்பட்டது. சன்னி முஹம்மதுவின் நெருங்கிய நண்பரான அபு பக்கரைத் தேர்ந்தெடுத்தார், அதே நேரத்தில் ஷியாக்கள் அலி, முகமதுவின் உறவினர் மற்றும் மருமகனை விரும்பினர். சன்னி பெரும்பான்மையினர் அபுபக்கரை முதல் கலீஃபாவாக அறிவித்தனர்.

நான்கு "சரியாக வழிநடத்தப்பட்ட" கலீஃபாக்கள்:

ரஷிதுன், (அரபு: "சரியான வழிகாட்டுதல்" அல்லது "சரியான"), இஸ்லாமிய சமூகத்தின் முதல் நான்கு கலீஃபாக்கள், முஸ்லீம் வரலாற்றில் மரபுவழி அல்லது ஆணாதிக்க கலீஃபாக்கள் என்று அறியப்பட்டவர்கள்: அபு பக்ர் (ஆட்சி 632-634), உமர் (ஆட்சி 634- 644), உத்மான் (ஆட்சி 644- 656), மற்றும் அலி (ஆட்சி 656-661).

முஹம்மது நபியின் தலைமை இல்லாத இஸ்லாத்தின் முதல் அனுபவம் ரஷிதுன்களின் 29 ஆண்டுகால ஆட்சி. எவ்வாறாயினும், அவரது முன்மாதிரி, தனிப்பட்ட மற்றும் பொது வாழ்வில், அவரது வாரிசுகளுக்கான விதிமுறையாக (சன்னா) கருதப்பட்டது, மேலும் ஒரு பெரிய மற்றும் செல்வாக்கு மிக்க அன்சார் (நபியின் தோழர்கள்) கலீஃபாக்களை கடுமையாகக் கண்காணித்து வந்தனர். தெய்வீக வெளிப்பாடு (குர்ஆன்) மற்றும் சன்னாவைப் பின்பற்றுதல். தீர்க்கதரிசனம் தவிர முஹம்மதுவின் அனைத்து கடமைகளையும் ரஷிதுன் ஏற்றுக்கொண்டார்: இமாம்களாக, அவர்கள் மசூதியில் பிரார்த்தனையில் சபையை வழிநடத்தினர்; காதிப்களாக, அவர்கள் வெள்ளிக்கிழமை பிரசங்கங்களை வழங்கினர்; மேலும்

உமாரா அல்-முமினின் ("விசுவாசிகளின் தளபதிகள்") என அவர்கள் இராணுவத்திற்கு கட்டளையிட்டனர்.

ரஷிதுனின் கலிபா ஆட்சியானது, நடைமுறையில் அனைத்து நடவடிக்கைகளும் மத ரீதியாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்தது. ரிடாப் போர்கள் ("விசுவாச துரோகம்"; 632-633), அரேபியாவில் பழங்குடியினரின் எழுச்சிகள், மற்றும் முதல் முஸ்லீம் உள்நாட்டுப் போரில் (ஃபித்னா; 656-) முடிந்தது. 661) இது அரேபியாவிற்கு அப்பால் ஈராக், சிரியா, பாலஸ்தீனம், எகிப்து, ஈரான் மற்றும் ஆர்மீனியா ஆகிய நாடுகளில் இஸ்லாமிய அரசை விரிவுபடுத்தியது மற்றும் அதனுடன், அரபு வீரர்களின் உயரடுக்கு வர்க்கத்தின் வளர்ச்சியையும் ஏற்படுத்தியது. முஹம்மதுவின் குடியேற்றத்திலிருந்து (ஹிஜ்ரா) மெக்காவிலிருந்து மதீனாவிற்கு (622) இஸ்லாமிய நாட்காட்டியை ஏற்றுக்கொள்வதற்கும், குரானின் அதிகாரப்பூர்வ வாசிப்பை நிறுவுவதற்கும் ரஷிதுன்கள் பொறுப்பேற்றனர், இது முஸ்லீம் சமூகத்தை வலுப்படுத்தியது மற்றும் மதப் புலமைக்கு ஊக்கமளித்தது. இஸ்லாத்தை இரண்டு பிரிவுகளாகப் பிரித்த அலியின் வாரிசு பற்றிய சர்ச்சையும் இதுவாகும், சன்னி (தங்களை பாரம்பரியவாதிகளாகக் கருதுபவர்கள்) மற்றும் ஷியா (ஷியாத் அலி, "அலியின் கட்சி"), இது நவீன காலம் வரை நீடித்தது.

முஹம்மதுவின் சமகாலத்தவர்கள், குறிப்பாக அன்சாரிகள் இறக்கத் தொடங்கியதால், ரஷிதுன் மீதான மத மற்றும் மிகவும் பாரம்பரியமான கட்டுப்பாடுகள் ஓரளவு தளர்த்தப்பட்டன, மேலும் கைப்பற்றப்பட்ட பிரதேசங்கள் தேவராஜ்ய வழிகளில் ஆட்சி செய்ய முடியாத அளவுக்கு மிகப் பெரியதாக மாறியது; இதனால், கலீஃபாக்களாக ரஷிதுனைப் பின்பற்றிய உமையாக்கள், அரசின் செயல்பாடுகளை மதச்சார்பற்றதாக மாற்ற முடிந்தது.

கலீஃபா, அரபு கலீஃபா இஸ்லாமிய வரலாற்றில் முஸ்லீம் சமூகத்தின் ஆட்சியாளர். கலீஃபாவும் அதன் பன்மை குலாஃபாவும் குர்ஆனில் பல முறை காணப்பட்டாலும், மனிதர்களை கடவுளின் பணிப்பெண்கள் அல்லது பூமியில் துணை ஆட்சியாளர்கள் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள், இந்த வார்த்தை முகமது நபியின் வாழ்நாளில் ஒரு தனித்துவமான அரசியல் அல்லது மத நிறுவனத்தைக் குறிக்கவில்லை. முஹம்மதுவின் மரணத்திற்குப் பிறகு (ஜூன் 8, 632 CE) அதன் பிற்கால அர்த்தத்தைப் பெறவும், ஒரு நிறுவனமாக வடிவம் பெறவும் தொடங்கியது, நபியின் தோழரும் இஸ்லாத்திற்கு ஆரம்பகால மாற்றமுமான அபு பக்கர், பெரும்பான்மையான முஸ்லிம்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். முஸ்லீம் சமூகத்தின் தலைவர் மற்றும் "கடவுளின் தூதரின் வாரிசு" என்ற பட்டத்தை கலீபத் ரசூல் அல்லா ஏற்றுக்கொண்டார். அபு பக்கரின் வாரிசான உமர் இபின் அல்-கத்தாப், முதன்முதலில் கலீஃபத் அபி பக்ர் ("அபு பக்கரின் வாரிசு") என்ற பட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டதாகக் கூறப்படுகிறது.) சிரமமாக இருந்திருக்கும். உமர் தன்னை "நம்பிக்கையாளர்களின் தளபதி" என்று அமீர் அல்-முமினின் நியமித்தார், இது அடுத்தடுத்த ஆட்சியாளர்களுக்கு கூடுதல் வழக்கமான பட்டமாக மாறியது.

அபு பக்கர் மற்றும் அவரது மூன்று உடனடி வாரிசுகள் "சரியான" கலீஃபாக்கள் அல்லது "சரியான வழிகாட்டப்பட்ட கலீஃபாக்கள்" (அல்-குலாஃபா அல்-ராஷிதுன்) என்று அறியப்படுகிறார்கள், அவர்களின் ஒருங்கிணைந்த ஆட்சி ஷூராவின்கருத்துகளின் அடிப்படையில் பெரும்பான்மையான முஸ்லிம்களால் இலட்சியப்படுத்தப்பட்டது.

(ஆலோசனை), முஸ்லிம்களின் இஜ்மா (ஒருமித்த கருத்து), மற்றும் பயஹ் (விசுவாசம்). இதற்கு நேர்மாறாக, முஸ்லீம் அரசியலின் அடுத்தடுத்த ஆட்சியாளர்கள் வம்ச ஆட்சியை நிறுவினர், இது ஷூராவின் கருத்தை மீறியது, எனவே இது பெரும்பாலும் சட்டவிரோதமானது என்று கருதப்பட்டது, இருப்பினும் இது பெரும்பாலும் நடைமுறை நரம்பில் வெறுப்புடன் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

ஆயினும் கூட, கலீஃப் என்ற பட்டம் டமாஸ்கஸின் 14 உமையாத் ஆட்சியாளர்களால் தாங்கப்பட்டது, பின்னர் பாத்தாத்தின் 38 அப்பாஸிட் கலீஃபாக்கள், மங்கோலியர்களுக்கு முன்பு 1258 ஆம் ஆண்டில் வீழ்ந்த வம்சம். 7, கடைசி கலீஃபாவை ஒட்டோமான் சுல்தான் செலிம் I கைப்பற்றியபோது. ஒட்டோமான் சுல்தான்கள் இந்த பட்டத்தை உரிமை கொண்டாடி, மார்ச் 3, 1924 அன்று துருக்கிய குடியரசால் ஒழிக்கப்படும் வரை அதைப் பயன்படுத்தினர்.

டமாஸ்கஸில் உமையாத் வம்சத்தின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு (750), ஸ்பெயினில் கோர்டோபாவில் (755-1031; கார்டோபாவின் கலிபாவையும் பார்க்கவும்) ஆட்சி செய்த குடும்பத்தின் ஆண்டலூசியக் கிளையினரால் கலீஃப் என்ற பட்டமும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது, மேலும் அது கருதப்பட்டது. எகிப்தின் ஃபாத்திமிட் ஆட்சியாளர்களால் (909-1171), அவர் ஃபாத்திமா (முஹம்மதுவின் மகள்) மற்றும் அவரது கணவர் அலி ஆகியோரின் வழிவந்ததாகக் கூறினார்.

உயர் பதவியை "இமாமத்" அல்லது தலைமை என்று அழைக்கும் வியாக்களின் கூற்றுப்படி, எந்த கலீஃபாவும் முஹம்மது நபியின் பரம்பரை பரம்பரையாக இல்லாவிட்டால் அவர் சட்டபூர்வமானவர் அல்ல. பின்னர், சுன்னி அறிஞர்கள் இந்த அலுவலகம் குரேஷ் பழங்குடியினருக்கு சொந்தமானது என்று வலியுறுத்தினர், ஆனால் இந்த நிலை ஒட்டோமான் சுல்தான்களின் கூற்றை சீர்குலைத்திருக்கும், கெய்ரோவின் கடைசி அப்பாஸிட் கலீஃபா அதை செலிம் I க்கு மாற்றிய பிறகு பதவியை வகித்தார்.

அபுபக்கர்

அபு பக்கர் (573-634) மூத்த தோழராக இருந்தார் மற்றும் அவரது மகள் ஆயிஷா மூலம் இஸ்லாமிய தீர்க்கதரிசி முஹம்மதுவின் மாமனார் மற்றும் ரஷிதுன் கலிபாவின் முதல் கலீஃபா ஆவார். அவர் சுன்னி முஸ்லிம்களால் "அல்-சித்திக்" என்ற கௌரவப் பட்டத்துடன் அறியப்படுகிறார்.

அபு பக்கர் 573 CE இல் அபு குஹாஃபா மற்றும் உம்மு கைர் ஆகியோருக்கு பிறந்தார். அவர் பனூ தைம் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர். அறியாமை காலத்தில், அவர் ஒரு ஏகத்துவவாதி மற்றும் சிலை வழிபாட்டைக் கண்டித்தார். ஒரு பணக்கார வியாபாரியாக, அபுபக்கர் அடிமைகளை விடுவித்தார். 610 இல் அவர் இஸ்லாத்திற்கு மாறியதைத் தொடர்ந்து, அபு பக்கர் முஹம்மதுவின் நெருங்கிய உதவியாளராக பணியாற்றினார், அவர் அவருக்கு "அல்-சித்திக்" (உண்மையான / நீதிமான்) என்ற பட்டத்தை வழங்கினார். முன்னாள் இஸ்லாமிய தீர்க்கதரிசியின் கீழ் கிட்டத்தட்ட அனைத்து போர்களிலும் பங்கேற்றார். முஹம்மதுவின் பணிகளுக்கு ஆதரவாகவும், முஹம்மதுவின் நெருங்கிய தோழர்களிடையேயும் அவர் தனது செல்வத்தை பெருமளவில் வழங்கினார். முஹம்மது மதீனாவுக்கு குடிபெயர்ந்தபோது அவரும் உடன்

சென்றார். அபுபக்கரின் அழைப்பின் பேரில் பல முக்கிய சஹாபிகள் முஸ்லிம்களாக மாறினார்கள். அவர் முஹம்மதுவின் மிக நெருக்கமான ஆலோசகராக இருந்தார், அவருடைய அனைத்து இராணுவ மோதல்களிலும் அவர் உடனிருந்தார். முஹம்மது இல்லாத நேரத்தில், அபு பக்கர் பிரார்த்தனை மற்றும் பயணங்களுக்கு தலைமை தாங்கினார்.

632 இல் முஹம்மதுவின் மரணத்தைத் தொடர்ந்து, அபு பக்கர் முஸ்லீம் சமூகத்தின் தலைமையை முதல் ரஷிதுன் கலீபாவாகப் பெற்றார். இஸ்லாத்தில் இருந்து விசுவாச துரோகம் செய்த ஏராளமான கலகக்கார பழங்குடித் தலைவர்களால் அவரது தேர்தல் எதிர்க்கப்பட்டது. அவரது ஆட்சியின் போது, அவர் பல எழுச்சிகளை முறியடித்தார், கூட்டாக ரித்தா போர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டார், இதன் விளைவாக அவர் முழு அரேபிய தீபகற்பத்திலும் முஸ்லீம் அரசின் ஆட்சியை ஒருங்கிணைக்கவும் விரிவுபடுத்தவும் முடிந்தது. அண்டை நாடான சசானிய மற்றும் பைசண்டைன் பேரரசுகளுக்குள் ஆரம்ப ஊடுருவல்களுக்கு அவர் கட்டளையிட்டார், இது அவரது மரணத்திற்கு அடுத்த ஆண்டுகளில், இறுதியில் பாரசீகம் மற்றும் லெவன்ட் மீது முஸ்லீம் வெற்றிகளை விளைவிக்கும். அரசியலைத் தவிர, அபு பக்கர் குர்ஆனைத் தொகுத்ததற்காகவும் பெருமைப்படுகிறார், அதில் அவர் தனிப்பட்ட கலிஃபால் கோடெக்ஸ் வைத்திருந்தார். ஆகஸ்ட் 634 இல் இறப்பதற்கு முன், அபு பக்கர் தனது முதன்மை ஆலோசகர் உமரை (r. 634-644) தனது வாரிசாக நியமித்தார். முஹம்மதுவுடன், அபு பக்கர் இரண்டாவது புனிதமான இடமான மதீனாவில் உள்ள அல்-மஸ்ஜித் அன்-நபவியில் உள்ள பசுமைக் குவிமாடத்தில் அடக்கம் செய்யப்பட்டார். இஸ்லாத்தில், அவர் 2 ஆண்டுகள், 2 மாதங்கள் மற்றும் 14 நாட்கள் ஆட்சிக்குப் பிறகு நோயால் இறந்தார், இயற்கை காரணங்களுக்காக இறந்த ஒரே ரஷிதுன் கலிஃபா.

அவரது கலிபாவின் காலம் குறுகியதாக இருந்தபோதிலும், அது அக்காலத்தின் இரண்டு சக்திவாய்ந்த பேரரசுகளின் வெற்றிகரமான படையெடுப்புகளை உள்ளடக்கியது, அதன் சொந்த உரிமையில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க சாதனை. சில தசாப்தங்களில் வரலாற்றில் மிகப்பெரிய பேரரசுகளில் ஒன்றாக வழிவகுக்கும் ஒரு வரலாற்றுப் பாதையை அவர் இயக்கினார். உள்ளூர் கிளர்ச்சியாளர் அரபுப் படைகளுக்கு எதிரான அவரது வெற்றி இஸ்லாமிய வரலாற்றின் குறிப்பிடத்தக்க பகுதியாகும். அபு பக்கர் முஸ்லிம்கள் மத்தியில் பரவலாக மதிக்கப்படுகிறார்.

அபு பக்கரின் முழுப் பெயர் அப்துல்லா இப்னு அபி குஹாஃபா இப்னு அமீர் இப்னு அம்ர் இப்னு கப் இப்னு சாத் இப்னு தைம் இப்னு முர்ரா இபின் கஅப் இப்னு லுஅய் இப்னு காலிப் இப்னு ஃபிஹர். அரேபிய மொழியில் அப்துல்லா என்ற பெயருக்கு "அல்லாஹ்வின் வேலைக்காரன்" என்று பொருள். அவர் இஸ்லாத்திற்கு மாறுவதற்கு முன் அவரது ஆரம்பகால தலைப்புகளில் ஒன்று அதீக், அதாவது "காப்பாற்றப்பட்டவர்". முஹம்மது பின்னர் அபுபக்கர் "அதீக்" என்று கூறியபோது இந்த தலைப்பை மீண்டும் கூறினார். மற்றவர்கள் நம்பாதபோது இஸ்ரா மற்றும் மிராஜ் நிகழ்வில் அவரை நம்பிய பின்னர் அவர் முகமதுவால் அல்-சித்திக் (உண்மையாளர்) என்று அழைக்கப்பட்டார், மேலும் அலி அந்த தலைப்பை பலமுறை உறுதிப்படுத்தினார். ஹிஜ்ரா நிகழ்வைக் குறிப்பிடும் வகையில் குர்ஆனில் அவர் "குகையில் உள்ள இருவரில் இரண்டாவது" என்றும் குறிப்பிடப்பட்டதாக கூறப்படுகிறது, அங்கு முஹம்மதுவுடன் அவர் அவர்களுக்குப் பின் அனுப்பப்பட்ட மக்கா கட்சியிலிருந்து ஜபல் தாவரில் உள்ள குகையில் ஒளிந்து கொண்டார்.

ஆரம்ப கால வாழ்க்கை

அபு பக்கர் மக்காவில் 573 CE இல் குரைஷ் பழங்குடி கூட்டமைப்பின் பனு தைம் பழங்குடியில் ஒரு பணக்கார குடும்பத்தில் பிறந்தார். அவரது தந்தையின் பெயர் உத்மான் மற்றும் குன்யா அபு குஹாபா வழங்கப்பட்டது, மேலும் அவரது தாயார் சல்மா பின்த் சாகர், அவருக்கு உம் உல்-கைரின் லகாப் வழங்கப்பட்டது.

அஹல்-இ-பயீர்- ஒட்டகத்தின் மக்கள் என்று தங்களை அழைத்துக் கொண்ட பெரியின்கள் மத்தியில், மற்ற அரேபிய குழந்தைகளைப் போலவே அவர் தனது குழந்தைப் பருவத்தை கழித்தார், மேலும் ஒட்டகங்கள் மீது ஒரு குறிப்பிட்ட விருப்பத்தை வளர்த்துக் கொண்டார். அவரது ஆரம்ப ஆண்டுகளில் அவர் ஒட்டகக் கன்றுகள் மற்றும் ஆடுகளுடன் விளையாடினார், மேலும் ஒட்டகத்தின் மீதான அவரது அன்பு அவருக்கு ஒட்டகத்தின் தந்தை "அபு பக்கர்" என்ற புனைப்பெயரைப் (குன்யா) சம்பாதித்தது.

பணக்கார மக்கா வணிகக் குடும்பங்களின் மற்ற குழந்தைகளைப் போலவே, அபு பக்கர் கல்வியறிவு பெற்றவர் மற்றும் கவிதை மீது விருப்பத்தை வளர்த்துக் கொண்டார். அவர் உகாஸில் வருடாந்திர கண்காட்சியில் கலந்துகொள்வதும், கவிதை சிம்போசியாவில் பங்கேற்பதும் வழக்கமாக இருந்தது. அரேபிய பழங்குடியினரின் வம்சாவளி, அவர்களின் கதைகள் மற்றும் அவர்களின் அரசியல் பற்றிய நல்ல அறிவாற்றல் கொண்ட அவருக்கு நல்ல நினைவாற்றல் இருந்தது.

ஒருமுறை அவர் குழந்தையாக இருந்தபோது, அவரது தந்தை அவரை காபாவிற்கு அழைத்துச் சென்று, சிலைகளுக்கு முன் பிரார்த்தனை செய்யச் சொன்னார் என்று ஒரு கதை பாதுகாக்கப்படுகிறது. அவரது தந்தை வேறு ஏதாவது வியாபாரத்தில் கலந்து கொள்ளச் சென்றார், அபுபக்கர் தனியாக இருந்தார். ஒரு சிலையை நோக்கி, அபுபக்கர், "கடவுளே, எனக்கு அழகான ஆடைகள் தேவைப்படுகின்றன; அவற்றை எனக்கு அருளும்" என்றார். சிலை அலட்சியமாக இருந்தது. பின்னர் அவர் மற்றொரு சிலையை நோக்கி, "கடவுளே, எனக்கு சுவையான உணவைக் கொடுங்கள், நான் மிகவும் பசியாக இருப்பதைப் பாருங்கள்" என்று கூறினார். சிலை குளிர்ச்சியாக இருந்தது. அது இளம் அபுபக்கரின் பொறுமையை களைத்து விட்டது. அவர் ஒரு கல்லைத் தூக்கி, ஒரு சிலையை நோக்கி, "இதோ நான் ஒரு கல்லைக் குறிவைக்கிறேன்; நீங்கள் கடவுளாக இருந்தால் உங்களைக் காத்துக் கொள்ளுங்கள்" என்றார். அபுபக்கர் சிலையின் மீது கல்லை எறிந்துவிட்டு கஅபாவை விட்டு வெளியேறினார். பொருட்படுத்தாமல், இஸ்லாத்திற்கு மாறுவதற்கு முன்பு, அபு பக்கர் ஒரு ஹனிஃப்பாகப் பயிற்சி செய்தார் என்றும் சிலைகளை வணங்கவில்லை என்றும் அது பதிவு செய்தது.

இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொள்வது

யேமனில் ஒரு வணிகப் பயணத்திலிருந்து திரும்பியபோது, நண்பர்கள் அவர் இல்லாத நிலையில், முஹம்மது தன்னை கடவுளின் தூதர் என்று அறிவித்து ஒரு புதிய மதத்தை

அறிவித்ததாக அவருக்குத் தெரிவித்தனர். வரலாற்றாசிரியர் அல்-தபரி, தனது தாரிக் அல்-தபரியில், முஹம்மது இபின் சாத் இப்னு அபி வக்காஸிடமிருந்து மேற்கோள் காட்டுகிறார்:

நான் என் தந்தையிடம் அபுபக்கர் முஸ்லிம்களில் முதன்மையானவரா என்று கேட்டேன். அவர், 'இல்லை, அபுபக்கருக்கு முன் ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்டோர் இஸ்லாத்தைத் தழுவினர்; ஆனால் அவர் ஒரு முஸ்லிமாக எங்களை விட உயர்ந்தவர். மேலும் உமர் இபின் அல்-கத்தாப் நாற்பத்தைந்து ஆண்டுகள் மற்றும் இருபத்தொரு பெண்களுக்குப் பிறகு இஸ்லாத்தைத் தழுவினார். இஸ்லாம் மற்றும் நம்பிக்கை விஷயத்தில் முதன்மையானவர் அலி இப்னு அபீ தாலிப் ஆவார்.'

சில சன்னி மற்றும் அனைத்து வியாக்களும் முஹம்மதுவை கடவுளின் தூதராக பகிரங்கமாக ஏற்றுக்கொண்ட இரண்டாவது நபர் அலி இபின் அபி தாலிப் என்று நம்புகிறார்கள், முஹம்மதுவின் மனைவி கதீஜா. இப்னு காதீர் தனது அல் பிதாயா வல் நிஹாயாவில் இதைப் புறக்கணிக்கிறார். இஸ்லாத்தைத் தழுவின முதல் பெண் கதீஜா என்று அவர் கூறினார். ஜைத் இப்னு ஹரிதா இஸ்லாத்தைத் தழுவின முதல் அடிமை. அலி இப்னு அபி தாலிப் இஸ்லாத்தைத் தழுவின முதல் குழந்தை, ஏனெனில் அவர் அந்த நேரத்தில் பருவ வயதை கூட எட்டவில்லை, அதே நேரத்தில் இஸ்லாத்தைத் தழுவின முதல் சுதந்திர மனிதர் அபு பக்கர் ஆவார்.

மக்காவில் வாழ்க்கை

அவரது மனைவி குதைலா பின்த் அப்த்-அல்-உஸ்ஸா இஸ்லாத்தை ஏற்கவில்லை, அவரை விவாகரத்து செய்தார். அவரது மற்றொரு மனைவி உம் ரூமான் முஸ்லீம் ஆனார். அப்துல் ரஹ்மானைத் தவிர அவரது குழந்தைகள் அனைவரும் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டனர், அவரிடமிருந்து அபுபக்கர் தன்னைத் துண்டித்துக் கொண்டார். அவரது மதமாற்றம் பலரை இஸ்லாத்திற்கு கொண்டு வந்தது. அவர் தனது நெருங்கிய நண்பர்களை மதம் மாற வற்புறுத்தினார், மேலும் அவர்களில் பலர் நம்பிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையில் இஸ்லாத்தை மற்ற நண்பர்களுக்கு வழங்கினார். அபு பக்கரின் வற்புறுத்தலின் பேரில் இஸ்லாத்திற்கு மாறியவர்கள்:

அபு பக்கர் ஏற்றுக்கொண்டது முஹம்மதுவின் பணியில் ஒரு மைல்கல்லாக நிரூபிக்கப்பட்டது. மக்காவில் அடிமைத்தனம் பொதுவானது, மேலும் பல அடிமைகள் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டனர். ஒரு சாதாரண சுதந்திர மனிதன் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டபோது, எதிர்ப்பையும் மீறி, அவன் தன் இனத்தின் பாதுகாப்பை அனுபவிப்பான். இருப்பினும், அடிமைகளுக்கு அத்தகைய பாதுகாப்பு இல்லை மற்றும் அவர்கள் பொதுவாக துன்புறுத்தலை அனுபவித்தனர். அபுபக்கர் அடிமைகள் மீது இரக்கம் கொண்டிருந்தார், அதனால் அவர் எட்டு (நான்கு ஆண்டுகள் மற்றும் நான்கு பெண்கள்) வாங்கினார், பின்னர் அவர்களை விடுதலை செய்தார், அவர்களின் சுதந்திரத்திற்காக 40,000 தினார் செலுத்தினார்.

அபுபக்கர் விடுதலை செய்த பெரும்பாலான அடிமைகள் பெண்கள் அல்லது வயதான மற்றும் பலவீனமான ஆண்கள். அபுபக்கரின் தந்தை, தனக்கு வலிமையான மற்றும் இளம்

அடிமைகளை ஏன் விடுவிக்கவில்லை என்று கேட்டதற்கு, அபுபக்கர், அடிமைகளை விடுவிப்பது இறைவனுக்காகவே தவிர, தனக்காக அல்ல என்று பதிலளித்தார்.

குரைஷிகளின் துன்புறுத்தல், 613

இஸ்லாம் தோன்றிய மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, முஸ்லிம்கள் தங்கள் நம்பிக்கையை தனிப்பட்ட முறையில் வைத்திருந்தனர். 613 இல், இஸ்லாமிய பாரம்பரியத்தின் படி, முஹம்மது மக்களை வெளிப்படையாக இஸ்லாத்திற்கு அழைக்கும்படி கடவுளால் கட்டளையிடப்பட்டார். முஹம்மதுக்கு விசுவாசமாக இருக்க மக்களை அழைக்கும் முதல் பொது உரையை அபு பக்கர் வழங்கினார். கடும் கோபத்தில், குரைஷ் பழங்குடியின இளைஞர்கள் அபுபக்கர் மீது பாய்ந்து, அவர் சுயநினைவை இழக்கும் வரை அவரை அடித்தனர். இந்த சம்பவத்தை தொடர்ந்து அபு பக்கரின் தாயார் இஸ்லாத்தை தழுவினார். அபுபக்கர் குரைஷிகளால் பலமுறை துன்புறுத்தப்பட்டார். அபு பக்கரின் நம்பிக்கைகள் அவரது சொந்த குலத்தாரால் பாதுகாக்கப்பட்டிருந்தாலும், ஒட்டுமொத்த குரைஷ் பழங்குடியினருக்கும் அது இருக்காது.

மக்காவில் முஹம்மது

617 இல், குரைஷிகள் பனூ ஹாஷிமுக்கு எதிராக ஒரு புறக்கணிப்பைச் செயல்படுத்தினர். முஹம்மது தனது ஆதரவாளர்களுடன் பனூ ஹாஷிமில் இருந்து மக்காவிலிருந்து ஒரு வழியாக துண்டிக்கப்பட்டார். பனூ ஹாஷிம் உடனான அனைத்து சமூக உறவுகளும் துண்டிக்கப்பட்டு, அவர்களது நிலை சிறைவாசமாக இருந்தது. [தெளிவு தேவை] அதற்கு முன்பு முஸ்லிம்கள் அபிசீனியாவிற்கு (இப்போது எத்தியோப்பியா) குடிபெயர்ந்தனர். அபுபக்கர், மன உளைச்சலுக்கு ஆளாகி, யேமனுக்குப் புறப்பட்டு, அங்கிருந்து அபிசீனியாவுக்குப் புறப்பட்டார். அவர் மக்காவிற்கு வெளியே தனது பெயரிடப்பட்ட அத்-துக்னாவின் (கராஹ் பழங்குடியினரின் தலைவர்) ஒரு நண்பரைச் சந்தித்தார், அவர் குறைவிகளுக்கு எதிராக தனது பாதுகாப்பைப் பெற அபு பக்கரை அழைத்தார். அபு பக்கர் மீண்டும் மக்காவிற்குச் சென்றார், அது அவருக்கு ஒரு நிம்மதியாக இருந்தது. ஆனால் குரைஷிகளின் அழுத்தம் காரணமாக, அத்-துக்னா தனது பாதுகாப்பை கைவிட வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. மீண்டும் குரைஷிகள் அபுபக்கரை துன்புறுத்த சுதந்திரம் பெற்றனர்.

620 ஆம் ஆண்டில், முஹம்மதுவின் மாமாவும் பாதுகாவலருமான அபு தாலிப் இபின் அப்துல்-முத்தாலிப் மற்றும் முஹம்மதுவின் மனைவி கதீஜா ஆகியோர் இறந்தனர். அபு பக்கரின் மகள் ஆயிஷா முஹம்மதுவுக்கு நிச்சயிக்கப்பட்டாள்; இருப்பினும், உண்மையான திருமண விழா பின்னர் நடத்தப்படும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. 620 இல் முஹம்மதுவின் இஸ்ரா மற்றும் மிராஜ் (இரவுப் பயணம்) ஆகியோருக்கு சாட்சியமளித்த முதல் நபர் அபுபக்கர் ஆவார்.

மதீனாவிற்கு இடம்பெயர்தல்

622 இல், மதீனா முஸ்லிம்களின் அழைப்பின் பேரில், முஹம்மது முஸ்லிம்களை மதீனாவிற்கு குடிபெயருமாறு கட்டளையிட்டார். தொகுதிகளாக இடம்பெயர்வு தொடங்கியது. முஸ்லிம்கள் வாங்கிய கடனைத் தீர்க்கும் பொறுப்பை ஒப்படைத்த அலி மக்காவில் கடைசியாக இருந்தார். மேலும் இக்ரிமா தலைமையிலான குரேஷிகள் முஹம்மதுவைக் கொல்ல முயன்றபோது முகமதுவின் படுக்கையில் பிரபலமாக தூங்கினார். இதற்கிடையில், அபுபக்கர் முஹம்மதுவுடன் மதீனா சென்றார். குரேஷிகளால் ஏற்பட்ட ஆபத்தின் காரணமாக, அவர்கள் சாலையை எடுக்காமல், எதிர் திசையில் நகர்ந்து, மக்காவிற்கு தெற்கே ஐந்து மைல் தொலைவில் உள்ள ஜபல் தாவரில் உள்ள ஒரு குகையில் தஞ்சம் அடைந்தனர். அபு பக்கரின் மகன் அப்துல்லா இப்னு அபிபக்கர், குரேஷிகளின் திட்டங்களையும் விவாதங்களையும் கேட்டு, இரவில் குகையில் தப்பியோடியவர்களுக்கு செய்திகளை எடுத்துச் செல்வார். அபுபக்கரின் மகள் அஸ்மா பின்த் அபிபக்கர் அவர்களுக்கு தினமும் சாப்பாடு கொண்டு வந்தார். அபுபக்கரின் பணியாளரான ஆமிர், தினமும் இரவில் குகையின் வாயில் ஒரு ஆட்டு மந்தையைக் கொண்டு வந்து, அங்கே பால் கறப்பார். குரேஷிகள் எல்லா திசைகளிலும் தேடுதல் குழுக்களை அனுப்பினர். ஒரு தரப்பினர் குகையின் நுழைவாயிலுக்கு அருகில் வந்தனர், ஆனால் அவர்களைப் பார்க்க முடியவில்லை. இதன் காரணமாக குர்ஆன் 9:40 வசனம் இறங்கியது. ஆயிஷா, அபு சைத் அல்-குத்ரி மற்றும் அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் ஆகியோர் இந்த வசனத்தை விளக்கி, அபுபக்கர் குகையில் முஹம்மதுவுடன் தங்கியிருந்த தோழர் என்று கூறினார்கள். மூன்று பகல் மற்றும் மூன்று இரவுகள் குகையில் தங்கிய பிறகு, அபு பக்கர் மற்றும் முஹம்மது மதீனாவுக்குச் செல்கிறார்கள், மதீனாவின் புறநகர்ப் பகுதியான குபாவில் சிறிது காலம் தங்கினர்.

மதீனா வாழ்க்கை

மதீனாவில், முஹம்மது ஒரு மசூதி கட்ட முடிவு செய்தார். ஒரு துண்டு நிலம் தேர்வு செய்யப்பட்டு, நிலத்தின் விலையை அபுபக்கர் செலுத்தினார். அபுபக்கர் உட்பட முஸ்லிம்கள் அந்த இடத்தில் அல்-மஸ்ஜித் அல்-நபவி என்ற மசூதியைக் கட்டினார்கள். அபுபக்கர் காரிஜா பின் ஜைத் அன்சாரியுடன் (மதீனாவைச் சேர்ந்தவர்) நம்பிக்கையில் ஒரு சகோதரராக ஜோடியாக இருந்தார். காரிஜாவுடன் அபு பக்கரின் உறவு மிகவும் சுமுகமாக இருந்தது. அபுபக்கர் கரிஜாவின் மகளான ஹபீபாவை மணந்தபோது அது மேலும் வலுவடைந்தது. காரிஜா பின் ஜைத் அன்சாரி மதீனாவின் புறநகர்ப் பகுதியான சுன்ஹில் வசித்து வந்தார், மேலும் அபு பக்கரும் அங்கு குடியேறினார். அபு பக்கரின் குடும்பம் மதீனாவிற்கு வந்த பிறகு, அவர் முகமதுவின் அருகில் மற்றொரு வீட்டை வாங்கினார்.

மக்காவின் காலநிலை வறண்ட நிலையில், மதீனாவின் தட்பவெப்பம் ஈரமாக இருந்தது. இதன் காரணமாக, பெரும்பாலான புலம்பெயர்ந்தோர் வருகையின் போது நோய்வாய்ப்பட்டனர். அபு பக்கர் பல நாட்களாக காய்ச்சலால் பாதிக்கப்பட்டார், அந்த நேரத்தில் காரிஜா மற்றும் அவரது குடும்பத்தினர் அவரை கவனித்து வந்தனர். மக்காவில், அபுபக்கர் துணி மொத்த வியாபாரி,

மதீனாவிலும் அதே தொழிலைத் தொடங்கினார். அவர் தனது புதிய கடையை சன்ஹில் திறந்தார், அங்கிருந்து மதீனாவில் உள்ள சந்தைக்கு துணி சப்ளை செய்யப்பட்டது. விரைவில் அவரது வணிகம் செழித்தது. 623 ஆம் ஆண்டின் முற்பகுதியில், அபு பக்கரின் மகள் ஆயிஷா, ஏற்கனவே முஹம்மதுவை மணந்தார், ஒரு எளிய திருமண விழாவிற்குப் பிறகு முஹம்மதுவின் வீட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டார், அபு பக்கருக்கும் முஹம்மதுவிற்கும் இடையிலான உறவுகளை மேலும் வலுப்படுத்தியது.

முஹம்மதுவின் கீழ் இராணுவ பிரச்சாரங்கள்

பத்ர் போர்

624 இல், அபு பக்கர் முஸ்லீம்களுக்கும் மக்காவின் குரேஷிகளுக்கும் இடையிலான முதல் போரில் ஈடுபட்டார், இது பத்ர் போர் என்று அழைக்கப்படுகிறது, ஆனால் சண்டையிடவில்லை, மாறாக முகமதுவின் கூடாரத்தின் காவலர்களில் ஒருவராக செயல்பட்டார். இது தொடர்பாக, அலி பின்னர் தனது கூட்டாளிகளிடம் ஆண்களில் யார் துணிச்சலானவர் என்று நினைக்கிறார்கள் என்று கேட்டதாக கூறப்படுகிறது. எல்லா மனிதர்களிலும் அலி துணிச்சலானவர் என்று அனைவரும் கூறினர். அதற்கு அலி பதிலளித்தார்: இல்லை. அபுபக்கர் ஆண்களில் துணிச்சலானவர். பத்ர் போரில் நபியவர்களுக்காக நாங்கள் ஒரு பெவிலியனைத் தயார் செய்திருந்தோம், ஆனால் அதைக் காக்கும் பணிக்காக எங்களை முன்னிறுத்துமாறு கேட்டபோது அபுபக்கரைத் தவிர வேறு யாரும் முன்வரவில்லை. உருவிய வாளால் அவர் அல்லாஹ்வின் நபியின் பக்கம் நின்று அந்தத் திசையில் செல்லத் துணிந்தவர்களைத் தாக்கி காப்பிர்களிடமிருந்து அவரைக் காத்தார். எனவே அவர் மனிதர்களில் துணிச்சலானவர்.

சன்னி கணக்குகளில், அத்தகைய தாக்குதலின் போது, அபு பக்கரின் கேடயத்திலிருந்து இரண்டு டிஸ்க்குகள் முஹம்மதுவின் கன்னங்களில் ஊடுருவின. அபு பக்கர் இந்த டிஸ்க்குகளைப் பிரித்தெடுக்கும் நோக்கத்துடன் முன்னோக்கிச் சென்றார், ஆனால் அபு உபைதா இப்னு அல்-ஜர்ராஹ் இந்த விஷயத்தை அவரிடம் விட்டுவிடுமாறு கோரினார், செயல்பாட்டின் போது தனது இரண்டு கீறல்களை இழந்தார். இந்தக் கதைகளில் அபு பக்கர், மற்ற தோழர்களுடன் சேர்ந்து, முஹம்மதுவை பாதுகாப்பான இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார்.

உஹதுப் போர்

625 இல், அவர் உஹுத் போரில் பங்கேற்றார், அதில் பெரும்பான்மையான முஸ்லிம்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டனர் மற்றும் அவர் காயமடைந்தார். போர் தொடங்குவதற்கு முன், அவரது மகன் அப்துல் ரஹ்மான், அந்த நேரத்தில் இன்னும் முஸ்லிமல்லாதவராகவும், குரேஷிகளின் பக்கம் சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்தவராகவும், முன் வந்து சண்டைக்கு ஒரு சவாலை வீசினார். அபு பக்கர் சவாலை ஏற்றுக்கொண்டார், ஆனால் முஹம்மதுவால் நிறுத்தப்பட்டார். பின்னர், அப்துல் ரஹ்மான் தனது தந்தையை அணுகி அவரிடம், "நீங்கள் என்னை ஒரு இலக்காக வெளிப்படுத்தினீர்கள், ஆனால் நான் உன்னை விட்டு விலகி உன்னைக்

கொல்லவில்லை" என்று கூறினார். அதற்கு அபுபக்கர், "இருப்பினும், நீங்கள் என்னை இலக்காகக் காட்டியிருந்தால் நான் உங்களை விட்டு விலகியிருக்க மாட்டேன்" என்று பதிலளித்தார்கள். இரண்டாம் கட்டப் போரில், காலித் இபின் அல்-வலிதின் குதிரைப்படை முஸ்லிம்களை பின்னால் இருந்து தாக்கி, ஒரு முஸ்லீம் வெற்றியை தோல்வியாக மாற்றியது. அபுபக்கர் உட்பட பலர் போர்க்களத்திலிருந்து தப்பி ஓடினர். இருப்பினும், அவரது சொந்த கணக்கின்படி, அவர் "முதலில் திரும்பினார்".

அகழி போர்

627 இல் அவர் அகழிப் போரிலும் பனூ குரைஸாவின் படையெடுப்பிலும் பங்கேற்றார். அகழிப் போரில், முஹம்மது அகழியை பல பிரிவுகளாகப் பிரித்தார், மேலும் ஒவ்வொரு துறையையும் பாதுகாக்க ஒரு குழுவை நியமித்தார். இந்தக் குழுவில் ஒன்று அபு பக்கரின் தலைமையில் இருந்தது. பள்ளத்தை கடக்கும் முயற்சியில் எதிரி அடிக்கடி தாக்குதல்களை மேற்கொண்டார், அவை அனைத்தும் முறியடிக்கப்பட்டன. இந்த நிகழ்வை நினைவுகூரும் வகையில், எதிரிகளின் குற்றச்சாட்டுகளை அபுபக்கர் முறியடித்த இடத்தில் 'மஸ்ஜித்-இ-சித்திக்' என்று அழைக்கப்படும் ஒரு மசூதி கட்டப்பட்டது.

கைபர் போர்

அபுபக்கர் கைபர் போரில் பங்கேற்றார். கைபரில் எட்டு கோட்டைகள் இருந்தன, அவற்றில் வலிமையான மற்றும் நன்கு பாதுகாக்கப்பட்ட கோட்டை அல்-காமுஸ் என்று அழைக்கப்பட்டது. முஹம்மது அபு பக்கரை ஒரு போர்வீரர்களுடன் அனுப்பினார், ஆனால் அவர்களால் அதை எடுக்க முடியவில்லை. முஹம்மதுவும் உமரை ஒரு போர்வீரர்களுடன் அனுப்பினார், ஆனால் உமரால் அல்-காமுஸை வெல்ல முடியவில்லை. வேறு சில முஸ்லிம்களும் கோட்டையைக் கைப்பற்ற முயன்றனர், ஆனால் அவர்களும் வெற்றிபெறவில்லை. இறுதியாக, முகமது அலியை அனுப்பினார், அவர் எதிரி தலைவரான மர்ஹாப்பை தோற்கடித்தார்.

முஹம்மதுவின் இறுதி ஆண்டுகளில் இராணுவ பிரச்சாரங்கள்

கி.பி 629 ஆம் ஆண்டில் முஹம்மது 'அம்ர் இபின் அல்-ஆஸை ஜாத்-உல்-சல்லாசலுக்கு அனுப்பினார், அதைத் தொடர்ந்து அபு உபைதா இப்னு அல்-ஜர்ராஹ்வை வலுவூட்டலுக்கான அழைப்புக்கு பதிலளித்தார். அபு பக்கர் மற்றும் உமர் அல்-ஜர்ராவின் கீழ் ஒரு இராணுவத்திற்கு கட்டளையிட்டனர், அவர்கள் எதிரிகளைத் தாக்கி தோற்கடித்தனர். 630 இல், முஸ்லீம்கள் மக்காவைக் கைப்பற்றியபோது, அபு பக்கர் இராணுவத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தார், மக்காவைக் கைப்பற்றுவதற்கு முன்பு அவரது தந்தை அபு குஹாஃபா இஸ்லாத்திற்கு மாறினார்.

ஹுனைன் மற்றும் தாயிஃப் போர்கள்

630 இல், முஸ்லீம் இராணுவம் மக்காவிற்கு வடகிழக்கே பதினொரு மைல் தொலைவில் உள்ள ஹுனைன் பள்ளத்தாக்கு வழியாக சென்றபோது உள்ளூர் பழங்குடியினரின் வில்லாளர்களால் பதுங்கியிருந்தது. இதை அறியாமல் முஸ்லீம் ராணுவத்தின் முற்போக்குக் காவலர் பீதியில் ஓடிவிட்டார். கணிசமான குழப்பம் ஏற்பட்டது, மேலும் ஒட்டகங்கள், குதிரைகள் மற்றும் மனிதர்கள் ஒருவரையொருவர் மறைக்கும் முயற்சியில் ஓடினர். இருப்பினும் முஹம்மது உறுதியாக நின்றார். அபுபக்கர் உட்பட ஒன்பது தோழர்கள் மட்டுமே அவரைச் சுற்றி இருந்தனர். முஹம்மதுவின் அறிவுறுத்தலின் கீழ், அவரது மாமா அப்பாஸ், "முஸ்லிம்களே, அல்லாஹ்வின் நபியிடம் வாருங்கள்" என்று உச்சக் குரலில் கத்தினார். அந்த அழைப்பை முஸ்லீம் வீரர்கள் கேட்டு முஹம்மதுவின் அருகில் கூடினர். முஸ்லீம்கள் போதுமான எண்ணிக்கையில் கூடியதும், எதிரிக்கு எதிராக ஒரு குற்றச்சாட்டை முஹம்மது உத்தரவிட்டார். தொடர்ந்து நடந்த கைகலப்புச் சண்டையில் பழங்குடியினர் முறியடிக்கப்பட்டனர், அவர்கள் ஒளதாஸுக்கு ஓடிவிட்டனர்.

முஹம்மது ஹுனைன் கணவாய்க்கு பாதுகாப்பிற்காக ஒரு குழுவை நியமித்தார் மற்றும் முக்கிய இராணுவத்தை அட்டாஸுக்கு வழிநடத்தினார். ஆடாளில் நடந்த மோதலில் பழங்குடியினரால் முஸ்லிம்களின் தாக்குதலைத் தாங்க முடியவில்லை. தொடர்ந்த எதிர்ப்பை பயனற்றதாக நம்பி, பழங்குடியினர் முகாமை உடைத்து தாயிஃபுக்கு ஓய்வு பெற்றனர். தாயிஃபுக்கு எதிரான தாக்குதலுக்கு தலைமை தாங்க முஹம்மதுவால் அபு பக்கர் நியமிக்கப்பட்டார். பழங்குடியினர் கோட்டைக்குள் அடைத்துக்கொண்டு திறந்த வெளியில் வர மறுத்தனர். முஸ்லீம்கள் கவணகளைப் பயன்படுத்தினார்கள், ஆனால் உறுதியான பலன் இல்லை. முஸ்லீம்கள் ஒரு டெஸ்டுடோ அமைப்பைப் பயன்படுத்த முயன்றனர், அதில் மாட்டுத்தோல் கவசத்தால் ஒரு குழு வீரர்கள் வாயிலுக்கு தீ வைக்க முன்னேறினர். இருப்பினும், எதிரி டெஸ்டுடோ மீது சிவப்பு சூடான இரும்பு ஸ்கிராப்புகளை வீசினார், அது பயனற்றதாக ஆக்கியது.

முற்றுகை இரண்டு வாரங்கள் நீடித்தது, இன்னும் கோட்டையில் பலவீனத்தின் எந்த அறிகுறியும் இல்லை. முஹம்மது போர்க் குழுவை நடத்தினார். முற்றுகை எழுப்பப்படலாம் என்றும், கோட்டையின் வீழ்ச்சிக்கு கடவுள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்றும் அபுபக்கர் அறிவுறுத்தினார். அறிவுரை ஏற்கப்பட்டது, பிப்ரவரி 630 இல், தாயிஃப் முற்றுகை எழுப்பப்பட்டது மற்றும் முஸ்லீம் இராணுவம் மக்காவுக்குத் திரும்பியது. சில நாட்களுக்குப் பிறகு தளபதி மாலிக் பின் அவஃப் மக்காவிற்கு வந்து முஸ்லீம் ஆனார்.

அமீர்-உல்-ஹஜ் ஆக அபுபக்கர்

கி.பி 631 இல், முஹம்மது முந்நூறு முஸ்லிம்களைக் கொண்ட தூதுக்குழுவை மதீனாவிலிருந்து புதிய இஸ்லாமிய வழிப்படி ஹஜ் செய்ய அனுப்பினார், மேலும் அபு பக்கரை தூதுக்குழுவின் தலைவராக நியமித்தார். அபு பக்கர் மற்றும் அவரது குழுவினர் ஹஜ்ஜுக்குச் சென்ற மறுநாள், முஹம்மது ஒரு புதிய வெளிப்பாடு பெற்றார்: தூரா தவ்பா, குர்ஆனின்

ஒன்பதாவது அத்தியாயம். இந்த வெளிப்பாடு வந்ததும், யாரோ ஒருவர் முஹம்மதுவிடம் இது பற்றிய செய்தியை அபு பக்கருக்கு அனுப்புமாறு பரிந்துரைத்தார். முஹம்மது தனது வீட்டில் ஒரு மனிதன் மட்டுமே வெளிப்பாட்டை அறிவிக்க முடியும் என்று கூறினார்.

முஹம்மது அலியை வரவழைத்து, மக்கள் மினாவில் கூடியிருந்தபோது, பலியிடும் நாளில் சூரா தவ்பாவின் ஒரு பகுதியை மக்களுக்கு அறிவிக்கும்படி கூறினார். அலி முஹம்மதுவின் பிளவுபட்ட காது ஒட்டகத்தின் மீது புறப்பட்டு, அபு பக்கரை முந்தினார். அலி கட்சியில் சேர்ந்தபோது, அபு பக்கர் அவர் உத்தரவு கொடுக்க வந்தாரா அல்லது அவற்றைத் தெரிவிக்க வந்தாரா என்பதை அறிய விரும்பினார். அபு பக்கருக்கு பதிலாக அமீர்-உல்-ஹஜ்ஜாக வரவில்லை என்றும், முகமது சார்பாக மக்களுக்கு ஒரு சிறப்பு செய்தியை தெரிவிப்பதே தனது ஒரே நோக்கம் என்றும் அலி கூறினார்.

மக்காவில், ஹஜ் விழாவில் அபு பக்கர் தலைமை தாங்கினார், மேலும் முஹம்மது சார்பாக அலி பிரகடனத்தை வாசித்தார். பிரகடனத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்:

1. எனவே முஸ்லீம் அல்லாதவர்கள் காபாவை பார்வையிடவோ அல்லது புனித யாத்திரை செய்யவோ அனுமதிக்கப்படவில்லை.
2. கஅபாவை யாரும் நிர்வாணமாக சுற்றி வரக்கூடாது.
3. பலதெய்வ வழிபாடு பொறுத்துக் கொள்ளக் கூடாது.

முஸ்லீம்கள் பலதெய்வவாதிகளுடன் ஏதேனும் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டால், அந்த ஒப்பந்தங்கள் குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு மதிக்கப்படும். உடன்படிக்கைகள் இல்லாத பட்சத்தில் நான்கு மாத கால அவகாசம் வழங்கப்பட்டது, அதன்பின் பலதெய்வவாதிகளுக்கு காலாண்டு எதுவும் வழங்கப்பட மாட்டாது.

இந்த பிரகடனம் செய்யப்பட்ட நாளிலிருந்து ஒரு புதிய சகாப்தம் உதயமானது, இஸ்லாம் மட்டுமே அரேபியாவில் உச்சமாக இருக்க வேண்டும்.

அபுபக்கர் அஸ்-சித்திக்கின் பயணம்

ஜூலை 628 இல் (இஸ்லாமிய நாட்காட்டியில் மூன்றாவது மாதம் 7AH) நஜ்தில் நடந்த அபுபக்கர் அஸ்-சித்திக்கின் ஒரு இராணுவப் பயணத்திற்கு அபு பக்கர் தலைமை தாங்கினார். முகமதுவின் உத்தரவின் பேரில் அபு பக்கர் நெஜ்டில் ஒரு பெரிய நிறுவனத்தை வழிநடத்தினார். பலர் கொல்லப்பட்டு சிறைபிடிக்கப்பட்டனர். சுன்னி ஹதீஸ் தொகுப்பு சுனன் அபு தாலுத் இந்த நிகழ்வைக் குறிப்பிடுகிறது.

உசாமா பின் ஜெய்த் பயணம்

கி.பி 632 இல், முஹம்மது தனது வாழ்க்கையின் இறுதி வாரங்களில், சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு முட்டா போரில் முஸ்லிம்களின் தோல்விக்கு பழிவாங்க சிரியாவிற்கு

ஒரு படையெடுப்பிற்கு உத்தரவிட்டார். பிரச்சாரத்தை முன்னின்று நடத்தியவர் உசாமா இப்னு சைத், அவருடைய தந்தை, முஹம்மதுவின் முந்தைய வளர்ப்பு மகன் ஜைத் இபின் ஹரிதா, முந்தைய மோதலில் கொல்லப்பட்டார். இருபது வயதுக்கு மேற்பட்ட, அனுபவமற்ற மற்றும் சோதிக்கப்படாத, உசாமாவின் நியமனம் சர்ச்சைக்குரியதாக இருந்தது. அபு பக்கர், அபு உபைதா இப்னு அல்-ஜர்ரா மற்றும் சாத் இப்னு அபி வக்காஸ் போன்ற மூத்த படைவீரர்கள் அவரது கட்டளையின் கீழ் வைக்கப்பட்டபோது, குறிப்பாக சிக்கலாக மாறியது. ஆயினும் கூட, பயணம் அனுப்பப்பட்டது, ஆனால் விரைவில் புறப்பட்டவுடன், முஹம்மதுவின் மரணம் பற்றிய செய்தி கிடைத்தது. இராணுவம் மதீனாவுக்குத் திரும்ப வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. அபு பக்கர் கலிபாவுக்கு ஏறும் வரை பிரச்சாரம் மீண்டும் ஈடுபடவில்லை, அந்த நேரத்தில் அவர் உசாமாவின் கட்டளையை மீண்டும் உறுதிப்படுத்தத் தேர்ந்தெடுத்தார், இது இறுதியில் அதன் வெற்றிக்கு வழிவகுத்தது.

முஹம்மதுவின் மரணம்

முஹம்மதுவின் இறுதி நாட்களைப் பற்றி பல மரபுகள் உள்ளன, அவை அவருக்கும் அபு பக்கருக்கும் இடையே இருந்ததாகக் கூறப்படும் சிறந்த நட்பு மற்றும் நம்பிக்கையின் கருத்தை வலுப்படுத்தப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அத்தகைய ஒரு அத்தியாயத்தில், முஹம்மது மரணத்தை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தபோது, அவரால் வழக்கமாகத் தொழுகை நடத்த முடியவில்லை. ஆயிஷாவின் தந்தை உணர்வு ரீதியாக மிகவும் மென்மையான பாத்திரத்தில் இருக்கிறார் என்ற கவலையைப் புறக்கணித்து, அவரது இடத்தைப் பிடிக்குமாறு அபு பக்கருக்கு அவர் அறிவுறுத்தினார். அபுபக்கர் பின்னர் பதவியை ஏற்றுக்கொண்டார், ஒரு நாள் காலை பஜர் தொழுகையின் போது முஹம்மது தொழுகை மண்டபத்திற்குள் நுழைந்தபோது, அபுபக்கர் தனது வழக்கமான இடத்தை எடுத்து வழிநடத்த அனுமதிக்க பின்வாங்க முயன்றார். இருப்பினும், முஹம்மது அவரைத் தொடர அனுமதித்தார். ஒரு தொடர்புடைய சம்பவத்தில், இந்த நேரத்தில், முஹம்மது பிரசங்கத்தில் ஏறி, சபையில் உரையாற்றினார், "கடவுள் தனது ஊழியருக்கு இந்த உலகத்திற்கும் கடவுளிடம் உள்ளதற்கும் இடையே உள்ள தேர்வைக் கொடுத்தார், அவர் பிந்தையதைத் தேர்ந்தெடுத்தார்." முஹம்மது நீண்ட காலம் வாழ வேண்டியதில்லை என்று இதைப் புரிந்து கொண்ட அபு பக்கர், "இல்லை, நாங்களும் எங்கள் குழந்தைகளும் உங்கள் மீட்கும் பொருளாக இருப்போம்" என்று பதிலளித்தார். முஹம்மது தனது நண்பருக்கு ஆறுதல் கூறி, அபு பக்கரின் வீட்டிலிருந்து செல்லும் கதவுகளைத் தவிர்த்து, மசூதிக்கு செல்லும் அனைத்து கதவுகளையும் மூட உத்தரவிட்டார், "எனக்கு அவரை விட சிறந்த நண்பர் யாரென்று எனக்குத் தெரியாது."

முஹம்மதுவின் மரணத்திற்குப் பிறகு, முஸ்லீம் சமூகம் அதன் தலைவரின் இழப்புக்கு தயாராக இல்லை மற்றும் பலர் ஆழ்ந்த அதிர்ச்சியை அனுபவித்தனர். உமர் குறிப்பாக பாதிக்கப்பட்டார், அதற்குப் பதிலாக முஹம்மது கடவுளுடன் கலந்தாலோசிக்கச் சென்றதாகவும், விரைவில் திரும்பி வருவார் என்றும் அறிவித்தார், முஹம்மது இறந்துவிட்டார் என்று கூறுபவர்களை அச்சுறுத்தினார். மதீனாவுக்குத் திரும்பிய அபுபக்கர், முஹம்மதுவின் உடலைக் காட்டி உமரை அமைதிப்படுத்தினார், அவருடைய மரணத்தை அவருக்கு உணர்த்தினார். பின்னர்

அவர் மக்தியில் கூடியிருந்தவர்களிடம், "யாராவது முஹம்மதுவை வணங்கினால், முஹம்மது இறந்துவிட்டார், யாரேனும் கடவுளை வணங்கினால், கடவுள் உயிருடன் இருக்கிறார், அழியாதவர்" என்று கூறினார், இதன்மூலம் மக்களிடையே உருவான எந்த ஒரு உருவத் தூண்டுதலுக்கும் முற்றுப்புள்ளி வைத்தார். பின்னர் அவர் குர்ஆனின் வசனங்களுடன் முடித்தார்: "(ஓ முஹம்மது) நிச்சயமாக நீங்கள் இறந்துவிடுவீர்கள், அவர்களும் இறந்துவிடுவார்கள்." (39:30), "முஹம்மது ஒரு இறைத்தூதரைத் தவிர வேறில்லை; உண்மையில் அவருக்கு முன்னரே பல இறைத்தூதர்கள் காலமானார்கள், அவர் இறந்துவிட்டால் அல்லது கொல்லப்பட்டால், நீங்கள் உங்கள் குதிகால் மீது திரும்புவீர்களா? மற்றும் அவரது குதிகால் பின்னால் திரும்புவவர் அவர் அல்லாஹ்வுக்கு எந்தத் தீங்கும் செய்ய மாட்டார் மேலும் நன்றியுள்ளவர்களுக்கு அல்லாஹ் நற்கூலியை வழங்குவான்."

சகிஃபா

முஹம்மதுவின் மரணத்திற்குப் பிறகு, அன்சாரிகளின் (மதீனாவின் பூர்வீகவாசிகள்) கூட்டம் பனூ சைதா குலத்தின் சகிஃபாவில் (முற்றத்தில்) நடந்தது. முஹாஜிருன்களை (மக்காவிலிருந்து புலம்பெயர்ந்தவர்கள்) வேண்டுமென்றே ஒதுக்கிவைத்து, அன்சாரிகள் தங்களுக்குள் முஸ்லிம் சமூகத்தின் புதிய தலைவரைத் தீர்மானிப்பதே கூட்டத்தின் நோக்கமாக இருந்தது என்பது அப்போதைய பொதுவான நம்பிக்கை. விவாதம்.

ஆயினும் கூட, அபு பக்கர் மற்றும் உமர், சந்திப்பைப் பற்றி அறிந்தவுடன், சாத்தியமான சதித்திட்டத்தைப் பற்றி கவலைப்பட்டு, கூட்டத்திற்கு விரைந்தனர். வந்தவுடன், அபு பக்கர் கூடியிருந்தவர்களிடம் முகமதுவின் சொந்த பழங்குடியினரான குரேஷிக்கு வெளியே ஒரு தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முயற்சியில் கருத்து வேறுபாடு ஏற்படக்கூடும் என்று எச்சரித்தார். பின்னர் அவர் உமர் மற்றும் அபு உபைதாவை கைப்பிடித்து அன்சாரிகளுக்கு சாத்தியமான விருப்பங்களாக வழங்கினார். பத்ர் போரில் இருந்து ஒரு மூத்த வீரரான ஹபாப் இப்னு முந்திர், குறைவிகளும் அன்சாரிகளும் தங்களுக்குள் இருந்து ஒரு தலைவரைத் தேர்ந்தெடுத்து, பின்னர் கூட்டாக ஆட்சி செய்வார்கள் என்று தனது சொந்த ஆலோசனையுடன் எதிர்த்தார். இந்த முன்மொழிவைக் கேட்டவுடன் குழு துடுபிடித்தது மற்றும் தங்களுக்குள் வாக்குவாதம் செய்யத் தொடங்கியது. ஓரியண்டலிஸ்ட் வில்லியம் முயர் நிலைமையைப் பற்றி பின்வரும் அவதானிப்பைக் கொடுக்கிறார்: தருணம் முக்கியமானதாக இருந்தது. விசுவாசத்தின் ஒற்றுமை ஆபத்தில் இருந்தது. ஒரு பிளவுபட்ட சக்தி துண்டு துண்டாக விழும், மேலும் அனைத்தும் இழக்கப்படலாம். நபிகளாரின் மேலங்கி ஒரு வாரிசு மீதும், ஒருவர் மீதும் மட்டுமே விழ வேண்டும். இஸ்லாத்தின் இறையாண்மை பிரிக்கப்படாத கலிபாவைக் கோரியது; மற்றும் அரேபியா கோரிஷ் மத்தியில் இருந்து தவிர வேறு எஜமானரை ஒப்புக்கொள்ளாது.

உமர் அவசர அவசரமாக அபுபக்கரின் கையைப் பிடித்து, அபுபக்கருக்குத் தனது சொந்த விசுவாசத்தை உறுதிமொழி எடுத்துக் கொண்டார். உமருக்கும் பனூ சைதாவின் தலைவரான சஅத் இப்னு உபாதாவுக்கும் இடையே வன்முறை மோதல் வெடித்ததால் கூட்டம் முறிந்தது. கருத்து வேறுபாட்டின் விளைவாக உணர்ச்சிகள் அதிகமாக இருக்கும் நிலையில், அபு பக்கரின் தேர்வு ஒருமனதாக இருந்திருக்காது என்பதை இது குறிக்கலாம்.

சகிஃபாவின் விளைவாக அபு பக்கர் முஸ்லீம் சமூகத்தின் தலைவராக (கலீஃபா என்ற பட்டத்தின் கீழ்) உலகளவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டார், இருப்பினும் நிகழ்வின் வேகமான தன்மை காரணமாக அவர் சர்ச்சையை எதிர்கொண்டார். பல தோழர்கள், அவர்களில் மிக முக்கியமானவர் அலி இபின் அபி தாலிப், ஆரம்பத்தில் அவரது அதிகாரத்தை ஒப்புக்கொள்ள மறுத்துவிட்டார்கள். வியாக்கள் மத்தியில், அலி முன்பு முஹம்மதுவின் வாரிசாக நியமிக்கப்பட்டார் என்றும், தேர்தல் பிந்தையவரின் விருப்பத்திற்கு முரணாகக் கருதப்பட்டது என்றும் வாதிடப்படுகிறது. அபு பக்கர் பின்னர் உமரை அலியை எதிர்கொள்ள அனுப்பினார், இதன் விளைவாக வன்முறையில் ஈடுபட்டிருக்கலாம். இருப்பினும், ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகு, குழு அபு பக்கருடன் சமாதானம் செய்து, அலி அவருக்கு விசுவாசத்தை வழங்கினார்.

அபு பக்கரின் ஆட்சி 27 மாதங்கள் நீடித்தது. இதன் போது வெற்றிகரமான ரித்தா போர்களில் அரேபிய தீபகற்பம் முழுவதும் அரபு பழங்குடியினரின் கிளர்ச்சியை அவர் நசுக்கினார். அவரது ஆட்சியின் கடைசி மாதங்களில், மெசபடோமியாவில் சசானிட் பேரரசுக்கு எதிராகவும், சிரியாவில் பைசண்டைன் பேரரசுக்கு எதிராகவும் காலித் இப்னு அல்-வாலித்தை அவர் அனுப்பினார். இது ஒரு வரலாற்றுப் பாதையை அமைக்கும்[68] (பின்னர் உமர் மற்றும் உத்மான் இபின் அஃபான் ஆகியோரால் தொடரப்பட்டது) இது ஒரு சில குறுகிய தசாப்தங்களில் வரலாற்றில் மிகப்பெரிய பேரரசுகளில் ஒன்றாக வழிவகுக்கும். அவரது கலிபா ஆட்சியின் போது மாநில விவகாரங்கள் நிலையானதாக இருந்த போதிலும், அவருக்கு அரசு நிர்வாகத்தில் கவனம் செலுத்த சிறிது நேரம் இல்லை. உமர் மற்றும் அபு உபைதா இப்னு அல்-ஜர்ராஹ் ஆகியோரின் ஆலோசனையின் பேரில், அவர் அரசின் கருவூலத்தில் இருந்து சம்பளம் வாங்கவும், துணி வியாபாரத்தை நிறுத்தவும் ஒப்புக்கொண்டார்.

ரிடா போர்கள்

அபு பக்கரின் வாரிசுக்குப் பிறகு பிரச்சனைகள் தோன்றின, பல அரபு பழங்குடியினர் கிளர்ச்சிகளைத் தொடங்கி, புதிய சமூகம் மற்றும் அரசின் ஒற்றுமை மற்றும் ஸ்திரத்தன்மையை அச்சுறுத்தினர். இந்தக் கிளர்ச்சிகளும் அவற்றுக்கான கலிபாவின் பதில்களும் கூட்டாக ரிடா போர்கள் ("விசுவாச துரோகப் போர்கள்") என்று குறிப்பிடப்படுகின்றன. எதிர்ப்பு இயக்கங்கள் இரண்டு வடிவங்களில் வந்தன. ஒரு வகை, முஹம்மது செய்த விதத்தில் தீர்க்கதரிசி என்ற போர்வையைக் கோரும் அரசியல் தலைவர்களின் தலைமையில், புதிய கலிபாவின் அரசியல் அதிகாரத்தையும், இஸ்லாத்தின் மத அதிகாரத்தையும் போட்டி சித்தாந்தங்களின் அங்கீகாரத்துடன் சவால் செய்தது. இந்த கிளர்ச்சிகளில் பின்வருவன அடங்கும்:

எதிர்ப்பு இயக்கத்தின் இரண்டாவது வடிவம் மிகவும் கண்டிப்பான அரசியல் தன்மை கொண்டது. இந்த வகையான சில கிளர்ச்சிகள் நஜ்தில் பானு ஃபஸாரா மற்றும் பனு தமீம் போன்ற பழங்குடியினரிடையே வரிக் கிளர்ச்சியின் வடிவத்தை எடுத்தன. பிற அதிருப்தியாளர்கள், ஆரம்பத்தில் முஸ்லீம்களுடன் இணைந்திருந்தபோது, புதிய இஸ்லாமிய அரசின் வளர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்த முஹம்மதுவின் மரணத்தை ஒரு வாய்ப்பாகப் பயன்படுத்தினர். பஹ்ரைனில் உள்ள சில ரபியா, ஓமானில் உள்ள ஆஸ்த் மற்றும் யேமனில் உள்ள கிண்டா மற்றும் கவ்லான் ஆகியவற்றில் சில அடங்கும்.

அரேபியாவின் வேறுபட்ட பழங்குடியினரின் மீது உறுதியான கட்டுப்பாட்டைப் பேணுவது அரசின் உயிர்வாழ்வை உறுதிசெய்வதற்கு முக்கியமானது என்பதை அபு பக்கர் புரிந்துகொண்டார், கிளர்ச்சிகளை இராணுவ பலத்துடன் அடக்கினார். அவர் காலித் இப்னு வாலித் மற்றும் துருப்புக் குழுவை நஜ்த் மற்றும் முசைலிமாவின் எழுச்சிகளை அடக்குவதற்கு அனுப்பினார், அவர் மிகவும் கடுமையான அச்சுறுத்தலை ஏற்படுத்தினார். இதற்கு இணையாக, ஷாராபில் இப்னு ஹசனா மற்றும் அல்-அலா அல்-ஹத்ராமி ஆகியோர் பஹ்ரைனுக்கு அனுப்பப்பட்டனர், அதே நேரத்தில் இக்ரிமா இப்னு அபி ஜஹ்ல், ஹுதைபா அல்-பரிகி மற்றும் அர்பாஜா அல்-பரிகி ஆகியோர் ஓமனைக் கைப்பற்ற அறிவுறுத்தப்பட்டனர். இறுதியாக, அல்-முஹாஜிர் இபின் அபி உமையா மற்றும் காலித் இபின் ஆசித் ஆகியோர் உள்ளூர் ஆளுநருக்கு கட்டுப்பாட்டை மீண்டும் நிறுவ உதவுவதற்காக யேமனுக்கு அனுப்பப்பட்டனர். அபு பக்கர் இராணுவ நடவடிக்கைகளுக்கு மேலதிகமாக இராஜதந்திர வழிமுறைகளையும் பயன்படுத்தினார். அவருக்கு முன் முஹம்மதுவைப் போலவே, அவர் முன்னாள் எதிரிகளை கலிபாவுடன் பிணைக்க திருமண உறவுகள் மற்றும் நிதி ஊக்கங்களைப் பயன்படுத்தினார். உதாரணமாக, முஸ்லிம்களின் பக்கம் நின்ற பனூ ஹனிபாவின் உறுப்பினர் ஒருவருக்கு காணி எஸ்டேட் வழங்கி வெகுமதி அளிக்கப்பட்டது. இதேபோல், அல்-அஷஅத் இப்னு கைஸ் என்ற கிந்தா கிளர்ச்சியாளர், மனந்திரும்பி மீண்டும் இஸ்லாத்தில் இணைந்த பிறகு, பின்னர் மதீனாவில் நிலம் வழங்கப்பட்டது, அதே போல் அபு பக்கரின் சகோதரி உம்மு ஃபர்வாவின் கையும் திருமணம் செய்யப்பட்டது.

அவர்களின் இதயத்தில், ரித்தா இயக்கங்கள் இஸ்லாமிய அரசின் அரசியல் மற்றும் மத மேலாதிக்கத்திற்கு சவால்களாக இருந்தன. கிளர்ச்சிகளை அடக்குவதில் அவர் பெற்ற வெற்றியின் மூலம், முஹம்மதுவின் தலைமையின் கீழ் தொடங்கிய அரசியல் ஒருங்கிணைப்பை ஒப்பீட்டளவில் சிறிய தடங்கலுடன் அபு பக்கர் தொடர்ந்தார். போர்களின் முடிவில், அவர் அரேபிய தீபகற்பம் முழுவதும் இஸ்லாமிய மேலாதிக்கத்தை நிறுவினார்.

பெர்சியா மற்றும் சிரியாவில் பயணங்கள்

அரேபியா ஒரு வலிமையான இராணுவத்துடன் ஒரு மையப்படுத்தப்பட்ட அரசின் கீழ் ஐக்கியப்பட்டிருப்பதால், அண்டை நாடுகளான பைசண்டைன் மற்றும் சசானிய பேரரசுகளுக்கு இப்பகுதி ஒரு சாத்தியமான அச்சுறுத்தலாக இப்போது பார்க்கப்படுகிறது. இந்த சக்திகளில் ஒன்று இளைஞர் கலிபாவுக்கு எதிராக முன்கூட்டிய வேலைநிறுத்தத்தைத் தொடங்குவது தவிர்க்க முடியாதது என்று கருதிய அபுபக்கர், முதல் அடியை தானே வழங்குவது நல்லது என்று முடிவு செய்திருக்கலாம். கலீபாவின் உந்துதல்களைப் பொருட்படுத்தாமல், 633 இல், சிறிய படைகள் ஈராக் மற்றும் பாலஸ்தீனத்திற்கு அனுப்பப்பட்டன, பல நகரங்களைக் கைப்பற்றின. பைசண்டைன்களும் சசானியர்களும் பதிலடி கொடுப்பதில் உறுதியாக இருந்தபோதிலும், அபு பக்கர் நம்பிக்கையுடன் இருக்க காரணம் இருந்தது: இரண்டு பேரரசுகளும் ஒன்றுக்கொன்று எதிரான பல நூற்றாண்டுகளின் போருக்குப் பிறகு இராணுவ ரீதியாக தீர்ந்துவிட்டன, இதனால் அரேபியாவுக்கு அனுப்பப்படும் எந்தப் படைகளும் குறைந்து பலவீனமடையும்.

முஸ்லீம் போராளிகளின் செயல்திறனும், அவர்களின் ஆர்வமும் மிகவும் அழுத்தமான நன்மையாக இருந்தது. கூடுதலாக, முஸ்லிம்களின் பொதுவான நம்பிக்கை என்னவென்றால், சமூகம் எந்த விலையிலும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். வரலாற்றாசிரியர் தியோடர் நோல்டேக், இந்த மத உக்கிரம் உம்மாவின் உற்சாகத்தையும் வேகத்தையும் தக்கவைக்க வேண்டுமென்றே பயன்படுத்தப்பட்டது என்று சற்றே சர்ச்சைக்குரிய கருத்தைத் தருகிறார்: சமீபகாலமாக அடிபணிந்த வனாந்தரத்தில் உள்ள பழங்குடியினரை ஒரு வெளிப்புற நோக்கத்திற்கு திருப்புவது நிச்சயமாக நல்ல கொள்கையாகும், அதில் அவர்கள் கொள்ளையடிக்கும் ஆசையை ஒரே நேரத்தில் திருப்திப்படுத்தலாம், போர்க்குணமிக்க உணர்வைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளலாம், மேலும் புதிய நம்பிக்கையின் மீது தங்களை வலுப்படுத்திக்கொள்ளலாம். முஹம்மது ஏற்கனவே [பைசண்டைன்] எல்லை முழுவதும் பயணங்களை அனுப்பியிருந்தார், அதன் மூலம் அவரது வாரிசுகளுக்கு வழியை சுட்டிக்காட்டினார். அவரது அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுவது இளைஞர் இஸ்லாத்தின் உள்ளத்திற்கு இணங்க, ஆயுதங்களின் ஆரவாரங்களுக்கு மத்தியில் ஏற்கனவே வளர்ந்திருந்தது.

அபு பக்கர் இந்த ஆரம்ப மோதல்களைத் தொடங்கினார், இது இறுதியில் பாரசீகம் மற்றும் லெவன்ட் மீதான இஸ்லாமிய வெற்றிகளுக்கு வழிவகுத்தது என்றாலும், அந்த பகுதிகளை இஸ்லாம் கைப்பற்றுவதைக் காண அவர் வாழவில்லை, அதற்குப் பதிலாக பணியை தனது வாரிசுகளிடம் விட்டுவிட்டார்.

குர்ஆனைப் பாதுகாத்தல்

குர்ஆனை எழுத்து வடிவில் பாதுகாப்பதில் அபுபக்கர் முக்கிய பங்கு வகித்தார். 632 இல் யமாமா போரில் முஸைலிமாவை கடுமையாக வென்ற பிறகு, குர்ஆனை மனப்பாடம் செய்த இஸ்லாமியர்களில் சுமார் ஐநூறு பேர் கொல்லப்பட்டதை உமர் கண்டார் என்று கூறப்படுகிறது. அது தொலைந்து போகலாம் அல்லது சிதைந்துவிடும் என்று அஞ்சிய உமர், அபுபக்கரிடம் எழுத்து வடிவில் உள்ள வேதங்களைத் தொகுக்கவும் பாதுகாக்கவும் அனுமதிக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டார். கலீஃபா ஆரம்பத்தில் தயங்கினார், "அல்லாஹ்வின் தூதர் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களே செய்யாததை நாங்கள் எப்படி செய்வது?" இருப்பினும், அவர் இறுதியில் மனந்திரும்பினார், மேலும், சிதறிய வசனங்களை சேகரிக்கும் பணிக்காக முன்னர் முஹம்மதுவின் எழுத்தாளர்களில் ஒருவராக பணியாற்றிய ஜயத் இபின் தாபித் என்பவரை நியமித்தார். பனை கிளைகளின் விலா எலும்புகள், தோல் துண்டுகள், கல் மாத்திரைகள் மற்றும் "மனிதர்களின் இதயங்களில் இருந்து" உட்பட ஒவ்வொரு காலாண்டிலிருந்தும் துண்டுகள் மீட்கப்பட்டன. சேகரிக்கப்பட்ட வேலை தாள்களில் படியெடுக்கப்பட்டது மற்றும் குர்ஆன் மனப்பாடம் செய்பவர்களுடன் ஒப்பிடுவதன் மூலம் சரிபார்க்கப்பட்டது. முஸ்ஹாஃப் என்று அழைக்கப்படும் முடிக்கப்பட்ட கோடெக்ஸ், அபு பக்கருக்கு வழங்கப்பட்டது, அவர் இறப்பதற்கு முன், அவரது வாரிசான உமருக்கு அதை வழங்கினார். உமரின் சொந்த மரணத்திற்குப் பிறகு, முஸ்ஹாஃப் முஹம்மதுவின் மனைவிகளில் ஒருவராக இருந்த அவரது மகள் ஹஃப்ஸாவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டார். ஹஃப்ஸாவிடமிருந்து கடன் வாங்கப்பட்ட இந்தத் தொகுதிதான் உத்மானின் புகழ்பெற்ற முன்மாதிரியின் அடிப்படையை உருவாக்கியது. இது குர்ஆனின்

உறுதியான உரையாக மாறியது. அனைத்து பிந்தைய பதிப்புகளும் இந்த மூலத்திலிருந்து பெறப்பட்டவை.

இறப்பு

23 ஆகஸ்ட் 634 அன்று, அபுபக்கர் நோய்வாய்ப்பட்டார் மற்றும் குணமடையவில்லை. அவருக்கு அதிக காய்ச்சல் ஏற்பட்டு படுக்கையில் கிடந்தார். அவரது நோய் நீடித்தது, மேலும் அவரது நிலை மோசமடைந்தபோது, அவர் தனது முடிவு நெருங்கிவிட்டதாக உணர்ந்தார். இதை உணர்ந்த அவர், அலியை வரவழைத்து, முஹம்மதுவுக்காக அலியும் செய்திருப்பதால், தனது குஸல் செய்யுமாறு கேட்டுக் கொண்டார். அலி நியமிக்கப்படாதது குறித்து ஏற்கனவே சர்ச்சை இருந்தபோதிலும், அவரது மரணத்திற்குப் பிறகு இந்த பிரச்சினை முஸ்லிம்களிடையே கருத்து வேறுபாட்டை ஏற்படுத்தக்கூடாது என்பதற்காக தனது வாரிசை நியமிக்க வேண்டும் என்று அபுபக்கர் கருதினார். சில தோழர்களுடன் இந்த விஷயத்தைப் பற்றி விவாதித்த பிறகு அவர் உமரை இந்தப் பொறுப்புக்கு நியமித்தார். உமரின் கடின குணம் காரணமாக அவர்களில் சிலர் நியமனத்தை ஆதரித்தனர், மற்றவர்கள் அதை விரும்பவில்லை.

அபுபக்கர் உஸ்மான் இப்னு அஃப்பானுக்கு தனது கடைசி சாசனத்தை பின்வருமாறு கட்டளையிட்டார்:

இரக்கமுள்ள கடவுளின் பெயரால். இது அபுபக்கர் பின் அபு குஹாஃபாவின் கடைசி உயில் மற்றும் சான்றாகும், அவர் உலகின் கடைசி மணிநேரத்தில் இருக்கும்போது, அடுத்தவரின் முதல்; காஃபிர் நம்ப வேண்டிய ஒரு மணி நேரத்தில், துன்மார்க்கர்கள் தங்கள் தீய வழிகளை நம்ப வேண்டும், நான் உமர் இபின் அல் கத்தாபை என் வாரிசாக பரிந்துரைக்கிறேன். ஆகையால், அவர் சொல்வதைக் கேட்டு அவருக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள். அவர் சரியாக செயல்பட்டால், அவரது செயல்களை உறுதிப்படுத்தவும். எனது நோக்கங்கள் நல்லது, ஆனால் எதிர்கால முடிவுகளை என்னால் பார்க்க முடியாது. இருப்பினும், தீமை செய்பவர்கள் இனிமேல் கடுமையான கணக்குக்கு ஆளாக நேரிடும். நல்வாழ்த்துக்கள். ஆசீர்வாதத்தின் தெய்வீக தயவால் நீங்கள் எப்போதும் கலந்துகொள்ளட்டும். உமர் அவருக்காக இறுதிச் சடங்குகளை நடத்தினார், மேலும் அவர் முஹம்மதுவின் கல்லறைக்கு அருகில் அடக்கம் செய்யப்பட்டார்.

தோற்றம்

அவரது கலிபாவின் காலம் இரண்டு ஆண்டுகள், இரண்டு மாதங்கள் மற்றும் பதினைந்து நாட்கள் மட்டுமே என்றாலும், அது அந்தக் காலத்தின் இரண்டு சக்திவாய்ந்த பேரரசுகளின் வெற்றிகரமான படையெடுப்புகளை உள்ளடக்கியது: சசானிட் பேரரசு மற்றும் பைசண்டைன் பேரரசு. அபு பக்கர் இஸ்லாமிய வரலாற்றில் முதல் கலீஃபா மற்றும் வாரிசைப் பரிந்துரைத்த முதல் கலீஃபா என்ற பெருமையைப் பெற்றார். இஸ்லாமிய வரலாற்றில் அவர் தான் கலிபா ஆட்சிக் காலத்தில் பெற்ற உதவித்தொகையின் முழுத் தொகையையும் அவர் இறக்கும் போது அரசு கருவூலத்திற்கு திருப்பிச் செலுத்திய ஒரே கலீஃபா ஆவார். அல்-மஸ்ஜித் அல்-நபவிக் காக நிலத்தை வாங்கிய பெருமை அவருக்கு உண்டு.

சன்னி பிரிவினர்

சன்னி முஸ்லிம்கள் அபுபக்கரை நபிமார்களுக்குப் பிறகு மனிதர்களில் ஒருவராகப் பார்க்கிறார்கள். அவர்கள் அபு பக்கரை பத்து வாக்களிக்கப்பட்ட சொர்க்கத்தில் (அல்-அஷாரா அல்-முபாஷ்ஷாரா) ஒருவராகக் கருதுகின்றனர், அவர் முஹம்மது சாட்சியமளித்தார், அவர் சொர்க்கத்திற்கு விதிக்கப்பட்டார். அவர் "அல்லாஹ்வின் தூதர்" (கலீஃபா ரதூலுல்லாஹ்) வாரிசாகக் கருதப்படுகிறார், மேலும் சரியான வழிகாட்டப்பட்ட கலீஃபாக்களில் முதன்மையானவர் - அதாவது, ரஷிதுன்-மற்றும் முஹம்மதுவின் சரியான வாரிசாக. அபு பக்கர் தனது வாழ்நாள் முழுவதும் முஹம்மதுவின் நெருங்கிய நண்பராகவும் நம்பிக்கைக்குரியவராகவும் இருந்தார், ஒவ்வொரு முக்கிய நிகழ்விலும் முஹம்மதுவுடன் இருந்தார். அபு பக்கரின் ஞானத்தை முஹம்மது எப்போதும் மதிக்கிறார். அபு பக்கர் முஹம்மதுவின் சீடர்களில் சிறந்தவராகக் கருதப்படுகிறார்; உமர் இபின் அல்-கத்தாப் கூறியது போல், "அபு பக்கரின் நம்பிக்கை பூமியில் உள்ள மக்களின் நம்பிக்கையுடன் எடைபோடப்பட்டால், அபு பக்கரின் நம்பிக்கை மற்றவர்களை விட அதிகமாக இருக்கும்."

ஷியா பிரிவினர்

ஷியா முஸ்லிம்கள் அலி இபின் அபி தாலிப் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்க வேண்டும் என்றும், காதிர் கும்மில் அவரது வாரிசாக முஹம்மது அவர்களால் பகிரங்கமாகவும் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றியும் நியமிக்கப்பட்டார் என்றும் நம்புகிறார்கள். முஹம்மதுவின் மரணத்திற்குப் பிறகு, அலிக்கு எதிரான ஆட்சிக் கவிழ்ப்பில், அபு பக்கரும் உமரும் முஸ்லிம் தேசத்தில் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்ற சதி செய்ததாகவும் நம்பப்படுகிறது.

பெரும்பாலான ட்வெல்வர் ஷியா (ஷியா இஸ்லாத்தின் முக்கிய கிளையாக, 85% ஷியாக்கள்) அபு பக்கரின் எதிர்மறையான பார்வையைக் கொண்டுள்ளனர், ஏனெனில், முஹம்மதுவின் மரணத்திற்குப் பிறகு, அபு பக்கர் முகமதுவின் மகள் பாத்திமாவுக்கு ஃபடக் கிராமத்தின் நிலங்களை வழங்க மறுத்துவிட்டார். அவள் இறப்பதற்கு முன் தன் தந்தை தனக்கு பரிசாக கொடுத்ததாக கூறினாள். அவர் தனது சாட்சிகளின் சாட்சியத்தை ஏற்க மறுத்துவிட்டார், எனவே அந்த நிலம் தனது இறந்த தந்தையிடமிருந்து வாரிசாக இன்னும் தனக்குச் சொந்தமானதாக இருக்கும் என்று அவர் கூறினார். இருப்பினும், கடவுளின் தீர்க்கதரிசிகள் எந்தவொரு உலக உடைமைகளையும் வாரிசாக விட்டுச் செல்வதில்லை என்று முஹம்மது தன்னிடம் கூறியதாக அபு பக்கர் பதிலளித்தார், இதன் அடிப்படையில் அவர் ஃபடக் நிலங்களை அவளுக்கு வழங்க மறுத்துவிட்டார். இருப்பினும், சயீத் அலி அஸ்கர் ரஸ்வி தனது புத்தகமான எரிஸ்டேட்மெண்ட் ஆஃப் தி ஹிஸ்டரி ஆஃப் இஸ்லாம் & முஸ்லிம்களில் குறிப்பிடுவது போல், முகமது ஒரு வேலைக்காரி, ஐந்து ஒட்டகங்கள் மற்றும் பத்து ஆடுகளை மரபுரிமையாக பெற்றார். ஷியா முஸ்லிம்கள் தீர்க்கதரிசிகள் பரம்பரை பெற முடியும் என்று நம்புகிறார்கள், மேலும் மற்றவர்களுக்கும் பரம்பரை வழங்க முடியும். கூடுதலாக, ஷியாக்கள் முஹம்மது தனது வாழ்நாளில் பாத்திமாவுக்கு ஃபடக் கொடுத்ததாகக் கூறுகிறார்கள், எனவே ஃபடக்

பாத்திமாவுக்கு ஒரு பரிசு, பரம்பரை அல்ல. இந்த கருத்தை அப்பாஸிட் ஆட்சியாளர் அல்-மாமுனும் ஆதரித்துள்ளார்.

அலி மற்றும் பாத்திமாவின் வீட்டை எரித்ததில் அபு பக்கர் பங்கேற்றதாக பன்னிரண்டு பேர் குற்றம் சாட்டுகின்றனர். அலியின் கலிபாவுக்கு ஆதரவாக இருந்தவர்களை நசுக்க அபு பக்கர் காலித் இபின் வாலித்தை அனுப்பினார் என்று பன்னிரண்டு ஷியாக்கள் நம்புகிறார்கள் (ரித்தா போர்களைப் பார்க்கவும்). அபு பக்கர் அல்லது உமர் குர்ஆனின் சேகரிப்பு அல்லது பாதுகாப்பில் கருவியாக இருந்தனர் என்ற கருத்தை பன்னிரண்டு ஷியா கடுமையாக மறுக்கிறார்கள், அலியின் வசம் உள்ள புத்தகத்தின் நகலை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள்.

இருப்பினும், சன்னிகள் அலி மற்றும் அபு பக்கர் எதிரிகள் அல்ல என்றும் அலி தனது மக்களுக்கு அபு பக்கரின் நினைவாக அபி பக்கர் என்று பெயரிட்டார் என்றும் வாதிடுகின்றனர். அபு பக்கரின் மரணத்திற்குப் பிறகு, அலி அபு பக்கரின் மகன் முஹம்மது இப்னு அபி பக்கரை வளர்த்தார். பன்னிரண்டு ஷியாக்கள் முஹம்மது இபின் அபி பக்கரை அலியின் மிகச் சிறந்த தோழர்களில் ஒருவராகக் கருதுகின்றனர். முஹம்மது இப்னு அபி பக்கர் உமையாத்களால் கொல்லப்பட்டபோது, முஹம்மதுவின் மூன்றாவது மனைவி ஆயிஷா, தனது மருமகன் காசிம் இப்னு முஹம்மது இப்னு அபி பக்கரை வளர்த்து கற்பித்தார். காசிம் இபின் முஹம்மது இபின் அபு பக்கரின் தாயார் அலியின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் மற்றும் காசிமின் மகள் :பர்வா பின்த் அல் காசிம் முஹம்மது அல்-பகீர் என்பவரை மணந்தார் மற்றும் ஜாபர் அல்-சாதிக்கின் தாயார் ஆவார். எனவே, காசிம் இப்னு முஹம்மது இப்னு அபு பக்கர் அபு பக்கரின் பேரனும் ஜாபர் அல்-சாதிக்கின் தாத்தாவும் ஆவார்.

சுஃபாவிட் வம்சத்திற்கு முன் ஷியாக்களில் மிகப்பெரிய குழுவாகவும், தற்போது இரண்டாவது பெரிய குழுவாகவும் (அதன் மக்கள் தொகை ஷியா முஸ்லீம்களில் 5% மட்டுமே என்றாலும்), ஜெய்த் இப்னு அலியின் (ஜாஃபரின் மாமா) கடைசி மணிநேரத்தில் ஜெய்தி ஷியாஸ் நம்புகிறார். அல்-சாதிக்க், சுஃபாவில் உள்ள மக்களால் அவர் காட்டிக் கொடுக்கப்பட்டார்: "கடவுள் உங்கள் மீது கருணை காட்டட்டும்! அபுபக்கர் மற்றும் உமர் இபின் அல்-கத்தாப் விஷயத்தில் நீங்கள் என்ன சொல்ல வேண்டும்?" ஜெய்த் இப்னு அலி கூறினார், "எனது குடும்பத்தில் யாரும் அவர்களைத் துறப்பதையோ அல்லது அவர்களைப் பற்றி நல்லதைத் தவிர வேறு எதையும் சொல்வதையோ நான் கேள்விப்பட்டதில்லை ... அவர்கள் அரசாங்கத்தை நம்பியபோது அவர்கள் மக்களுடன் நியாயமாக நடந்து கொண்டார்கள் மற்றும் குர்ஆன் மற்றும் சன்னாவின் படி நடந்து கொண்டார்கள்.

உத்தமன்

உஸ்மான் இப்னு அஃப்பான், துருக்கிய மற்றும் பாரசீக மொழிபெயர்ப்பால் உச்சரிக்கப்படும் உஸ்மான், இரண்டாவது உறவினர், மருமகன் மற்றும் இஸ்லாமிய தீர்க்கதரிசி முஹம்மதுவின் குறிப்பிடத்தக்க தோழர், அத்துடன் ரஷிதுன் அல்லது "சரியாக வழிநடத்தப்பட்ட கலீஃபாக்கள்" . ஆரம்பகால இஸ்லாமிய வரலாற்றில் அவர் முக்கிய பங்கு

வகித்தார், மேலும் குர்ஆனின் நிலையான பதிப்பைத் தொகுக்க உத்தரவிட்டதற்காக அறியப்படுகிறார். கலீஃபா உமர் இபின் அல்-கத்தாப் 60/61 வயதில் பதவியில் இறந்தபோது, 68-71 வயதுடைய உதுமான், அவருக்குப் பிறகு கலீஃபாவாக ஆட்சி செய்த மூத்தவர்.

உத்மானின் தலைமையின் கீழ், இஸ்லாமியப் பேரரசு 650 இல் ஃபார்ஸ் (இன்றைய ஈரான்) மற்றும் 651 இல் கொராசானின் (இன்றைய ஆப்கானிஸ்தான்) சில பகுதிகளாக விரிவடைந்தது. ஆர்மீனியாவின் வெற்றி 640களில் தொடங்கியது. அவரது ஆட்சியானது பரவலான எதிர்ப்புகளையும் அமைதியின்மையையும் கண்டது, அது இறுதியில் ஆயுதமேந்திய கிளர்ச்சி மற்றும் அவரது படுகொலைக்கு வழிவகுத்தது.

உதுமான் ருக்கையாவை மணந்தார், அவர் இறந்தவுடன், உம்மு குல்துமை மணந்தார். அவரது மனைவிகள் இருவரும் முஹம்மது மற்றும் கதீஜாவின் மூத்த மகன்களாக இருந்ததால் அவருக்கு தூ அல்-நுரைன் ("இரண்டு விளக்குகளின் உரிமையாளர்") என்ற மரியாதைக்குரிய பட்டத்தைப் பெற்றார். எனவே, அவர் நான்காவது ரஷிதுன் கலீஃபா அலியின் மைத்துனராகவும் இருந்தார், அவருடைய சொந்த மனைவி பாத்திமா முஹம்மதுவின் இளைய மகள் ஆவார்.

ஆரம்ப கால வாழ்க்கை

உமையாவைச் சேர்ந்த அஃபான் இப்னு அபி அல்-ஆஸுக்கும், மக்காவில் உள்ள குரைஷ் பழங்குடியினரின் செல்வந்த குலங்களான அப்த்ஷாம்களின் அர்வா பின்த் குரைஸுக்கும் பிறந்தவர் உத்மான். அர்வாவின் தாயார் உம்மு ஹக்கிம் பின்த் அப்துல்-முத்தலிப் ஆவார், அர்வாவை முஹம்மதுவின் முதல் உறவினராகவும், உத்மானை அவரது முதல் உறவினரின் மகனாகவும் ஆக்கினார். உத்தமனுக்கு ஆமினா என்ற ஒரு சகோதரி இருந்தாள். உதுமான் தாயிஃப் நகரில் பிறந்தார். சரியான தேதி சர்ச்சைக்குரியது: 576 மற்றும் 583 இரண்டும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன. எழுதத் தெரிந்த "இஸ்லாத்தின் விடியலில்" 22 மெக்கன்களில் ஒருவராக அவர் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளார். அவரது தந்தை, அஃபான், வெளிநாட்டு பயணத்தின் போது இளம் வயதிலேயே இறந்துவிட்டார், உத்தமானுக்கு ஒரு பெரிய பரம்பரையை விட்டுச் சென்றார். அவர் தனது தந்தையைப் போலவே ஒரு வணிகராக ஆனார், மேலும் அவரது வணிகம் செழித்து, அவரைக் குறைவிகளில் பெரும் பணக்காரர்களில் ஒருவராக ஆக்கியது.

முஹம்மதுவின் காலம்

இஸ்லாத்திற்கு மாறுதல்

கி.பி 611 இல் சிரியாவிற்கு ஒரு வணிகப் பயணத்திலிருந்து திரும்பியபோது, உத்மான் முஹம்மதுவின் அறிவிக்கப்பட்ட பணியைப் பற்றி அறிந்தார். அபு பக்கருடன் ஒரு விவாதத்திற்குப் பிறகு, உத்மான் இஸ்லாத்திற்கு மாற முடிவு செய்தார், மேலும் அபுபக்கர் அவரை முஹம்மதுவிடம் கொண்டு வந்து தனது நம்பிக்கையை அறிவித்தார். அலி, ஜயத், அபு பக்கர் மற்றும் சிலரைத் தொடர்ந்து உதுமான் இஸ்லாத்திற்கு மாறியவர்களில் ஒருவரானார்.

முஹம்மதுவின் போதனைகளை கடுமையாக எதிர்த்த அவரது குலமான பனு உமையாவை அவர் இஸ்லாத்திற்கு மாற்றியது கோபத்தை ஏற்படுத்தியது.

அபிசீனியாவிற்கு இடம்பெயர்தல்:

உத்மான் மற்றும் அவரது மனைவி, ருக்கையா, ஏப்ரல் 615 இல் அபிசீனியாவிற்கு (நவீன எத்தியோப்பியா) குடிபெயர்ந்தனர், அவர்களுடன் பத்து முஸ்லிம் ஆண்கள் மற்றும் மூன்று பெண்களும் இருந்தனர். பின்னர் அவர்களுடன் ஏராளமான முஸ்லிம்கள் இணைந்தனர். உதுமானுக்கு ஏற்கனவே அபிசீனியாவில் சில வணிகத் தொடர்புகள் இருந்ததால், அவர் ஒரு வணிகராகத் தனது தொழிலைத் தொடர்ந்தார். மேலும் அவர் தொடர்ந்து செழித்து வந்தார். நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, அபிசீனியாவில் உள்ள முஸ்லிம்களிடையே மெக்காவின் குரைஷிகள் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டதாக செய்தி பரவியது. மேலும் இந்த ஏற்பு உதுமான், ருக்கையா மற்றும் 39 முஸ்லிம்களை திரும்பத் தூண்டியது. இருப்பினும், அவர்கள் மக்காவை அடைந்தபோது, குரைஷிகள் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்ட செய்தி தவறானது என்பதைக் கண்டறிந்தனர். ஆயினும் கூட, உதுமானும் ருக்கையாவும் மீண்டும் மக்காவில் குடியேறினர். உதுமான் தனது தொழிலை புதிதாகத் தொடங்க வேண்டியிருந்தது, ஆனால் அபிசீனியாவில் அவர் ஏற்கனவே ஏற்படுத்தியிருந்த தொடர்புகள் அவருக்குச் சாதகமாகச் செயல்பட்டன.

மதீனாவிற்கு இடம்பெயர்தல்

கி.பி 622 இல், மதீனாவிற்கு குடிபெயர்ந்த முஸ்லிம்களின் மூன்றாவது குழுவில் உதுமான் மற்றும் அவரது மனைவி ருக்கையா ஆகியோர் அடங்குவர். வந்தவுடன், உதுமான் அபு தல்ஹா இப்னு தாபித் உடன் தங்கி, சிறிது நேரம் கழித்து அவர் வாங்கிய வீட்டிற்குச் சென்றார். உஸ்மான் மக்காவின் பணக்கார வணிகர்களில் ஒருவராக இருந்தார், அவருடைய அன்சாரி சகோதரர்களின் நிதி உதவி தேவையில்லை, ஏனெனில் அவர் மதீனாவுக்கு அவர் சேர்த்த கணிசமான செல்வத்தை கொண்டு வந்தார். மதீனாவின் பெரும்பாலான முஸ்லிம்கள் வியாபாரத்தில் அதிக ஆர்வம் இல்லாத விவசாயிகளாக இருந்தனர், மேலும் யூதர்கள் நகரத்தில் பெரும்பாலான வணிகங்களை நடத்தி வந்தனர். முஸ்லிம்களிடையே வர்த்தகத்தை ஊக்குவிக்க கணிசமான வணிக வாய்ப்பு இருப்பதை உணர்ந்த உதுமான், விரைவில் மதீனாவில் ஒரு வர்த்தகராக தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொண்டார். கடின உழைப்பு மற்றும் நேர்மையுடன், அவரது வணிகம் செழித்து, அவரை மதீனாவின் பணக்காரர்களில் ஒருவராக ஆக்கியது.

மதீனா வாழ்க்கை

அலி பாத்திமாவை மணந்தபோது உதுமான் அலியின் கேடயத்தை ஐநூறு திர்ஹம்களுக்கு வாங்கினார். பாத்திமாவின் திருமணத்திற்காக நானூறு மஹர் (வரதட்சணை) என ஒதுக்கப்பட்டது, மற்ற எல்லா செலவுகளுக்கும் நூற்று மிச்சம். பின்னர், உதுமான் கவசத்தை மீண்டும் அலிக்கு திருமண பரிசாக வழங்கினார்.

போர்கள்

ஆர்.வி.சி. போட்லியின் கூற்றுப்படி, முஹம்மதுவின் வாழ்நாளில், உத்மான் ஒரு சிறந்த நபராக இருக்கவில்லை, எந்த அதிகாரத்திற்கும் ஒதுக்கப்படவில்லை, மேலும் முஹம்மதுவின் பிரச்சாரங்களில் எந்த வித்தியாசத்தையும் பெறவில்லை. பத்ர் போரின் போது, நோயால் பாதிக்கப்பட்டிருந்த ருக்கையா பின்த் முஹம்மதுவைக் கவனித்துக் கொள்வதற்காக உத்மானை முகமது மன்னித்தார். உத்தமன் குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கு ஆதரவாக நற்பெயரைக் கொண்டிருந்தார். இதை அவர் வெளிப்படுத்திய ஒரு வழி, போர்க் கொள்ளைப் பொருட்களைப் போராளிகளை ஒதுக்கித் தன் உறவினர்களிடையே பிரித்து வைப்பது. மக்கா உளவாளியான ஹம்ரா அல்-அசாத்தின் படையெடுப்பின் போது, உத்மான் இபின் அஃப்பானின் உறவினரான முஆவியா பின் அல் முகீரா பிடிபட்டார். முஸ்லீம் அறிஞர் சஃபியுர் ரஹ்மான் முபாரக்புரியின் கூற்றுப்படி, முஹம்மதுவிடம் அனுமதி பெற்று உதுமான் அவருக்கு அடைக்கலம் கொடுத்தார், மேலும் 3 நாட்களுக்குப் பிறகு அவர் மீண்டும் பிடிபட்டால் அவர் தூக்கிலிடப்படுவார் என்று முஹம்மது அவரிடம் கூறினார். எனவே, முஆவியாவுக்கு மூன்று நாட்கள் அவகாசம் வழங்கப்பட்டு, மக்காவிற்குத் திரும்பும் பயணத்திற்கு ஒரு ஒட்டகத்தையும் உணவுகளையும் ஏற்பாடு செய்தார். உத்மான் முஹம்மதுவுடன் ஹம்ரா-அல்-ஆசாத்துக்குப் புறப்பட்டார், மேலும் முஆவியா அவருடைய அருளைப் பெற்றார். இராணுவம் திரும்பி வருவதற்குள் அவர் தப்பி ஓடினாலும், முகமது அவரைப் பின்தொடர்ந்து தூக்கிலிட உத்தரவிட்டார். உத்தரவுகள் நிறைவேற்றப்பட்டன.

முஹம்மதுவின் கடைசி ஆண்டுகள்

632 இல், முஹம்மது இறந்த ஆண்டு, உதுமான் பிரியாவிடை யாத்திரையில் பங்கேற்றார். காதிர் கும்மின் நிகழ்வில் உத்மானும் கலந்து கொண்டார், அங்கு ஷியா ஆதாரங்களின்படி, அலிக்கு விசுவாசமாக உறுதியளித்தவர்களில் அவரும் ஒருவர்.

கலீஃபா அபு பக்கரின் சகாப்தம் (632-634)

உதுமான் அபுபக்கருடன் மிக நெருங்கிய உறவைக் கொண்டிருந்தார், ஏனெனில் உதுமான் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டார். அபுபக்கர் கலீஃபாவாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டபோது, உமருக்குப் பிறகு முதன்முதலாக விசுவாசத்தை வழங்கியவர் உதுமான். ரித்தா போர்களின் போது (விசுவாச துரோகப் போர்கள்), அபு பக்கரின் ஆலோசகராக உஸ்மான் மதீனாவில் இருந்தார். அவரது மரணப் படுக்கையில், அபு பக்கர் உஸ்மானிடம் தனது விருப்பத்தை ஆணையிட்டார், அவருடைய வாரிசு உமர் என்று கூறினார்.

உத்தமன் தேர்தல்

உமர், மரணப் படுக்கையில், தங்களுக்குள் இருந்து அடுத்த கலீஃபாவைத் தேர்ந்தெடுக்க ஆறு பேர் கொண்ட குழுவை அமைத்தார். இந்த குழு இருந்தது:

- அலி
- உத்மான் இப்னு அஃப்பான்
- அப்துல் ரஹ்மான் இப்னு அவஃப்
- சாத் இப்னு அபி வக்காஸ்
- சுசெயர் குபின் அல் அவ்வாம்
- தல்ஹா

உமர் தனது மரணத்திற்குப் பிறகு, குழு மூன்று நாட்களுக்குள் இறுதி முடிவை எட்ட வேண்டும் என்றும், அடுத்த கலீஃபா நான்காவது நாளில் பதவிப் பிரமாணம் செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டார். இந்தக் காலப்பகுதிக்குள் தல்ஹா குழுவில் இணைந்தால், அவர் கலந்துரையாடலில் பங்கேற்க வேண்டும், ஆனால் இந்த காலத்திற்குள் அவர் மதினாவுக்குத் திரும்பவில்லை என்றால், குழுவின் மற்ற உறுப்பினர்கள் முடிவைத் தொடரலாம். அப்த் அல்-ரஹ்மான் பின் அவஃப் ஒரு நடுவராகச் செயல்படுவதற்காக கலீஃபாவாக நியமிக்கப்படுவதற்கான தனது தகுதியைத் திரும்பப் பெற்று, குழுவின் ஒவ்வொரு உறுப்பினரையும் தனித்தனியாக நேர்காணல் செய்து தனது பணியைத் தொடங்கினார். யாருக்கு ஓட்டு போடுவீர்கள் என்று கேட்டார். என்று அலியிடம் கேட்டபோது அவர் பதில் சொல்லவில்லை. உதுமானிடம் கேட்கப்பட்டபோது, அவர் அலிக்கு வாக்களித்தார், சுபைர் அலி அல்லது உதுமானுக்காகவும், சாத் உதுமானுக்காகவும் கூறினார்.

உதுமான் ஒரு பணக்கார வணிகராக இருந்தார், அவர் தனது செல்வத்தை இஸ்லாத்தை ஆதரிப்பதற்காக பயன்படுத்தினார். ஆனால் இது இருந்தபோதிலும், அலியின் ஒரே வலுவான எதிர் வேட்பாளராக அவர் வாக்காளர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார், ஏனெனில் முஹம்மது உடனான அலியின் நெருங்கிய உறவுகளுக்கு அவர் மட்டுமே போட்டியாக முடியும்.

ஆர்.வி.சி. போட்லி, உமரின் படுகொலைக்குப் பிறகு, அபுபக்கர் மற்றும் உமர் ஆகியோரால் நிறுவப்பட்ட விதிமுறைகளின்படி ஆட்சி செய்வதில் உடன்படாததால், அலி கலிபாவை நிராகரித்தார், மேலும் உதுமான் தனது பத்து வருட கலிபாவின் போது மதிக்கத் தவறிய அந்த விதிமுறைகளை ஏற்றுக்கொண்டார்.

கலீஃபாவாக ஆட்சி செய்தல் (644–656)

கி.பி 650 இல், இஸ்லாம் அரேபிய தீபகற்பத்திற்கு அப்பால் பெர்சியா, லெவன்ட் மற்றும் வட ஆபிரிக்காவிற்கு விரிவடைந்ததால், குர்ஆனின் உச்சரிப்பில் சிறிய வேறுபாடுகளை உத்மான் கவனிக்கத் தொடங்கினார். நூலின் புனிதத்தன்மையைக் காக்கும் வகையில், கலீஃபா அபுபக்கரின் பிரதியைப் பயன்படுத்தவும், குர்ஆனின் நிலையான நகலைத் தயாரிக்கவும் ஐயத் இப்னு தாபித் தலைமையிலான குழுவுக்கு உத்தரவிட்டார். இவ்வாறு, முஹம்மது இறந்த 20 ஆண்டுகளுக்குள், குர்ஆன் எழுத்து வடிவத்திற்கு உறுதியளிக்கப்பட்டது. அந்த உரை முஸ்லீம்

உலகின் நகர்ப்புற மையங்கள் முழுவதும் பிரதிகள் தயாரிக்கப்பட்டு விளம்பரப்படுத்தப்பட்ட மாதிரியாக மாறியது, மேலும் பிற பதிப்புகள் அழிக்கப்பட்டதாக நம்பப்படுகிறது. வியாக்கள் அதே குர்ஆனை சுன்னி முஸ்லீம்களாகப் பயன்படுத்தினாலும், அது முதலில் உத்மானால் தொகுக்கப்பட்டது என்று அவர்கள் நம்பவில்லை. முஹம்மது வாழ்ந்த காலத்தில் குர்ஆன் சேகரிக்கப்பட்டு தொகுக்கப்பட்டது என்று வியாக்கள் நம்புகிறார்கள்.

பொருளாதார மற்றும் சமூக நிர்வாகம்

உத்மான் ஒரு புத்திசாலியான தொழிலதிபர் மற்றும் அவரது இளமை பருவத்தில் ஒரு வெற்றிகரமான வர்த்தகர் ஆவார், இது ரஷிதுன் பேரரசுக்கு பெரிதும் பங்களித்தது. உமர் ஒரு பொது கொடுப்பனவை நிறுவி, பதவி ஏற்றதும், உதுமான் அதை சுமார் 25% உயர்த்தினார். கைப்பற்றப்பட்ட பிரதேசங்களில் நிலங்களை விற்பதற்கும் விவசாய நிலங்களை வாங்குவதற்கும் உமர் தடை விதித்தார். வர்த்தகம் செழிக்க முடியாது என்ற உண்மையைக் கருத்தில் கொண்டு உத்தமன் இந்தக் கட்டுப்பாடுகளை விலக்கிக் கொண்டார். உதுமான் மக்கள் பொது கருவூலத்தில் இருந்து கடன் பெற அனுமதித்தார். உமரின் கீழ், கைப்பற்றப்பட்ட பிரதேசங்களில் உள்ள நிலங்கள் போராளிகளுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்படக்கூடாது, ஆனால் முந்தைய உரிமையாளர்களின் சொத்தாக இருக்க வேண்டும் என்பது ஒரு கொள்கையாக வகுக்கப்பட்டது. இந்த முடிவில் இராணுவம் அதிருப்தி அடைந்தது, ஆனால் உமர் எதிர்ப்பாளர்களை வலிமையான கையால் அடக்கினார். உத்மான் உமர் வகுத்த கொள்கையைப் பின்பற்றினார், மேலும் பல வெற்றிகள் இருந்தன, மேலும் நிலத்தின் வருவாய் கணிசமாக அதிகரித்தது.

உமர் பொதுக் கருவூலத்திலிருந்து பணத்தைப் பயன்படுத்துவதில் மிகவும் கண்டிப்பானவராக இருந்தார்-உண்மையில், அவருக்குச் சாதகமாக அனுமதிக்கப்பட்ட சொற்ப உதவித் தொகையைத் தவிர, உமர் கருவூலத்திலிருந்து பணத்தை எடுக்கவில்லை. அவர் எந்த பரிசுகளையும் பெறவில்லை, மேலும் அவரது குடும்ப உறுப்பினர்கள் யாரையும் எந்த இடத்திலிருந்தும் எந்த பரிசுகளையும் ஏற்க அனுமதிக்கவில்லை. உத்தமன் காலத்தில் இந்தக் கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்பட்டன. உதுமான் இன்னும் கருவூலத்தில் இருந்து தனிப்பட்ட கொடுப்பனவு பெறவில்லை, அல்லது சம்பளம் பெறவில்லை, ஏனெனில் அவர் போதுமான வளங்களைக் கொண்ட செல்வந்தராக இருந்தார், ஆனால், உமரைப் போலல்லாமல், உத்மான் பரிசுகளை ஏற்றுக்கொண்டார் மற்றும் அவரது குடும்ப உறுப்பினர்களை சில பகுதிகளில் இருந்து அதைச் செய்ய அனுமதித்தார். உத்தமன் தனது சிறந்த தீர்ப்பின்படி பொது நிதியைப் பயன்படுத்த தனக்கு உரிமை இருப்பதாக நேர்மையாக வெளிப்படுத்தினார், அதற்காக யாரும் அவரை விமர்சிக்கவில்லை. உத்தமன் அறிமுகப்படுத்திய பொருளாதார சீர்திருத்தங்கள் தொலைநோக்கு விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது; ரஷிதுன் பேரரசின் முஸ்லீம்கள் மற்றும் முஸ்லிமல்லாதவர்கள், அவரது ஆட்சியின் போது பொருளாதார ரீதியாக வளமான வாழ்க்கையை அனுபவித்தனர்.

இராணுவ விரிவாக்கம்

அவரது ஆட்சியின் போது, உத்மானின் இராணுவ பாணியானது, உமரின் மிகவும் மையப்படுத்தப்பட்ட கொள்கையைப் போலல்லாமல், அவரது நம்பகமான உறவினர்களுக்கு அதிக இராணுவ அதிகாரத்தை வழங்கியதால், உத்மானின் இராணுவ பாணி மிகவும் தன்னாட்சியாக இருந்தது. இதன் விளைவாக, இந்த சுதந்திரமான கொள்கையானது, உமரின் ஆட்சிக் காலத்தில் தொடர்படாத நவீன பாகிஸ்தானில் சிந்து வரை மேலும் விரிவாக்கத்தை அனுமதித்தது.

அரபு-பைசண்டைன் போர்களின் போது கடலில் இருந்து பைசண்டைன் துன்புறுத்தலைத் தடுக்க முவாவியா I 639 இல் உமரால் சிரியாவின் ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்டார். அவர் தனது மூத்த சகோதரர் யாசித் இப்னு அபி சுஃப்யானுக்குப் பிறகு, அவருக்கு முன் ஆளுநராக இருந்த அபு உபைதா இப்னு அல்-ஜர்ரா மற்றும் 25,000 பேருடன் பிளேக் நோயால் இறந்தார். இப்போது 649 இல் உத்மானின் ஆட்சியின் கீழ், மோனோபிசிடிக் கிறிஸ்தவர்கள், காப்ட்ஸ் மற்றும் ஜேகோபைட் சிரிய கிறிஸ்தவ மாலுமிகள் மற்றும் முஸ்லீம் துருப்புக்களால் நிர்வகிக்கப்படும் கடற்படையை அமைக்க முவாவியா அனுமதிக்கப்பட்டார், இது 655 இல் மாஸ்ட்ஸ் போரில் பைசண்டைன் கடற்படையைத் தோற்கடித்து, மத்திய தரைக்கடலைத் திறந்தது.

ஹிஜ்ரி ஆண்டு 31 (c. 651) இல், உத்மான் அப்துல்லா இப்னு ஜுபைர் மற்றும் அப்துல்லா இப்னு சாத் ஆகியோரை மக்ரெப்பை மீண்டும் கைப்பற்ற அனுப்பினார், அங்கு அவர் கிரிகோரி தி பேட்சியன், ஆப்பிரிக்காவின் எக்ஸார்ச் மற்றும் ஹெராக்களியஸின் உறவினரின் இராணுவத்தை சந்தித்தார், இது 120,000 க்கு இடையில் இருந்தது. மற்றும் 200,000 வீரர்கள், மற்றொரு மதிப்பீடு பதிவு செய்யப்பட்டாலும், கிரிகோரியின் இராணுவம் 20,000 என வைக்கப்பட்டது. எதிரணிப் படைகள் சபுதிலாக் (அல்லது சுஃபேதுலா) என்ற இடத்தில் மோதின, இது இந்தப் போரின் பெயராக மாறியது. அல்-பிதாயா வால் நிஹாயாவின் பதிவுகள் அப்துல்லாவின் படைகள் கிரிகோரியின் இராணுவத்தால் முற்றிலுமாக சுற்றி வளைக்கப்பட்டதாக கூறுகிறது. இருப்பினும், அப்துல்லா இப்னு ஜுபைர் தனது தேரில் கிரிகோரியைக் கண்டார் மற்றும் அப்துல்லா இப்னு சாத் அவரை இடைமறிக்க ஒரு சிறிய பிரிவை வழிநடத்தும்படி கேட்டார். இடைமறிப்பு வெற்றிகரமாக இருந்தது, மற்றும் கிரிகோரி ஜுபைரின் பதுங்கியிருந்த கட்சியால் கொல்லப்பட்டார். இதன் விளைவாக, பைசண்டைன் இராணுவத்தின் மன உறுதி சீர்குலைந்தது, விரைவில் அவர்கள் விரட்டப்பட்டனர்.

சில முஸ்லீம் ஆதாரங்கள் (முஹம்மது இப்னு ஜரிர் அல்-தபரி) வட ஆபிரிக்காவைக் கைப்பற்றிய பிறகு, அப்துல்லா இப்னு சாத் ஸ்பெயினுக்குத் தொடர்ந்தார் என்று கூறுகின்றனர். இப்னு காதீர் போன்ற மற்ற முக்கிய முஸ்லிம் வரலாற்றாசிரியர்களும் இதே கதையை மேற்கோள் காட்டியுள்ளனர். இந்த பிரச்சாரத்தின் விளக்கத்தில், அப்துல்லா இப்னு சாத்தின் இரண்டு தளபதிகளான அப்துல்லா இப்னு நஃபியா இப்னு ஹுசைன் மற்றும் அப்துல்லா இபின் நஃபி இபின் அப்துல் கைஸ் ஆகியோர் பெர்பர் படையின் உதவியுடன் கடல் வழியாக ஸ்பெயினின் கடலோரப் பகுதிகளை ஆக்கிரமிக்க உத்தரவிடப்பட்டனர். அல்-அண்டலஸின் கரையோரப் பகுதிகளைக் கைப்பற்றுவதில் அவர்கள் வெற்றி பெற்றதாகக் கூறப்படுகிறது.

முஸ்லீம் படை எங்கு இறங்கியது, என்ன எதிர்ப்பைச் சந்தித்தது, ஸ்பெயினின் எந்தப் பகுதிகளை அவர்கள் உண்மையில் கைப்பற்றினார்கள் என்பது தெரியவில்லை. எவ்வாறாயினும், உத்மானின் கலிபாவின் போது முஸ்லிம்கள் ஸ்பெயினின் சில பகுதியைக் கைப்பற்றினர் என்பது தெளிவாகிறது. மறைமுகமாக அதன் கடற்கரையில் காலனிகளை நிறுவியது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், உதுமான் படையெடுப்புப் படைக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியதாகக் கூறப்படுகிறது:

அல்-ஆண்டலஸின் பக்கத்திலிருந்து கான்ஸ்டான்டினோபிள் கைப்பற்றப்படும். எனவே, நீங்கள் அதை வென்றால், கான்ஸ்டான்டினோப்பிளின் வெற்றியை நோக்கி முதல் அடி எடுத்து வைக்கும் பெருமை உங்களுக்கு கிடைக்கும். இம்மையிலும் மறுமையிலும் இந்தச் சார்பாக உங்கள் வெகுமதியைப் பெறுவீர்கள். 7 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஸ்பெயினில் விசிகோதிக் இராச்சியத்திற்கு எதிராக பெர்பர்கள் மற்றும் முஸ்லீம்களின் தாக்குதல்கள் நடத்தப்பட்டாலும், 711 தாரிக் பிரச்சாரத்திற்கு முன்னர் ஸ்பெயின் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டதாகவோ அல்லது அதன் சில பகுதிகள் முஸ்லிம்களால் கைப்பற்றப்பட்டதாகவோ அல்லது குடியேறியதாகவோ எந்த ஆதாரமும் இல்லை. அப்துல்லா இப்னு சாத் பைசண்டைன் பேரரசுக்கு எதிரான கலிபாவின் முதல் தீர்க்கமான கடற்படைப் போரான மாஸ்ட்ஸ் போரிலும் வெற்றி பெற்றார். கிழக்கே, பானு தமீமின் தலைவரும், முன்னதாக ஷுஸ்டாரைக் கைப்பற்றிய மூத்த தளபதியுமான அஹ்நாஃப் இபின் கைஸ், துர்க்மெனிஸ்தானில் ஆக்ஸஸ் நதிக்கு அருகே யஸ்டெகர்ட் III ஐ மேலும் அழித்து, பின்னர் சசானிட் விசுவாசிகள் மற்றும் ஹெப்தலைட்களின் இராணுவக் கூட்டணியை நசுக்குவதன் மூலம் தொடர்ச்சியான இராணுவ விரிவாக்கங்களைத் தொடங்கினார். ஹெராத் முற்றுகையில் பின்னர், பாஸ்ராவின ஆளுநரான அப்துல்லா இபின் அமீர், ஃபார்ஸ், கெர்மன், சிஸ்தான் மற்றும் கொராசான் ஆகிய இடங்களில் கிளர்ச்சிகளை அடக்குவது முதல், டிரான்சோக்சியானா மற்றும் ஆப்கானிஸ்தானில் வெற்றி பெறுவதற்கான புதிய முனைகளைத் திறப்பது வரையிலான பல வெற்றிகரமான பிரச்சாரங்களுக்கு தலைமை தாங்கினார்.

அடுத்த ஆண்டு, கி.பி. 652 இல், மஜாஷா இப்னு மதூதின் தலைமையில் கெர்மானில் நடந்த கிளர்ச்சிக்கு எதிரான பிரச்சாரத்தின் போது பலுசிஸ்தான் மீண்டும் கைப்பற்றப்பட்டதாக பலதுரியின் ஃபுத் அல்-புல்டன் எழுதுகிறார். மேற்கு பலுசிஸ்தான் கலிபாவின் சட்டங்களின் கீழ் நேரடியாக வந்து விவசாய அஞ்சலி செலுத்தியது இதுவே முதல் முறை. உத்மானின் ஆட்சியின் கீழ் இராணுவப் பிரச்சாரங்கள் பொதுவாக வெற்றி பெற்றன, நைல் நதியின் கீழ் உள்ள நுபியா இராச்சியத்தில் சிலவற்றைத் தவிர.

உதுமானின் கொள்கைகளுக்கு பொதுமக்கள் எதிர்ப்பு

எதிர்ப்புக்கான காரணங்கள்

கலிபாவைச் சுற்றி அரசாங்க எதிர்ப்பு பதற்றம் அதிகரிப்பதைக் குறிப்பிட்டு, உத்மானின் நிர்வாகம் அதன் தோற்றம், அளவு மற்றும் நோக்கங்களை தீர்மானிக்க முடிவு செய்தது. 654 ஆம் ஆண்டு சில நேரம், உதுமான் அனைத்து பன்னிரெண்டு மாகாண ஆளுநர்களையும் மதீனாவிற்கு அழைத்து பிரச்சனையை விவாதித்தார். இந்த ஆளுநர்கள் சபையின் போது, சபையின் அனைத்து

தீர்மானங்களும் உள்ளூர் சூழ்நிலைக்கேற்ப ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்று உத்தமன் உத்தரவிட்டார். பின்னர், மஜ்லிஸ் அல் ஷுராவில் (அமைச்சர்களின் கவுன்சில்), அதிருப்தியின் மூலத்தைக் கண்டறிய பல்வேறு மாகாணங்களுக்கு நம்பகமான முகவர்களை அனுப்புமாறு உத்தமானுக்கு பரிந்துரைக்கப்பட்டது. அதன்படி உஸ்மான் முஹம்மது இப்னு மஸ்லமாவை கூஃபாவிற்கும், உசாமா இப்னு சைதை பஸ்ராவிற்கும், அம்மார் இப்னு யாசிரை எகிப்திற்கும், அப்துல்லா இப்னு உமரை சிரியாவிற்கும் அனுப்பினார். குஃபா, பாஸ்ரா மற்றும் சிரியாவிற்கு அனுப்பப்பட்ட முகவர்கள் எல்லாம் நன்றாக இருப்பதாகத் தெரிவித்தனர் - சில தனிநபர்கள் சிறிய தனிப்பட்ட குறைகளை கொண்டிருந்தாலும், மக்கள் பொதுவாக நிர்வாகத்தில் திருப்தி அடைந்துள்ளனர். எனினும், எகிப்துக்கான தூதுவர் அம்மார் இப்னு யாசிர், மதீனாவுக்குத் திரும்பவில்லை. அங்குள்ள கிளர்ச்சியாளர்கள் அலியை கலீபா ஆக்குவதற்கு ஆதரவாக பிரச்சாரம் செய்து வந்தனர். அலியுடன் இணைந்திருந்த அம்மார் இப்னு யாசிர், எகிப்திய எதிர்ப்பிற்காக உத்மானைக் கைவிட்டார். எகிப்து கவர்னரான அப்துல்லா இப்னு சாத், எதிர்க்கட்சிகளின் செயல்பாடுகள் குறித்து அறிக்கை செய்தார். அலியின் வளர்ப்பு மகன் முஹம்மது இப்னு அபி பக்கர், முஹம்மது பின் அபி ஹுதைஃபா, உத்மானின் வளர்ப்பு மகன் மற்றும் அம்மார் இப்னு யாசிர் ஆகியோர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க விரும்பினார்.

அதிருப்தியாளர்களை சமாதானப்படுத்த உதுமானின் முயற்சிகள்

655 ஆம் ஆண்டில், நிர்வாகத்திற்கு எதிராக ஏதேனும் குறைகள் உள்ளவர்களையும், கலிஃபாவில் உள்ள ஆளுநர்கள் மற்றும் "அமீல்களையும்" ஹஜ்ஜுக்காக மக்காவில் ஒன்றுகூடுமாறு உதுமான் அறிவுறுத்தினார், அனைத்து நியாயமான குறைகளும் நிவர்த்தி செய்யப்படும் என்று உறுதியளித்தார். அதன்படி, பல்வேறு நகரங்களில் இருந்து ஏராளமான பிரதிநிதிகள் கூட்டத்திற்கு முன் தங்கள் குறைகளை தெரிவிக்க வந்தனர்.

மக்காவில் உள்ள மக்கள் உதுமானை ஆதரிப்பதையும், அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்க விரும்பவில்லை என்பதையும் கிளர்ச்சியாளர்கள் உணர்ந்தனர். இது உத்மானுக்கு ஒரு பெரிய உளவியல் வெற்றியைப் பிரதிபலிக்கிறது. சுன்னி முஸ்லீம் கணக்குகளின்படி, சிரியாவுக்குத் திரும்புவதற்கு முன், உத்மானின் உறவினரான கவர்னர் முவாவியா, சிரியாவில் அமைதியான சூழ்நிலை நிலவுவதால் உதுமானை அவருடன் வருமாறு பரிந்துரைத்தார் என்று கூறப்படுகிறது. முஹம்மது நகரத்தை விட்டு வெளியேற விரும்பவில்லை என்று கூறி உதுமான் தனது வாய்ப்பை நிராகரித்தார் (அதாவது மதீனா). கிளர்ச்சியாளர்கள் உஸ்மானுக்கு தீங்கு விளைவிப்பதற்கான எந்தவொரு முயற்சிக்கும் எதிராக பாதுகாப்பதற்காக சிரியாவில் இருந்து மதீனாவிற்கு ஒரு வலுவான படையை அனுப்ப முவாவியா பரிந்துரைத்தார். மதீனாவில் உள்ள சிரியப் படையினர் உள்நாட்டுப் போருக்குத் தூண்டுதலாக இருக்கும் என்றும், அத்தகைய நடவடிக்கையில் தன்னால் கட்சி இருக்க முடியாது என்றும் உதுமான் அதை நிராகரித்தார்.

உதுமானுக்கு எதிராக ஆயுதமேந்திய கிளர்ச்சி

கலிபாவுக்கு எதிரான பிரச்சாரப் போரில் எகிப்தின் அரசியல் முக்கிய பங்கு வகித்தது, எனவே உதுமான் எகிப்தின் ஆளுநராக இருந்த அப்துல்லா இப்னு சாத்தை மதீனாவுக்கு

வரவழைத்து, அவருடன் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று ஆலோசனை செய்தார். அப்துல்லா இப்னு சாத் மதீனாவுக்கு வந்தார், எகிப்தின் விவகாரங்களை தனது துணைக்கு விட்டுவிட்டு, அவர் இல்லாத நிலையில், முஹம்மது பின் அபி ஹுதைபா ஒரு சதிப்புரட்சியை நடத்தி ஆட்சியைப் பிடித்தார். எகிப்தில் நடந்த கிளர்ச்சியைக் கேட்டதும், அப்துல்லா பின்வாங்கினார், ஆனால் உத்மான் அவருக்கு எந்த இராணுவ உதவியும் அளிக்கவில்லை, அதனால் அப்துல்லாவால் கிளர்ச்சியை அடக்க முடியவில்லை.

இப்னு குதைபா, அலி இப்னு புர்ஹானுதீன் அல்-ஹலாபி, இப்னே அபி-அல்-ஹதீத் மற்றும் இப்னே மன்தூர் போன்ற பல சுன்னி அறிஞர்கள், உத்மானை தகாத உறவு மற்றும் அநாகரிகம் போன்ற காரணங்களுக்காக பதவி விலக அழைத்தவர்களில் பல முன்னணி சஹாபாக்கள் இருப்பதாகத் தெரிவித்தனர்.

மதீனாவில் கிளர்ச்சியாளர்கள்

எகிப்து, கூபா மற்றும் பாஸ்ராவிலிருந்து, தலா 1,000 பேர் கொண்ட குழுக்கள் மதீனாவுக்கு அனுப்பப்பட்டன, ஒவ்வொன்றும் உதுமானைக் கொண்டு அரசாங்கத்தை கவிழ்ப்பதற்கான அறிவுறுத்தல்களுடன். எகிப்தியக் குழுவின் பிரதிநிதிகள் அலிக்காகக் காத்திருந்தனர், அவருக்கு கலிபாவை வழங்கினர், ஆனால் அவர் அவற்றை நிராகரித்தார். குபாவிலிருந்து வந்த குழுவின் பிரதிநிதிகள் அல்-ஜுபாரில் காத்திருந்தனர், மேலும் பாஸ்ராவில் இருந்து வந்தவர்கள் தல்ஹாவில் காத்திருந்தனர், ஒவ்வொருவரும் அடுத்த கலீபாவாக தங்கள் விசுவாசத்தை அவர்களுக்கு வழங்கினர், ஆனால் இருவரும் இதேபோல் நிராகரிக்கப்பட்டனர். உத்மானுக்கு கலீபாவாக மாற்று வழிகளை முன்வைத்ததன் மூலம், கிளர்ச்சியாளர்கள் மதீனாவில் பொதுக் கருத்தை உதுமானின் பிரிவு இனி ஒரு ஐக்கிய முன்னணியை வழங்க முடியாத அளவிற்கு மாற்றினர். உமய்யாக்கள் மற்றும் மதீனாவில் இருந்த சிலரின் தீவிர ஆதரவை உஸ்மான் கொண்டிருந்தார்.

உதமன் முற்றுகை

உதுமானின் வீட்டின் முற்றுகையின் ஆரம்ப கட்டம் கடுமையாக இல்லை, ஆனால், நாட்கள் செல்ல செல்ல, கிளர்ச்சியாளர்கள் உதுமானுக்கு எதிரான அழுத்தத்தை தீவிரப்படுத்தினர். மதீனாவிலிருந்து மெக்காவுக்கு யாத்ரீகர்கள் புறப்பட்டவுடன், கிளர்ச்சியாளர்களின் நிலை மேலும் வலுப்பெற்றது, அதன் விளைவாக நெருக்கடி ஆழமானது. ஹஜ்ஜிற்குப் பிறகு, முஸ்லிம்கள் உலகின் அனைத்துப் பகுதிகளிலிருந்தும் மக்காவுக்குத் திரண்டு, உத்மானை விடுவிப்பதற்காக மதீனாவுக்கு அணிவகுத்துச் செல்லலாம் என்பதை கிளர்ச்சியாளர்கள் புரிந்துகொண்டனர். எனவே புனித யாத்திரை முடிவதற்குள் உத்தமன் மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடிவு செய்தனர். முற்றுகையின் போது, கிளர்ச்சியாளர்களை விட அதிகமான எண்ணிக்கையில் இருந்த அவரது ஆதரவாளர்களால் உத்மானிடம் அவர்களை சண்டையிட அனுமதிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டார், ஆனால் உதுமான் முஸ்லிம்களிடையே இரத்தக்களரியைத் தவிர்க்கும் முயற்சியில் மறுத்துவிட்டார். துரதிர்ப்படிவசமாக உத்தமனுக்கு, வன்முறை இன்னும் நிகழ்ந்தது. அலியின் மகன்களான

ஹசன் இபின் அலி மற்றும் ஹுசைன் இபின் அலி ஆகியோருடன் உத்மானின் வீட்டின் கதவுகள் புகழ்பெற்ற போர்வீரர் அப்துல்-அல்லாஹ் இபின் அல்-ஜுபைர் ஆகியோரால் மூடப்பட்டு பாதுகாக்கப்பட்டன.

உத்தமன் மரணம்

படுகொலை

17 ஜூன் 656 அன்று, உத்மானின் வீட்டின் வாயில் அவரது ஆதரவாளர்களால் பலமாகப் பாதுகாக்கப்பட்டதைக் கண்டு, கிளர்ச்சியாளர்கள் சிலர், முகமது இப்னு அபி பக்கர் அவர்களில் ஒருவராக இருந்து, பக்கத்து வீடுகளை அளந்து உதுமானின் வீட்டிற்குள் குதித்தனர். பின்னர் முஹம்மது உதுமானை அணுகி அவரது தாயை பிடித்து ஆட்டினார். உதுமான், அவனது தந்தை அபுபக்கர் அப்படி நடந்து கொள்ளவே மாட்டார் என்று அறிவுறுத்தி, அதை விட்டுவிடுமாறு அவனிடம் கெஞ்சினான். உதுமான் செய்த செயல்களை அபு பக்கர் நேரில் பார்த்திருந்தால், அவர் உதுமானை சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி கண்டித்திருப்பார் என்று முகமது பதிலளித்தார். பின்னர், உத்மான் முஹம்மதுவிடம் இருந்து பாதுகாப்புக்காக கடவுளிடம் பிரார்த்தனை செய்தபோது, பிந்தையவர் அவரது தலையை பிளேடால் குத்தினார், மற்ற கிளர்ச்சியாளர்களும் அதைப் பின்பற்றினர்.

மாடெலுங்கின் புராணக்கதையாகக் கருதப்படும் ஒரு கதையின்படி, உத்மானின் மனைவிகள் அவரைக் காப்பாற்றுவதற்காக அவரது உடலில் தங்களைத் தூக்கி எறிந்தனர். அவரது மனைவிகளில் ஒருவரான நைலா, கத்தியைத் தடுக்க கையை நீட்டினார். அவள் விரல்கள் துண்டிக்கப்பட்டு, அவள் ஒதுக்கித் தள்ளப்பட்டாள். பின்வரும் தாக்குதலால் உத்தமன் கொல்லப்பட்டார். உத்மானின் அடிமைகளில் சிலர் பதிலடி கொடுத்தனர், அவர்களில் ஒருவர் கிளர்ச்சியாளர்களால் கொல்லப்படுவதற்கு முன்பு கொலையாளிகளில் ஒருவரைக் கொல்வதில் வெற்றி பெற்றார்.

இறுதி சடங்கு

உத்மானின் உடல் மூன்று நாட்கள் வீட்டில் இருந்த பிறகு, நைலா அவரது அடக்கத்திற்கு உதவ அவரது ஆதரவாளர்கள் சிலரை அணுகினார், ஆனால் மர்வான், சைத் இப்னு தாபித், 'ஹுவதிப் பின் அல்பரா, ஜுபைர் இபின் முத்' உட்பட சுமார் ஒரு டஜன் பேர் மட்டுமே பதிலளித்தனர். இம், அபு ஜஹ்ம் பின் ஹுதைபா, ஹக்கீம் பின் ஹஸாம் மற்றும் நியார் பின் முகரம். அந்தி சாயும் வேளையில் உடல் தூக்கப்பட்டு, முற்றுகையின் காரணமாக சவப்பெட்டியை வாங்க முடியவில்லை. உடல் கழுவப்படவில்லை. இதனால், உத்தமன் படுகொலை செய்யப்பட்ட போது அவர் அணிந்திருந்த ஆடையிலேயே கல்லறைக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டார். நைலா ஒரு விளக்குடன் இறுதிச் சடங்கைப் பின்தொடர்ந்தார், ஆனால், இரகசியத்தை பராமரிக்க, விளக்கை அணைக்க வேண்டியிருந்தது. நைலாவுடன் உத்தமன் மகள் உட்பட சில பெண்களும் வந்திருந்தனர்.

அடக்கம்

உடல் அடக்கம் செய்வதற்காக ஜன்னத் அல்-பாகிக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டது. வெளிப்படையாக, சிலர் அங்கு கூடி, முஸ்லிம் கல்லறையில் உதுமானை அடக்கம் செய்வதை எதிர்த்தனர். அதன்படி, உத்மானின் ஆதரவாளர்கள் பின்னர் அவரை ஜன்னத் அல்-பாகிக்கு பின்னால் உள்ள யூத கல்லறையில் புதைத்தனர். சில தசாப்தங்களுக்குப் பிறகு, உமையா ஆட்சியாளர்கள் இரண்டு கல்லறைகளையும் பிரிக்கும் சுவரை இடித்து, யூத கல்லறையை முஸ்லீம் கல்லறையுடன் இணைத்து, அவரது கல்லறை இப்போது ஒரு முஸ்லீம் கல்லறைக்குள் இருப்பதை உறுதி செய்தனர். ஜபிர் பின் முத்தாம் தலைமையில் இறுதிச் சடங்குகள் நடைபெற்றன, மேலும் சிறிய சடங்குகளுடன் இறந்த உடல் கல்லறையில் இறக்கப்பட்டது. அடக்கம் செய்யப்பட்ட பிறகு, நைலாவும் ஆயிஷாவும் பேச விரும்பினர், ஆனால் கலவரக்காரர்களால் ஏற்படக்கூடிய ஆபத்து காரணமாக அவ்வாறு செய்வதிலிருந்து ஊக்கம் இழந்தனர்.

உதுமான் எதிர்ப்பு கிளர்ச்சிக்கான காரணங்கள்

உத்மான் எதிர்ப்பு இயக்கத்திற்கான உண்மையான காரணம் ஷியா மற்றும் சன்னி முஸ்லிம்களிடையே சர்ச்சைக்குரியது. சன்னி ஆதாரங்களின்படி, அவரது முன்னோடி உமரைப் போலல்லாமல், அவர் கடுமையான கைகளால் ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிடித்தார், உத்தமன் குறைவான கடுமையானவர், பொருளாதார செழிப்பில் அதிக கவனம் செலுத்தினார். உத்தமானின் கீழ், மக்கள் மிகவும் செழிப்பானவர்களாக ஆனார்கள் மற்றும் அரசியல் தளத்தில் அவர்கள் பெரிய அளவிலான சுதந்திரத்தை அனுபவித்தனர். அரசியல் நடவடிக்கைகளுக்கு வழிவகுக்க எந்த நிறுவனங்களும் வகுக்கப்படவில்லை, அவை இல்லாத நிலையில், முந்தைய கலீபாக்களின் கீழ் அடக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த இஸ்லாத்திற்கு முந்தைய பழங்குடிப் பொறாமைகள் மற்றும் போட்டிகள் மீண்டும் வெடித்தன. அரசுக்குத் தலைவலியாக உருவெடுத்த உத்தமனின் மெத்தனப் போக்கை மக்கள் தனக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, உத்தமனின் படுகொலையில் உச்சத்தை அடைந்தனர்.

உத்மானின் ஆட்சி

உத்மானின் ஆட்சி குறித்து சன்னி முஸ்லிம் சமூகம் மற்றும் சன்னி வரலாற்றாசிரியர்களின் பொதுவான கருத்து நேர்மறையானதாக இருந்தது, குறிப்பாக அவரது மென்மை குறித்து; அவர்களின் பார்வையில், அவர் நியமித்த உறவினர்களான முஆவியா மற்றும் அப்துல்லா இப்னு ஆமிர் போன்றவர்கள் இராணுவ மற்றும் அரசியல் நிர்வாகத்தில் திறம்பட செயல்பட்டவர்கள் என நிரூபிக்கப்பட்ட உறவினர்களைப் பற்றியதாகக் கூறப்படுகிறது. ஜாக்கி முஹம்மது போன்ற வரலாற்றாசிரியர்கள், குறிப்பாக வலீத் இப்னு உக்பாவின் வழக்கில், உத்மான் மீது ஊழல் குற்றச்சாட்டுகளை சுமத்தினர்.

பைசண்டைன் பேரரசின் கடல் ஆதிக்கத்திற்கு போட்டியாக, மத்தியதரைக் கடலில் முதல் ஒருங்கிணைந்த முஸ்லீம் கடற்படையை உருவாக்க, முறையே சிரியா மற்றும் வட

ஆபிரிக்காவின் ஆளுநர்களான முவாவியா மற்றும் அப்துல்லா இப்னு சாத் ஆகியோரை அனுமதித்தது உத்மானின் மிக முக்கியமான செயல். ஸ்பெயினின் தென்கிழக்கு கடற்கரையை இபின் சாத் கைப்பற்றியது, லைசியாவில் மாஸ்ட்ஸ் போரில் அவரது அதிர்ச்சியூட்டும் வெற்றி மற்றும் மத்தியதரைக் கடலின் மற்ற கடற்கரைகளுக்கு விரிவாக்கம் ஆகியவை பொதுவாக கவனிக்கப்படவில்லை. இந்த சாதனைகள் முதல் முஸ்லீம் நிலையான கடற்படையை பெற்றெடுத்தன, இதனால் சைப்ரஸ் மற்றும் ரோட்ஸின் முதல் முஸ்லீம் கடல் வெற்றிக்கு வழிவகுத்தது. இது பின்னர் மத்தியதரைக் கடலில் பல முஸ்லீம் அரசுகளை ஸ்தாபிக்க வழி வகுத்தது, பிற்கால உமையாத் மற்றும் அப்பாஸிட் காலங்களில், இது சிசிலியின் எமிரேட் மற்றும் அதன் சிறிய அடிமையான பாரி எமிரேட் மற்றும் கிரீட் எமிரேட் வடிவத்தில் வந்தது. மற்றும் அக்லாபிட் வம்சம். உத்மானின் கடற்படை வளர்ச்சி மற்றும் அதன் அரசியல் மரபு ஆகியவற்றின் முக்கியத்துவத்தை இஸ்லாமிய நிதி மற்றும் நாணயக் கொள்கையின் ஆசிரியர் முஹம்மது எம்.ஏஜி ஒப்புக்கொண்டார், மேலும் ஹசன் கலீல் தாரிக் அல் பஹ்ரியா வால் இஸ்லாமியா ஃபை மிஸ்ர் வால் ஷாம் ("கடல் மற்றும் இஸ்லாத்தின் வரலாறு" ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடுகிறார். எகிப்து மற்றும் லெவன்டிஸ்") அஹ்மத் அபாடி மற்றும் எசையத் சேலத்தால்.

ஒரு விரிவாக்கவாத கண்ணோட்டத்தில், உத்மான் மோதல் நிர்வாகத்தில் திறமையானவராகக் கருதப்படுகிறார், மேலும் சூடான மற்றும் பதற்றமான ஆரம்பகால முஸ்லீம் கைப்பற்றப்பட்ட பகுதிகளான குஃபா மற்றும் பாஸ்ரா போன்ற அரசு குடியேறிகளை புதிய இராணுவ பிரச்சாரங்களுக்கு வழிநடத்துவதன் மூலம் அவர் எவ்வாறு கையாண்டார் என்பது தெளிவாகிறது. விரிவாக்கங்கள். இது அந்தக் குடியேற்றங்களில் உள்ள உள்ளாட்டுப் பூசல்களைத் தீர்ப்பதில் விளைந்தது மட்டுமல்லாமல், ரஷிதுன் பிரதேசத்தை மேற்கே தெற்கு ஐபீரியா வரையிலும், கிழக்கே பாகிஸ்தானின் சிந்து வரையிலும் விரிவுபடுத்தியது.

நீடித்த மத தாக்கம்

குர்ஆனின் தற்போதைய பதிப்பில் ஒற்றுமையைக் கொண்டு வந்த பெருமை உதுமானுக்கு உண்டு. உத்மானின் ஆட்சிக்கு முன்னர், குர்ஆன் ஒரு நிலையான உரையாக முறையாக இல்லை, ஆனால் துண்டு துண்டாக எழுதப்பட்டது மற்றும் பேசப்படும், ஒதப்பட்ட படைப்பாக இருந்தது. இது சில சவால்களை கொண்டு வருவதை உதுமான் கவனித்தார். உதாரணமாக, அதே பழங்குடியின ஆண்கள் கூட சில சமயங்களில் குர்ஆன் எவ்வாறு ஒதப்பட வேண்டும் என்பதில் உடன்பட மாட்டார்கள். முகமதுவின் தோழர்கள் சிலர் குர்ஆனின் தொகுப்புகளை ஒன்றாகக் கொண்டுவர முயற்சித்தாலும், அது இன்னும் தரப்படுத்தப்படவில்லை. அனஸ் பின் மாலிக் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "(ஷாம் மற்றும் ஈராக் மக்கள்) குர்ஆன் ஒதுவதில் உள்ள வேறுபாடுகளைக் கண்டு ஹுதைஃபா பயந்தார், எனவே அவர் உஸ்மானிடம், "ஓ நம்பிக்கையாளர்களின் தலைவரே! புத்தகத்தைப் பற்றி அவர்கள் கருத்து வேறுபாடு கொள்வதற்கு முன் இந்த தேசத்தைக் காப்பாற்றுங்கள்... எனவே குர்ஆனின் கையெழுத்துப் பிரதிகளை எங்களுக்கு அனுப்புங்கள், இதனால் குர்ஆன் பொருட்களை சரியான பிரதிகளாகத் தொகுத்து கையெழுத்துப் பிரதிகளை திருப்பித் தருவோம். நீ." ஹஃப்ஸா உஸ்மானுக்கு அனுப்பினார். பின்னர் உஸ்மான் ஜைத் பின் தாபித், அப்துல்லாஹ் பின்

அஸ்ஸுபைர், சைத் பின் அல்-ஆஸ் மற்றும் அப்துர்ரஹ்மான் பின் ஹாரித் பின் ஹிஷாம் ஆகியோருக்கு கையெழுத்துப் பிரதிகளை மீண்டும் எழுதும்படி கட்டளையிட்டார்..." இன்று, மற்றும் சில பகுதிகளில் சில சிறிய மாறுபாடுகள் இருந்தாலும், பெரும்பாலான மாறுபாடுகள் மற்றும் பாராயணங்கள் தொலைந்துவிட்டன அல்லது அழிக்கப்பட்டுள்ளன.

நான்கு "சரியாக வழிநடத்தப்பட்ட" கலீஃபாக்கள்

632 இல் முஹம்மதுவின் மரணத்திற்குப் பிறகு முதல் நான்கு கலீஃபாக்கள் (வாரிசுகள்) "சரியாக வழிநடத்தப்பட்ட" கலீஃபாக்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர், ஏனெனில் அவர்கள் அனைவரும் முஹம்மதுவை அறிந்திருந்தனர் மற்றும் அவரது முன்மாதிரி மற்றும் குர்ஆனால் பின்பற்றப்பட்டனர். அவர்களின் ஆட்சி கலிபா என்று அறியப்பட்டது.

அவர்கள் பேரரசை விரைவாக விரிவுபடுத்தினர், புதிய மக்களுக்கு நம்பிக்கையை விரிவுபடுத்தினர். அவர்கள் தங்கள் விரிவாக்கத்தை எதிர்க்க முயன்ற நம்பிக்கையற்றவர்களுக்கு எதிராக ஜிஹாத் (தற்காப்பு ஜிஹாத் அல்லது வாளின் ஜிஹாத்) பயன்படுத்தினார்கள். பேரரசு நிறுவப்பட்டதும், வெற்றிபெற்ற மக்களிடம் சகிப்புத்தன்மையை வெளிப்படுத்தினர். வெற்றி பெற்ற மக்கள் அந்தந்த மதங்களை தொடர்ந்து வழிபட முடிந்தது. ஆனால் இராணுவ சேவையிலிருந்து விலக்கு பெற ஜிஸ்யா என்ற வரியை செலுத்த வேண்டியிருந்தது.

முதல் நான்கு கலீஃபாக்களின் வரிசை:

- அபுபக்கர் (632-634) யு
- மார்சு (634-644)
- உத்தமன் (644-656)- படுகொலை செய்யப்பட்டார்
- அலி (656-661)- படுகொலை செய்யப்பட்டார்

அலி படுகொலை செய்யப்பட்ட பிறகு, கலீஃபாவைத் தேர்ந்தெடுக்கும் தேர்வு முறை (சமூகம் ஒரு தலைவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பண்டைய பழங்குடி வழக்கத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டது) முடிவுக்கு வந்தது.

இஸ்லாத்தின் கலீஃபாக்கள் மற்றும் வம்சங்கள்

632 இல் இஸ்லாத்தை நிறுவிய முஹம்மது நபியின் மரணத்திற்குப் பிறகு, கலிபா என்ற முஸ்லிம் அரசாங்கம் இஸ்லாமியப் பேரரசின் தலைவராக மாறியது. முதல் 4 கலீஃபாக்கள் இஸ்லாமிய வரலாற்றில் ரஷிதுன் கலிபா என்று அறியப்படுகிறார்கள், அதாவது "சரியான வழிகாட்டப்பட்ட கலீஃபாக்கள்". அவர்கள் அனைவரும் முகமதுவின் நெருங்கிய தொடர்புடையவர்கள் மற்றும் அவர்களின் தலைமை மற்றும் முஸ்லீம் பக்திக்கு பெயர் பெற்றவர்கள். அவர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில், அவர்கள் எதிர்கொள்ள வேண்டிய சவால்கள்

மற்றும் உறுதியற்ற தன்மை இருந்தபோதிலும், கலிபா முற்றிலும் அரேபிய சக்தியாக இருந்து, உலக வரலாற்றில் அதுவரை மிகப்பெரிய பேரரசாக மேற்கு எகிப்தில் இருந்து கிழக்கில் பெர்சியா வரையிலான பகுதியை உள்ளடக்கியது.

ரஷிதுன் கலிபாவின் முதல் அபு பக்கர், 632-634 வரை வழிநடத்தினார். அபுபக்கர் "உண்மையாளர்" என்று அறியப்பட்டார். அவர் பிராந்தியத்தில் கிளர்ச்சிகளை வெற்றிகரமாக நிறுத்தினார் மற்றும் பிராந்தியத்தின் ஆட்சியாளராக கலிபாவை உறுதியாக நிறுவினார். இரண்டாவது கலீஃபா 634-644 வரை ஆட்சி செய்த உமர் இபின் அல்-கத்தாப் ஆவார். அவர் இஸ்லாமிய சாம்ராஜ்யத்தை பெரிதும் விரிவுபடுத்தினார் மற்றும் மத்திய கிழக்கு மற்றும் எகிப்து, சிரியா மற்றும் வட ஆபிரிக்கா போன்ற அண்டை பகுதிகளை வெற்றிகரமாக கைப்பற்றினார். மூன்றாவது கலீஃபா 644-656 இல் உத்மான் ஆவார், அவர் இஸ்லாத்தின் அதிகாரப்பூர்வ புனித புத்தகமான குர்ஆனை நிறுவினார். 656-661 வரை ஆட்சி செய்த அலி இப்னு அபி தாலிப் தனது ஞானத்திற்கும் பேச்சுக்கும் பெயர் பெற்றவர்.

அலி 661 இல் படுகொலை செய்யப்பட்டார் மற்றும் உமையாத் வம்சம் இஸ்லாமிய சாம்ராஜ்யத்தின் கட்டுப்பாட்டை எடுத்த சிறிது நேரத்திலேயே. இந்த வம்சத்தின் கீழ், பேரரசு வட ஆப்பிரிக்கா, மேற்கு இந்தியா மற்றும் ஸ்பெயின் பகுதிகளை உள்ளடக்கியதாக வேகமாக விரிவடைந்தது. அதன் உச்சத்தில், இது உலக வரலாற்றில் மிகப்பெரிய பேரரசுகளில் ஒன்றாகும். அரபியை ஆட்சி மொழியாக்குதல் மற்றும் பொதுவான பணம் மற்றும் அளவீட்டு முறையை நிறுவுதல் போன்ற பல முயற்சிகள் மூலம் உமையாப் பேரரசை ஒருங்கிணைத்தார்.

இஸ்லாமிய பொற்காலம்:

அப்பாஸித் கலிபா ஆட்சியின் போது, இஸ்லாமியப் பேரரசு இலக்கியம், தத்துவம், அறிவியல், மருத்துவம், கணிதம் மற்றும் கலை உள்ளிட்ட பல துறைகளில் முன்னேற்றத்திற்கு பெரிதும் பங்களித்தது. இந்த காலம் இஸ்லாமிய பொற்காலம் என்று அழைக்கப்படுகிறது மற்றும் 790-1258 வரை நீடித்தது. இந்த காலகட்டத்தில் இஸ்லாமிய கலாச்சாரம் கல்விக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளித்தது. முதல் பொது பல்கலைக்கழகங்கள் பாக்தாத்தில் நிறுவப்பட்டன, அங்கு தத்துவம் மற்றும் இலக்கியம் படிக்கப்பட்டது.

அரேபிய கதைசொல்லிகள் பல்வேறு ஆதாரங்களில் இருந்து படைப்புகளை சேகரித்து, கவிதை, வரலாறு, இறையியல், தத்துவம் மற்றும் கட்டுக்கதைகள் போன்ற இலக்கியத்தின் பல வடிவங்களை எழுதினார்கள். "ஆயிரத்தொரு இரவுகள்" என்ற அரபு நாட்டுப்புறக் கதைகளின் தொகுப்பு மிகவும் பிரபலமானது.

முஸ்லீம் அறிஞர்கள் பண்டைய கிரேக்க தத்துவஞானிகளின் படைப்புகளை மொழிபெயர்த்து பாதுகாத்தனர். இந்த காலகட்டத்தில் இரண்டு தத்துவங்கள் வெளிவந்தன, கிரேக்க தத்துவம், கணிதம் மற்றும் இயற்பியல் மற்றும் இஸ்லாமிய மத நம்பிக்கைகளின் விளக்கமும் பகுத்தறிவும் கொண்ட கலாம் அடிப்படையிலான தர்க்கமான ஃபால்சாஃபா.

டாக்டர்கள் கிரேக்க மற்றும் இந்திய படைப்புகளைப் படித்து மருத்துவம் பற்றிய தங்கள் கருத்துக்களைச் சேர்த்தனர். அனைத்து முக்கிய நகரங்களிலும் மருத்துவமனைகள் இருந்தன. இஸ்லாமிய மருத்துவம் முக்கியமான மருத்துவ சிகிச்சைகளை உருவாக்கியது, இதில் கண்புரைக்கு அறுவை சிகிச்சை செய்யும் முறையும் அடங்கும். அவர்களின் பண்டைய மருத்துவ புத்தகம் "மருத்துவ நியதி" என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது பல நூற்றாண்டுகளாக இஸ்லாமிய பேரரசு மற்றும் ஐரோப்பா முழுவதும் ஒரு குறிப்பாக பயன்படுத்தப்பட்டது.

இஸ்லாமிய விஞ்ஞானிகள் தங்கள் கிரேக்க மற்றும் இந்திய சகாக்களின் வேலைகளை உருவாக்கினர். வழிசெலுத்துவதற்கும், நாட்காட்டியை உருவாக்குவதற்கும், பிரார்த்தனைக்காக மெக்காவின் திசையைக் கண்டறிதல் போன்ற மத நடைமுறைகளுக்கும் அவர்கள் வானியல் பயன்படுத்தினார்கள்.

அவர்கள் வானத்தை ஆய்வு செய்ய ஆய்வகங்களை உருவாக்கினர் மற்றும் நால்வரை மற்றும் ஆஸ்ட்ரோலேப் ஆகியவற்றைக் கண்டுபிடித்தனர். அஸ்ட்ரோலேப் என்பது பிரபஞ்சத்தின் கையடக்க மாதிரியைப் போன்றது, இது வானியலாளர்கள் கிரகங்களையும் நட்சத்திரங்களையும் அடையாளம் காண உதவும். இது கடல்களின் அட்சரேகையை தீர்மானிக்க ஆய்வாளர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டது.

வடிவியல் மற்றும் முக்கோணவியல் உட்பட கிரேக்கம், இந்திய மற்றும் சீனக் கணிதங்களும் ஆய்வு செய்யப்பட்டன, இஸ்லாமிய கணிதவியலாளர்கள் இயற்கணிதத்தின் ஆய்வுக்கு முன்னோடியாக இருந்தனர் மற்றும் அதை கணிதத்தின் தனித் துறையாக நிறுவ உதவினார்கள்.

இந்திய எண்கள் பாரசீக் கணிதவியலாளர் அல்-குவாரிஸ்மியால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு பிரபலப்படுத்தப்பட்டன. அவை அரேபிய எண் முறை என அறியப்பட்டு, வணிகத்தின் மூலம் உலகம் முழுவதும் பரவியது. மேலும் புதுமைகளில் நவீன வங்கி காசோலைக்கு முன்னோடியாக பயன்படுத்தப்பட்டது.

சமயக் கலைகளில் கடவுள் அல்லது மனித உருவங்களைச் சித்தரிக்கக் கலைஞர்களை மதத் தலைவர்கள் தடை செய்தனர். இந்த உருவங்களைப் பயன்படுத்துவதற்குப் பதிலாக, இஸ்லாமிய கலைஞர்கள் அரேபிஸ்க் (இலைகள் மற்றும் பூக்கள்), டெசெல்லேஷன்கள் (வடிவியல் வடிவங்கள்) மற்றும் கையெழுத்து (அழகான கையெழுத்து கலை) போன்ற சிக்கலான வடிவங்களையும் வடிவமைப்புகளையும் உருவாக்கினர். மட்பாண்டங்கள், ஓவியங்கள் மற்றும் மொசைக்ஸ் போன்ற பல்வேறு கலை வடிவங்களில் இவற்றைக் காணலாம். பாரசீக், அரேபிய மற்றும் இந்திய கலைஞர்கள் புத்தக விளக்கப்படங்களுக்கு மினியேச்சர் படைப்புகளை வரைவதில் சிறந்து விளங்கினர்.

கலீபாவாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிறகு, அலி சிரியாவின் கவர்னராக இருந்து முஆவியாவை பதவி நீக்கம் செய்தார். முஆவியா அலியின் உத்தரவை ஏற்கவில்லை மற்றும் பதவியை காலி செய்ய மறுத்துவிட்டார். மற்ற அனைத்து மாகாணங்களிலும், அலிக்கு விசுவாசப் பிரமாணம் எடுக்கப்பட்டாலும், முஆவியாவின் செல்வாக்கின் கீழ், சிரியாவில்

யாரும் அவரது அதிகாரத்தின் விசுவாசப் பிரமாணத்தை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை, கிளர்ச்சி தூய்மையான மற்றும் எளிமையானது. அவரது ஆட்சியின் தொடக்கத்தில், அலி கிளர்ச்சியை ஒடுக்க சிரியாவிற்கு எதிராக ஒரு நடவடிக்கையைத் திட்டமிட்டார்.

எவ்வாறாயினும், விஷயங்கள் சிக்கலாகிவிட்டன, மேலும் தீர்க்கப்படுவதற்குப் பதிலாக காலப்போக்கில் சிக்கலாகிவிட்டன. முஆவியா சிரியா மக்களின் ஆதரவை அனுபவித்தார். ஒரு மாநிலத்தின் தலைவர் சாதாரணமாக ஒரு கீழ்படிந்த துணை அதிகாரிக்கு எதிராக எடுக்கலாம் என்பதால், அலியால் முஆவியாவுக்கு எதிராக ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்க முடியவில்லை. முஆவியாவை பதவி நீக்கம் செய்ய வேண்டும் என்றால், சிரியா மக்களுக்கு எதிராக ராணுவ நடவடிக்கை தேவை. அதாவது முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக முஸ்லிம்கள் போராடுகிறார்கள் என்பது தெளிவாகிறது. இது இஸ்லாத்திற்கு வெறுக்கத்தக்க ஒன்று, மேலும் சிரியாவிற்கு எதிரான இராணுவ நடவடிக்கைக்கு அலி ஆயுதங்களுக்கு அழைப்பு விடுத்தபோது, மதீனா மக்களிடமிருந்து பதில் மிகவும் மோசமாக இருந்தது. சிரியாவிற்கு எதிரான படையெடுப்பு சில காரணங்களுக்காக ஒத்திவைக்கப்பட வேண்டும். தாமதமானது முஆவியாவுக்கு சாதகமாக வேலை செய்தது, அதன் மூலம் அவர் தனது அதிகாரத்தை பலப்படுத்தினார்.

அவருக்கு விசுவாசப் பிரமாணம் செய்த தல்ஹாவும் சுபைரும் விலகி ஆயிஷாவுடன் இணைந்தபோது அலிக்கு சிரமங்கள் உருவாகின. ஆயிஷா, தல்ஹா மற்றும் ஜுபைர் ஆகியோர் பாஸ்ராவை ஆக்கிரமித்தனர், மேலும் அலி சிரியாவுக்கு எதிராக பஸ்ராவுக்கு எதிராக ஒரு படையை வழிநடத்த வேண்டியிருந்தது. கூட்டமைப்பினருக்கு எதிரான வெற்றியை அலி வென்றார், ஆனால் இது பெரும் செலவில் அடையப்பட்டது. இந்த போரில் பத்தாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் இறந்தனர் மற்றும் அவர்களின் மரணம் இஸ்லாமிய உலகத்தால் ஆழ்ந்த துக்கத்தில் இருந்தது. அதுவும் அலியின் வசம் உள்ள வரையறுக்கப்பட்ட வளங்களில் ஒரு வடிகாலாக இருந்தது. பாஸ்ரா பிரச்சாரத்திற்குப் பிறகு அலி சிரியாவுக்குத் திரும்பியபோது, முஆவியா வலுவாகிவிட்டார், மேலும் அலிக்கு விஷயங்கள் மிகவும் கடினமாகிவிட்டன.

உமரின் கலிபா - உமரை கலீஃபாவாக நியமித்தல்

மரணப் படுக்கையில், அபுபக்கர் உமரை தனது வாரிசாக நியமித்தார். அலி உமருக்கு விசுவாசமாக உறுதிமொழி எடுத்தது மட்டுமல்லாமல், அவரது மகள் உம்மு குல்தூமையும் உமருக்கு மணமுடித்தார், மேலும் பக்கச்சார்பான குற்றச்சாட்டுகளுக்கு முற்றிலும் மாறாக, அலிக்கும் உமருக்கும் இடையே சரியான நல்லுறவு நிலவியது. அலி தலைமை நீதிபதியாக பதவி வகித்தார். அவர் உமரின் முதன்மை ஆலோசகராக செயல்பட்டார். தலைமைச் செயலாளராகவும் செயல்பட்டார். அலியின் சேவைகளை உமர் மிகவும் பாராட்டினார். இந்தச் சூழ்நிலையில் உமர் அலியின் மிக மோசமான எதிரி என்று சில தரப்பினர் வெளிப்படுத்திய கருத்துக்கள் உண்மைக்குப் புறம்பானது மற்றும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

உமரின் கலிபா - யெர்முக் போர்

அபு பக்கரின் காலத்தில் முஸ்லிம்கள் டமாஸ்கஸ் உட்பட சிரியாவின் பெரும் பகுதியைக் கைப்பற்றினர். உமர் கலீபாவாக ஆனபோது, சிரியாவிலிருந்து முஸ்லீம்களை வெளியேற்றும் நோக்கில் பைசண்டைன்கள் பலமான ஆயத்தங்களைச் செய்து, யெர்முக்கில் மிகப் பெரிய படையைக் குவித்தனர். தெற்கு சிரியாவில் உள்ள யெர்முக்கில் நடந்த போரில் பைசண்டைன்களை எதிர்கொள்ளும் நோக்கில் முஸ்லிம்கள் டமாஸ்கஸ் மற்றும் வடக்கு சிரியாவில் உள்ள நகரங்களை காலி செய்ய வேண்டியிருந்தது. முஸ்லிம்களுக்கு இது ஒரு முக்கியமான நிலை. இத்தருணத்தில் உமர் தானே சிரியாவுக்குச் சென்று முஸ்லீம் படைகளுக்குக் கட்டளையிட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் இருந்தார். இந்த விஷயத்தில் உமர் அலியிடம் ஆலோசனை கேட்டார். அலி பின்வரும் சொற்களில் அறிவுறுத்தினார்: "கடவுள் முஸ்லிம்களின் பாதுகாவலர். அவர் அவர்களின் ரகசியங்களைக் காக்கிறார். முஸ்லிம்கள் எண்ணிக்கையில் குறைவாக இருந்தபோது கடவுள் அவர்களுக்கு உதவினார், எதிரிகளை எதிர்கொள்ள முடியவில்லை. அவர்கள் தங்களைத் தற்காத்துக் கொள்ள முடியாதபோது கடவுள் அவர்களைப் பாதுகாத்தார். எப்போது முஸ்லீம்களுக்கு ஆரம்ப காலத்தில் கடவுள் உதவி செய்தார், இப்போதும் நாம் எண்ணிக்கையில் சேர்ந்தாலும் அவருடைய உதவியை நம்பியிருக்கலாம்.கடவுள் உயிருடன் இருக்கிறார், இறக்கமாட்டார்.அவருடைய வழியில் போராடுகிறோம்.அவர் உதவுவார் என்ற முழு நம்பிக்கையும் இருக்க வேண்டும். நீயே பைசான்டைனுக்கு எதிராகப் போரிடச் சென்றால், கடவுள் தோற்கடிக்கப் போவதில்லை, அது பெரும் குழப்பத்தை உண்டாக்கி, முஸ்லிம்களை மனச்சோர்வடையச் செய்யும்.அது சிரியாவின் எல்லையோர்ப் பகுதிகளில் உள்ள முஸ்லிம்களுக்கு இக்கட்டான சூழ்நிலையை உருவாக்கும்.உங்களுக்கான சரியான பாதை மதீனாவில் தங்கி, அங்கிருந்து நடவடிக்கைகளை இயக்க வேண்டும். நீங்கள் சிரியாவில் உள்ள முஸ்லீம் படைகளுக்கு ஒரு அனுபவமிக்க ஜெனரலைக் கட்டளையிடலாம். கடவுள் விரும்பினால், முஸ்லிம்கள் வெற்றி பெறுவார்கள். "உமர் அலி மற்றும் முஸ்லிம்களின் ஆலோசனையின்படி, செயல்பட்டார். யெர்முக் போரில் வியக்கத்தக்க வெற்றியைப் பெற்றார்.

உமரின் கலிபா - ஜெருசலேமின் வெற்றி

யெர்முக் போருக்குப் பிறகு, சிரியாவில் நடந்த மற்ற போர்களில் முஸ்லிம்கள் வெற்றி பெற்றனர் மற்றும் முஸ்லீம் படைகள் ஜெருசலேமைத் தாக்கியபோது பைசண்டைன்கள் சிரியாவை வெளியேற்ற வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. எருசலேமின் பிரபு பிஷப், முஸ்லிம்களின் கலீபாவான உமர் ஜெருசலேமைக் கைப்பற்றும் பட்சத்தில், ஜெருசலேமைச் சரணடையச் செய்தார். உமரின் சில தோழர்கள் கலீபா ஜெருசலேமுக்கு செல்லக்கூடாது என்று அறிவுறுத்தினர், தோற்கடிக்கப்பட்ட பிறகு கிறிஸ்தவர்கள் விதிமுறைகளை ஆணையிட முடியாது. அலியிடம் ஆலோசனை கேட்கப்பட்டபோது அவர் கூறினார்: "முஸ்லிம்களின் மனச்சோர்வுக்கு வழிவகுத்த தோல்வியின் விஷயத்தில் போர் நெருங்கியபோது சிரியாவுக்குச் செல்ல வேண்டாம் என்று நான் உங்களுக்கு அறிவுறுத்தினேன். இப்போது கடவுள் அதற்கு வெகுமதி அளித்துள்ளார். முஸ்லீம்களும், கிறிஸ்தவர்களும் ஜெருசலேம் சரணடைவதற்கு

கலீபா தானே வர வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள், கலீபா ஜெருசலேம் செல்ல வேண்டும் என்று நான் அறிவுறுத்துகிறேன், ஏனென்றால் அவர் வெற்றியாளராக அங்கு செல்வார். முஸ்லிம்களின் கலீபாவின் இருப்பு சிரியாவில் உள்ள இஸ்லாமியர்களின் பெருமையை கூட்டி, கிறிஸ்தவர்களை இஸ்லாத்திற்கு மாற்றுவதற்கு முக்கிய காரணமாக இருக்கும். ஜெருசலேம் கிறிஸ்தவர்களுக்கு மட்டும் புனிதமானது அல்ல, இஸ்லாமியர்களுக்கும் புனிதமானது. ஜெருசலேமில் இருந்து தான் நபிகள் நாயகம் சொர்க்கத்திற்கு ஏறினார். , மற்றும் அந்த இடத்தின் புனிதத்தன்மை அதன் ஆக்கிரமிப்பை முஸ்லிம்களின் கலீபாவைத் தவிர வேறு யாரும் எடுக்கக்கூடாது என்று கோருகிறது." உமர் அலியின் ஆலோசனையை ஏற்றுக்கொண்டார், மேலும் நகரத்தின் சரணடைதலைப் பெறுவதற்காக தனிப்பட்ட முறையில் மேற்கு நோக்கி ஜெருசலேமுக்கு சென்றார்.

உமரின் கலிபா - கஅபாவின் ஆபரணங்கள்

புனித கஅபாவில் பக்தர்களால் அவ்வப்போது அன்பளிப்பு செய்யப்பட்ட பல ஆபரணங்கள் இருந்தன, மேலும் அவை கடவுளின் வீட்டின் சுவர்களை அலங்கரிக்கின்றன. புனித கஅபாவிலிருந்து அத்தகைய ஆபரணங்கள் அனைத்தும் அகற்றப்பட வேண்டும் என்று உமர் கருதினார். மற்றும் அரசின் நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. உமர் அலியின் ஆலோசனையை நாடினார், அவர் பின்வருமாறு அறிவுறுத்தினார்: மக்காவைக் கைப்பற்றியபோது, புனித கஅபாவில் உள்ள சிலைகளை நபியவர்கள் இடித்தார்கள், ஆனால் புனித கஅபாவின் சுவர்களை அலங்கரிக்கும் ஆபரணங்களை அவர் தொடவில்லை. புனித கஅபாவின் சுவர்களை அலங்கரிப்பதில் ஏதேனும் ஆட்சேபனை இருந்திருந்தால், நபியவர்கள் அவற்றை அகற்றியிருப்பார்கள். அவர் அவ்வாறு செய்யாததால், இப்போது அத்தகைய ஆபரணங்களை அகற்றுவதற்கு ஆட்சேபனை இல்லை என்று அர்த்தம், நபிகள் நாயகம் ஆட்சேபிக்காத ஒன்றை நீங்கள் கடவுளின் மாளிகையை இழக்கிறீர்கள் என்று அர்த்தம். நபிகள் நாயகம் அறிந்திருந்தும் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்காததைச் செய்ய நான் உங்களுக்கு அறிவுரை கூறமாட்டேன். "உமர் அலியின் ஆலோசனையை ஏற்று, ஆபரணங்களை புனித கஅபாவில் இருக்க அனுமதித்தார்.

அலகு- III

உமையாத் வம்சம் (661-750)

நான்காவது கலிஃபாவான அலியின் மரணத்திற்குப் பிறகு, ரஷிதுன் கலிபாவின் கீழ் சிரியாவின் ஆளுநராகப் பணியாற்றிய முவாவியா (கி.பி. 1. சி. 602-680) என்பவரால் 661 இல் நிறுவப்பட்டது. 661 கி.பி. உமையாக்கள் திறம்பட ஆட்சி செய்தனர் மற்றும் கலிபாவின் அரசியல் அதிகாரத்தை உறுதியாக நிறுவினர், கிளர்ச்சிகள் மிருகத்தனமான சக்தியால் நசுக்கப்பட்டன, மேலும் கிளர்ச்சிகளைத் தூண்டியவர்களுக்கு எந்த காலாண்டிலும் கொடுக்கப்படவில்லை.

அவர்கள் ஒரு பெரிய சாம்ராஜ்யத்தை ஆட்சி செய்தனர், அதில் புதிதாக கைப்பற்றப்பட்ட வட ஆபிரிக்கா (எகிப்துக்கு அப்பால்), ஸ்பெயின், டிரான்சோக்சியானா, இந்திய துணைக்கண்டத்தின் சில பகுதிகள் மற்றும் மத்தியதரைக் கடலில் உள்ள பல தீவுகள் (ஆனால் இவற்றில் பெரும்பாலானவை இழந்தன). அவர்களின் ஆட்சியின் போது பேரரசு மிகப் பெரிய அளவில் இருந்த போதிலும், உள்நாட்டுப் பிளவுகள் மற்றும் உள்நாட்டுப் போர்கள் அதன் மீதான அவர்களின் பிடியை பலவீனப்படுத்தியது, மேலும் 750 CE இல், அவர்கள் அப்பாசிடுகளால் (c. 750-1258 AD) க்கு போட்டியிட்ட அரபுப் பிரிவினரால் தூக்கியெறியப்பட்டனர். தீர்க்கதரிசியின் மாமா அப்பாஸிடமிருந்து வந்தவர்)

இஸ்லாமிய நபி முஹம்மது (1. 570-632 கி.பி) இறந்த பிறகு. அபு பக்கர் (c. 632-634 AD, நபியின் மூத்த தோழர்) கலிஃபா என்ற பட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டார், எனவே இஸ்லாமிய கலிஃபாக்களின் அடிப்படையை உருவாக்கினார் (இடையிடையில்: 632-1924 AD) அபுபக்கர் நான்கு ஆரம்ப கலிஃபாக்களில் முதன்மையானவர். ரஷிதுன் கலிஃபாக்கள் என்று பிரதான சுன்னி முஸ்லிம்களால் கூட்டாக குறிப்பிடப்படுகிறது, அதே சமயம் ஷியா முஸ்லிம்கள் நான்காவது ஒன்றை மட்டுமே கருதுகின்றனர். அலி (நபியின் நெருங்கிய தோழர் மற்றும் மருமகன்), கலிபாவின் ஒரே முறையான வேட்பாளர்.

ரஷிதுன் காலத்தில், இஸ்லாமியப் படைகள் சிரியா, லெவன்ட் மீது முழு அளவிலான படையெடுப்புகளைத் தொடங்கின. எகிப்து, வட ஆபிரிக்காவின் சில பகுதிகள், கிரேக்க தீவுக்கூட்டத்தின் தீவுகள் மற்றும் சசானியப் பேரரசு முழுவதும். இந்த வெற்றிகள் அபு பக்கரால் தொடங்கப்பட்டது மற்றும் அவரது வாரிசுகளான உமர் (ஆர். 634-644 கி.பி) மற்றும் உத்மான் (கி.பி. 644-656) ஆகியோரால் வெற்றிகரமாக நடத்தப்பட்டது. உத்தமன். இருப்பினும், அவர் ஒரு வலுவான ஆட்சியாளராக இல்லை மற்றும் 656 AD இல் கிளர்ச்சியாளர்களால் அவரது சொந்த வீட்டில் கொல்லப்பட்டார். அவரது மரணம் இஸ்லாமிய சாம்ராஜ்யத்தின் வரலாற்றில் ஒரு திருப்புமுனையைக் குறித்தது: அவரது வாரிசான அலி (c. 656-661AD) சிதைந்து வரும் ஒரு சாம்ராஜ்யத்தைக் கையாள்வதற்கும், இறந்த தனது முன்னோடிக்கு நீதி வழங்கப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்துவதற்கும் இடையில் பிணைக்கப்பட்டார்.

அலி எதிர்ப்பை எதிர்கொண்டார், குறிப்பாக சிரியாவின் கவர்னர் முவாவியா (1. சி. 602- 680 கி.பி) முவாவியா உத்மானின் உறவினர்; அவர் தனது உறவினர்களின் கொலையாளிகளை

தூக்கிலிடுவதை விட குறைவான எதையும் தீர்க்க மறுத்துவிட்டார். உள்நாட்டுப் போர் வெடித்தது, முதல் ஃபிட்னா (கி.பி. 656-661). இது கர்ஜிட்ஸ் என்ற தீவிரவாதக் குழுவின் கைகளில் அலியின் கொலையுடன் முடிந்தது. முஆவியாவின் உயிருக்கும் இந்த வெறியர்கள் முயற்சி செய்தனர். ஆனால் பின்னவர் சிறு காயத்துடன் உயிர் பிழைத்தார்.

முஆவியா ஐ:

முவாவியாவின் (ஆர். 661-680 கி.பி) பரம்பரை சுஃப்யானிட்கள் (அவரது தந்தை அபு சுஃப்யானுக்குப் பிறகு) அல்லது சில சமயங்களில் ஹர்பைட்ஸ் (அவரது தாத்தா ஹர்ப்) என குறிப்பிடப்படுகிறது. அவர் ஒரு புத்திசாலி அரசியல்வாதி மற்றும் போரை விட லஞ்சத்தை விரும்பிய வலுவான இராஜதந்திரி. சுஃபாவில் தனக்குப் பின் வந்த அலியின் மகன் ஹசனை (கி.பி. 1. 624-670) அதிக ஓய்வூதியத்திற்கு ஈடாகத் தனக்கு ஆதரவாகத் துறக்கச் செய்தார். இருப்பினும், யாரோ ஒருவர் தனது ஆட்சிக்கு அச்சுறுத்தலாக இருப்பதாக அவர் உணர்ந்தபோது, அவர் எந்த ஆபத்தையும் எடுக்க மாட்டார் மற்றும் அவர்களைக் கொன்றார். கி.பி 670 இல் ஹாசனின் மரணம், அவரது மனைவியால் விஷம் கொடுக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது, அலியின் பல ஆதரவாளர்களுடன் முஸ்லீம் வரலாற்றாசிரியர்களால் அவருடன் அடிக்கடி தொடர்புபடுத்தப்படுகிறது.

அவரது தலைநகரான டமாஸ்கஸில் இருந்து அவரது 20 ஆண்டுகால ஆட்சி, உமரின் மரணத்திற்குப் பிறகு அரேபியர்கள் கண்ட மிகவும் நிலையானது, மேலும் அவரது நிர்வாக சீர்திருத்தங்கள் ஒரு போலீஸ் நெட்வொர்க் (ஷூர்தா) போன்ற சிறந்தவை. அவரது பாதுகாப்பிற்கான தனிப்பட்ட மெய்க்காப்பாளர்கள், திவான்கள் (உமர் நிறுவியதைப் போலவே உள்ளூர் நிர்வாகத்திற்காக) மற்றவர்களுடன் அவர் நவீனகால பாகிஸ்தான் மற்றும் ஆப்கானிஸ்தானின் சில பகுதிகளிலும், மேற்கில் மொராக்கோவின் அட்லாண்டிக் கடற்கரை வரையிலும் பிரச்சாரங்களைத் தொடங்கினார். அவர் பைசண்டைன்களுக்கு இழந்த பிரதேசங்களை மறுசீரமைக்க முடிந்தது, ஆனால் அவரது பெரும்பாலான ஆதாயங்கள் அவரது மரணத்திற்குப் பிறகு, உள் அமைதியின்மை காரணமாக மாற்றப்பட்டன.

யாசித் I & இரண்டாவது ஃபிட்னா:

முஆவியா தனது மகன் யாசித்தை (r. 680-683 CE) வாரிசாக நியமித்ததில் இருந்து பிரச்சனைகள் தொடங்கின. அரேபியர்கள் வம்ச ஆட்சிக்கு பழக்கமில்லை, எனவே யாசித்தின் சேர்க்கை மிகுந்த மனக்கசப்பை சந்தித்தது, குறிப்பாக ஹுசைன் இபின் அலி (1. 626-680 CE). ஹசனின் இளைய சகோதரர், மற்றும் அப்துல்லா இபின் ஜுபைர் (1 624-692 CE), இவர் முஹம்மது நபியின் நெருங்கிய தோழரின் மகனாவார். இன்று யாசித் இஸ்லாமிய வரலாற்றில் மிகவும் எதிர்மறையான நபராக நினைவுகூரப்படுகிறார்.

கிபி 680 இல், குஃபாவின் மக்களால் நம்பப்பட்ட ஹுசைன், ஈராக்கிற்கு அணிவகுத்துச் சென்றார், தனது படைகளைச் சேகரித்து, பின்னர் டமாஸ்கஸ் யாசித்தை தாக்க நினைத்தார், இருப்பினும், குஃபாவை பூட்டுதல் மற்றும் அவரது உறவினர் உபைதுல்லா இபின் ஜியாத்

தலைமையில் தனது இராணுவத்தை அனுப்பினார். (இ. கி.பி. 686) ஹுசைனின் படையை இடைமறிக்க. இரு கட்சிகளும் யூப்ரடீஸுக்கு அருகிலுள்ள கர்பாலாவில் சந்தித்தன, அங்கு ஹுசைனின் இராணுவம் சுமார் 70 போராளிகள் (பெரும்பாலும் குடும்ப உறுப்பினர்கள் மற்றும் நெருங்கிய கூட்டாளிகள்) ஒரு வீர நிலைப்பாட்டை எடுத்தனர், அவர்கள் அனைவரும் கொடூரமாக படுகொலை செய்யப்பட்டனர் மற்றும் ஹுசைன் தலை துண்டிக்கப்பட்டனர். இது இஸ்லாமிய வரலாற்றின் இரண்டாவது உள்நாட்டுப் போரைத் தூண்டியது-இரண்டாம் ஃபித்னா (கி.பி. 680-692).

யாசித்தின் குணாதிசயங்கள் மற்றும் செயல்கள் மீதான வெறுப்பின் காரணமாக கிளர்ச்சி செய்த மதீனாவாசிகளைத் தாக்க மற்றொரு இராணுவத்திற்கு யாசித் உத்தரவிட்டார், இது அல்-ஹர்ரா போரில் (கி.பி. 633) உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது. அங்கு எதிர்ப்பு நசுக்கப்பட்டது. போருக்குப் பிறகு, சில ஆதாரங்களின்படி, மதீனா கொள்ளை, கொள்ளை, கற்பழிப்பு மற்றும் கொலைக்கு உட்படுத்தப்பட்டது. சிரிய இராணுவம் மெக்காவிற்குச் சென்றது, அங்கு அப்துல்லா தனது சொந்த சாம்ராஜ்யத்தை நிறுவினார். நகரம் பல வாரங்களாக முற்றுகையிடப்பட்டது, இதன் போது கலாபாவின் (இஸ்லாமிய புனித தளம்) அட்டை தீப்பிடித்தது. தங்கள் தலைவரின் திடீர் மரணத்திற்குப் பிறகு (கி.பி. 683) யாசிதின் இராணுவம் சிரியாவுக்குப் பின்வாங்கினாலும், யாசிதின் இராணுவம் செய்த சேதம் முஸ்லிம்களின் இதயங்களில் அழியாத அடையாளத்தை ஏற்படுத்தியது. அப்துல்லா மற்றொரு தசாப்தத்திற்கு தனது கிளர்ச்சியைத் தொடர்ந்தார், கலீஃப் (r. 683-692 AD) தனக்கான பட்டத்தை தனக்காகக் கோரினார், அவர் ஹெஜாஸின் பெருமையைப் பெற்றார். எகிப்து, மற்றும் இராக் அவரது எதிரிகள் தங்கள் இறையாண்மையின் மரணத்திற்குப் பிறகு டமாஸ்கஸின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கவில்லை.

ஃபோடே யாசித் இஸ்லாமிய வரலாற்றில் மிகவும் எதிர்மறையான நபராக நினைவுகூரப்படுகிறார். அவரது மகன் முவாவியா II (ஆர். 683-684 கி.பி) அவரது மரணத்திற்குப் பிறகு கலீஃபாவாக அறிவிக்கப்பட்டார், ஆனால் நோய்வாய்ப்பட்ட இளைஞன் தனது தந்தையின் மோசமான செயல்களில் எந்தப் பங்கையும் விரும்பவில்லை. அவர் சில மாதங்களுக்குப் பிறகு கி.பி 684 இல் இறந்தார், சுஃயானிட் ஆட்சியாளர்களுக்கு முடிவு கட்டினார். டமாஸ்கஸைத் தவிர, உமையா நாடு முழுவதும் குழப்பத்தில் தள்ளப்பட்டது.

மார்வானிடிகள்

உமையா குலத்தின் மூத்த உறுப்பினரும் முஆவியாவின் உறவினருமான மர்வான் இப்னு ஹகம் (கி.பி. 684-685), காலித் (யாராபின் இளைய மகன் இறந்தவுடன்) அரியணையை ஒப்படைக்கும் என்ற வாக்குறுதியுடன் ஆட்சியைப் பிடித்தார். இந்த வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றும் எண்ணம், இப்போது பேரரசு மர்வானிட்களின் (மர்வானின் வீடு) ஹகாமைட்டுகள் (மர்வானின் தந்தை ஹகாமிற்குப் பிறகு) கைகளில் உள்ளது (மர்வானின் தந்தை ஹகாமுக்குப் பிறகு) மர்வான் எகிப்தை மீண்டும் கைப்பற்றினார் - அது கிளர்ச்சி செய்து ஜுபைரிட் பிரிவில் சேர்ந்தது. ஆனால் அவரால் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. அப்துல்லாவின் கிளர்ச்சி, அவர் பதவியேற்ற ஒன்பது மாதங்களுக்குப் பிறகு (கி.பி. 685) இறந்ததால், இந்த பணி இப்போது அவரது புத்திசாலித்தனமான மகனின் தோள்களில் விழுந்தது. அப்து அல்-மாலிக் (ஆர். 685-705 கி.பி).

685 இல் அல் முக்தார் (622-687), குஃபாவில் ஒரு கிளர்ச்சியைத் தொடங்கினார் மற்றும் உமையாட்களுக்கு எதிராக அப்துல்லாவுடன் கைகோர்த்தார். ஹுசைனின் கொலையில் ஈடுபட்ட அனைவரையும் அல் முக்தார் திட்டமிட்டு வேட்டையாடினார். உபைதுல்லாவின் (கர்பாலாவைச் சேர்ந்த ஜெனரல்) கீழ் அப்துல்-மாலிக் அனுப்பிய ஒரு இராணுவம் குஃபான்கள் மற்றும் ஜுபைரிட்களின் கூட்டுப் படைகளால் நசுக்கப்பட்டது, தோற்கடிக்கப்பட்ட ஜெனரல் வாளால் வெட்டப்பட்டார்.

அலியின் மகன்களில் ஒருவரான முஹம்மது இப்னு அல்-ஹனாஃபியாவை (637-700) பயன்படுத்தி அலிட் கலிபாவை நிறுவ அவர் தனது விருப்பத்தை அறிவித்தார். இது மக்காவிலிருந்து கலிபாவை உரிமை கொண்டாடிய அப்துல்லாவுடன் அவர் பிரிவதற்கு வழிவகுத்தது. அப்துல் மாலிக் தனது போட்டியாளர்கள் ஒருவரையொருவர் பலவீனப்படுத்தியதால் காத்திருந்தார். 687ல் குஃபா முற்றுகையின் போது அல் முக்தார் ஜுபைரிட் படைகளால் கொல்லப்பட்டார். அல் முக்தார் அங்கேயே இறந்தாலும், அவரது கிளர்ச்சி இறுதியில் ஷியா மதத்தை ஒரு அரசியல் குழுவிலிருந்து ஒரு மதப் பிரிவாக மாற்ற வழிவகுத்தது.

குஃபாவின் அச்சுறுத்தல் நடுநிலையான நிலையில், அப்துல்-மாலிக் தனது கவனத்தை மக்காவை நோக்கித் திருப்பினார், அவர் தனது மிகவும் விசுவாசமான மற்றும் இரக்கமற்ற ஜெனரலான கிளர்ச்சியான ஈராக்கின் ஆளுநரை அனுப்பினார். ஹஜ்ஜாஜ் இபின் யூசுஃப் (1 661-714) தனது போட்டியாளரை அடிபணியச் செய்தார். ஹஜ்ஜாஜின் வலிமைமிக்கப் படைக்கு எதிராக அப்துல்லாவுக்கு வாய்ப்பே இல்லை என்றாலும், அவர் சரணடைய மறுத்து, 692-ல் போர் முடிந்தது.

ஹஜ்ஜாஜின் குரூரமான செயல்களுக்கான விமர்சனங்களில் இருந்து அவர் தப்பவில்லை என்றாலும், பேரரசுக்கு ஸ்திரத்தன்மையையும் மையப்படுத்தலையும் கொண்டு வந்த பெருமை அப்துல்-மாலிக் என்பவருக்கு உண்டு. மிக முக்கியமாக, அவர் தனது முழு ஆதிக்கத்தையும் அரேபியமாக்கினார், இது காலப்போக்கில் இஸ்லாத்தின் பிரச்சாரத்திற்கு உதவியது, அவர் தனது சாம்ராஜ்யத்திற்கான அதிகாரப்பூர்வ நாணயங்களையும் நிறுவினார்.

ஜெருசலேமில் டோம் ஆஃப் ராக் கட்டுமானம் அவரது விதானத்தின் கீழ் நடந்தது (691-692) அந்த நேரத்தில் கஅபாவின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த அப்துல்லாவுக்கு எதிராக அவரது நிலைப்பாட்டை சமநிலைப்படுத்த இது கருதத்தக்கது. அவரது ஆட்சியின் போது துனிஸ் உட்பட அனைத்து வட ஆப்பிரிக்காவும் (693 இல்) நன்மைக்காக கைப்பற்றப்பட்டது. இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்ட உள்ளூர் பெர்பர்கள், அவரது மகனின் ஆட்சியின் போது அதை ஸ்பெயினுக்கு எடுத்துச் செல்வதில் முக்கியமானவர்களாக மாறுவார்கள்.

அல் வாலிட் & ஸ்பெயினின் வெற்றி:

மற்றும் அல் மாலிக்கின் மரணத்திற்குப் பிறகு, அவரது மகன் அல் வால்ஸ்ட் 1 டிஆர் 705-715) தனது பேரரசின் எல்லைகளை முன்வைத்த பதவியை ஏற்றுக்கொண்டார், ஹஜ்ஜாஜ் தனது இறையாண்மையான தனது இரு பாதுகாவலர்களான முஹம்மது இபின் காசிம் (695-715) கியூப்

மீது தனது செல்வாக்கைத் தொடர்ந்தார். முஷன் (600-715) முறையே நவீன பாகிஸ்தான் மற்றும் டிரான்சோசானாவின் சில பகுதிகளை கைப்பற்றுவதில் வெற்றி பெற்றார்.

711 ஆம் ஆண்டில் தாரிக் இப்னு ஜியாத் என்ற பெர்பர் ப்ரூன் தீபகற்பத்தில் இன்று ஜிப்ரால்-தார் என்று அழைக்கப்படும் மலையில் தரையிறங்கியபோது ஸ்பெயினின் முஸ்லீம் வெற்றி தொடங்கியது. அவர் கோதிக் கிங் ரோடெரிக் (r. 710-712 கிராம் குட்ஸ்லீ போரில் (711) தலைமையிலான ஒரு சிறந்த இராணுவத்தை தோற்கடித்தார், அதன் பிறகு, நிலம் அவர் கைப்பற்றுவதற்காக அமைதியாக இருந்தது.

மூசா இப்னு நுசைர் (640-716) இஃப்ரிகியாவின் (எகிப்துக்கு அப்பால் உள்ள வட ஆபிரிக்கா) கவர்னர் டாங்கை மேலும் பல ஆட்களைக் கொண்டு வலுப்படுத்தினார், மேலும் இருவரும் அல் ஆண்டலஸின் பெரும்பகுதியை (அரபுக்கு வண்டல்களின் நிலம் ஸ்பெயினுக்கு) கிபி 714 இல் கைப்பற்றினர். பைரனீஸ் வழியாக ஐரோப்பாவை குறியிடுவது, ஆனால் அந்த அதிர்ஷ்டமான தருணத்தில், வரலாற்றாசிரியர்களுக்கு தெளிவாகத் தெரியாத காரணங்களுக்காக, கலீஃப் அவர்கள் இருவரையும் டமாஸ்கஸுக்குத் திரும்பும்படி கட்டளையிட்டார்.

வாலித் தனது சகோதரன் சுலைமானுக்குப் பதிலாக, தனது மகனையே தனக்குப் வாரிசாக முன்னிறுத்த முயன்றார். அவர்களின் தந்தையின் உடன்படிக்கையின் மூலம் அவருக்குப் பின் வந்தவர்; இயற்கையாகவே. சுலைமான் தனது உரிமைகோரலை கைவிட மறுத்துவிட்டார், வாலித் தனது சகோதரனை கட்டாயப்படுத்துவதற்கு முன் இறந்துவிட்டார், மேலும் சுலைமான் (715-717) பதவி ஏற்றார்; அவரது குறுகிய ஆட்சி ஒரு மோசமான தோல்வி. மர்ஹூம் ஹஜ்ஜாஜ் மீது சுலைமான் அவமதிப்பைத் தவிர வேறெதுவும் இல்லை, மேலும் ஹஜ்ஜாஜின் சிறைகளில் சிறைபிடிக்கப்பட்ட பலரை விடுவித்தார்.

இருப்பினும், இறந்த ஆளுநரின் துணை அதிகாரிகள் புதிய கலீபாவின் முழு கோபத்தையும் எதிர்கொண்டனர்: சுலைமான் பேரரசின் பல தைரியமற்ற தளபதிகள் மற்றும் திறமையான ஆளுநர்களைக் கொன்றார், ஏனெனில் அவர்களில் பெரும்பாலோர் மேற்கூறியவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். சுலைமான்ஸ் பின்னர் கான்ஸ்டான்டினோப்பிளை நோக்கி தனது கவனத்தைத் திருப்பினார் மற்றும் கிபி 717 இல் பைசண்டைன் தலைநகரைக் கைப்பற்ற ஒரு பெரிய படையை அனுப்பினார். இந்த முயற்சி ஒரு விலையுயர்ந்த மற்றும் அவமானகரமான தோல்வியாகும், சேதம் நிரந்தரமானது மற்றும் D தவிர்க்க முடியாதது, விரிவாக்கம் நிறுத்தப்பட்டது, மேலும், இது பைசண்டைன்களுக்கு எதிரான முதல் பெரிய பின்னடைவாகும். அவரது மரணத்திற்கு அருகில், சுலைமான் தனது சொந்த மகன்கள் அவரைப் பின்தொடர மிகவும் சிறியவர்கள் என்பதை உணர்ந்தார், அவரது பக்தியுள்ள உறவினர் உமர் இபின் அப்துல்-அஜிஸ் பரிந்துரைக்கப்பட்டார்.

717 கிபி கான்ஸ்டான்டினோப்பிளின் உமையா முற்றுகை

உமர் 11 (கி.பி. 717-720) நீதி மற்றும் இஸ்லாமியக் கொள்கைகள் மீதான அவரது அசைக்க முடியாத நிலைப்பாட்டின் காரணமாக தனது சொந்த குடும்பத்தினரால் விஷம் குடித்ததால் மூன்று ஆண்டுகள் மட்டுமே ஆட்சி செய்ய முடிந்தது. அலியை பகிரங்கமாக திட்டிவதை

நிறுத்துவது போன்ற அவரது போற்றத்தக்க பல செயல்களால் அவரது இந்த குணம் துணைபுரிகிறது. அவர் ஐந்தாவது ரஷிதுன் கலீபா அமைதியான அண்டை பேரரசுகள் என்று அடிக்கடி அழைக்கப்படுவதால், அவர் பெரும்பாலும் ஐந்தாவது ரஷிதுன் கலீபா என்று அழைக்கப்படுவதால், அவருக்கு மரணத்திற்குப் பின் புகழ் பெற்றார். எதற்கும் முன் பேரரசின் உள் நிலை மேம்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதை அறிந்த அவர் அனைத்து இராணுவ பயணங்களையும் நிறுத்தினார். உமையா ஆட்சியை எதிர்த்த மற்றும் வெறுப்படைந்த (அவர்கள் வன்முறையில் ஒடுக்கப்பட்டதால்) அரபு அல்லாத முஸ்லிம்களுடனும் (அரபியில் மாவாலி) பேச்சுவார்த்தைகளில் ஈடுபட்டார். அவருக்கு போதுமான அவகாசம் வழங்கப்பட்டிருந்தால், அவர் வெற்றி பெற்றிருக்க போதுமான வாய்ப்புகள் இருந்தன, மேலும் அப்பாளிகள் உமையாட்களுக்கு எதிராக மாவாலிகள் மற்றும் ஷியா முஸ்லிம்களிடமிருந்து (கிழக்கு மாகாணங்களில்) போதுமான ஆதரவைப் பெற்றிருக்க மாட்டார்கள். உமரின் வாரிசு, அப்துல் மாலிக்கின் மற்றொரு மகனான இரண்டாம் யாசித் (ஆர். 720-724), தனது பெயரைக் கொண்ட முதல் ஆட்சியாளரை விட சிறந்த ஆட்சியாளர் அல்ல என்பதை நிரூபித்தார். அவர் தனது அரண்மனையில் அவருக்குப் பிடித்த காமக்கிழத்திகளுடன் அன்பாகப் பழகுவதில் மும்முரமாக இருந்தபோது, அவரது திறமையற்ற ஆளுநர்கள் பேரரசின் அனைத்துக் கட்டுப்பாட்டையும் இழந்தனர். அதிர்ஷ்டவசமாக உமையாட்களுக்கு, அவர் கட்டுப்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்ட நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இறந்தார்.

ஒழுங்கை மீட்டமைத்தல்

யாசித்தின் சகோதரரும் வாரிசுமான ஹிஷாம் (கி.பி. 724-743) உள்நாட்டுப் போர்களால் சிதைக்கப்பட்ட ஒரு பேரரசை மரபுரிமையாகப் பெற்றிருந்தார், மேலும் அவர் தனது ஆற்றல்கள் மற்றும் வளங்கள் அனைத்தையும் பயன்படுத்தி இந்த கொந்தளிப்பிலிருந்து ராஜ்யத்தை வெளியே கொண்டுவருவார். வலிமையான மற்றும் நெகிழ்வற்ற ஆட்சியாளர். உமர் II அறிமுகப்படுத்திய பல சீர்திருத்தங்களை ஹிஷாம் மீட்டெடுத்தார், ஆனால் இரண்டாம் யாசித் நிறுத்தினார்.

அவரது சில இராணுவப் பயணங்கள் வெற்றியடைந்தன, மற்றவை அவ்வளவாக இல்லை: சிந்துவில் (நவீன பாகிஸ்தானில் உள்ள ஒரு மாகாணம்) இந்துக் கிளர்ச்சி நசுக்கப்பட்டது, ஆனால் வட ஆப்பிரிக்காவின் மேற்குப் பகுதிகளில் (இன்றைய மொராக்கோ) பெர்பர் கிளர்ச்சி வெடித்தது. 739 கி.பி. காரிஜிட் வெறியர்களின் (இஸ்லாத்தின் தீவிர மற்றும் கலகப் பிரிவு) வெறித்தனமான போதனைகளால் பெர்பர்கள் கிளர்ந்தெழுந்தனர் மற்றும் பெரும் சேதத்தை ஏற்படுத்தினார்கள், குறிப்பாக, பிரபுக்களின் போரில் இப்பிரிகியாவின் பெரும்பாலான அரபு உயரடுக்கினரின் மரணம் (c. . 740) டாங்கியர் அருகில். கிளர்ச்சியை நசுக்குவதற்கான முயற்சிகள் குறிக்கோளை முடிக்க கூட நெருங்கவில்லை, ஆனால் பிரிந்திருந்த பெர்பர்கள் விரைவில் சிதைந்தனர் (கி.பி. 743) அவர்கள் கெய்ரோவானின் தலைநகரான இப்பிரிகியாவின் மையத்தை எடுக்கத் தவறிவிட்டனர், ஆனால் உமையாட்களுக்காக மொராக்கோ இழந்தது.

ஹிஷாம் இப்பினு அப்துல் மாலிக்கின் நாணயம்:

அல் அண்டலஸும் அராஜகத்திற்கு இறங்கினார், ஆனால் ஹிஷாம் அங்கு வெற்றி பெற்றார். அப்துல்-ரஹ்மான் அல்-காபிகி என்ற ஒரு திறமையான ஜெனரலின் கீழ், மாகாணம் ஒழுங்காக மீட்டெடுக்கப்பட்டது. ஆனால் டீர்ஸ் போரில் (சார்லஸ் மார்ட்டலின் கீழ் ஃபிராங்க்ஸுக்கு எதிராக 732 (r. 718-741) தோல்விக்குப் பிறகு ஐரோப்பாவிற்கு மேலும் விரிவாக்கம் சரிபார்க்கப்பட்டது.

மூன்றாவது ஃபித்னா:

கி.பி 743 இல் ஹிஷாம் இறந்த பிறகு, பேரரசு ஒரு உள்நாட்டுப் போருக்கு கொண்டு வரப்பட்டது. வாலிட் II - இரண்டாம் யாசித்தின் மகன் 743-744 வரை ஆட்சி செய்தார். யாசித் III (744)-ஆல் தூக்கியெறியப்பட்டு கொல்லப்படுவதற்கு முன்பு - வாலிட் I இன் மகன். இது மூன்றாவது ஃபித்னா (743-747) ஐத் தூண்டியது. இது இஸ்லாமிய வரலாற்றில் மூன்றாவது உள்நாட்டுப் போரைத் தூண்டியது. ஏனெனில் பல பழங்குடியினர் குழப்பங்களுக்கு மத்தியில் ஸ்தாபனத்திற்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்யத் தொடங்கினர். யாசித் III ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகு இறந்தார், அவருடைய சகோதரர் இப்ராஹிம் இரண்டு மாதங்கள் மட்டுமே ஆட்சி செய்தார், அவர் வயதான மர்வான் II (744- 750) - மர்வானின் பேரன் 11 (744- 750) - மர்வானின் மரணத்துடன் முடிந்தது. அல்-ரஹ்மான் தனது குடும்பத்தின் பிடியை ஸ்பெயினில் வைத்திருந்தார்.

மர்வான் II ஒரு வலிமையான இராணுவத் தளபதியாக இருந்தார், ஆனால் இராஜதந்திர திறன்கள் இல்லாதவர், மாறாக அவர் கிளர்ச்சிகளை முரட்டுத்தனமாக நசுக்கினார் மற்றும் 747 இல் மூன்றாம் ஃபித்னாவை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தார், இருப்பினும், அப்பாளிட்கள் (நபியின் மாமா: அப்பாளின் வழித்தோன்றல்கள் என்று கூறும் ஒரு அரேபிய பிரிவு) , குராசான் (ஈரானில்) மக்களின் ஆதரவைப் பெற்றிருந்தது. அவரது பேரரசு பெரிய அளவிலான எழுச்சியை எதிர்கொள்ளும் நிலையில் இல்லை: அவரது இராணுவம் பல ஆண்டுகளாக போருக்குப் பிறகு சோர்வடைந்தது, தோல்வியுற்ற பொருளாதாரம் அவரை அதிக துருப்புக்களை நியமிக்க அனுமதிக்கவில்லை, மேலும் பயனற்ற ஆளுநர்கள் அப்பாளிட் அச்சுறுத்தலின் தீவிரத்தை உணரத் தவறிவிட்டனர். மிகவும் தாமதமாக.

749 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில், பெரும்பாலான கிழக்கு மாநிலங்கள் அப்பாசிட்களின் கறுப்புத் தரத்தை வெளிப்படுத்தின, மேலும் அவர் பலத்தால் அடிபணிந்த கோபமடைந்த பழங்குடியினரும் அவர்களுடன் கூட்டணி வைத்திருந்தனர். அவர் அப்பாளிட் இராணுவத்தின் பெரும்பகுதியை ஜாப் ஆற்றின் அருகே எதிர்கொண்டார் (750), அங்கு அவரது இராணுவம் முறியடிக்கப்பட்டது மற்றும் அவர் தப்பி ஓட வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. அவர் எகிப்துக்கு தப்பிச் சென்றார், மேற்கு மாகாணங்களிலிருந்து தனது படைகளைத் திரட்ட எண்ணினார், ஆனால் அப்பாளிட்கள் அவரைப் பிடித்துக் கொன்றனர். உமையா ஆட்சி முடிந்தது, முதல் அப்பாளிட் ஆட்சியாளர் அபு அப்பாஸ் (ஆர். 750-754) கூஃபாவில் புதிய கலீஃபாவாக அறிவிக்கப்பட்டார்.

உமையாக்களின் முடிவு:

அப்பாளிகள் உமையாள்களிடம் கருணை காட்டவில்லை, அனைத்து ஆண் உறுப்பினர்களும் கொல்லப்பட்டனர், எஞ்சியிருந்த சிலர் தங்கள் மறைவிடங்களுக்கு பின்வாங்கினர். டமாஸ்கஸில் உள்ள உமையாவின் கல்லறைகள் தோண்டப்பட்டு, அவற்றின் எச்சங்கள் கிழிக்கப்பட்டு எரிக்கப்பட்டன, உமர் II தவிர, அவரது புகழின் காரணமாக அவரது கல்லறை காப்பாற்றப்பட்டது. பின்னர் அப்பாளிகள் எஞ்சியிருக்கும் உறுப்பினர்கள் அனைவரையும் சமரசம் என்ற சாக்குப்போக்கில் இரவு உணவிற்கு அழைத்தனர், ஆனால் அவர்கள் மேஜையில் அமர்ந்திருந்தபோது, புதிய கலீபாவின் சமிக்ஞையில். கொலையாளிகள் அறைக்குள் நுழைந்து அவர்களைக் கொன்று கொன்றனர், அத்துல் ரஹ்மான் 1, திறமையான ஹிஷாமின் பேரன், அவரது உறவினர்களின் பயங்கரமான விதியிலிருந்து தப்பினார். அவர் அப்பாளிகளிடமிருந்து தப்பித்து, பேரரசு முழுவதும் ஒரு ஆபத்தான பயணத்தை மேற்கொண்டார் மற்றும் அல் அண்டலஸில் இறங்கினார், அங்கு அவர் 756 இல் கோர்டோபா எமிரேட்டை உருவாக்கினார்.

உமையாக்கள் கலிபாவின் நிறுவனத்தை கையகப்படுத்திய முதல் வம்சத்தினர், அதை ஒரு பரம்பரை பட்டமாக மாற்றினர். சாம்ராஜ்யத்திற்கு மையப்படுத்தல் மற்றும் ஸ்திரத்தன்மையைக் கொண்டுவருவதற்கு அவர்கள் பொறுப்பேற்றனர், மேலும் அவர்கள் பேரரசின் விரைவான இராணுவ விரிவாக்கத்தையும் தொடர்ந்தனர். இருப்பினும், உமையாக்கள் அவர்களின் நற்பெயரை இழக்கும் தவறுகள் மற்றும் குறைபாடுகளில் நியாயமான பங்கைக் கொண்டிருந்தனர். யாசித் I அலியின் வீட்டார் மீதும், மதீனா மற்றும் மக்கா மக்கள் மீதும் கொடூரமான குற்றங்களைச் செய்துள்ளார், அவர் இன்றுவரை இஸ்லாமிய வரலாற்றில் மிகவும் வெறுக்கப்பட்ட நபராக இருக்கிறார். 680 இல் கர்பலாவில் ஹுசைன் மற்றும் அவனது படைகள் படுகொலை செய்யப்பட்டதன் காரணமாக ஷியா முஸ்லிம்களிடையே இந்த வெறுப்பு நன்றாக உச்சரிக்கப்படுகிறது (இந்த நிகழ்வு ஆண்டுதோறும் ஷியாக்களால் ஆஷூரா பண்டிகையின் மூலம் நினைவுகூரப்படுகிறது).

யாசித்தின் நடவடிக்கைகள் முழு வம்சத்திற்கும் விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளன, மேலும் பெரும்பாலான உமையாத் கலீபாக்கள் அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ மதச்சார்பற்றவர்களாகவும் ஆடம்பரமான வாழ்க்கையை நடத்தியவர்களாகவும் இருந்ததால் (உமர் II மற்றும் ஹிஷாம் போன்ற சிலரைக் காப்பாற்றுங்கள்). அவர்கள் காலத்தின் பக்தியுள்ள முஸ்லிம்களால் கடவுளற்றவர்களாகக் கருதப்பட்டனர். சமகால வரலாற்றாசிரியர்கள் அவர்களை மகிமைப்படுத்த முனைகிறார்கள், அதே சமயம் பல முஸ்லீம் வரலாற்றாசிரியர்கள் (ஆனால் அனைவரும் அல்ல) அவர்களை பேய்த்தனமாக காட்ட முனைகிறார்கள். அவர்களின் பல குறைபாடுகள் இருந்தபோதிலும், உமையாக்கள் திறமையான ஆட்சியாளர்களாக இருந்தனர் மற்றும் பேரரசுக்கு மட்டுமல்ல, பேரரசின் அரேபியமயமாக்கலுக்கும் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்புகளைச் செய்தனர் - இஸ்லாமுக்கே. ஒருவேளை தற்செயலாக, பேரரசின் அரேபியமயமாக்கலுடன்-இஸ்லாமுக்கு தானாக.

உமையாவின் நிர்வாகம்

முதல் நான்கு கல்யாணங்கள் பேரரசுக்கு ஒரு நிலையான நிர்வாகத்தை உருவாக்கினர், முன்பு அதே பிராந்தியத்தை ஆண்ட பைசண்டைன் பேரரசின் நடைமுறைகள் மற்றும் நிர்வாக நிறுவனங்களைப் பின்பற்றினர். இவை நான்கு முக்கிய அரசாங்கக் கிளைகளைக் கொண்டிருந்தன: அரசியல் விவகாரங்கள், இராணுவ விவகாரங்கள், வரி வசூல் மற்றும் மத நிர்வாகம். இவை ஒவ்வொன்றும் மேலும் கிளைகள், அலுவலகங்கள் மற்றும் துறைகளாக பிரிக்கப்பட்டன.

மாகாணங்கள்

புவியியல் ரீதியாக, பேரரசு பல மாகாணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது, உமையா ஆட்சியின் போது அதன் எல்லைகள் பல முறை மாறியது. ஒவ்வொரு மாகாணத்திற்கும் ஒரு கவர்னர் கல்யாணவால் நியமிக்கப்பட்டார். ஆளுநர் தனது மாகாணத்தில் உள்ள மத அதிகாரிகள், இராணுவத் தலைவர்கள், காவல்துறை மற்றும் சிவில் நிர்வாகிகளுக்குப் பொறுப்பாக இருந்தார். உள்ளூர் செலவுகள் அந்த மாகாணத்திலிருந்து வரும் வரிகள் மூலம் செலுத்தப்பட்டன, மீதமுள்ளவை டமாஸ்கஸில் உள்ள மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ஒவ்வொரு ஆண்டும் அனுப்பப்படும். வம்சத்தின் பிற்பகுதியில் உமையா ஆட்சியாளர்களின் மைய அதிகாரம் குறைந்து போனதால், சில ஆளுநர்கள் கூடுதல் வரி வருவாயை டமாஸ்கஸுக்கு அனுப்புவதை புறக்கணித்து, பெரும் தனிப்பட்ட செல்வங்களை உருவாக்கினர்.

அரசு ஊழியர்கள்

பேரரசு வளர்ந்தவுடன், பேரரசின் விரைவான விரிவாக்கத்திற்கு ஏற்ப தகுதியான அரேபிய தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவாக இருந்தது. எனவே, கைப்பற்றப்பட்ட மாகாணங்களில் உள்ள உள்ளூர் அரசாங்க ஊழியர்கள் பலர் புதிய உமையாத் அரசாங்கத்தின் கீழ் தங்கள் வேலையைத் தொடர முஆவியா அனுமதித்தார். எனவே, உள்ளூர் அரசாங்கத்தின் பெரும்பாலான பணிகள் கிரேக்கம், காப்டிக் மற்றும் பாரசீக மொழிகளில் பதிவு செய்யப்பட்டன. அப்துல் மாலிக்கின் ஆட்சிக் காலத்தில்தான் அரசுப் பணிகள் தொடர்ந்து அரபு மொழியில் பதிவு செய்யத் தொடங்கின.

இராணுவம்

உமையாத் இராணுவம் முக்கியமாக அரேபியராக இருந்தது, அதன் மையமானது நகர்ப்புற சிரியாவில் குடியேறியவர்கள் மற்றும் சிரியாவில் கிழக்கு ரோமானியப் பேரரசின் இராணுவத்தில் முதலில் பணியாற்றிய அரபு பழங்குடியினரை உள்ளடக்கியது. சிரிய பாலைவனத்தில் உள்ள பழங்குடியினர் மற்றும் பைசண்டைன்களின் எல்லையில் உள்ள பழங்குடியினர் மற்றும் கிறிஸ்தவ சிரிய பழங்குடியினரால் இவை ஆதரிக்கப்பட்டன. ராணுவ அமைச்சகமான திவான் அல்-ஜெய்ஷில் சிப்பாய்கள் பதிவு செய்யப்பட்டு சம்பளம் பெற்றனர். பிராந்திய வலுவூட்டப்பட்ட நகரங்களின் அடிப்படையில் இராணுவம் ஜண்ட்ஸ் என

பிரிக்கப்பட்டது. உமையாத் சிரியப் படைகள், காலாட்படையின் நெருங்கியப் போரில் நிபுணத்துவம் பெற்றன, மேலும் அவர்கள் ரோமானியப் படைகளை சந்தித்ததன் விளைவாக, போரில் முழங்கால்படி ஈட்டிச் சுவரைப் பயன்படுத்துவதை விரும்பினர். மொபைல் மற்றும் தனிப்பட்ட சண்டையின் அசல் பெடோயின் பாணியிலிருந்து இது முற்றிலும் வேறுபட்டது.

நாணயம்

முஸ்லீம் வெற்றிக்கு முன் பைசண்டைன் மற்றும் சசானிட் பேரரசுகள் பணப் பொருளாதாரங்களை நம்பியிருந்தன, மேலும் அந்த முறை உமையாட் காலத்தில் நடைமுறையில் இருந்தது. 658 வரை பைசண்டைன் நாணயம் பயன்படுத்தப்பட்டது; பைசண்டைன் தங்க நாணயங்கள் பண சீர்திருத்தங்கள் வரை பயன்பாட்டில் இருந்தன c. 700. இதைத் தவிர, உமையாத் அரசாங்கம் டமாஸ்கஸில் தனது சொந்த நாணயங்களை அச்சிடத் தொடங்கியது, அவை ஆரம்பத்தில் ஏற்கனவே இருந்த நாணயங்களைப் போலவே இருந்தன, ஆனால் அவை சுதந்திரமான திசையில் உருவாகின. வரலாற்றில் முஸ்லீம் அரசாங்கத்தால் அச்சிடப்பட்ட முதல் நாணயங்கள் இவை. தங்க நாணயங்கள் "தினார்" என்றும் வெள்ளி நாணயங்கள் "திரஹாம்" என்றும் அழைக்கப்பட்டன.

மத்திய திவான்கள்

நிர்வாகத்தில் கலீஃபாவுக்கு உதவ, மையத்தில் ஆறு பலகைகள் இருந்தன: திவான் அல்-கராஜ் (வருவாய் வாரியம்), திவான் அல்-ரஸாயில் (தொடர்பு வாரியம்), திவான் அல்-கதம் (சிக்னெட் வாரியம்), திவான் அல்-பரிட் (அஞ்சல் வாரியம்), திவான் அல்-குதாத் (நீதி வாரியம்) மற்றும் திவான் அல்-ஜுன்ட் (இராணுவ வாரியம்)

திவான் அல்-கராஜ்

மத்திய வருவாய் வாரியம் பேரரசின் முழு நிதியையும் நிர்வகித்து வந்தது. மேலும் வரிகளை விதித்து வசூலித்து வருவாயை வழங்கியது.

திவான் அல் ரஸாயில்

உமையாவின் கீழ் ஒரு வழக்கமான கடிதப் பரிமாற்ற சபை நிறுவப்பட்டது. இது மத்திய மற்றும் மாகாண அதிகாரிகளுக்கு மாநில அறிக்கைகள் மற்றும் சுற்றறிக்கைகளை வெளியிட்டது. இது அனைத்து வாரியங்களின் பணிகளையும் ஒருங்கிணைத்தது மற்றும் தலைமைச் செயலகமாக அனைத்து கடிதப் பரிமாற்றங்களையும் கையாண்டது.

திவான் அல்-கதம்

போலிகளைக் குறைப்பதற்காக, திவான் அல்-கதம் (பதிவாளர் பணியகம்), ஒரு வகையான மாநில அதிபர், முஆவியாவால் நிறுவப்பட்டது. அசல் ஆவணத்தை சீல் செய்து அனுப்புவதற்கு முன், ஒவ்வொரு அதிகாரப்பூர்வ ஆவணத்தின் நகலை உருவாக்கி பாதுகாத்து

வந்தது. இவ்வாறு காலப்போக்கில் அப்துல் மாலிக்கின் கீழ் உமையாட்களால் டமாஸ்கஸில் ஒரு அரசு காப்பகம் உருவானது. அப்பாஸிட் காலத்தின் நடுப்பகுதி வரை இத்துறை நிலைத்திருந்தது.

திவான் அல்-பரித்

முதன்மைக் கட்டுரை: பரிட்

உமர் பின் அப்துல்-அஜிஸ் குராசன் நெடுஞ்சாலையில் கட்டங்களில் கேரவன்செராப்களை உருவாக்குவதன் மூலம் அதை மேலும் மேம்படுத்தினார். கலீபாவிற்கும் அவரது முகவர்கள் மற்றும் மாகாணங்களில் பணியமர்த்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கும் இடையே அனுப்பப்படும் செய்திகளை அனுப்புவதற்கு குதிரைகளின் ரிலேக்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. பிரதான நெடுஞ்சாலைகள் ஒவ்வொன்றும் 12 மைல்கள் (19 கிமீ) கட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டன, மேலும் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் குதிரைகள், கழுதைகள் அல்லது ஒட்டகங்கள் பதவியைச் சுமக்கத் தயாராக இருந்தன. முதன்மையாக இந்த சேவையானது அரசாங்க அதிகாரிகளின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்தது, ஆனால் பயணிகள் மற்றும் அவர்களின் முக்கியமான அனுப்புதல்களும் இந்த அமைப்பால் பயனடைந்தன. துருப்புக்களின் விரைவான போக்குவரத்துக்கும் தபால் வண்டிகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. அவர்கள் ஒரே நேரத்தில் ஐம்பது முதல் நூறு பேரை ஏற்றிச் செல்ல முடிந்தது. கவர்னர் யூசுப் பின் உமரின் கீழ், ஈராக் அஞ்சல் துறைக்கு ஆண்டுக்கு 4,000,000 திர்ஹாம்கள் செலவாகிறது.

திவான் அல்-குதாத்

இஸ்லாத்தின் ஆரம்ப காலத்தில், முஹம்மது மற்றும் மரபுவழி கலீபாக்கள் நேரில் நீதி வழங்கினர். இஸ்லாமிய அரசின் விரிவாக்கத்திற்குப் பிறகு, உமர் அல்-பாருக் நீதித்துறையை பொது நிர்வாகத்திலிருந்து பிரிக்க வேண்டியிருந்தது மற்றும் கிபி 643/23 ஹிஜ்ரிக்கு முன்னதாகவே எகிப்தில் முதல் காதியை நியமித்தார். 661 க்குப் பிறகு, ஹிஷாம் மற்றும் வாலிட் II கலிபாக்களின் போது எகிப்தில் நீதிபதிகளின் தொடர் பணியாற்றினார்.

திவான் அல்-ஜுன்ட்

உமரின் திவான், அனைத்து அரேபியர்களுக்கும், பிற இனத்தைச் சேர்ந்த முஸ்லீம் வீரர்களுக்கும் ஆண்டுத்தொகைகளை ஒதுக்கி, உமையாக்களின் கைகளில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தினார். உமையாக்கள் பதிவேட்டில் தலையிட்டனர் மற்றும் பெறுநர்கள் சுறுசுறுப்பான சேவையில் இல்லாமல் கூட ஓய்வூதியத்தை வாழ்வாதார உதவியாகக் கருதினர். ஹிஷாம் அதைச் சீர்திருத்தி, போரில் கலந்து கொண்டவர்களுக்கு மட்டும் பணம் கொடுத்தார். பைசண்டைன் முறையின் படி, உமையாக்கள் பொதுவாக தங்கள் இராணுவ அமைப்பை சீர்திருத்தி, அதை ஐந்து படைகளாகப் பிரித்தனர்: மையம், இரண்டு சிறகுகள், முன்னோடிகள் மற்றும் பின்புறம், அணிவகுப்பின் போது அல்லது போர்க்களத்தில் அதே உருவாக்கத்தைப் பின்பற்றினர். மார்வான் II (740-50) பழைய பிரிவைக் கைவிட்டு, குர்துஸ் (கோஹார்ட்) என்ற

சிறிய சிறிய உடலமைப்பை அறிமுகப்படுத்தினார். உமையாப் படைகள் காலாட்படை, குதிரைப்படை, பீரங்கி என மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டன. அரபு துருப்புக்கள் கிரேக்க பாணியில் ஆடை அணிந்து ஆயுதம் ஏந்தியிருந்தனர். உமையா குதிரைப்படை வெற்று மற்றும் வட்டமான சேணங்களைப் பயன்படுத்தியது. பீரங்கிகள் அர்ராடா (பாலிஸ்டா), மஞ்சனிக் (மாங்கோனல்) மற்றும் டப்பாபா அல்லது கப்ஷ் (இடிக்கும் ராம்) ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தின. கனரக இயந்திரங்கள், முற்றுகை இயந்திரங்கள் மற்றும் சாமான்கள் இராணுவத்தின் பின்னால் ஒட்டகங்களில் கொண்டு செல்லப்பட்டன.

சமூக அமைப்பு

ஐவரி (சுமார் 8 ஆம் நூற்றாண்டு) ஜோர்டானின் ஹுமைமாவில் உள்ள அப்பாசிட் வீட்டுத் தோட்டத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. ஹஷிமியா இராணுவ சக்தியின் தளமான வடகிழக்கு ஈரானின் தோற்றம் இந்த பாணியைக் குறிக்கிறது.

உமையாத் கலிபாவில் நான்கு முக்கிய சமூக வகுப்புகள் இருந்தன:

1. முஸ்லிம் அரேபியர்கள்
2. முஸ்லிம் அல்லாத அரேபியர்கள் (முஸ்லிம் அரேபியர்களின் வாடிக்கையாளர்கள்)
3. திம்மிகள் (கிறிஸ்தவர்கள், யூதர்கள் மற்றும் ஜோராஸ்ட்ரியர்கள் போன்ற முஸ்லிம் அல்லாத சுதந்திர நபர்கள்)
4. அடிமைகள்

முஸ்லிம் அரேபியர்கள் சமூகத்தில் உயர்மட்டத்தில் இருந்தனர் மற்றும் கைப்பற்றப்பட்ட பகுதிகளை ஆள்வதை தங்கள் கடமையாகக் கருதினர். அரேபிய முஸ்லிம்கள் முஸ்லிம் அல்லாத அரேபியர்களை விட தங்களை உயர்வாக மதிக்கிறார்கள் மற்றும் பொதுவாக மற்ற முஸ்லிம்களுடன் கலக்கவில்லை.

இஸ்லாம் பரவியதும், முஸ்லிம் மக்களில் அதிகமானோர் அரேபியர்கள் அல்லாதவர்கள். இது சமூக அமைதியின்மையை ஏற்படுத்தியது, ஏனெனில் புதிய மதம் மாறியவர்களுக்கு முஸ்லிம் அரேபியர்களுக்கு வழங்கப்படும் உரிமைகள் வழங்கப்படவில்லை. மேலும், மதமாற்றங்கள் அதிகரித்ததால், முஸ்லிம் அல்லாதவர்களிடமிருந்து வரி வருவாய் (விவசாயி வரி) ஆபத்தான குறைந்த அளவிற்கு குறைந்தது. 740 களில் அப்பாசிட் கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்த உதவும் வரை இந்த சிக்கல்கள் தொடர்ந்து மோசமடைந்தன.

முஸ்லிம் அல்லாதவர்கள்

கிறிஸ்தவர்கள், யூதர்கள், ஜோராஸ்ட்ரியர்கள் மற்றும் பேகன்களை உள்ளடக்கிய உமையாத் கலிபாவில் உள்ள முஸ்லிம் அல்லாத குழுக்கள் திம்மிகள் என்று அழைக்கப்பட்டன. ஆளும் முஸ்லிம்களின் அரசியல் மேலாதிக்கத்தை ஏற்று, ஒப்புக் கொள்ளும் வரை, அதாவது

ஜிஸ்யா எனப்படும் வரியைச் செலுத்தி, முஸ்லிம்கள் செலுத்த வேண்டியதில்லை, அதற்குப் பதிலாக யார் செலுத்துவார்கள் என்று சட்டப்பூர்வமாகப் பாதுகாக்கப்பட்ட அந்தஸ்து இரண்டாம் தரக் குடிமக்களாக அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. ஜகாத் வரி. அவர்கள் இஸ்லாத்திற்கு மாறினால் ஜிஸ்யா கொடுப்பதை நிறுத்திவிட்டு ஜகாத் கொடுப்பார்கள்.

உமையாக்கள் தங்கள் ஜோராஸ்ட்ரிய எதிரிகளை தோற்கடிக்கும் போது கடுமையாக இருந்தபோதிலும், அவர்கள் தங்கள் அதிகாரத்தை ஏற்றுக்கொண்ட ஜோராஸ்ட்ரியர்களுக்கு பாதுகாப்பையும் ஒப்பீட்டளவில் மத சகிப்புத்தன்மையையும் வழங்கினர். உண்மையில், உமர் II தனது கடிதங்களில் ஒன்றில் "ஒரு ஜெப ஆலயத்தையோ அல்லது தேவாலயத்தையோ அல்லது நெருப்பு வழிபாட்டாளர்களின் கோவிலையோ (ஜோராஸ்ட்ரியர்கள் என்று பொருள்படும்) அவர்கள் சமரசம் செய்து உடன்படும் வரை அழிக்க வேண்டாம் என்று கட்டளையிட்டதாக கூறப்படுகிறது. முஸ்லிம்கள்". ஈரானின் வடக்குப் பகுதிகளில் உள்ள ஜோராஸ்ட்ரியர்கள் "நம்பிக்கையாளர்களால்" ஊடுருவவில்லை என்று ஃபிரெட் டோனர் கூறுகிறார், காணிக்கை வரி அல்லது ஜிஸ்யாவிற்கு ஈடாக முழுமையான சுயாட்சியை வென்றார். டோனர் மேலும் கூறுகையில், "இஸ்லாத்தின் எழுச்சிக்குப் பிறகு பல நூற்றாண்டுகளாக வடக்கு மற்றும் மேற்கு ஈரானிலும் பிற இடங்களிலும் ஜோராஸ்ட்ரியர்கள் தொடர்ந்து அதிக எண்ணிக்கையில் இருந்தனர், உண்மையில், ஜோராஸ்ட்ரிய மத நூல்களின் நியதிகள் இஸ்லாமிய காலத்தில் விரிவாக எழுதப்பட்டன."

கிறிஸ்தவர்களும் யூதர்களும் இன்னும் தங்கள் சமூகங்களுக்குள் சிறந்த இறையியல் சிந்தனையாளர்களை உருவாக்கி வந்தனர், ஆனால் காலப்போக்கில், பல அறிவுஜீவிகள் இஸ்லாமிற்கு மாறினார்கள், இது முஸ்லிமல்லாத சமூகங்களில் சிறந்த சிந்தனையாளர்கள் இல்லாததற்கு வழிவகுத்தது. உமையா காலத்தைச் சேர்ந்த முக்கியமான கிறிஸ்தவ எழுத்தாளர்கள் டமாஸ்கஸின் இறையியலாளர் ஜான், மையுமாவின் பிஷப் காஸ்மாஸ், அலெக்ஸாண்டிரியாவின் போப் பெஞ்சமின் I மற்றும் நிவிவேயின் ஐசக் ஆகியோர் அடங்குவர்.

முஸ்லிமல்லாதவர்கள் பேரரசின் மிக உயர்ந்த பொது அலுவலகங்களை வகிக்க முடியாது என்றாலும், அவர்கள் அரசாங்கத்திற்குள் பல அதிகாரத்துவ பதவிகளை வகித்தனர். உமையாத் அரசாங்கத்தில் கிறிஸ்தவ வேலைவாய்ப்பின் முக்கிய உதாரணம் சர்ஜான் இபின் மன்தூர். அவர் ஆரம்பகால உமையாத் கலிபாவின் மெல்கைட் கிறிஸ்தவ அதிகாரி ஆவார். டமாஸ்கஸின் ஒரு முக்கிய பைசண்டைன் அதிகாரியின் மகன், அவர் ஆரம்பகால உமையாத் கலீபாக்களான முஆவியா I மற்றும் யாசித் I ஆகியோருக்கு மிகவும் பிடித்தவராக இருந்தார், மேலும் 7 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்து 700 ஆம் ஆண்டு வரை சிரியாவின் நிதி நிர்வாகத்தின் தலைவராக பணியாற்றினார். கலிஃபாவின் நிர்வாகத்தை அரபுமயமாக்கும் முயற்சியின் ஒரு பகுதியாக கலிஃபா அப்துல்-மாலிக் இப்னு மர்வான் அவரை நிராகரித்தார். முஸ்லீம் வரலாற்றாசிரியர்களான அல்-பலாதூரி மற்றும் அல்-தபரியின் கூற்றுப்படி, சர்ஜான் முதல் உமையாத் கலீஃபா, முஆவியா I (r. 661-680) இன் மாவ்லாவாக இருந்தார், அவருடைய "செயலாளராகவும் அவரது வணிகத்தின் பொறுப்பாளராகவும்" பணியாற்றினார். ஹாஜியோகிராபிகள், நம்பகத்தன்மை குறைவாக இருந்தாலும், டமாஸ்கஸ் மற்றும் அதன் சுற்றுப்புறங்களில் "ஆட்சியாளராக" (ஆர்கான் அல்லது அமீர் கூட) நிர்வாகத்தில் ஒரு பங்கை

அவருக்கு வழங்குகின்றன, அங்கு அவர் வருவாயைச் சேகரிக்கும் பொறுப்பில் இருந்தார். இந்த நிலையில், அல்-மக்தி போன்ற மூலப் பொருட்களின் பிற்கால சேகரிப்புகளில் அவர் சான்றளிக்கப்பட்டார். சர்ஜன் இபின் மன்துருக்குப் பதிலாக மற்றொரு கிறிஸ்தவரான சுலைமான் இபின் சாத் அல்-குஷானி நியமிக்கப்பட்டார்.

சிரியாவில் ஒரு பெரிய சிரியாக் ஆர்த்தடாக்ஸ் கிறிஸ்தவ அரபு பழங்குடியினரான கல்ப் பழங்குடியினரின் தலைவரின் மகளாக இருந்ததால், மேசன் பின்ட் பஹ்லுடன் (யாசித்தின் தாய்) முவாவியாவின் திருமணம் அரசியல் உந்துதல் கொண்டது. முஸ்லீம்கள் முதலில் சிரியாவிற்குச் சென்றபோது கல்ப் பழங்குடியினர் பெரும்பாலும் நடுநிலை வகித்தனர். சிரியாவில் முஸ்லீம் இராணுவத்தின் பெரும்பகுதியைக் கொன்ற பிளேக்கிற்குப் பிறகு, மேசுனை மணந்ததன் மூலம், முவாவியா பைசண்டைன்களுக்கு எதிராக சிரியாக் ஆர்த்தடாக்ஸ் கிறிஸ்தவர்களைப் பயன்படுத்தினார்.

கிறிஸ்தவர்கள், யூதர்கள், சமாரியர்கள் மற்றும் மனிகேயர்கள் அனைவரும் முஆவியாவால் நன்றாக நடத்தப்பட்டதாக டாம் ஹாலண்ட் எழுதுகிறார். எடெசாவின் கதீட்ரல் புகம்பத்தால் இடிந்து விழுந்த பிறகு முவாவியா அதை மீட்டெடுத்தார். ஹாலந்து மேலும் எழுதுகிறார், "முஆவியா ரோமானியர்களுக்கு எதிரான தனது போர்களை கொடுரமாகத் தொடர்ந்தாலும், அவரது குடிமக்கள், இனி போட்டிப் படைகளால் மிதிக்கப்படவில்லை, இனி விரோதமான காவற்கோபுரங்களால் பிளவுபடவில்லை, கடைசியாக அமைதியை மட்டுமே அறிந்தனர். அவர் காலத்தில் நீதி செழித்தது, மேலும் பெரியது. தன் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள பகுதிகளில் அமைதி நிலவட்டும். அனைவரையும் அவர்கள் விரும்பியபடி வாழ அனுமதித்தார்."

மரபு

உமையாத் கலிபா ஆட்சியானது பிராந்திய விரிவாக்கம் மற்றும் அத்தகைய விரிவாக்கம் உருவாக்கிய நிர்வாக மற்றும் கலாச்சார பிரச்சனைகளால் குறிக்கப்பட்டது. சில குறிப்பிடத்தக்க விதிவிலக்குகள் இருந்தபோதிலும், உமையாக்கள் பழைய அரபு குடும்பங்களின் உரிமைகளை ஆதரித்தனர், குறிப்பாக அவர்களின் சொந்த உரிமைகள், புதிதாக மதம் மாறிய முஸ்லிம்களின் (மாவலி) உரிமைகளை விடவும். எனவே, அவர்கள் தங்கள் போட்டியாளர்களில் பலரை விட இஸ்லாம் பற்றிய உலகளாவிய கருத்தை குறைவாகவே கொண்டிருந்தனர். என ஜி.ஆர். ஹாட்டிங் எழுதினார், "உண்மையில் இஸ்லாம் வெற்றிபெற்ற பிரபுத்துவத்தின் சொத்தாக கருதப்பட்டது."

உமையாட்களின் காலத்தில், அரபு மொழி நிர்வாக மொழியாக மாறியது மற்றும் அரபுமயமாக்கல் செயல்முறை லெவன்ட், மெசபடோமியா, வட ஆப்பிரிக்கா மற்றும் ஐபீரியாவில் தொடங்கப்பட்டது. மாநில ஆவணங்கள் மற்றும் நாணயங்கள் அரபு மொழியில் வழங்கப்பட்டன. பெருந்திரளான மதமாற்றங்கள் கலிபாவின் பிரதேசத்தில் முஸ்லிம்களின் பெருகிவரும் மக்கள்தொகையையும் உருவாக்கியது.

ஒரு பொதுவான பார்வையின்படி, உமையாக்கள் கலிபாவை ஒரு மத நிறுவனத்திலிருந்து (ரஷிதுன் கலிபாவின் போது) ஒரு வம்சமாக மாற்றினர். எவ்வாறாயினும்,

உமையாத் கலீபாக்கள் பூமியில் கடவுளின் பிரதிநிதிகளாக தங்களைப் புரிந்துகொண்டதாகத் தெரிகிறது. மேலும் "கடவுளின் கட்டளைகளின் வரையறை மற்றும் விரிவாக்கம் அல்லது வேறுவிதமாகக் கூறினால் இஸ்லாமிய சட்டத்தின் வரையறை அல்லது விரிவாக்கம்" ஆகியவற்றிற்கு பொறுப்பானவர்கள்.

உமையாக்கள் பிற்கால இஸ்லாமிய வரலாற்றாசிரியர்களிடமிருந்து பெரும் எதிர்மறையான வரவேற்பைப் பெற்றனர், அவர்கள் உண்மையான கலிபாவிற்கு (கிலாபா) பதிலாக ஒரு அரசாட்சியை (முல்க், கொடுங்கோன்மையைக் கொண்ட ஒரு சொல்) ஊக்குவிப்பதாக குற்றம் சாட்டினர். இந்த வகையில், உமையாத் கலீபாக்கள் தங்களை கலிபத் ரதூல் அல்லா ("கடவுளின் தூதரின் வாரிசு", பாரம்பரியத்தால் விரும்பப்படும் தலைப்பு) என்று குறிப்பிடாமல், கலிபத் அல்லாஹ் ("கடவுளின் துணை") என்று குறிப்பிடுவது குறிப்பிடத்தக்கது. உமையாக்கள் "தங்களைச் சமூகத்தின் தலைவராகக் கடவுளின் பிரதிநிதிகளாகக் கருதினர், மேலும் அவர்களின் மத அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ளவோ அல்லது அதை வெளிவரும் மத அறிஞர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளவோ தேவையில்லை" என்று இந்த வேறுபாடு குறிப்பிடுகிறது. உண்மையில், ஈராக்கைத் தளமாகக் கொண்ட இந்த அறிஞர்களின் வகுப்பே, உமையா கால வரலாற்றின் முதன்மையான மூலப்பொருளாக இருக்கும் மரபுகளை சேகரித்து பதிவு செய்வதற்கு பொறுப்பாக இருந்தது. எனவே, இந்த வரலாற்றை மறுகட்டமைப்பதில், பாக்தாத்தில் உள்ள அப்பாஸிட் நீதிமன்றத்தில் எழுதப்பட்ட தபரி மற்றும் பாலதுரியின் வரலாறுகள் போன்ற ஆதாரங்களை முக்கியமாக நம்புவது அவசியம்.

நவீன அரேபிய தேசியவாதம் உமையாக்களின் காலத்தை அரபு பொற்காலத்தின் ஒரு பகுதியாக கருதுகிறது, அதை அது பின்பற்றவும் மீட்டெடுக்கவும் முயன்றது. இது குறிப்பாக சிரிய தேசியவாதிகள் மற்றும் டமாஸ்கஸில் உள்ள உமையாட்களை மையமாகக் கொண்ட இன்றைய சிரியா மாநிலத்திற்கு உண்மையாக உள்ளது. முஆவியா இப்னு அபி சுஃப்யானின் பதாகைக்குப் பிறகு உமையாத் பதாகைகள் வெள்ளை நிறத்தில் இருந்தன; இது இப்போது பெரும்பாலான அரபு நாடுகளின் கொடிகளில் பல்வேறு சேர்க்கைகளில் தோன்றும் நான்கு பான்-அரபு நிறங்களில் ஒன்றாகும்.

அலகு- IV

அப்பாஸிட்கள்

அப்பாஸிட் வம்சம்: இஸ்லாமிய நாகரிகத்தின் பொற்காலம்

இஸ்லாமிய தீர்க்கதரிசி முஹம்மதுவுக்குப் பின் வந்த மூன்றாவது கலீஃபாத் அப்பாஸிட் கலிபாத் ஆகும். இது முஹம்மதுவின் மாமாவான அப்பாஸ் இபின் அப்துல்-முத்தாலிப் (566-653 CE) என்பவரின் வழிவந்த ஒரு வம்சத்தால் நிறுவப்பட்டது, அவரிடமிருந்து வம்சம் அதன் பெயரைப் பெற்றது. 750 CE (132 AH) அப்பாஸிட் புரட்சியில் உமையாத் கலிபாவை வீழ்த்திய பின்னர், நவீன ஈராக்கில் உள்ள பாக்தாத்தில் உள்ள அவர்களின் தலைநகரில் இருந்து பெரும்பாலான கலீஃபாக்களுக்கு அவர்கள் கலீஃபாக்களாக ஆட்சி செய்தனர். அப்பாஸிட் கலிபாத் தனது அரசாங்கத்தை முதன்முதலில் நவீன கால ஈராக்கின் குஃபாவில் மையப்படுத்தியது, ஆனால் 762 இல் கலீஃபா அல்-மன்சூர் பண்டைய பாபிலோனிய தலைநகரான பாபிலோனுக்கு அருகில் பாக்தாத் நகரத்தை நிறுவினார். இஸ்லாத்தின் பொற்காலம் என்று அறியப்பட்டதில் பாக்தாத் அறிவியல், கலாச்சாரம் மற்றும் கண்டுபிடிப்புகளின் மையமாக மாறியது. இது, ஹவுஸ் ஆஃப் விஸ்டம் உட்பட பல முக்கிய கல்வி நிறுவனங்களைக் கொண்டிருப்பதோடு, பல்லின மற்றும் பல மதச் சூழலையும் கொண்டுள்ளது, இது "கற்றல் மையம்" என்ற உலகளாவிய நற்பெயரைப் பெற்றது.

அபாசிட் காலமானது, பிரதேசங்களை நிர்வகிப்பதற்கு பாரசீக அதிகாரிகளை (பார்மாகிட் குடும்பம் போன்றவை) சார்ந்திருப்பதாலும், உம்மாவில் (முஸ்லிம் சமூகம்) அரபு அல்லாத முஸ்லிம்களின் சேர்க்கை அதிகரித்து வருவதாலும் குறிக்கப்பட்டது. பாரசீக பழக்கவழக்கங்கள் ஆளும் உயரடுக்கால் பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன, மேலும் அவர்கள் கலைஞர்கள் மற்றும் அறிஞர்களுக்கு ஆதரவளிக்கத் தொடங்கினர். இந்த ஆரம்ப ஒத்துழைப்பு இருந்தபோதிலும், 8 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் அப்பாஸிட்கள் அரபு அல்லாத மாவாலி (வாடிக்கையாளர்கள்) மற்றும் பாரசீக அதிகாரத்துவம் இருவரையும் அந்நியப்படுத்தினர். 756 இல் அல்-ஆண்டலஸ் (தற்போதைய ஸ்பெயின் மற்றும் போர்ச்சுகல்) மீதான அதிகாரத்தை 756 இல் உமையாட்களுக்கும், மொராக்கோ 788 இல் இதரிசிட்களுக்கும், இஃப்ரிகியா மற்றும் சிசிலிக்கு 800 இல் அக்லாபிட்களுக்கும், கொராசன் மற்றும் ட்ரான்சோக்சியானா சமனிட்ஸ் மற்றும் பெர்சியாவில் உள்ள சஃபரியானாவுக்கும் அதிகாரத்தை விட்டுக்கொடுக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. 870கள், மற்றும் எகிப்து 969 இல் ஃபாத்திமிட்களின் இஸ்மாயிலி-ஷியா கலிபேட் வரை.

945 மற்றும் 1055ல் முறையே பாக்தாத்தை கைப்பற்றிய ஈரானிய பைட்ஸ் மற்றும் செல்ஜுக் துருக்கியர்களின் எழுச்சியுடன் கலீஃபாக்களின் அரசியல் அதிகாரம் மட்டுப்படுத்தப்பட்டது. பரந்த இஸ்லாமிய சாம்ராஜ்ஜியத்தின் மீதான அப்பாஸிட் தலைமை படிப்படியாக கலிபாவின் பெரும்பகுதியில் ஒரு சடங்கு மத விழாவாக குறைக்கப்பட்டாலும், வம்சம் கலீஃபா அல்-முத்தாபியின் ஆட்சியின் போது அதன் மெசபடோமிய களத்தின்

கட்டுப்பாட்டை தக்க வைத்துக் கொண்டது மற்றும் கலிஃபா அல்-நசீரின் ஆட்சியின் போது ஈரானுக்கு நீட்டிக்கப்பட்டது. 1258 இல் ஹுலாகு கானின் கீழ் மங்கோலியர்களால் பாக்தாத் கைப்பற்றப்பட்டது மற்றும் அல்-முஸ்தாசிம் மரணதண்டனையுடன் அப்பாஸிட்களின் கலாச்சார மறுமலர்ச்சி மற்றும் பலனளிக்கும் வயது முடிந்தது. அப்பாஸிட் ஆட்சியாளர்களின் வரிசை மற்றும் பொதுவாக முஸ்லிம் கலாச்சாரம், 1261 இல் கெய்ரோவின் மம்லுக் தலைநகரில் தங்களை மீண்டும் மையப்படுத்தியது. அரசியல் அதிகாரம் இல்லாவிட்டாலும் (கெய்ரோவின் கலிஃப் அல்-முஸ்தாயின் சுருக்கமான விதிவிலக்கு), வம்சம் தொடர்ந்தது. 1517 இல் ஒட்டோமான் எகிப்தைக் கைப்பற்றிய சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, கடைசி அப்பாஸிட் கலிஃபா அல்-முதவாக்கில் III ஆகும் வரை மத அதிகாரத்தைக் கோருகிறது.

வரலாறு

அப்பாஸிட் கலிஃபாக்கள், முஹம்மதுவின் இளைய மாமாக்களில் ஒருவரும் அதே பாணு ஹாஷிம் குலத்தைச் சேர்ந்தவருமான அப்பாஸ் இப்னு அப்துல்-முத்தாலிபின் வம்சாவளியைச் சேர்ந்த அரேபியர்கள். பாணு உமையாவின் உமையாத் வம்சாவளியினரை முஹம்மதுவுடன் நெருங்கிய உறவின் மூலம் மாற்றியதில் அப்பாஸிட்கள் முஹம்மதுவின் உண்மையான வாரிசுகள் என்று கூறினர்.

அப்பாஸிட் புரட்சி (750–751)

அப்பாஸிட்களும் உமையாட்களிடமிருந்து தங்கள் ஒழுக்கம் மற்றும் நிர்வாகத்தை பொதுவாக தாக்குவதன் மூலம் தங்களை வேறுபடுத்திக் கொண்டனர். Ira Lapidus இன் கூற்றுப்படி, "அப்பாஸிட் கிளர்ச்சியை பெரும்பாலும் அரேபியர்கள் ஆதரித்தனர், முக்கியமாக யெமன் பிரிவு மற்றும் அவர்களின் மாவாலியின் சேர்க்கையுடன் மெர்வின் பாதிக்கப்பட்ட குடியேறிகள்". அப்பாஸிட்கள் அரபு அல்லாத முஸ்லிம்களுக்கும் அழைப்பு விடுத்தனர், அவர்கள் மாவாலி என்று அழைக்கப்பட்டனர், அவர்கள் அரேபியர்களின் உறவினர் அடிப்படையிலான சமூகத்திற்கு வெளியே இருந்தனர் மற்றும் உமையாப் பேரரசுக்குள் கீழ் வகுப்பினராக கருதப்பட்டனர். அப்பாஸின் கொள்ளுப் பேரணான முஹம்மது இப்னு அலி, இரண்டாம் உமரின் ஆட்சிக் காலத்தில் முஹம்மது, ஹாஷிமிட்டுகளின் குடும்பத்திற்கு அதிகாரம் திரும்ப பாரசீகத்தில் பிரச்சாரம் செய்யத் தொடங்கினார்.

இரண்டாம் மர்வான் ஆட்சியின் போது, இந்த எதிர்ப்பு அப்பாஸின் வம்சாவளியில் நான்காவது இப்ராஹிம் அல்-இமாமின் [ca] கிளர்ச்சியில் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது. கொராசான் (கிழக்கு பெர்சியா) மாகாணத்தின் ஆதரவுடன், கவர்னர் அவர்களை எதிர்த்தாலும், ஷியா அரேபியர்களும் கணிசமான வெற்றியைப் பெற்றனர், ஆனால் 747 ஆம் ஆண்டில் கைப்பற்றப்பட்டு, சிறையில் மரணமடைந்தார், ஒருவேளை படுகொலை செய்யப்பட்டார்.

9 ஜூன் 747 (15 ரமழான் AH 129), கொராசனில் இருந்து எழுந்த அபு முஸ்லீம், உமையா ஆட்சிக்கு எதிராக ஒரு வெளிப்படையான கிளர்ச்சியை வெற்றிகரமாகத் தொடங்கினார், இது பிளாக் ஸ்டாண்டர்ட் அடையாளத்தின் கீழ் நடத்தப்பட்டது. மெர்வ் நகரில் அதிகாரப்பூர்வமாக

போர் தொடங்கியபோது, அபு முஸ்லிமின் கட்டளையின் கீழ் சுமார் 10,000 வீரர்கள் இருந்தனர். ஜெனரல் கஹ்தாபா, 748 ஆம் ஆண்டில் கோர்கன் போரிலும், நஹவந்த் போரிலும், இறுதியாக கர்பலா போரிலும் உமையாட்களை தோற்கடித்து, தப்பி ஓடிய கவர்னர் நஸ்ர் இப்னு சயாரை மேற்கு நோக்கிப் பின்தொடர்ந்தார்.

இப்ராஹிம் மர்வானால் பிடிக்கப்பட்டு கொல்லப்பட்டார். 750 இல் கிரேட் ஜாப் அருகே நடந்த போரில் உமையாட்களை தோற்கடித்து பின்னர் கலீஃபாவாக அறிவிக்கப்பட்ட அபு அல்-அப்பாஸ் அஸ்-சஃபாஹ் என்று அழைக்கப்படும் இப்ராஹிமின் சகோதரர் அப்துல்லாவால் இந்த சண்டை நடந்தது. இந்த இழப்புக்குப் பிறகு, மர்வான் எகிப்துக்கு தப்பிச் சென்றார், அங்கு அவர் கொல்லப்பட்டார். ஒரு ஆண் தவிர அவரது குடும்பத்தில் எஞ்சியவர்களும் வெளியேற்றப்பட்டனர்.

பவர் (752–775)

பவர் அவர்களின் வெற்றிக்குப் பிறகு, அஸ்-சஃபா மத்திய ஆசியாவிற்கு தனது படைகளை அனுப்பினார், அங்கு அவரது படைகள் தலாஸ் போரின் போது டாங் விரிவாக்கத்திற்கு எதிராக போரிட்டன. பாத்தாதைக் கட்டியெழுப்புவதில் முக்கியப் பங்காற்றிய உன்னதமான ஈரானியக் குடும்பமான பார்மகிட்ஸ், உலகின் முதல் பதிவு செய்யப்பட்ட காகித ஆலையை இந்நகரில் அறிமுகப்படுத்தினார், இதன் மூலம் அப்பாஸிட் களத்தில் அறிவுசார் மறுபிறப்பின் புதிய சகாப்தத்தைத் தொடங்கினார். அஸ்-சஃபா சிரியா மற்றும் மெசபடோமியாவில் பல கிளர்ச்சிகளை அடக்குவதில் கவனம் செலுத்தினார். இந்த ஆரம்ப கவனச்சிதறல்களின் போது பைசண்டைன்கள் தாக்குதல்களை நடத்தினர்.

அல்-மன்தூரின் கீழ் அப்பாஸிட்கள் செய்த முதல் மாற்றம், பேரரசின் தலைநகரை டமாஸ்கஸிலிருந்து புதிதாக நிறுவப்பட்ட நகரத்திற்கு மாற்றுவதாகும். 762 இல் டைக்ரிஸ் ஆற்றில் நிறுவப்பட்டது, பாத்தாத் அப்பாஸிட்களின் பாரசீக மாவாலி ஆதரவு தளத்திற்கு நெருக்கமாக இருந்தது, மேலும் இந்த நடவடிக்கை பேரரசில் குறைந்த அரபு ஆதிக்கத்திற்கான அவர்களின் கோரிக்கையை நிவர்த்தி செய்தது. வசீரின் புதிய நிலை, மத்திய அதிகாரத்தை வழங்குவதற்காக நிறுவப்பட்டது, மேலும் அதிக அதிகாரம் உள்ளூர் அமீர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. அல்-மன்தூர் நீதித்துறை நிர்வாகத்தை மையப்படுத்தினார், பின்னர், ஹருன் அல்-ரஷித் அதை மேற்பார்வையிட தலைமை காதியின் நிறுவனத்தை நிறுவினார்.

இது பல அப்பாஸிட் கலீஃபாக்களுக்கு உமையாத் ஆட்சியின் கீழ் இருந்த காலத்துடன் ஒப்பிடும் போது மிகவும் சம்பிரதாயமான பாத்திரத்தை விளைவித்தது; விஜியர்கள் அதிக செல்வாக்கு செலுத்தத் தொடங்கினர், மேலும் பழைய அரபு பிரபுத்துவத்தின் பங்கு மெதுவாக ஒரு பாரசீக அதிகாரத்துவத்தால் மாற்றப்பட்டது. அல்-மன்தூரின் காலத்தில், அல்-ஆண்டலஸின் கட்டுப்பாடு இழக்கப்பட்டது, மேலும் வியாக்கள் கிளர்ச்சி செய்து ஒரு வருடம் கழித்து பகம்ரா போரில் தோற்கடிக்கப்பட்டனர்.

அப்பாஸிட்கள் உமையாவைத் தூக்கியெறிவதில் பெர்சியர்களின் ஆதரவை பெரிதும் நம்பியிருந்தனர். அபு அல்-அப்பாஸின் வாரிசு அல்-மன்தூர் அரபு அல்லாத முஸ்லிம்களை

அவரது நீதிமன்றத்திற்கு வரவேற்றார். இது அரபு மற்றும் பாரசீக கலாச்சாரங்களை ஒருங்கிணைக்க உதவியது. இது அவர்களின் அரபு ஆதரவாளர்களில் பலரை, குறிப்பாக உமையாட்களுக்கு எதிரான போர்களில் அவர்களுக்கு ஆதரவளித்த கொராசானிய அரேபியர்களை அந்நியப்படுத்தியது. ஆதரவில் ஏற்பட்ட இந்த பிளவு உடனடி பிரச்சனைகளுக்கு வழிவகுத்தது. உமையாக்கள், அதிகாரத்தில் இல்லாத போது, அழிக்கப்படவில்லை; உமையாத் அரச குடும்பத்தில் எஞ்சியிருக்கும் ஒரே உறுப்பினர் இறுதியில் ஸ்பெயினுக்குச் சென்றார். 929 ஆம் ஆண்டில், அப்துல்-ரஹ்மான் III கலீஃப் பட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டார், இஸ்லாமியப் பேரரசின் முறையான தலைநகராக பாக்கத்திற்கு போட்டியாக கோர்டோபாவிலிருந்து அல்-அண்டலஸை நிறுவினார்.

உமையாப் பேரரசு பெரும்பாலும் அரேபியராக இருந்தது; இருப்பினும், அப்பாஸிட்கள் படிப்படியாக மேலும் மேலும் மதமாற்றம் செய்யப்பட்ட முஸ்லிம்களால் ஆனது. அதில் அரேபியர்கள் பல இனங்களில் ஒன்றாக இருந்தனர்.

756 ஆம் ஆண்டில், அல்-மன்தூர் 4,000 அரேபிய கூலிப்படைகளை அன் லூஷானுக்கு எதிரான அன் லூஷன் கிளர்ச்சியில் சீன டாங் வம்சத்திற்கு உதவ அனுப்பினார். அப்பாஸிட்கள், அல்லது "கருப்புக் கொடிகள்" என்று பொதுவாக அழைக்கப்படும், டாங் வம்சத்தின் வரலாற்றில் ஹெய்யி தாஷி, "கருப்பு மேலங்கி தாசி" அல்-ரஷித் சீன டாங் வம்சத்திற்கு தூதரகங்களை அனுப்பி அவர்களுடன் நல்ல உறவை ஏற்படுத்தினார். போருக்குப் பிறகு, இந்த தூதரகங்கள் கலீஃபா ஹருன் அல்-ரஷீத் சீனாவுடன் ஒரு கூட்டணியை நிறுவியதன் மூலம் சீனாவில் இருந்தன. அப்பாஸிட் கலீஃபாக்கள் முதல் சீன நீதிமன்றம் வரையிலான பல தூதரகங்கள் தாங் அன்னல்ஸில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

அப்பாசிட் பொற்காலம் (775–861)

கி.பி 8 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பாதியில் (750-800) அப்பாஸிட் தலைமை பல திறமையான கலீஃபாக்கள் மற்றும் அவர்களின் வைசியர்களின் கீழ், தொலைதூரத் தன்மையால் உருவாக்கப்பட்ட அரசியல் சவால்களை ஒழுங்காக வைத்திருக்க தேவையான நிர்வாக மாற்றங்களை ஏற்படுத்த கடினமாக உழைக்க வேண்டியிருந்தது. பேரரசு மற்றும் அது முழுவதும் வரையறுக்கப்பட்ட தொடர்பு. இந்த வம்சத்தின் ஆரம்ப காலத்தில், குறிப்பாக அல்-மன்தூர், ஹாருன் அல்-ரஷீத் மற்றும் அல்-மாமூன் ஆட்சியின் போது, அதன் நற்பெயரும் அதிகாரமும் உருவாக்கப்பட்டன.

அல்-மஹ்தி பைசண்டைன்களுடனான சண்டையை மீண்டும் தொடங்கினார், மேலும் அவரது மகன்கள் பேரரசி ஐரீன் சமாதானத்திற்கு அழுத்தம் கொடுக்கும் வரை மோதலை தொடர்ந்தனர். பல வருட அமைதிக்குப் பிறகு, நிக்போரோஸ் I ஒப்பந்தத்தை முறித்துக் கொண்டார், பின்னர் 9 ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் தசாப்தத்தில் பல ஊடுருவல்களைத் தடுத்தார். இந்த தாக்குதல்கள் டாரஸ் மலைகளுக்குள் தள்ளப்பட்டன, க்ராசோஸ் போரில் வெற்றி மற்றும் ரஷீத் தலைமையில் 806 இன் பாரிய படையெடுப்புடன் முடிவடைந்தது.

ரஷீத்தின் கடற்படையும் சைப்ரஸை கைப்பற்றி வெற்றி பெற்றது. ரஷித், கொராசனில் ரஃபி இப்னு அல்-லைத்தின் கிளர்ச்சியில் கவனம் செலுத்த முடிவு செய்து, அங்கேயே இறந்து போனார். பைசண்டைன் பேரரசு சிரியா மற்றும் அனடோலியாவில் அப்பாஸிட் ஆட்சியை எதிர்த்துப் போரிட்ட போது கலிபாவின் இராணுவ நடவடிக்கைகள் குறைவாகவே இருந்தன, முக்கியமாக உள் விவகாரங்களில் கவனம் செலுத்தப்பட்டது; அப்பாஸிட் கவர்னர்கள் அதிக சுயாட்சியை செலுத்தி, இந்த அதிகரித்து வரும் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, தங்கள் பதவிகளை பரம்பரையாக மாற்றத் தொடங்கினர்.

அதே நேரத்தில், அப்பாஸிட்கள் வீட்டிற்கு நெருக்கமான சவால்களை எதிர்கொண்டனர். ஹாருன் அல்-ரஷீத் பாரசீக குடும்பமான பர்மாகிட்களை இயக்கி கொன்றார். அதே காலகட்டத்தில், பல பிரிவுகள் சாம்ராஜ்யத்தை விட்டு மற்ற நாடுகளுக்கு செல்ல அல்லது பேரரசின் தொலைதூர பகுதிகளை கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவரத் தொடங்கின. இருப்பினும், அல்-ரஷீத் மற்றும் அவரது மகன்களின் ஆட்சிகள் அப்பாஸிட்களின் உச்சமாக கருதப்பட்டன.

உள்நாட்டில், ஹாருன் தனது தந்தை அல்-மஹ்தியின் கொள்கைகளைப் பின்பற்றினார். அவர் பல உமையாட்களை விடுவித்தார் மற்றும் அவரது சகோதரர் அல்-ஹாதி குரைஷிகளின் அனைத்து அரசியல் குழுக்களுக்கும் பொது மன்னிப்பு அறிவித்தார். பைசாண்டியத்துடன் பெரிய அளவிலான விரோதங்கள் வெடித்தன, மேலும் அவரது ஆட்சியின் கீழ், அப்பாஸிட் பேரரசு அதன் உச்சத்தை எட்டியது.

ரஷீத்தின் மரணத்திற்குப் பிறகு, பேரரசு கலீஃபா அல்-அமீனுக்கும், கொராசனின் ஆதரவைப் பெற்ற அவரது சகோதரர் அல்-மாமுனுக்கும் இடையே உள்நாட்டுப் போரால் பிளவுபட்டது. இந்தப் போர் இரண்டு வருட பாத்தாத்தின் முற்றுகை மற்றும் இறுதியில் 813 இல் அல்-அமீனின் மரணத்துடன் முடிவடைந்தது. அல்-மாமுன் 20 வருடங்கள் அமைதியான ஆட்சி செய்தார், அஜர்பைஜானில் குர்ராமைட்டுகளால் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டது, இது பைசண்டைன்களால் ஆதரிக்கப்பட்டது. ஒரு தன்னாட்சி கொராசானை உருவாக்குவதற்கும், பைசண்டைன் முயற்சிகளைத் தொடர்ந்து விரட்டுவதற்கும் அல்-மாமுன் காரணமாக இருந்தார்.

அல்-முதாசிம் 833 இல் அதிகாரத்தைப் பெற்றார் மற்றும் அவரது ஆட்சி வலுவான கலீஃபாக்களின் முடிவைக் குறித்தது. அவர் தனது தனிப்பட்ட இராணுவத்தை துருக்கிய கூலிப்படையினருடன் பலப்படுத்தினார் மற்றும் பைசண்டைன்களுடனான போரை உடனடியாக மீண்டும் தொடங்கினார். கான்ஸ்டான்டினோப்பிளைக் கைப்பற்றுவதற்கான அவரது முயற்சி தோல்வியுற்றாலும், அவரது கடற்படை புயலால் அழிக்கப்பட்டபோது, அவரது இராணுவ உல்லாசப் பயணங்கள் பொதுவாக வெற்றிகரமாக இருந்தன, சாக் ஆஃப் அமோரியத்தில் ஒரு அற்புதமான வெற்றியுடன் முடிவடைந்தது. பைசண்டைன்கள் எகிப்தில் டாமிட்டாவை பதவி நீக்கம் செய்வதன் மூலம் பதிலளித்தனர், மேலும் அல்-முடவாக்கில் தனது படைகளை மீண்டும் அனடோலியாவிற்கு அனுப்புவதன் மூலம் பதிலளித்தார், அவர்கள் 863 இல் அழிக்கப்படும் வரை பதவி நீக்கம் செய்து கொள்ளையடித்தார்.

மம்லூக்ஸ்

9 ஆம் நூற்றாண்டில், அப்பாஸிட்கள் தங்கள் கலிபாவுக்கு மட்டுமே விசுவாசமான ஒரு இராணுவத்தை உருவாக்கினர், இது அரபு அல்லாத வம்சாவளியைச் சேர்ந்த மக்களைக் கொண்டது. இது மம்லூக்ஸ் என்று அறியப்பட்டது. அல்-மாமுன் (813-833) மற்றும் அவரது சகோதரரும் வாரிசுமான அல்-முதாசிம் (833-842) ஆகியோரின் ஆட்சியில் உருவாக்கப்பட்ட இந்தப் படை, பேரரசின் மேலும் சிதைவைத் தடுத்தது. மம்லூக் இராணுவம், பெரும்பாலும் எதிர்மறையாகப் பார்க்கப்பட்டாலும், கலிபாவுக்கு உதவியும், காயமும் செய்தது. ஆரம்பத்தில், உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டுப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு ஒரு நிலையான சக்தியை வழங்கியது. இருப்பினும், இந்த வெளிநாட்டு இராணுவத்தை உருவாக்கியது மற்றும் அல்-முதாசிம் தலைநகரை பாக்தாத்திலிருந்து சமாராவுக்கு மாற்றியது, கலிபாவிற்கும் அவர்கள் ஆட்சி செய்வதாகக் கூறிய மக்களுக்கும் இடையே ஒரு பிரிவை உருவாக்கியது.

தன்னாட்சி வம்சங்களுக்கு எலும்பு முறிவு (861-945)

820 ஆம் ஆண்டளவில் கூட, டிரான்சோக்ஷியானா மற்றும் கிரேட்டர் கொராசன் மற்றும் ஈரானின் சஃபாரிட் வம்சத்தில் சுதந்திரமான அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கான செயல்முறையை சமனிட்கள் தொடங்கினர். கொராசனில் இருந்து சஃபாரிட்கள் 876 இல் பாக்தாத்தைக் கைப்பற்றினர், மேலும் துலுனிட்கள் சிரியாவின் பெரும்பகுதியைக் கைப்பற்றினர். மைய அதிகாரத்தை பலவீனப்படுத்தும் போக்கு மற்றும் சுற்றளவில் உள்ள சிறு கலிபாக்கள் வலுவடையும் போக்கு தொடர்ந்தது.

ஒரு விதிவிலக்கு அல்-முதாதிதின் ஆட்சியின் 10 ஆண்டு காலம் (ஆர். 892-902). எகிப்து, சிரியா மற்றும் கொராசான் ஆகிய நாடுகளின் பகுதிகளை மீண்டும் அப்பாஸிட் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவந்தார். குறிப்பாக "சமாராவில் அராஜகம்" (861-870)க்குப் பிறகு, அப்பாஸிட் மத்திய அரசாங்கம் பலவீனமடைந்தது மற்றும் கலிபாவின் மாகாணங்களில் மையவிலக்கு போக்குகள் மிகவும் முக்கியத்துவம் பெற்றன. 10 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், அப்பாஸிட்கள் ஈராக் மீதான கட்டுப்பாட்டை பல்வேறு அமீர்களிடம் இழந்தனர், மேலும் கலீஃப் அல்-ராடி (934-941) "இளவரசர்களின் இளவரசர்" (அமிர் அல்-உமாரா) பதவியை உருவாக்குவதன் மூலம் அவர்களின் அதிகாரத்தை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. கூடுதலாக, மம்லூக்குகளின் சக்தி படிப்படியாக வளர்ந்தது, அல்-ராடி அரபு அல்லாத முஹம்மது இபின் ராய்க்கிடம் பெரும்பாலான அரச செயல்பாடுகளை ஒப்படைக்கக் கட்டுப்படுத்தப்பட்டபோது உச்சக்கட்டத்தை எட்டியது.

அல்-முஸ்தக்ஃபி 944 முதல் 946 வரை குறுகிய ஆட்சியைக் கொண்டிருந்தார், மேலும் இந்த காலகட்டத்தில்தான் தைலமில் இருந்து பைட்ஸ் என்று அழைக்கப்படும் பாரசீக பிரிவு அதிகாரத்திற்கு வந்தது மற்றும் பாக்தாத்தில் அதிகாரத்துவத்தின் மீது கட்டுப்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்டது. மிஸ்காவேயின் வரலாற்றின் படி, அவர்கள் தங்கள் ஆதரவாளர்களுக்கு இக்தாஸ் (வரி பண்ணைகள் வடிவில் ஃபைஃப்கள்) விநியோகிக்கத் தொடங்கினர். இந்த உள்ளூர்

மதச்சார்பற்ற கட்டுப்பாட்டின் காலம் கிட்டத்தட்ட 100 ஆண்டுகள் நீடித்தது. பெர்சியர்களிடம் இருந்து செல்ஜுக்குகள் கைப்பற்றுவதால், அப்பாஸிட் அதிகாரத்தை வாங்குபவர்களுக்கு இழப்பு ஏற்படும்.

எட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில், ரோம் நகரை விட பெரியதாக வளர்ந்த பாக்தாத்தில் இருந்து ஒரு அரசை இனி ஒன்றாக வைத்திருக்க முடியாது என்று அப்பாஸிட்கள் கண்டறிந்தனர். 793 ஆம் ஆண்டில் இட்ரிசிட்ஸின் ஜைதி-ஷியா வம்சத்தினர் மொராக்கோவில் உள்ள ஃபெஸில் இருந்து ஒரு மாநிலத்தை அமைத்தனர், அதே நேரத்தில் அப்பாஸிட்களின் கீழ் ஆளுநர்களின் குடும்பம் 830 களில் இருந்து அக்லாபிட் எமிரேட்டை நிறுவும் வரை பெருகிய முறையில் சுதந்திரமாக மாறியது. அல்-முதாசிம் தனது தனிப்பட்ட இராணுவத்தில் முஸ்லீம் அல்லாத கூலிப்படையைப் பயன்படுத்தி கீழ்நோக்கிய சரிவைத் தொடங்கினார். இந்த காலகட்டத்தில், அதிகாரிகள் தாங்கள் உடன்படாத மேலதிகாரிகளை, குறிப்பாக கலீஃபாக்களை படுகொலை செய்யத் தொடங்கினர்.

கி.பி 870 களில், அஹ்மத் இப்னு துலுனின் கீழ் எகிப்து தன்னாட்சி பெற்றது. கிழக்கில், ஆளுநர்கள் மையத்துடனும் தங்கள் உறவுகளை குறைத்துக்கொண்டனர். ஹெராட்டின் சஃபாரிட்களும் புகாராவின் சமனிட்களும் இந்த நேரத்தில் பிரிந்து செல்லத் தொடங்கினர், மேலும் பாரசீக கலாச்சாரம் மற்றும் அரசு கலையை வளர்த்தனர். மெசபடோமியாவின் மத்திய நிலப்பகுதிகள் மட்டுமே நேரடி அப்பாஸிட் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தன, பாலஸ்தீனம் மற்றும் ஹிஜாஸ் பெரும்பாலும் துலுனிட்களால் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. பைசான்டியம், அதன் பங்கிற்கு, அனடோலியாவில் அரேபிய முஸ்லிம்களை கிழக்கே தள்ளத் தொடங்கியது.

கி.பி 920 களில், வட ஆபிரிக்கா ஃபாத்திமிட் வம்சத்திடம் இழந்தது. இது ஷியா பிரிவான முகமதுவின் மகன் பாத்திமாவிடம் அதன் வேர்களைக் கண்டறிந்தது. ஃபாத்திமிட் வம்சம் இட்ரிசிட் மற்றும் அக்லாபிட் களங்களின் கட்டுப்பாட்டை எடுத்துக் கொண்டது, 969 இல் எகிப்துக்கு முன்னேறியது, மேலும் கெய்ரோவில் உள்ள ஃபுஸ்டாட் அருகே தங்கள் தலைநகரை நிறுவியது, அவர்கள் ஷியா கற்றல் மற்றும் அரசியலின் கோட்டையாக கட்டினார்கள். 1000 வாக்கில், அவர்கள் சன்னி இஸ்லாம் மற்றும் அப்பாஸிட்களுக்கு முக்கிய அரசியல் மற்றும் கருத்தியல் சவாலாக மாறினர், அவர்கள் இந்த நேரத்தில் பல கவர்னர்களாக துண்டு துண்டாக இருந்தனர், அதே நேரத்தில் பாக்தாத்தில் இருந்து கலிபா அதிகாரத்தை அங்கீகரித்து, பெரும்பாலும் தன்னாட்சி பெற்றனர். கலீஃபாவே ஈராக் மற்றும் மேற்கு ஈரான் முழுவதையும் கைப்பற்றிய Buyid அமீர்களின் 'பாதுகாப்பின்' கீழ் இருந்தார், மேலும் அவர்களின் அனுதாபத்தில் அமைதியாக ஷியாவாக இருந்தனர்.

ஈராக்கிற்கு வெளியே, அனைத்து தன்னாட்சி மாகாணங்களும், மரபுவழி ஆட்சியாளர்கள், படைகள் மற்றும் வருவாய்களைக் கொண்ட நடைமுறை மாநிலங்களின் பண்புகளை மெதுவாகப் பெற்றன, மேலும் அவை பெயரளவிலான கலீஃபா மேலாதிக்கத்தின் கீழ் மட்டுமே செயல்படுகின்றன, இது சோம்ரோ எமிர்கள் போன்ற கருவூலத்திற்கு எந்த பங்களிப்பும் செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. அது சிந்துவின் கட்டுப்பாட்டைப் பெற்றது மற்றும் அவர்களின் தலைநகரான மன்தூராவிலிருந்து முழு மாகாணத்தையும் ஆட்சி செய்தது. கஜினியின் மஹ்மூத்

சுல்தான் என்ற பட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டார், இது மிகவும் பொதுவான பயன்பாட்டில் இருந்த "அமீர்" க்கு மாறாக, கஸ்னாவிட் பேரரசு கலீஃபா அதிகாரத்திலிருந்து சுதந்திரம் பெற்றதைக் குறிக்கிறது, மஹ்முதின் சுன்னி மரபுவழி மற்றும் கலீஃபாவுக்கு சடங்கு சமர்ப்பித்தலின் ஆடம்பரமான காட்சிகள் இருந்தபோதிலும். 11 ஆம் நூற்றாண்டில், சில இஸ்லாமிய ஆட்சியாளர்கள் வெள்ளிக்கிழமை குத்பாவில் கலீஃபாவின் பெயரைக் குறிப்பிடவில்லை அல்லது அவர்களின் நாணயத்திலிருந்து அதைத் தூக்கி எறிந்ததால், கலீஃபாக்களுக்கான மரியாதை இழப்பு தொடர்ந்தது.

கெய்ரோவின் இஸ்மாயிலி ஃபாத்திமித் வம்சத்தினர் இஸ்லாமிய உம்மாவின் பெயரிடப்பட்ட அதிகாரத்திற்காக அப்பாஸிட்களுடன் போட்டியிட்டனர். பாக்தாத்தின் ஷியா பிரிவுகளில் (கார்க் போன்றவை) அவர்கள் சில ஆதரவைப் பெற்றனர், இருப்பினும் பாக்தாத் கலிபாவுடன் மிகவும் நெருக்கமாக இணைக்கப்பட்ட நகரமாக இருந்தது, பைட் மற்றும் செல்ஜுக் காலங்களிலும் கூட. ஃபாத்திமிட்களின் சவால் 12 ஆம் நூற்றாண்டில் அவர்களின் வீழ்ச்சியுடன் மட்டுமே முடிந்தது.

பைட் மற்றும் செல்ஜுக் கட்டுப்பாடு (945–1118)

பைட் அமீர்களின் அதிகாரம் இருந்தபோதிலும், Buyid அதிகாரத்துவ அதிகாரி ஹிலால் அல்-சபி' விவரித்தபடி, அப்பாஸிட்கள் பாக்தாத்தில் மிகவும் சடங்குகள் செய்யப்பட்ட நீதிமன்றத்தைத் தக்க வைத்துக் கொண்டனர், மேலும் அவர்கள் பாக்தாத் மற்றும் மத வாழ்க்கையின் மீது ஒரு குறிப்பிட்ட செல்வாக்கைத் தக்க வைத்துக் கொண்டனர். பஹா அல்-தௌலாவின் ஆட்சியில் வாங்கு அதிகாரம் குறைந்து போனதால், கலிபாவால் ஓரளவு வலிமையை மீட்டெடுக்க முடிந்தது. எடுத்துக்காட்டாக, கலீஃபா அல்-காதர், பாக்தாத் அறிக்கை போன்ற எழுத்துக்களைக் கொண்டு ஷியாக்களுக்கு எதிரான கருத்தியல் போராட்டத்தை வழிநடத்தினார். கலீஃபாக்கள் பாக்தாத்தில் ஒழுங்கை வைத்திருந்தனர், தலைநகரில் ஃபிட்னாக்கள் வெடிப்பதைத் தடுக்க முயன்றனர், பெரும்பாலும் அய்யாருனுடன் சண்டையிட்டனர்.

பைட் வம்சத்தின் வீழ்ச்சியுடன், ஒரு வெற்றிடம் உருவாக்கப்பட்டது, இது இறுதியில் செல்ஜுக்ஸ் என்று அழைக்கப்படும் ஓசுஸ் துருக்கியர்களின் வம்சத்தால் நிரப்பப்பட்டது. 1055 வாக்கில், செல்ஜுக்ஸ் பைட்ஸ் மற்றும் அப்பாஸிட்களிடம் இருந்து கட்டுப்பாட்டைப் பறித்து, தற்காலிக அதிகாரத்தைப் பெற்றார். 1056-57ல் பாக்தாத்தில் ஷியா பாத்திமிட் பதாகையை அமீர் மற்றும் முன்னாள் அடிமை பசசிரி எடுத்தபோது, வெளியுலக உதவியின்றி கலீஃபா அல்-காயிம் அவரைத் தோற்கடிக்க முடியவில்லை. செல்ஜுக் சுல்தானான டோக்ரில் பெக், பாக்தாத்தை சுன்னி ஆட்சிக்கு மீட்டு ஈராக்கை தனது வம்சத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டார்.

மீண்டும், அப்பாஸிட் கலீஃபா இஸ்லாமிய சமூகத்தின் பெயரிடப்பட்ட தலைவராக இருந்த போதிலும், அப்பாஸிட்கள் தங்களால் பொருந்த முடியாத இராணுவ சக்தியை சமாளிக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. அடுத்தடுத்து வந்த சுல்தான்களான அல்ப் அர்ஸ்லான் மற்றும் மலிசூதா மற்றும் அவர்களின் விஜியர் நிஜாம் அல்-முல்க் ஆகியோர் பெர்சியாவில்

வசிப்பிடத்தை மேற்கொண்டனர், ஆனால் பாக்தாத்தில் அப்பாஸிட்கள் மீது அதிகாரத்தை வைத்திருந்தனர். 12 ஆம் நூற்றாண்டில் வம்சம் பலவீனமடையத் தொடங்கியபோது, அப்பாஸிட்கள் மீண்டும் ஒரு பெரிய சுதந்திரத்தைப் பெற்றனர்

இராணுவ வலிமையின் மறுமலர்ச்சி (1118–1258)

கலீஃபா அல்-முஸ்தர்ஷித் ஒரு செல்ஜுக் இராணுவத்தை போரில் சந்திக்கும் திறன் கொண்ட இராணுவத்தை உருவாக்கிய முதல் கலீஃபாவாக இருந்தபோதிலும், அவர் 1135 இல் தோற்கடிக்கப்பட்டு படுகொலை செய்யப்பட்டார். கலீஃபா அல்-முக்தாபி தான் முழு இராணுவ சுதந்திரத்தை மீண்டும் பெற்ற முதல் அப்பாஸிட் கலீஃபா ஆவார். கலிபா, அவரது விஜியர் இபின் ஹுபைராவின் உதவியுடன், ஏறக்குறைய 250 ஆண்டுகள் வெளிநாட்டு வம்சங்களுக்கு அடிபணிந்த பிறகு, பாக்தாத்தின் முற்றுகையில் (1157) செல்ஜுக்குகளுக்கு எதிராக பாக்தாத்தை வெற்றிகரமாக பாதுகாத்தார், இதனால் அப்பாஸிட்களுக்காக ஈராக்கைப் பாதுகாத்தார். அல்-நசீரின் ஆட்சி (இ. 1225) ஈராக் முழுவதும் கலீஃபாவை மீண்டும் ஆட்சிக்கு கொண்டு வந்தது, கலீஃபா தலைமையிலான சூஃபி ஃபுடுவா அமைப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. நிஜாம் அல் முல்க் கட்டிய செல்ஜுக் கால நிஜாமியாவை கிரகணமாக மாற்றும் முயற்சியில் அல்-முஸ்தன்சீர் முஸ்தான்சிரியா பள்ளியை கட்டினார்.

மங்கோலிய படையெடுப்பு மற்றும் முடிவு

1206 இல், செங்கிஸ் கான் மத்திய ஆசியாவின் மங்கோலியர்களிடையே ஒரு சக்திவாய்ந்த வம்சத்தை நிறுவினார். 13 ஆம் நூற்றாண்டின் போது, இந்த மங்கோலியப் பேரரசு கிழக்கில் சீனா மற்றும் மேற்கில் உள்ள பழைய இஸ்லாமிய கலிபாவின் பெரும்பகுதி (அதே போல் கீவன் ரஸ்) உட்பட யூரேசிய நிலப்பரப்பின் பெரும்பகுதியைக் கைப்பற்றியது. 1258 இல் ஹுலாகு கான் பாக்தாத்தை அழித்தது பாரம்பரியமாக பொற்காலத்தின் தோராயமான முடிவாகக் கருதப்படுகிறது.

சமகால கணக்குகள் மாநில மங்கோலிய வீரர்கள் மசூதிகள், அரண்மனைகள், நூலகங்கள் மற்றும் மருத்துவமனைகளை சூறையாடி பின்னர் அழித்தார்கள். பாக்தாத்தின் முப்பத்தாறு பொது நூலகங்களில் இருந்து விலைமதிப்பற்ற புத்தகங்கள் கிழிக்கப்பட்டன, கொள்ளையடித்தவர்கள் தங்கள் தோல் அட்டைகளை செருப்புகளாகப் பயன்படுத்தினர். பரம்பரை பரம்பரையாக இருந்த பிரமாண்டமான கட்டிடங்கள் எரிக்கப்பட்டன. மருத்துவம் முதல் வானியல் வரையிலான பாடங்களில் எண்ணற்ற மதிப்புமிக்க வரலாற்று ஆவணங்கள் மற்றும் புத்தகங்கள் அடங்கிய ஹவுஸ் ஆஃப் விஸ்டம் (பாக்தாத்தின் கிராண்ட் லைப்ரரி) அழிக்கப்பட்டது. கொல்லப்பட்ட விஞ்ஞானிகள் மற்றும் தத்துவஞானிகளின் இரத்தத்தில் இருந்து டைக்ரிஸ் சிவப்பு நிறமாக ஓடியது என்று கூறப்பட்டது. குடிமக்கள் தப்பி ஓட முயன்றனர், ஆனால் மங்கோலியப் படையினரால் தடுக்கப்பட்டனர், அவர்கள் ஏராளமாகக் கொல்லப்பட்டனர், யாரையும் காப்பாற்றவில்லை, குழந்தைகளைக் கூட காப்பாற்றவில்லை.

கலீஃபா அல்-முஸ்தாசிம் கைப்பற்றப்பட்டார் மற்றும் அவரது குடிமக்கள் கொலை செய்யப்படுவதையும் அவரது கருவூலம் சூறையாடப்படுவதையும் பார்க்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. முரண்பாடாக, முஹம்மதுவின் மாமா அப்பாஸ் இபின் அப்துல்-முத்தாலிபின் நேரடி வழித்தோன்றலும், பாக்தாத்தில் கடைசியாக ஆட்சி செய்த அப்பாசிட் கலீபாவுமான அல்-முஸ்தாசிமின் இரத்தம் சிந்தப்பட்டால், ஒரு இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட பேரழிவு ஏற்படும் என்று மங்கோலியர்கள் அஞ்சினார்கள். கர்பலா போரில் ஹுசைன் இப்னு அலியின் மரணத்திற்குப் பிறகு இதுபோன்ற பேரழிவு எதுவும் நடக்கவில்லை என்று பெர்சியாவின் ஷியா கூறினார்; ஆயினும் கூட, முன்னெச்சரிக்கையாகவும், அரச இரத்தம் சிந்துவதைத் தடை செய்த மங்கோலியத் தடையின்படி, ஹுலாகு அல்-முஸ்தாசிமை ஒரு கம்பளத்தில் போர்த்தி குதிரைகளால் மிதித்து 1258 பிப்ரவரி 20 அன்று கொன்றார். கலீஃபாவின் உடனடி குடும்பமும் தூக்கிவிடப்பட்டது. மங்கோலியாவுக்கு அனுப்பப்பட்ட அவரது இளைய மகன் மற்றும் ஹுலாகுவின் அரண்மனையில் அடிமையாக மாறிய ஒரு மகளின் தனி விதிவிலக்கு.

கெய்ரோவின் அப்பாசித் கலிபா (1261–1517)

அப்பாஸிட்களால் எப்படி ஒரு மம்லுக் இராணுவம் உருவாக்கப்பட்டதோ, அதுபோலவே எகிப்தை தளமாகக் கொண்ட அய்யூபிட் வம்சத்தினரால் மம்லுக் இராணுவம் உருவாக்கப்பட்டது. இந்த மம்லுக்குகள் தங்கள் எஜமானர்களை நேரடியாக தூக்கி எறிய முடிவு செய்து 1250 இல் மம்லுக் சுல்தானகம் என்று அழைக்கப்படும் இடத்தில் ஆட்சிக்கு வந்தனர். 1261 இல், மங்கோலியர்களால் பாக்தாத் அழிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, எகிப்தின் மம்லுக் ஆட்சியாளர்கள் கெய்ரோவில் அப்பாசிட் கலிபாவை மீண்டும் நிறுவினர். கெய்ரோவின் முதல் அப்பாஸிட் கலீஃபா அல்-முஸ்தான்சீர் ஆவார். எகிப்தில் அப்பாஸிட் கலீஃபாக்கள் அதிகாரத்தின் இருப்பை தொடர்ந்து தக்க வைத்துக் கொண்டனர், ஆனால் அது மத விஷயங்களில் மட்டுப்படுத்தப்பட்டது. கெய்ரோவின் அப்பாஸிட் கலிபா அல்-முடவாக்கிலின் காலம் வரை நீடித்தது, அவர் செலிம் I ஆல் கைதியாக காண்ஸ்டான்டினோப்பிளுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார், அங்கு அவர் ஒரு சடங்கு பாத்திரத்தில் இருந்தார். அவர் கெய்ரோவுக்குத் திரும்பியதைத் தொடர்ந்து 1543 இல் இறந்தார்.

இஸ்லாமிய பொற்காலம்

1258 CE இல் பாக்தாத்தை மங்கோலியர்கள் கைப்பற்றும் வரை நீடித்த அப்பாஸிட் வரலாற்று காலம் இஸ்லாமிய பொற்காலமாக கருதப்படுகிறது. இஸ்லாமிய பொற்காலம் 8 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் அப்பாசிட் கலிபாவின் ஏற்றம் மற்றும் தலைநகரை டமாஸ்கஸிலிருந்து பாக்தாத்திற்கு மாற்றுவதன் மூலம் தொடங்கப்பட்டது. அறிவின் மதிப்பை வலியுறுத்தும் "அறிஞரின் மை தியாகியின் இரத்தத்தை விட புனிதமானது" போன்ற குர்ஆன் கட்டளைகள் மற்றும் ஹதீஸ்களால் அப்பாஸிட்கள் பாதிக்கப்பட்டனர். இந்த காலகட்டத்தில், முஸ்லீம் உலகம் விஞ்ஞானம், தத்துவம், மருத்துவம் மற்றும் கல்விக்கான அறிவுசார் மையமாக மாறியது, ஏனெனில் அப்பாஸிட்கள் அறிவின் காரணத்திற்காக போராடினர் மற்றும் பாக்தாத்தில் ஞான மாளிகையை நிறுவினர், அங்கு முஸ்லீம் மற்றும் முஸ்லிமல்லாத

அறிஞர்கள் அனைத்தையும் மொழிபெயர்த்து சேகரிக்க முயன்றனர். அரபு மொழியில் உலக அறிவு பழங்காலத்தின் பல உன்னதமான படைப்புகள் இல்லாவிட்டால் அரேபிய மற்றும் பாரசீக மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன, பின்னர் துருக்கிய, ஹிப்ரு மற்றும் லத்தீன் மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. இந்த காலகட்டத்தில், முஸ்லிம் உலகம் ரோமானிய, சீன, இந்திய, பாரசீக, எகிப்திய, வட ஆபிரிக்க, பண்டைய கிரேக்க மற்றும் இடைக்கால கிரேக்க நாகரிகங்களிலிருந்து பெறப்பட்ட அறிவை சேகரித்து, ஒருங்கிணைத்து, கணிசமான அளவில் மேம்படுத்திய கலாச்சாரங்களின் கொப்பரையாக இருந்தது. ஹஃப்பின் கூற்றுப்படி, "[i] கிட்டத்தட்ட எல்லா முயற்சித் துறைகளிலும் - வானியல், ரசவாதம், கணிதம், மருத்துவம், ஒளியியல் மற்றும் பலவற்றில் - கலிபாவின் விஞ்ஞானிகள் அறிவியல் முன்னேற்றத்தில் முன்னணியில் இருந்தனர்."

அறிவியல்

ஹாரூன் அல்-ரஷித் (786-809) மற்றும் அவரது வாரிசுகளின் ஆட்சிகள் சிறந்த அறிவார்ந்த சாதனைகளின் யுகத்தை வளர்த்தன. பெருமளவில், இது உமையா ஆட்சியை குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்திய பிளவுவாத சக்திகளின் விளைவாகும், இது அரபு கலாச்சாரத்தின் மேன்மையை அதன் சட்டபூர்வமான கோரிக்கையின் ஒரு பகுதியாக வலியுறுத்துவதை நம்பியிருந்தது மற்றும் அபாசிட்கள் அரபு அல்லாத முஸ்லிம்களின் ஆதரவை வரவேற்றது. அப்பாஸிட் கலீபாக்கள் சசானிகளின் நிர்வாகத்தை முன்மாதிரியாகக் கொண்டுள்ளனர் என்பது நன்கு நிறுவப்பட்டுள்ளது. ஹாரூன் அல்-ரஷிதின் மகன் அல்-மாமூன் (அவரது தாய் பாரசீக) கூறியதாக மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது: பாரசீகர்கள் ஆயிரம் ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தனர், ஒரு நாள் கூட எங்களுக்கு அரேபியர்கள் தேவையில்லை. ஓரிரை நூற்றாண்டுகளாக நாம் அவர்களை ஆட்சி செய்து வருகிறோம், அவர்கள் இல்லாமல் ஒரு மணி நேரம் கூட செய்ய முடியாது.

இஸ்லாமிய ஆட்சியின் கீழ் வாழ்ந்த இடைக்கால சிந்தனையாளர்கள் மற்றும் விஞ்ஞானிகள் பல இஸ்லாமிய அறிவியலை கிறிஸ்தவ மேற்கத்திய நாடுகளுக்கு கடத்துவதில் பங்கு வகித்தனர். கூடுதலாக, யூக்ளிட் மற்றும் கிளாடியஸ் டோலமி போன்ற அலெக்ஸாண்டிரிய கணித, வடிவியல் மற்றும் வானியல் அறிவின் பெரும்பகுதி மீட்கப்பட்டது. இந்த மீட்டெடுக்கப்பட்ட கணித முறைகள் பிற இஸ்லாமிய அறிஞர்களால் மேம்படுத்தப்பட்டு உருவாக்கப்பட்டன, குறிப்பாக பாரசீக விஞ்ஞானிகளான அல்-பிரூனி மற்றும் அபு நாஸ்ர் மன்சூர்.

கிறிஸ்தவர்கள் (குறிப்பாக நெஸ்டோரியன் கிறிஸ்தவர்கள்) உமையாட்கள் மற்றும் அப்பாஸிட்களின் போது அரபு இஸ்லாமிய நாகரிகத்திற்கு கிரேக்க தத்துவஞானிகளின் படைப்புகளை சிரியாக் மொழியிலும் பின்னர் அரபு மொழியிலும் மொழிபெயர்த்ததன் மூலம் பங்களித்தனர். அரபு கலாச்சாரத்தை உருவாக்குவதில் நெஸ்டோரியர்கள் முக்கிய பங்கு வகித்தனர், கோண்டிஷாபூர் அகாடமியின் பிற்பகுதியில் சசானிட், உமையாத் மற்றும் ஆரம்பகால அப்பாசிட் காலகட்டங்களில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்தது. குறிப்பிடத்தக்க வகையில், நெஸ்டோரியன் புக்திஷா குடும்பத்தின் எட்டு தலைமுறையினர்

எட்டாம் மற்றும் பதினொன்றாம் நூற்றாண்டுகளுக்கு இடையில் கல்:பாக்கள் மற்றும் சுல்தான்களுக்கு தனியார் மருத்துவர்களாக பணியாற்றினர்.

இயற்கணிதம் பாரசீக விஞ்ஞானி முஹம்மது இப்னு மூசா அல்-குவாரிஸ்மி என்பவரால் இந்த நேரத்தில் அவரது முக்கிய உரையான கிதாப் அல்-ஜப்ர் வால்-முகாபாலாவில் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் உருவாக்கப்பட்டது, இதிலிருந்து இயற்கணிதம் என்ற சொல் உருவானது. கிரேக்கக் கணிதவியலாளரான டியோபாண்டஸுக்கும் இந்தப் பட்டம் வழங்கப்பட்டுள்ள போதிலும், அவர் சிலரால் இயற்கணிதத்தின் தந்தையாகக் கருதப்படுகிறார். அல்காரிசம் மற்றும் அல்காரிதம் என்ற சொற்கள் அல்-குவாரிஸ்மியின் பெயரிலிருந்து பெறப்பட்டது, அவர் இந்திய துணைக்கண்டத்திற்கு அப்பால் அரபு எண்கள் மற்றும் இந்து-அரேபிய எண் முறைகளை அறிமுகப்படுத்தியதற்கும் காரணமாக இருந்தார்.

அரபு விஞ்ஞானி இபின் அல்-ஹைதம் (அல்ஹாசன்) தனது ஒளியியல் புத்தகத்தில் (1021) ஆரம்பகால அறிவியல் முறையை உருவாக்கினார். விஞ்ஞான முறையின் மிக முக்கியமான வளர்ச்சியானது, முஸ்லீம் விஞ்ஞானிகளிடையே தொடங்கப்பட்ட பொதுவாக அனுபவ நோக்குநிலைக்குள் அமைக்கப்பட்ட போட்டி அறிவியல் கோட்பாடுகளை வேறுபடுத்துவதற்கான சோதனைகளைப் பயன்படுத்துவதாகும். ஒளியின் அறிமுகக் கோட்பாட்டின் (அதாவது, ஒளிக்கதிர்கள் அவைகளால் உமிழப்படுவதை விட கண்களுக்குள் நுழைந்தன) இபின் அல்-ஹைதமின் அனுபவ ஆதாரம் குறிப்பாக முக்கியமானது. விஞ்ஞான முறையின் வரலாற்றில், குறிப்பாக பரிசோதனைக்கான அணுகுமுறையில் அல்ஹாசன் குறிப்பிடத்தக்கவராக இருந்தார், மேலும் அவர் "உலகின் முதல் உண்மையான விஞ்ஞானி" என்று குறிப்பிடப்படுகிறார்.

இடைக்கால இஸ்லாத்தில் மருத்துவம் என்பது அறிவியலின் ஒரு பகுதியாகும், இது குறிப்பாக அப்பாசிட்களின் ஆட்சியின் போது முன்னேறியது. 9 ஆம் நூற்றாண்டில், பாத்தாத்தில் 800 க்கும் மேற்பட்ட மருத்துவர்கள் இருந்தனர், மேலும் உடற்கூறியல் மற்றும் நோய்களைப் புரிந்துகொள்வதில் சிறந்த கண்டுபிடிப்புகள் செய்யப்பட்டன. அம்மை மற்றும் பெரியம்மைக்கு இடையிலான மருத்துவ வேறுபாடு இந்த நேரத்தில் விவரிக்கப்பட்டது. பிரபல பாரசீக விஞ்ஞானி இபின் சினா (மேற்கில் அவிசென்னா என்று அறியப்படுகிறார்) விஞ்ஞானிகள் குவித்துள்ள பரந்த அளவிலான அறிவை சுருக்கமாகக் கூறும் ஆய்வுகள் மற்றும் படைப்புகளை உருவாக்கினார், மேலும் அவரது கலைக்களஞ்சியங்களான தி கேனான் ஆஃப் மெடிசின் மற்றும் தி புக் ஆஃப் ஹீலிங் மூலம் மிகவும் செல்வாக்கு பெற்றார். அவர் மற்றும் பலரின் பணி மறுமலர்ச்சியின் போது ஐரோப்பிய விஞ்ஞானிகளின் ஆராய்ச்சியை நேரடியாக பாதித்தது.

இடைக்கால இஸ்லாத்தில் வானியல் அல்-பட்டானி என்பவரால் மேம்படுத்தப்பட்டது, அவர் பூமியின் அச்சின் முன்னோடியின் அளவீட்டின் துல்லியத்தை மேம்படுத்தினார். அல்-பட்டானி, அவெரோஸ், நசீர் அல்-தின் அல்-துசி, மொயீதுதீன் உர்டி மற்றும் இபின் அல்-ஷாதீர் ஆகியோரால் புவி மைய மாதிரியில் செய்யப்பட்ட திருத்தங்கள் பின்னர் கோபர்னிகன் சூரிய மைய மாதிரியில் இணைக்கப்பட்டன. ஆஸ்ட்ரோலேப், முதலில் கிரேக்கர்களால் உருவாக்கப்பட்டது என்றாலும், இஸ்லாமிய வானியலாளர்கள் மற்றும் பொறியியலாளர்களால் மேலும் உருவாக்கப்பட்டது, பின்னர் இடைக்கால ஐரோப்பாவிற்கு கொண்டு வரப்பட்டது.

முஸ்லீம் ரசவாதிகள் இடைக்கால ஐரோப்பிய ரசவாதிகள் மீது செல்வாக்கு செலுத்தினர், குறிப்பாக ஜாபிர் இபின் ஹயான் (கெபர்) எழுதிய எழுத்துக்கள்.

இலக்கியம்

இஸ்லாமிய உலகில் இருந்து நன்கு அறியப்பட்ட புனைகதை ஆயிரத்தொரு இரவுகள் ஆகும், இது அப்பாஸிட் காலத்தில் முதன்மையாக தொகுக்கப்பட்ட அற்புதமான நாட்டுப்புறக் கதைகள், புனைவுகள் மற்றும் உவமைகளின் தொகுப்பாகும். இந்த தொகுப்பு சாசானிய கால பாரசீக முன்மாதிரியின் அரபு மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து தோன்றியதாக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது, இது இந்திய இலக்கிய மரபுகளில் தோன்றியிருக்கலாம். அரபு, பாரசீகம், மெசபடோமியன் மற்றும் எகிப்திய நாட்டுப்புறக் கதைகள் மற்றும் இலக்கியங்களிலிருந்து கதைகள் பின்னர் இணைக்கப்பட்டன. காவியம் 10 ஆம் நூற்றாண்டில் வடிவம் பெற்றதாக நம்பப்படுகிறது மற்றும் 14 ஆம் நூற்றாண்டில் அதன் இறுதி வடிவத்தை அடைந்தது; கதைகளின் எண்ணிக்கையும் வகையும் ஒரு கையெழுத்துப் பிரதியிலிருந்து மற்றொன்றுக்கு மாறுபடும். அனைத்து அரேபிய கற்பனைக் கதைகளும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்படும் போது "அரேபிய இரவுகள்" என்று அழைக்கப்பட்டன, அவை ஆயிரம் மற்றும் ஒரு இரவுகளின் புத்தகத்தில் தோன்றியதா என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல். இந்த காவியம் 18 ஆம் நூற்றாண்டில் முதலில் அன்டோயின் கேலண்டால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டதிலிருந்து மேற்கு நாடுகளில் செல்வாக்கு பெற்றுள்ளது. குறிப்பாக பிரான்சில் பல போலிகள் எழுதப்பட்டன. இந்த காவியத்தின் பல்வேறு கதாபாத்திரங்கள் மேற்கத்திய கலாச்சாரத்தில் அலாதீன், சின்பாத் மற்றும் அலி பாபா போன்ற கலாச்சார சின்னங்களாக மாறிவிட்டன.

காதல் பற்றிய இஸ்லாமியக் கவிதைகளின் பிரபலமான உதாரணம் லைலா மற்றும் மஜ்னூன் ஆகும், இது முதலில் அரபுக் கதையாகும், இது ஈரானிய, அஜர்பைஜானி மற்றும் பாரசீக, அஜர்பைஜான் மற்றும் துருக்கிய மொழிகளில் பிற கவிஞர்களால் மேலும் உருவாக்கப்பட்டது. இது பிற்கால ரோமியோ ஜூலியட் போன்ற அழியாத அன்பின் சோகமான கதை. குறிப்பாக மத்திய அதிகாரத்தை இழந்து பாரசீக வம்சங்களின் எழுச்சிக்கு முன்னதாக, அப்பாஸிட் காலத்தில் அரபுக் கவிதைகள் மிக உயர்ந்த உச்சத்தை எட்டின. அபு தம்மாம் மற்றும் அபு நுவாஸ் போன்ற எழுத்தாளர்கள் 9 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் பாக்தாத்தில் உள்ள கலிஃபா நீதிமன்றத்துடன் நெருக்கமாக தொடர்பு கொண்டிருந்தனர், அதே நேரத்தில் அல்-முதானபி போன்றவர்கள் பிராந்திய நீதிமன்றங்களிலிருந்து தங்கள் ஆதரவைப் பெற்றனர்.

ஹருன் அல்-ரஷீத்தின் கீழ், பாக்தாத் அதன் புத்தகக் கடைகளுக்குப் புகழ் பெற்றது, இது காகிதத் தயாரிப்பு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பிறகு பெருகியது. 751 இல் தலாஸ் போரில் அரேபியர்களால் சிறைபிடிக்கப்பட்டவர்களில் சீன காகிதத் தயாரிப்பாளர்களும் இருந்தனர். போர்க் கைதிகளாக, அவர்கள் சமர்கண்டிற்கு அனுப்பப்பட்டனர், அங்கு அவர்கள் முதல் அரபு காகித ஆலையை நிறுவ உதவினார்கள். காலப்போக்கில், காகிதம் காகிதத்தை எழுதுவதற்கான ஊடகமாக மாற்றியது, மேலும் புத்தகங்களின் உற்பத்தி பெரிதும் அதிகரித்தது. இந்த நிகழ்வுகள் ஒரு கல்வி மற்றும் சமூக தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது, இது மேற்கில் அச்சகத்தின் அறிமுகத்துடன் ஒப்பிடலாம். தகவல்தொடர்பு மற்றும் பதிவுசெய்தல் ஆகியவற்றில் காகிதம்

உதவுகிறது. இது வணிகங்கள், வங்கி மற்றும் சிவில் சேவைக்கு ஒரு புதிய நுட்பத்தையும் சிக்கலையும் கொண்டு வந்தது. 794 ஆம் ஆண்டில், ஜஃபா அல்-பர்மாக் பாக்தாத்தில் முதல் காகித ஆலையைக் கட்டினார், மேலும் அங்கிருந்து தொழில்நுட்பம் பரவியது. காகிதத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட ஒன்றை எளிதில் மாற்றவோ அல்லது அகற்றவோ முடியாது என்பதால், அரசாங்கப் பரிவர்த்தனைகளில் காகிதத்தைப் பயன்படுத்துமாறு ஹருன் கோரினார், இறுதியில், பாக்தாத்தின் வணிக மாவட்டத்தில் ஒரு முழு தெருவும் காகிதம் மற்றும் புத்தகங்களை விற்பதற்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்டது.

தத்துவம்

"இஸ்லாமிய தத்துவம்" என்பதற்கான பொதுவான வரையறைகளில் ஒன்று "இஸ்லாமிய கலாச்சாரத்தின் கட்டமைப்பிற்குள் உருவாக்கப்பட்ட தத்துவத்தின் பாணி" ஆகும். இஸ்லாமிய தத்துவம், இந்த வரையறையில் மதப் பிரச்சினைகளில் அக்கறை கொண்டதாகவோ அல்லது முஸ்லிம்களால் பிரத்தியேகமாக உருவாக்கப்பட்டதாகவோ இல்லை. அரிஸ்டாட்டில் அவர்களின் படைப்புகள் பண்டைய கிரேக்கர்களிடமிருந்து இஸ்லாமிய உலகம் மற்றும் மேற்கு நாடுகளுக்கு கற்றல் பரிமாற்றத்தில் ஒரு முக்கிய படியாகும். அவர்கள் பெரும்பாலும் தத்துவஞானியை சரிசெய்து, இஜ்திஹாதின் உணர்வில் ஒரு உயிரோட்டமான விவாதத்தை ஊக்குவித்தனர். அவர்கள் செல்வாக்குமிக்க அசல் தத்துவப் படைப்புகளையும் எழுதினார்கள், மேலும் அவர்களின் சிந்தனை இடைக்காலத்தில் கிறிஸ்தவ தத்துவத்தில் இணைக்கப்பட்டது, குறிப்பாக தாமஸ் அக்வினாஸால்.

அல்-கிண்டி, அல்-பராபி மற்றும் அவிசென்னா ஆகிய மூன்று ஊக சிந்தனையாளர்கள், அரிஸ்டாட்டிலியனிசம் மற்றும் நியோபிளாடோனிசத்தை இஸ்லாம் மூலம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பிற கருத்துக்களுடன் இணைத்தனர், மேலும் அவிசெனிசம் அதன் விளைவாக நிறுவப்பட்டது. மற்ற செல்வாக்கு மிக்க அப்பாஸிட் தத்துவவாதிகள் அல்-ஜாஹிஸ் மற்றும் இபின் அல்-ஹைதம் (அல்-ஹாசென்) ஆகியோர் அடங்குவர்.

கட்டிடக்கலை

உமையாக்களிடமிருந்து அப்பாசிட்களுக்கு அதிகாரம் மாறியதால், கட்டிடக்கலை பாணிகளும் கிரேக்க-ரோமன் பாரம்பரியத்திலிருந்து (ஹெலனிஸ்டிக் மற்றும் ரோமானிய பிரதிநிதித்துவ பாணியின் கூறுகளைக் கொண்டுள்ளது) கிழக்கு பாரம்பரியத்திற்கு மாறியது. இது

மெசபடோமியா மற்றும் பெர்சியாவிலிருந்து அவர்களின் சுயாதீனமான கட்டிடக்கலை மரபுகளைத் தக்க வைத்துக் கொண்டது. அப்பாசிட் கட்டிடக்கலை குறிப்பாக சசானிய கட்டிடக்கலையால் பாதிக்கப்பட்டது, இது பண்டைய மெசொப்பொத்தேமியாவில் இருந்து இருக்கும் கூறுகளைக் கொண்டிருந்தது. செதுக்கப்பட்ட ஸ்டக்கோவுடன் மண் செங்கற்கள் மற்றும் சுட்ட செங்கற்களைப் பயன்படுத்தி, சசானியப் பேரரசை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு பாணியாக கிறிஸ்தவ பாணிகள் உருவாகின. மற்றொரு முக்கிய வளர்ச்சியானது, பேரரசின் தலைநகராக மாற்றப்பட்ட நகரங்களின் உருவாக்கம் அல்லது பரந்த விரிவாக்கம் ஆகும், இது 762 இல் பாக்தாத்தை உருவாக்கியது, இது நான்கு வாயில்கள் மற்றும் மையத்தில் ஒரு மசூதி

மற்றும் அரண்மனை கொண்ட சுவர் நகரமாக திட்டமிடப்பட்டது. பாக்தாத்தின் உருவாக்கத்திற்கு காரணமான அல்-மன்சூர், யூப்ரடீஸ் நதிக்கரையில் ரக்கா நகரத்தையும் திட்டமிட்டார். இறுதியாக, 836 ஆம் ஆண்டில், அல்-முதாசிம் தலைநகரை சமர்ரா என்று அழைக்கப்படும் டைக்ரிஸூடன் அவர் உருவாக்கிய புதிய தளத்திற்கு மாற்றினார். இந்த நகரம் 60 வருட வேலைகளைக் கண்டது. ரேஸ்-கோர்ஸ்கள் மற்றும் வளிமண்டலத்தில் சேர்க்கும் விளையாட்டுப் பாதுகாப்புகள். சுற்றுச்சூழலின் வறண்ட தொலைதூர தன்மை காரணமாக, இந்த காலத்தில் கட்டப்பட்ட சில அரண்மனைகள் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட புகலிடங்களாக இருந்தன. அல்-உகைதிர் கோட்டையானது தொழுவங்கள், குடியிருப்புகள் மற்றும் ஒரு மசூதி, சுற்றியுள்ள அனைத்து உள் முற்றங்களையும் கொண்ட இந்த வகை கட்டிடத்திற்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. இந்த சகாப்தத்தின் பிற மசூதிகள், துனிசியாவில் உள்ள கைரோவான் பெரிய மசூதி, இறுதியில் உமையாத் வம்சத்தின் போது கட்டப்பட்டது, 9 ஆம் நூற்றாண்டில் கணிசமாக புதுப்பிக்கப்பட்டது. இந்த புனரமைப்புகள், மறுகட்டமைக்கப்படக்கூடிய வகையில் மிகவும் விரிவானவை, முஸ்லீம் உலகின் மிகத் தொலைதூரத்தில், அக்லாபிட்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த ஒரு பகுதியில் இருந்தன; இருப்பினும், பயன்படுத்தப்பட்ட பாணிகள் முக்கியமாக அப்பாஸிட். எகிப்தில், அஹ்மத் இபின் துலுன் இபின் துலுன் மசூதியை நியமித்தார், இது 879 இல் முடிக்கப்பட்டது, இது சமர்ராவின் பாணியை அடிப்படையாகக் கொண்டது, இது இப்போது அப்பாஸிட் பாணி மசூதிகளில் ஒன்றாகும். மெசொப்பொத்தேமியாவில் சமராவில் இந்தக் காலத்தில் எஞ்சியிருக்கும் ஒரு கல்லறை மட்டுமே உள்ளது. இந்த எண்கோணக் குவிமாடம் அல்-முண்டாசிரின் இறுதி ஓய்வு இடமாகும்.[89] மற்ற கட்டிடக்கலை கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் பாணிகள் குறைவாகவே இருந்தன, அதாவது நான்கு-மைய வளைவு, மற்றும் ஒரு குவிமாடம் போன்றவை. துரதிர்ஷ்டவசமாக, ஸ்டக்கோ மற்றும் பளபளப்பான ஓடுகளின் தற்காலிக இயல்பு காரணமாக அதிகம் இழக்கப்பட்டது.

பாக்தாத்தின் அடித்தளம்

கலீஃபா அல்-மன்சூர் 762 CE இல் பேரரசின் மையப்பகுதியான பாக்தாத்தை நிறுவினார், முந்தைய உமையாட்களின் (டமாஸ்கஸை மையமாகக் கொண்ட) மற்றும் கிளர்ச்சி நகரங்களான கூஃபா மற்றும் பாஸ்ராவிலிருந்து தனது வம்சத்தை பிரிக்கும் வழிமுறையாக. மெசொப்பொத்தேமியா அதன் அதிக விவசாய உற்பத்தி, யூப்ரடீஸ் மற்றும் டைக்ரிஸ் நதிகளுக்கான அணுகல் (பிராந்தியம் முழுவதும் வர்த்தகம் மற்றும் தகவல் தொடர்புக்கு அனுமதிக்கிறது), பரந்த சாம்ராஜ்யத்தின் மூலைகளுக்கிடையேயான மையப்பகுதி (எகிப்தில் இருந்து ஆப்கானிஸ்தான் வரை நீண்டுள்ளது) காரணமாக ஒரு தலைநகருக்கு சிறந்த இடமாக இருந்தது. மற்றும் சிலக் ரோடு மற்றும் இந்தியப் பெருங்கடல் வர்த்தக வழிகளுக்கான அணுகல், இப்பகுதி ஏன் முக்கிய தலைநகரங்களான உர், பாபிலோன், நிநிவே மற்றும் சிடெசிஃபோன் ஆகியவற்றை நடத்தியது என்பதற்கான முக்கிய காரணங்கள் இந்தியாவிற்கு.[90] டைக்ரிஸ் ஆற்றுக்கு அடுத்ததாக ஒரு வட்ட வடிவில் நகரம் அமைக்கப்பட்டது, நான்கு பெரிய வாய்க்கால்களுடன் (கூஃபா, பாஸ்ரா, கொராசன் மற்றும் சிரியா எனப் பெயரிடப்பட்ட) 100,000 பணியாளர்களால் மையத்தைச் சுற்றி தொடர்ச்சியான வளையங்களில் பாரிய செங்கல் சுவர்கள் கட்டப்பட்டன. நகரின் மையப் பகுதியில் 360,000 சதுர அடி (33,000 மீ²) பரப்பளவில் மன்சூரின்

அரண்மனையும், 90,000 சதுர அடி (8,400 மீ²) பரப்பளவைக் கொண்ட பாக்தாத்தின் பெரிய மதூதியும் இருந்தது. டைக்ரிஸ் முழுவதும் பயணம் மற்றும் யூப்ரடீஸ் டைக்ரிஸில் வடிகால்களை அனுமதிக்கும் நீர்வழிகளின் வலையமைப்பு மக்களுக்கு சேவை செய்யும் பாலங்கள் மற்றும் கால்வாய்களால் எளிதாக்கப்பட்டது.

கண்ணாடி மற்றும் படிக

அருகிலுள்ள கிழக்கு, ரோமானிய காலத்திலிருந்தே, தரமான கண்ணாடி பொருட்கள் மற்றும் படிகங்களின் மையமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. 9 ஆம் நூற்றாண்டின் சமர்ராவின் கண்டுபிடிப்புகள் சசானிய வடிவங்களைப் போன்ற பாணிகளைக் காட்டுகின்றன. வார்க்கப்பட்ட புல்லாங்குழல், தேன்கூடு வடிவங்கள் மற்றும் கல்வெட்டுகள் உள்ளிட்ட அலங்காரங்களுடன், வீட்டு உபயோகத்திற்காக வடிவமைக்கப்பட்ட பாட்டில்கள், குடுவைகள், குவளைகள் மற்றும் கோப்பைகள் செய்யப்பட்ட பொருட்களின் வகைகள். சசானியர்களிடமிருந்து வராத பிற பாணிகள் முத்திரையிடப்பட்ட பொருட்கள். இவை பொதுவாக விலங்குகள், பறவைகள் அல்லது குட்டிகள் கல்வெட்டுகள் கொண்ட பதக்கங்கள் அல்லது வட்டுகள் போன்ற வட்ட முத்திரைகளாகும். நிற ஈயக் கண்ணாடி, பொதுவாக நீலம் அல்லது பச்சை, நிஷாபூரில் பிரிஸ்மாடிக் வாசனை திரவிய பாட்டில்களுடன் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இறுதியாக, வெட்டப்பட்ட கண்ணாடியானது, மலர் மற்றும் விலங்கு வடிவமைப்புகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அப்பாசிட் கண்ணாடி வேலையின் உயர் புள்ளியாக இருந்திருக்கலாம்.

ஓவியம்

ஆரம்பகால அப்பாஸிட் ஓவியம் பெரிய அளவில் எஞ்சியிருக்கவில்லை, சில சமயங்களில் வேறுபடுத்துவது கடினம்; இருப்பினும், சமர்ரா நல்ல உதாரணங்களை வழங்குகிறது, ஏனெனில் இது அப்பாசிட்களால் கட்டப்பட்டது மற்றும் 56 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு கைவிடப்பட்டது. தோண்டியெடுக்கப்பட்ட அரண்மனையின் முதன்மை அறைகளின் சுவர்கள் சுவர் ஓவியங்கள் மற்றும் உயிரோட்டமான செதுக்கப்பட்ட ஸ்டக்கோ டாடோக்களைக் காட்டுகின்றன. இந்த பாணி சசானிய கலையில் இருந்து சிறிய மாறுபாட்டுடன் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது, ஹரேம்கள், விலங்குகள் மற்றும் நடனமாடும் நபர்களுடன் ஒரே மாதிரியான பாணிகளை மட்டும் கொண்டுள்ளது, இவை அனைத்தும் சுருள் வேலைகளில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன, ஆனால் ஆடைகளும் பாரசீகமானவை. நிஷாபூரில் ஒரு ஓவியப் பள்ளி இருந்தது. நிஷாபூரில் உள்ள அகழ்வாராய்ச்சிகள் 8 மற்றும் 9 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஒரே வண்ணமுடைய மற்றும் பல வண்ணக் கலைப்படையகளைக் காட்டுகின்றன. ஒரு பிரபலமான கலைப் பகுதியானது, பிரபுக்களை ஃபால்கன்களுடன் வேட்டையாடுவது மற்றும் குதிரையின் மீது, முழு அலங்காரத்தில் உள்ளது; ஆடை அவர்களை தாஹிரிட் என்று அடையாளப்படுத்துகிறது, இது மீண்டும் அப்பாஸிட்களின் துணை வம்சமாக இருந்தது. மற்ற பாணிகள் தாவரங்கள் மற்றும் நான்கு அடி உயர் டெடோவில் நல்ல வண்ணங்களில் பழங்கள்.

மட்பாண்டங்கள்

சமாராவில் உள்ள கஸ்ர் அல்-ஆஷிக் அரண்மனை, கிபி 877-882 இல் கட்டப்பட்டது. இந்த அரண்மனையைப் பற்றி எமிர் அமத் அல்-தவ்லா ஒரு கவிதை எழுதினார். இடைக்காலத்தில், இது "அல்-மாஷூக்" என்று குறிப்பிடப்பட்டது, அதாவது "அன்பானது".

ஓவியம் மற்றும் கட்டிடக்கலை ஆகியவை அப்பாசிட் வம்சத்தின் வலிமையான பகுதிகள் அல்ல, மட்பாண்டங்கள் வேறு கதை. ஒட்டுமொத்த இஸ்லாமிய கலாச்சாரம், குறிப்பாக அப்பாஸிட்கள் புதிய சிந்தனைகள் மற்றும் நுட்பங்களில் முன்னணியில் இருந்தனர். அவர்களின் வேலைக்கான சில எடுத்துக்காட்டுகள், அலங்காரங்களால் பொறிக்கப்பட்ட துண்டுகளாகும், பின்னர் மஞ்சள்-பழுப்பு, பச்சை மற்றும் ஊதா நிற மெருகூட்டல்களால் வண்ணமயமாக்கப்பட்டன. வடிவியல் வடிவங்கள், குடிக் எழுத்துக்கள் மற்றும் அரபு சுருள் வேலைப்பாடுகள், ரொசெட்கள், விலங்குகள், பறவைகள் மற்றும் மனிதர்களுடன் வடிவமைப்புகள் வேறுபட்டன. 8 மற்றும் 9 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் அப்பாஸிட் மட்பாண்டங்கள் கெய்ரோ வரை இப்பகுதி முழுவதும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை பொதுவாக மஞ்சள் களிமண்ணால் செய்யப்பட்டன மற்றும் தங்கம், பழுப்பு அல்லது சிவப்பு நிறங்களில் உலோகப் பளபளப்பை உருவாக்குவதற்காக தனித்தனி மெருகூட்டல்களுடன் பலமுறை சுடப்பட்டன. 9 ஆம் நூற்றாண்டில், குயவர்கள் தங்கள் நுட்பங்களில் தேர்ச்சி பெற்றனர் மற்றும் அவர்களின் அலங்கார வடிவமைப்புகளை இரண்டு பாணிகளாகப் பிரிக்கலாம். பாரசீக பாணியில் தங்கத்தில் குடிக் எழுத்துக்களுடன் விலங்குகள், பறவைகள் மற்றும் மனிதர்களைக் காட்டும். சமராவில் இருந்து தோண்டியெடுக்கப்பட்ட துண்டுகள், பிற்காலங்களில் இருந்ததை விட அதிர்வு மற்றும் அழகுடன் உள்ளன. இவை பெரும்பாலும் கலீபாவின் பயன்பாட்டிற்காக உருவாக்கப்பட்டன. ஒரே வண்ணமுடைய மற்றும் பாலிக்ரோமடிக் பளபளப்பான ஓடுகள் இரண்டையும் உருவாக்க இதை நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி ஓடுகள் உருவாக்கப்பட்டன.

ஐவுளி

எகிப்து ஐவுளித் தொழிலின் மையமாக இருப்பது அப்பாஸிட் கலாச்சார முன்னேற்றத்தின் ஒரு பகுதியாகும். ஐவுளித் தொழிலில் காவலர்கள் பணியமர்த்தப்பட்டனர் மற்றும் கைத்தறி மற்றும் பட்டுகளை உற்பத்தி செய்தனர். டின்னிஸ் அதன் தொழிற்சாலைகளுக்கு பிரபலமானது மற்றும் 5,000 க்கும் மேற்பட்ட தறிகளைக் கொண்டிருந்தது. ஐவுளிக்கான எடுத்துக்காட்டுகள் கசாப், தலைப்பாகைகளுக்கான மெல்லிய துணி, மற்றும் உயர்தர ஆடைகளுக்கான பதானா. மக்காவில் உள்ள காபாவுக்கான கிஸ்வா டின்னிஸுக்கு அருகிலுள்ள டுனா என்ற நகரத்தில் செய்யப்பட்டது. டாபிக் மற்றும் டாமிட்டாவிலும் சிறந்த பட்டு தயாரிக்கப்பட்டது. முத்திரையிடப்பட்ட மற்றும் பொறிக்கப்பட்ட துணிகள் குறிப்பாக ஆர்வமாக உள்ளன, அவை மைகளை மட்டுமல்ல, திரவ தங்கத்தையும் பயன்படுத்துகின்றன. சில நேரத்தியான துண்டுகள் சரியான வடிவமைப்பு மற்றும் வண்ணத்தை அடைய ஆறு தனித்தனி முத்திரைகள் தேவைப்படும் வகையில் வண்ணமயமாக்கப்பட்டன. இந்த தொழில்நுட்பம் இறுதியில் ஐரோப்பாவிலும் பரவியது.

ஆடை

அப்பாஸிட் காலம் அதன் இருப்பு முழுவதும் ஒரு பெரிய ஃபேஷன் வளர்ச்சியைக் கண்டது. உமையா காலத்தில் ஃபேஷனின் வளர்ச்சி தொடங்கியபோது, அதன் உண்மையான காஸ்மோபாலிட்டன் பாணிகள் மற்றும் செல்வாக்கு அப்பாஸிட் ஆட்சியின் போது மிகச் சிறந்ததாக உணரப்பட்டது. அப்பாஸிட் காலத்தில் ஃபேஷன் ஒரு செழிப்பான தொழிலாக இருந்தது, அது சட்டத்தால் அல்லது உடையின் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கூறுகள் மூலமாகவும் கண்டிப்பாகக் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது. உயர் வகுப்பினரிடையே, தோற்றம் ஒரு கவலையாக மாறியது மற்றும் அவர்கள் தோற்றம் மற்றும் ஃபேஷன் மீது அக்கறை காட்டத் தொடங்கினர். பல புதிய ஆடைகள் மற்றும் துணிகள் பொதுவான பயன்பாட்டிற்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன, மேலும் பட்டு மற்றும் சாடிகள் போன்ற பொருட்களுக்கான பக்தி வெறுப்பைக் காணவில்லை. பாரசீக செயலர் வகுப்பின் எழுச்சி ஃபேஷன் வளர்ச்சியில் பெரும் செல்வாக்கைக் கொண்டிருந்தது மற்றும் பழைய பாரசீக நீதிமன்ற ஆடைக் கூறுகளால் அப்பாஸிட்கள் மிகவும் செல்வாக்கு பெற்றனர். எடுத்துக்காட்டாக, கலீஃபா அல்-முடாசிம், பாரசீக மன்னர்களைப் பின்பற்றி, மென்மையான தொப்பியின் மேல் தலைப்பாகை அணிந்ததன் மூலம் குறிப்பிடத்தக்கவர் என்று கூறப்படுகிறது, பின்னர் அது மற்ற அப்பாஸிட் ஆட்சியாளர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது மற்றும் அவரது நினைவாக அதை "முடாசிமி" என்று அழைத்தது.

அப்பாஸிட்கள் பல அடுக்கு ஆடைகளை அணிந்திருந்தனர். ஆடைகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் துணிகளில் கம்பளி, கைத்தறி, ப்ரோக்கேடுகள் அல்லது பட்டு ஆகியவை அடங்கும் என்று தோன்றியது ஏழை வகுப்பினரின் ஆடைகள் கம்பளி போன்ற மலிவான பொருட்களால் செய்யப்பட்டவை மற்றும் குறைந்த துணியைக் கொண்டிருந்தன. உயரடுக்கு வகுப்புகள் அணியும் பல்வேறு ஆடைகளை அவர்களால் வாங்க முடியாது என்பதும் இதன் பொருள். நேர்த்தியான பெண்கள் கருப்பு, பச்சை, சிவப்பு அல்லது இளஞ்சிவப்பு நிறங்களை அணிய மாட்டார்கள், சிவப்பு பட்டு போன்ற இயற்கையான வண்ணங்களைக் கொண்ட துணிகளைத் தவிர. பெண்களின் ஆடைகள் கஸ்தூரி, சந்தனம், பதுமராகம் அல்லது அம்பர்கிரிஸ் ஆகியவற்றால் நறுமணப்படுத்தப்படும், ஆனால் வேறு எந்த வாசனையும் இல்லை. காலணிகளில் உரோமம் நிறைந்த கேம்பே காலணிகள், பாரசீக பெண்களின் பாணியின் பூட்ஸ் மற்றும் வளைந்த காலணிகள் ஆகியவை அடங்கும்.

கலீஃபா அல்-மன்சூர் அவரது நீதிமன்றம் மற்றும் அப்பாஸிட் உயர்மட்ட அதிகாரிகள் கலிபாவின் அதிகாரப்பூர்வ நிறமாக மாறிய பல்வேறு சடங்குகள் மற்றும் நிகழ்வுகளுக்கு கருப்பு நிறத்தின் மரியாதைக்குரிய ஆடைகளை அணியச் செய்த பெருமைக்குரியவர். இது சீனா மற்றும் பைசான்டியத்தில் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது, அவர்கள் அப்பாஸிட்களை "கருப்பு ஆடை அணிந்தவர்கள்" என்று அழைத்தனர். ஆனால் கலிபா காலத்தில் கருப்பு நிறம் பொதுவானதாக இருந்தபோதிலும், பல வண்ண சாயங்கள் இருந்தன, மேலும் வண்ணங்கள் மோதாமல் பார்த்துக் கொள்ளப்பட்டன. குறிப்பாக, வண்ண ஆடைகளை அணியும் போது மஞ்சள் நிறத்தை தவிர்க்க வேண்டும்.

அப்பாஸிட் கலீஃப்கள் நேர்த்தியான கஃப்டான்களை அணிந்தனர், இது வெள்ளி அல்லது தங்க ப்ரோக்கேடால் செய்யப்பட்ட பாரசீக அங்கி மற்றும் சட்டைகளின் முன் பொத்தான்கள். கலீஃப் அல்-முக்தாதீர் வெள்ளி ப்ரோகேட் துஸ்தாரி பட்டு மற்றும் அவரது மகன் பைசண்டைன் பட்டில் இருந்து மிகவும் அலங்கரிக்கப்பட்ட அல்லது உருவங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஒரு கஃப்தான் அணிந்திருந்தார். கஃப்தான் அப்பாஸிட்களால் வெகுதூரம் பரவியது மற்றும் அரபு உலகம் முழுவதும் அறியப்பட்டது. 830 களில், பேரரசர் தியோபிலஸ், கஃப்டான்கள் மற்றும் தலைப்பாகைகளுடன் à l'arabe சென்றார். டாங் வம்சத்தின் சகாப்தத்தில் குவாங்சோவின் தெருக்களில் கூட, பாரசீக கஃப்தான் பாணியில் இருந்தது.

தொழில்நுட்பம்

தொழில்நுட்பத்தில், அப்பாஸிட்கள் சீனாவிலிருந்து காகிதத் தயாரிப்பை ஏற்றுக்கொண்டனர். 8 ஆம் நூற்றாண்டில் சீனாவில் இருந்து கலிபாவிற்கு காகிதத்தின் பயன்பாடு பரவியது, அல்-ஆண்டலஸ் (இஸ்லாமிய ஸ்பெயின்) மற்றும் 10 ஆம் நூற்றாண்டில் மற்ற ஐரோப்பாவிற்கு வந்தது. இது காகிதத்தோல் தயாரிப்பதை விட எளிதாக இருந்தது, பாப்பிரஸை விட வெடிக்கும் வாய்ப்பு குறைவு, மேலும் மை உறிஞ்சக்கூடியது, இது குர்ஆனின் பதிவுகள் மற்றும் நகல்களை தயாரிப்பதற்கு ஏற்றதாக இருந்தது. "இஸ்லாமிய காகித தயாரிப்பாளர்கள், பல நூற்றாண்டுகளாக ஐரோப்பாவில் கிடைக்கக்கூடிய பதிப்புகளை விட மிகப் பெரிய பதிப்புகளை உருவாக்க கையெழுத்துப் பிரதிகளை கையால் நகலெடுக்கும் அசெம்பிளி-லைன் முறைகளை வகுத்தனர்." அப்பாஸிட்களிடமிருந்து தான் உலகின் பிற பகுதிகள் லினனில் இருந்து காகிதத்தை உருவாக்க கற்றுக்கொண்டன. தூய பொட்டாசியம் நைட்ரேட்டுக்கான சூத்திரங்கள் மற்றும் வெடிக்கும் துப்பாக்கித் தூள் விளைவுக்கான சூத்திரங்கள் முதன்முதலில் உருவாக்கப்பட்ட கலீஃபேட் வழியாக துப்பாக்கிப் பொடி பற்றிய அறிவு சீனாவிலிருந்து பரவியது.

காற்றாலை போன்ற புதிய தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி நீர்ப்பாசனம் மற்றும் விவசாயத்தில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. பாதாம் மற்றும் சிட்ரஸ் பழங்கள் போன்ற பயிர்கள் அல்-ஆண்டலஸ் மூலம் ஐரோப்பாவிற்கு கொண்டு வரப்பட்டன, மேலும் சர்க்கரை சாகுபடி படிப்படியாக ஐரோப்பியர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. நைல், டைக்ரிஸ் மற்றும் யூப்ரடீஸ் தவிர, செல்லக்கூடிய ஆறுகள் அசாதாரணமானவை, எனவே கடல் வழியாக போக்குவரத்து மிகவும் முக்கியமானது. வழிசெலுத்தல் அறிவியல் மிகவும் வளர்ச்சியடைந்தது, ஒரு அடிப்படை sextant (கமல் என அறியப்படுகிறது) பயன்படுத்தப்பட்டது. அந்தக் காலத்தின் விரிவான வரைபடங்களுடன் இணைந்தபோது, மாலுமிகள் கடற்கரையோரம் பாவாடையை விட கடல்களைக் கடந்து செல்ல முடிந்தது. அப்பாஸிட் மாலுமிகள் பெரிய மூன்று மாஸ்டட் வணிகக் கப்பல்களை மத்தியதரைக் கடலுக்கு மீண்டும் அறிமுகப்படுத்துவதற்கு பொறுப்பானவர்கள். கேரவெல் என்ற பெயர் காரிப் எனப்படும் முந்தைய அரபுக் கப்பலில் இருந்து வந்திருக்கலாம். 16 ஆம் நூற்றாண்டில் போர்த்துகீசியர்களின் வருகை வரை அரபு வணிகர்கள் இந்தியப் பெருங்கடலில் வர்த்தகத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தினர். இந்த வர்த்தகத்திற்கு ஹார்முஸ் ஒரு முக்கிய மையமாக இருந்தது. மத்தியதரைக் கடலில் வர்த்தகப் பாதைகளின் அடர்த்தியான வலையமைப்பும் இருந்தது. அதனுடன் முஸ்லீம் நாடுகள் ஒருவருக்கொருவர் மற்றும்

வெனிஸ் அல்லது ஜெனோவா போன்ற ஐரோப்பிய சக்திகளுடன் வர்த்தகம் செய்தன. மத்திய ஆசியாவைக் கடக்கும் பட்டுப்பாதை சீனாவிற்கும் ஐரோப்பாவிற்கும் இடையில் அப்பாஸிட் கலிபாவின் வழியாக சென்றது.

அப்பாசிட் கலிபாவில் உள்ள பொறியாளர்கள் நீர்மின்சாரத்தின் பல புதுமையான தொழில்துறை பயன்பாடுகளையும், அலை சக்தி, காற்றாலை மற்றும் பெட்ரோலியம் (குறிப்பாக மண்ணெண்ணெய்க்கு வடிகட்டுவதன் மூலம்) ஆரம்பகால தொழில்துறை பயன்பாடுகளையும் செய்தனர். இஸ்லாமிய உலகில் தண்ணீர் ஆலைகளின் தொழில்துறை பயன்பாடுகள் 7 ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முந்தையது, அதே சமயம் கிடைமட்ட-சக்கர மற்றும் செங்குத்து-சக்கர நீர் ஆலைகள் இரண்டும் குறைந்தது 9 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து பரவலான பயன்பாட்டில் இருந்தன. சிலுவைப் போர்களின் போது, அல்-ஆண்டலஸ் மற்றும் வட ஆபிரிக்காவிலிருந்து மத்திய கிழக்கு மற்றும் மத்திய ஆசியா வரை இஸ்லாமிய உலகம் முழுவதும் உள்ள ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் ஆலைகள் செயல்பாட்டில் இருந்தன. இந்த ஆலைகள் பல்வேறு விவசாய மற்றும் தொழில்துறை பணிகளைச் செய்தன. அப்பாஸிட் பொறியாளர்கள் கிரான்ஸ்காஃப்ட்களை உள்ளடக்கிய இயந்திரங்களையும் (பம்புகள் போன்றவை) உருவாக்கினர், ஆலைகளில் கியர்களைப் பயன்படுத்தினர் மற்றும் நீர் உயர்த்தும் இயந்திரங்கள், மேலும் நீர் ஆலைகள் மற்றும் நீர் உயர்த்தும் இயந்திரங்களுக்கு கூடுதல் சக்தியை வழங்க அணைகளைப் பயன்படுத்தினர். இத்தகைய முன்னேற்றங்கள், பண்டைய காலங்களில் மனித உழைப்பால் இயக்கப்பட்ட பல தொழில்துறை பணிகளை இடைக்கால இஸ்லாமிய உலகில் இயந்திரமயமாக்கப்பட்டு இயந்திரங்களால் இயக்கப்படுவதை சாத்தியமாக்கியது. நீர்மின்சாரத்தின் தொழில்துறை பயன்பாடு இஸ்லாமியத்திலிருந்து கிறிஸ்தியன் ஸ்பெயினுக்கு பரவியது என்று வாதிடப்பட்டது, அங்கு முதன்முறையாக கட்டலோனியாவில் ஃபுல்லிங் மில்கள், காகித ஆலைகள் மற்றும் ஃபோர்ஜ் ஆலைகள் பதிவு செய்யப்பட்டன.

அரபு விவசாயப் புரட்சியின் போது பல தொழில்கள் உருவாக்கப்பட்டன, இதில் ஜவுளி, சர்க்கரை, கயிறு தயாரித்தல், மேட்டிங், பட்டு மற்றும் காகிதத்திற்கான ஆரம்பகால தொழில்கள் அடங்கும். 12 ஆம் நூற்றாண்டின் லத்தீன் மொழிபெயர்ப்புகள் குறிப்பாக வேதியியல் மற்றும் கருவிகளை உருவாக்கும் அறிவைப் பெற்றன. இக்காலத்தில் விவசாயம் மற்றும் கைவினைத் தொழில்களும் உயர் மட்ட வளர்ச்சியைக் கண்டன.

பெண்களின் நிலை

முந்தைய சகாப்தத்திற்கு மாறாக, அப்பாஸிட் சமூகத்தில் பெண்கள் சமூகத்தின் மைய விவகாரங்களின் அனைத்து அரங்கங்களிலும் இல்லாமல் இருந்தனர். ஹதீஸ் இலக்கியங்களில் காட்டப்பட்டுள்ளபடி, அவர்களின் முஸ்லீம் முன்னோர்கள் ஆண்களை போருக்கு அழைத்துச் சென்றனர், கிளர்ச்சிகளைத் தொடங்கி, சமூக வாழ்க்கையில் ஒரு செயலில் பங்கு வகித்தனர், அப்பாஸிட் பெண்கள் தனிமையில் வைக்கப்பட்டனர். வெற்றிகள் முஸ்லீம் உயரடுக்கிற்கு மகத்தான செல்வத்தையும் ஏராளமான அடிமைகளையும் கொண்டு வந்தன. அடிமைகளில் பெரும்பான்மையானவர்கள் பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள், அவர்களில் பலர் தோற்கடிக்கப்பட்ட சசானிய உயர் வகுப்பைச் சார்ந்தவர்கள் அல்லது ஹரேம் உறுப்பினர்களாக

இருந்தனர். வெற்றிகளுக்குப் பிறகு, ஒரு உயரடுக்கு மனிதன் ஆயிரம் அடிமைகளை வைத்திருக்க முடியும், மேலும் சாதாரண வீரர்கள் பத்து பேர் அவர்களுக்கு சேவை செய்ய முடியும்.

முஹம்மது கூறியதாக இப்னு அப்பாஸிடமிருந்து கூறப்பட்டது:

• இரண்டு மகள்கள் பருவ வயதை அடைந்த எந்த மனிதனும் இல்லை, அவர்கள் ஒன்றாக இருக்கும் காலத்திற்கு அவர் அவர்களை அன்பாக நடத்துகிறார், ஆனால் அவர்கள் அவரை சொர்க்கத்தில் சேர்க்கிறார்கள்.

• எவரேனும் மூன்று மகள்களைப் பெற்று, அவர்களிடம் பொறுமையாக இருந்து, அவர்களுக்கு உணவளித்து, அவர்களுக்குக் குடிக்கக் கொடுத்து, தனது செல்வத்திலிருந்து அவர்களுக்கு ஆடைகளை அளிப்பார்; அவர்கள் மறுமை நாளில் நெருப்பிலிருந்து அவருக்குக் கேடயமாக இருப்பார்கள்.'

இருப்பினும், அடிமை வேசிகள் (கியான்கள் மற்றும் ஜவாரிகள்) மற்றும் இளவரசிகள் மதிப்புமிக்க மற்றும் முக்கியமான கவிதைகளை உருவாக்கினர். பெண்களின் வரலாற்று அனுபவங்களுக்கான அணுகலை எங்களுக்கு வழங்க போதுமானது, மேலும் சூ.பி ஆன்மீகவாதியான ராபியா அல்-அத்வியா (714-801 CE), இளவரசி மற்றும் கவிஞரான 'உலய்யா பின்ட் அல்-மஹ்தி (777-) போன்ற சில துடிப்பான மற்றும் சக்திவாய்ந்த நபர்களை வெளிப்படுத்துகிறது. 825 CE), மற்றும் பாடும்-பெண்கள் ஷரியா (c. 815-870 CE), Fadl Ashsha'ira (d. 871 CE) மற்றும் அரிப் அல்-மமுனியா (797-890 CE).

அப்பாஸிட் ஹரேமில் உள்ள ஒவ்வொரு மனைவிக்கும் ஒரு கூடுதல் வீடு அல்லது பிளாட் இருந்தது, அவளது சொந்த அடிமைகளான அண்ணன்மார்கள் மற்றும் பணிப்பெண்கள். ஒரு கன்னியாஸ்திரி ஒரு மகனைப் பெற்றெடுத்தபோது, அவள் உம்ம் வாலாட் பதவிக்கு உயர்த்தப்பட்டாள், மேலும் குடியிருப்புகள் மற்றும் (அடிமை) வேலையாட்களை பரிசாகப் பெற்றாள்.

யூதர்கள் மற்றும் கிறிஸ்தவர்களின் சிகிச்சை

அப்பாஸிட் கலிபாவில் யூதர்கள், கிறிஸ்தவர்கள் மற்றும் முஸ்லிமல்லாதவர்களின் நிலை மற்றும் சிகிச்சை ஒரு சிக்கலான மற்றும் தொடர்ந்து மாறிவரும் பிரச்சினையாக இருந்தது. முஸ்லிமல்லாதவர்கள் திம்மிகள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். முஸ்லீம்களுக்கு இருந்த சலுகைகள் அனைத்தும் திம்மிகளுக்கு இல்லை மற்றும் பொதுவாக முஸ்லிமாக இல்லாததற்கான வரியான ஜிஸ்யா செலுத்த வேண்டியிருந்தது. திம்மிகளின் சிகிச்சையின் பொதுவான அம்சங்களில் ஒன்று, அந்த நேரத்தில் கலீஃபா யாராக இருந்தார் என்பதைப் பொறுத்து அவர்களின் சிகிச்சை இருந்தது. அல்-முதவாக்கில் (822-861 CE) போன்ற சில அப்பாஸிட் ஆட்சியாளர்கள், திம்மிகள் பொது இடங்களில் என்ன அணியலாம் என்பதற்கு கடுமையான கட்டுப்பாடுகளை விதித்தனர், பெரும்பாலும் மஞ்சள் நிற ஆடைகள் அவர்களை முஸ்லிம்களிடமிருந்து வேறுபடுத்துகின்றன. அரசாங்கத்தில் திம்மிகளின் பங்கைக்

கட்டுப்படுத்துதல், திம்மி வீடுகளைக் கைப்பற்றுதல் மற்றும் திம்மிகள் கல்வியறிவு பெறுவதை கடினமாக்குதல் ஆகியவை அல்-முதவாக்கில் விதிக்கப்பட்ட பிற கட்டுப்பாடுகளில் அடங்கும். மற்ற அப்பாஸிட் கலீபாக்கள் அல்-முதவாக்கிலைப் போல கண்டிப்பானவர்கள் அல்ல. அல்-மன்தூரின் ஆட்சியின் போது (714-775 CE), யூதர்கள் மற்றும் கிறிஸ்தவர்கள் கலிபாவில், குறிப்பாக பாக்தாத்தில் ஒட்டுமொத்த கலாச்சாரத்தில் செல்வாக்கு செலுத்துவது பொதுவானது. யூதர்களும் கிறிஸ்தவர்களும் அறிவார்ந்த பணிகளில் பங்கேற்பதன் மூலம் இதைச் செய்தனர்.

திம்மிஸ் என்னவென்றால், அவர்களின் சிகிச்சையானது அந்த நேரத்தில் கலீபா யார் என்பதைப் பொறுத்தது. அல்-முதவாக்கில் (822-861 CE) போன்ற சில அப்பாஸிட் ஆட்சியாளர்கள், திம்மிகள் பொது இடங்களில் என்ன அணியலாம் என்பதற்கு கடுமையான கட்டுப்பாடுகளை விதித்தனர், பெரும்பாலும் மஞ்சள் நிற ஆடைகள் அவர்களை முஸ்லிம்களிடமிருந்து வேறுபடுத்துகின்றன. அரசாங்கத்தில் திம்மிகளின் பங்கைக் கட்டுப்படுத்துதல், திம்மி வீடுகளைக் கைப்பற்றுதல் மற்றும் திம்மிகள் கல்வியறிவு பெறுவதை கடினமாக்குதல் ஆகியவை அல்-முதவாக்கில் விதிக்கப்பட்ட பிற கட்டுப்பாடுகளில் அடங்கும். மற்ற அப்பாஸிட் கலீபாக்கள் அல்-முதவாக்கிலைப் போல கண்டிப்பானவர்கள் அல்ல. அல்-மன்தூரின் ஆட்சியின் போது (714-775 CE), யூதர்கள் மற்றும் கிறிஸ்தவர்கள் கலிபாவில், குறிப்பாக பாக்தாத்தில் ஒட்டுமொத்த கலாச்சாரத்தில் செல்வாக்கு செலுத்துவது பொதுவானது. யூதர்களும் கிறிஸ்தவர்களும் அறிவார்ந்த பணிகளில் பங்கேற்பதன் மூலம் இதைச் செய்தனர்.

ஒரு கலீபாவின் ஆட்சியின் போது திம்மிகளுக்கு எதிராக விதிக்கப்பட்ட சட்டங்கள் எதிர்கால கலீபாக்களின் ஆட்சியின் போது நிராகரிக்கப்பட்டன அல்லது நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை என்பது பொதுவானது. அல்-மன்தூர் மற்றும் அல்-முதவாக்கில் இருவரும் முஸ்லீம் அல்லாதவர்கள் பொது அலுவலகங்களில் பங்கேற்பதைத் தடுக்கும் சட்டங்களை நிறுவினர். அல்-மன்தூர் தனது சொந்த சட்டத்தை மிக நெருக்கமாகப் பின்பற்றவில்லை, நிதித் துறையில் திம்மிகளுக்குத் தேவையான நிபுணத்துவம் காரணமாக திம்மிகளை மீண்டும் கலிபாவின் கருவூலத்திற்குக் கொண்டு வந்தார். அல்-முதவாக்கில் திம்மிகளை பொது அலுவலகத்திலிருந்து தடை செய்யும் சட்டத்தை மிகவும் தீவிரமாகப் பின்பற்றினார், இருப்பினும், அவரது ஆட்சிக்குப் பிறகு, அரசாங்கத்தில் பங்குபெறும் திம்மிகள் தொடர்பான பல சட்டங்கள் முழுமையாகக் கவனிக்கப்படவில்லை அல்லது குறைந்த பட்சம் கண்டிப்பாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. அல்-முக்தாதீர் (r. 908-932 CE), முஸ்லீம் அல்லாதவர்களை பொது அலுவலகத்திலிருந்து தடுப்பதில் அல்-முதவாக்கிலைப் போன்ற நிலைப்பாட்டை கொண்டிருந்தார், அவர் பல கிறிஸ்தவ செயலாளர்களைக் கொண்டிருந்தார், இது முஸ்லிமல்லாதவர்கள் இன்னும் பலவற்றை அணுகுவதைக் குறிக்கிறது. கலிபாவில் முக்கியமான நபர்கள். ஒரு சாதாரண சங்கம் அல்லது உயர் பதவியில் உள்ள இஸ்லாமிய அதிகாரிகளுக்கு செயலாளராக இருந்ததால், அவர்களில் சிலர் கலீபாவுக்குப் பிறகு இரண்டாவது மிக உயர்ந்த பதவியை அடைந்தனர்: விஜியர்.

அப்பாஸிட் கலிபாவில் உள்ள முஸ்லிம்களுடன் ஒப்பிடும்போது யூதர்கள் மற்றும் கிறிஸ்தவர்கள் ஒட்டுமொத்த அந்தஸ்தைக் குறைவாகப் பெற்றிருக்கலாம், ஆனால் திம்மிகள் பெரும்பாலும் மரியாதைக்குரிய மற்றும் மதிப்புமிக்க தொழில்களை சில சந்தர்ப்பங்களில்

நடத்த அனுமதிக்கப்பட்டனர், அதாவது மருத்துவர்கள் மற்றும் பொது அலுவலகங்கள் யூதர்கள் மற்றும் கிறிஸ்தவர்கள் திம்மியாக இருப்பதற்காக வரி விதிக்கப்பட்டாலும் பணக்காரர்களாக இருக்க அனுமதிக்கப்பட்டனர். திம்மிகள் சமூக ஏனியில் மேலும் கீழும் நகரும் திறன் கொண்டவர்கள், இருப்பினும் இது பெரும்பாலும் குறிப்பிட்ட கலீப்பாவைச் சார்ந்தது. அந்த நேரத்தில் யூதர்கள் மற்றும் கிறிஸ்தவர்களின் சமூக நிலைப்பாட்டின் ஒரு அறிகுறி முஸ்லிம் மக்களுக்கு அடுத்ததாக வாழும் திறன் ஆகும். உதாரணமாக, அல்-மன்தூர் கலிபாவை ஆட்சி செய்து கொண்டிருந்த போது, திம்மிகள் முஸ்லிம்கள் வாழும் அதே சுற்றுப்புறங்களில் வாழ்வது அசாதாரணமானது அல்ல. திம்மிகள் அரசாங்கத்தில் மதிப்புமிக்க வேலைகள் மற்றும் பதவிகளை வகிக்க அனுமதிக்கப்படுவதற்கான மிகப்பெரிய காரணங்களில் ஒன்று, அவர்கள் பொதுவாக மாநிலத்தின் நல்வாழ்வுக்கு முக்கியமானவர்கள் மற்றும் கையில் இருக்கும் வேலையில் சிறந்தவர்களாக இருந்தனர். கலீப்பாவில் இருந்த சில முஸ்லிம்கள், ஒரு இஸ்லாமிய அரசாக இருந்தாலும், பொது அலுவலகங்களில் திம்மிகள் தங்களை ஆட்சி செய்கிறார்கள் என்ற எண்ணத்தால் கோபமடைந்தனர், மற்ற முஸ்லிம்கள் சில திம்மிகளைக் கண்டு பொறாமை கொண்டனர். முஸ்லிம்கள் இன்னும் ஆளும் வர்க்கத்தில் பெரும்பான்மையாக இருந்தாலும், மற்ற முஸ்லிம்களை விட பெரியவர்கள். பொதுவாக, முஸ்லிம்கள், யூதர்கள் மற்றும் கிறிஸ்தவர்கள் நெருங்கிய உறவுகளைக் கொண்டிருந்தனர், இது சில சமயங்களில் நேர்மறையானதாகக் கருதப்படலாம், குறிப்பாக யூதர்களுக்கு, ஐரோப்பாவில் யூதர்கள் எவ்வாறு நடத்தப்படுகிறார்கள் என்பதற்கு மாறாக.

திம்மிகள் மீது விதிக்கப்பட்ட பல சட்டங்கள் மற்றும் கட்டுப்பாடுகள் பெரும்பாலும் சிறுபான்மை மதத்திற்கு, குறிப்பாக யூத மக்களுக்கு எதிராக பாகுபாடு காட்ட முந்தைய மாநிலங்கள் பயன்படுத்திய பிற சட்டங்களை ஒத்திருந்தன. நான்காம் நூற்றாண்டில் ரோமானியர்கள் யூதர்கள் பொது அலுவலகங்களை வைத்திருப்பதைத் தடைசெய்தனர், ரோமானிய குடிமக்கள் யூத மதத்திற்கு மாறுவதைத் தடைசெய்தனர், மேலும் ரோமானிய இராணுவத்தில் பணியாற்றிய யூதர்களை அடிக்கடி தாழ்த்தினார்கள். இதற்கு நேர்மாறாக, இரண்டு விஜியர்களான இபின் அல்-புராத் மற்றும் அலி இப்னு இசா இப்னு அல்-ஜர்ராஹ் ஆகியோர், ஒரு கிறிஸ்தவரை இராணுவத்தின் தலைவராக ஆக்குவதற்கான இப்னுல்-புரத்தின் முடிவைப் பற்றி வாதிட்ட ஒரு நிகழ்வு இருந்தது. முந்தைய விஜியர், அபு முஹம்மது அல்-ஹசன் அல்-பசூரி, அவ்வாறு செய்திருந்தார். இந்த சட்டங்கள் அல்-மன்தூரின் திம்மிகளுக்கு எதிரான சட்டங்களுக்கு முந்தியவை மற்றும் பெரும்பாலும் இதே போன்ற கட்டுப்பாடுகளைக் கொண்டிருந்தன, இருப்பினும் ரோமானிய பேரரசர்கள் பல அப்பாஸிட் கலீபாக்களை விட இந்த சட்டங்களை அமல்படுத்துவதில் மிகவும் கடுமையாக இருந்தனர்.

பாக்தாத்தின் யூதர்களில் பெரும்பாலோர் அரபு சமூகத்தில் இணைக்கப்பட்டனர் மற்றும் அரபியை அவர்களின் தாய் மொழியாகக் கருதினர். சில யூதர்கள் தங்கள் பள்ளிகளில் ஹிப்ரு படித்தனர் மற்றும் யூத மத கல்வி செழித்தது. ஐக்கிய முஸ்லிம் பேரரசு யூதர்களை மத்திய கிழக்கு முழுவதும் சிதறடிக்கப்பட்ட சமூகங்களுக்கிடையில் இணைப்புகளை மறுகட்டமைக்க அனுமதித்தது. நகரின் டால்முடிக் நிறுவனம் ஐரோப்பாவில் ரபினிக்கல் பாரம்பரியத்தை பரப்ப உதவியது, மேலும் பாக்தாத்தில் உள்ள யூத சமூகம் பத்து ரபினிக்கல் பள்ளிகளையும் இருபத்தி

மூன்று ஜெப ஆலயங்களையும் நிறுவியது. பாக்தாத்தில் முஸ்லீம் புனிதர்கள் மற்றும் தியாகிகளின் கல்லறைகள் மட்டுமல்ல, யூஷாவின் கல்லறையும் இருந்தது. யூஷாவின் கல்லறையும் இருந்தது. யூதர்கள் லெவண்டிலிருந்து யூதர்களின் முதல் குடியேற்றத்தின் போது அவரது சடலம் ஈராக்கிற்கு கொண்டு வரப்பட்டது.

அரபுமயமாக்கல்

உமையாப் பேரரசில் அரேபியர் அல்லாதவர்களுக்கு எதிரான சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளைப் பயன்படுத்தி அப்பாஸிட்கள் முதலில் அதிகாரத்தைப் பெற்றாலும், அப்பாஸிட் ஆட்சியின் போது பேரரசு வேகமாக அரபுமயமாக்கப்பட்டது. குறிப்பாக வளமான பிறை பகுதியில் (அதாவது மெசபடோமியா மற்றும் லெவன்ட்) உமையா ஆட்சியின் கீழ் தொடங்கியது. பேரரசு முழுவதும் அரபு மொழியில் அறிவு பகிரப்பட்டதால், பல்வேறு தேசங்கள் மற்றும் மதங்களைச் சேர்ந்த பலர் தங்கள் அன்றாட வாழ்வில் அரபு மொழியைப் பேசத் தொடங்கினர். பிற மொழிகளிலிருந்து வளங்கள் அரபு மொழியில் மொழிபெயர்க்கத் தொடங்கின, மேலும் ஒரு தனித்துவமான இஸ்லாமிய அடையாளம் உருவாகத் தொடங்கியது, இது முந்தைய கலாச்சாரங்களை அரபு கலாச்சாரத்துடன் இணைத்து, நாகரீகம் மற்றும் அறிவின் அளவை உருவாக்கியது, இது அந்த நேரத்தில் ஐரோப்பாவில் ஒரு அதிசயமாக கருதப்பட்டது.

விடுமுறை

சில நாட்களில் பெரிய விருந்துகள் இருந்தன. ஏனெனில் பேரரசின் முஸ்லீம்கள் தங்கள் சொந்த விடுமுறை நாட்களையும் கிறிஸ்தவ விடுமுறைகளையும் கொண்டாடினர். இரண்டு முக்கிய இஸ்லாமிய விருந்துகள் இருந்தன: ஒன்று ரமலான் இறுதியில் குறிக்கப்பட்டது; மற்றொன்று, "தியாகப் பெருவிழா". முந்தையது குறிப்பாக மகிழ்ச்சியாக இருந்தது, ஏனெனில் குழந்தைகள் அலங்காரங்கள் மற்றும் இனிப்பு வகைகளை வாங்குவார்கள்; மக்கள் சிறந்த உணவை தயாரித்து புதிய ஆடைகளை வாங்கினர். நள்ளிரவில், கலீபா, முகமதுவின் தோம்பை அணிந்து, பெரிய மசூதிக்கு ஆயுதமேந்திய வீரர்களுடன் அதிகாரிகளை வழிநடத்துவார், அங்கு அவர் பிரார்த்தனை செய்தார். தொழுகைக்குப் பிறகு, வந்திருந்த அனைவரும் வாழ்த்துகளைப் பரிமாறிக்கொள்வதோடு, தங்கள் உறவினர்களையும் தோழர்களையும் கட்டிப்பிடிப்பார்கள். விழா மூன்று நாட்கள் நீடித்தது. அந்த குறைந்த எண்ணிக்கையிலான இரவுகளில், அரண்மனைகள் ஒளிரும் மற்றும் டைகிரிஸில் படகுகள் விளக்குகளை தொங்கவிட்டன. பாக்தாத் "மணப்பெண் போல் மின்னியது" என்று கூறப்பட்டது. "பலியின் விருந்தின்" போது, பொது அரங்கங்களில் ஆடுகள் வெட்டப்பட்டன மற்றும் அரண்மனை முற்றத்தில் ஒரு பெரிய அளவிலான தியாகத்தில் கலீபா பங்கேற்றார். பிறகு, இறைச்சியை பிரித்து ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கப்படும்.

இந்த இரண்டு விடுமுறை நாட்களைத் தவிர, ஷியாக்கள் பாத்திமா மற்றும் அலி இப்பினு அபி தாலிப் ஆகியோரின் பிறந்தநாளைக் கொண்டாடினர். அரச குடும்பத்தில் திருமணம் மற்றும் பிறப்புகள் பேரரசில் உள்ள அனைவராலும் அனுசரிக்கப்பட்டது. கலீபாவின் மகன்களில் ஒருவர் குரானை சுமுகமாக ஓதலாம் என்ற அறிவிப்பு சமூகக் குதூகலத்தால்

வரவேற்கப்பட்டது. ஹாருன் இந்த புனித திறமையை வளர்த்துக் கொண்டபோது, மக்கள் தீங்களை ஏற்றி, தெருக்களில் மலர் மாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டனர், மேலும் அவரது தந்தை அல்-மஹ்தி 500 அடிமைகளை விடுவித்தார்.

பிற கலாச்சாரங்கள் மற்றும் மதங்களிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அனைத்து விடுமுறை நாட்களிலும், பாக்தாத்தில் (பல பெர்சியர்களைக் கொண்ட நகரம்) கொண்டாடப்படுவது நவ்ரூஸ் ஆகும், இது வசந்த காலத்தின் வருகையைக் கொண்டாடியது. பாரசீகத் துருப்புக்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட ஒரு சம்பிரதாயமான கழுவில், குடியிருப்பாளர்கள் தண்ணீரைத் தெளித்து, பாதாம் கேக்குகளை சாப்பிட்டனர். ஏகாதிபத்திய குடும்பத்தின் அரண்மனைகள் ஆறு பகல் மற்றும் இரவுகள் ஒளிரும். குளிர்காலத்தின் தொடக்கத்தைக் குறிக்கும் மிஹ்ராஜின் பாரசீக விடுமுறையையும் அப்பாஸிட்கள் கொண்டாடினர் (அடிக்கும் டிரம்ஸ் மூலம் குறிக்கப்படுகிறது), மற்றும் வீடுகளில் தூபமிடப்பட்ட போது சதார், இளவரசர்கள் மற்றும் விஜியர்கள் கடந்து செல்வதைக் காண மக்கள் திக்ரிஸில் கூடினர்.

இராணுவம்:

பாக்தாத்தில் அப்பாஸிட் இராணுவத் தலைவர்கள் பலர் இருந்தனர் அல்லது அவர்கள் அரபு வம்சாவளியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று கூறினார்கள். இருப்பினும், பெரும்பாலான அணிகள் ஈரானிய வம்சாவளியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது தெளிவாகிறது, பெரும்பாலானவர்கள் கொராசன் மற்றும் டிரான்சோக்சியானாவைச் சேர்ந்தவர்கள், மேற்கு ஈரான் அல்லது அஜர்பைஜானில் இருந்து அல்ல. அப்பாஸிட்களை ஆட்சிக்குக் கொண்டு வந்த கொராசானி வீரர்களில் பெரும்பாலோர் அரேபியர்கள்.

கொராசானில் இருந்த முஸ்லிம்களின் நிலைப்பாட்டில் பெரும்பகுதி அரபியராக இருந்தது. அப்பாஸிட்களின் அலகு அமைப்பு ஆதரவாளர்களிடையே இன மற்றும் இன சமத்துவத்தை இலக்காகக் கொண்டு வடிவமைக்கப்பட்டது. அபு முஸ்லீம் பட்டுப் பாதையில் அதிகாரிகளை நியமித்தபோது, அவர் அவர்களை அவர்களின் பழங்குடி அல்லது இன-தேசிய உறவுகளின் அடிப்படையில் அல்ல, ஆனால் அவர்கள் தற்போது வசிக்கும் இடங்களின் அடிப்படையில் பதிவு செய்தார். அப்பாஸிட்களின் கீழ், ஈரானிய மக்கள் இராணுவம் மற்றும் அதிகாரத்துவத்தில் முன்பை விட சிறப்பாக பிரதிநிதித்துவம் பெற்றனர். அப்பாஸிட் இராணுவம் குராசன் அப்னா அல்-தவ்லா காலாட்படை மற்றும் குராசானியா கனரக குதிரைப்படை ஆகியவற்றை மையமாகக் கொண்டிருந்தது, அவர்களின் சொந்த அரை-தன்னாட்சி தளபதிகள் (காயித்) தலைமையில் அப்பாஸிட் வள மானியங்களுடன் தங்கள் சொந்த ஆட்களை ஆட்சேர்ப்பு செய்து அனுப்பினார்கள். அல்-முதாசிம் துருக்கிய அடிமைப் படைவீரர்களை சமனிட்களில் இருந்து ஒரு தனியார் இராணுவத்தில் சேர்க்கும் நடைமுறையைத் தொடங்கினார், இது அவரை கலிபாவின் ஆட்சியைக் கைப்பற்ற அனுமதித்தது. அவர் உமர் உருவாக்கிய பழைய ஜண்ட் முறையை ஒழித்து, அசல் அரபு இராணுவ சந்ததியினரின் சம்பளத்தை துருக்கிய அடிமை வீரர்களுக்கு திருப்பிவிட்டார். துருக்கிய வீரர்கள் போர் பாணியை மாற்றினர், ஏனெனில் அவர்கள் திறமையான குதிரை வில்லாளர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர், குழந்தை

பருவத்திலிருந்தே சவாரி செய்ய பயிற்சி பெற்றனர். இந்த இராணுவம் இப்போது தொலைதூர எல்லைப் பகுதிகளின் இனக்குழுக்களில் இருந்து உருவாக்கப்பட்டு, சமூகத்தின் மற்ற பகுதிகளிலிருந்து முற்றிலும் தனித்தனியாக இருந்தது. சிலருக்கு அரபு மொழி சரியாக வராது. இது சமாராவில் அராஜகத்துடன் தொடங்கி கலிபாவின் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது.

அப்பாளிகள் கணிசமான வழக்கமான இராணுவத்தைத் தக்கவைத்துக் கொள்ளவில்லை என்றாலும், கலீபாவால் கணிசமான எண்ணிக்கையிலான வீரர்களை லெவிகளில் இருந்து தேவைப்படும்போது குறுகிய காலத்தில் நியமிக்க முடியும். நிலையான ஊதியம் மற்றும் சிறப்புப் படைப் பிரிவு ஆகியவற்றைப் பெற்ற வழக்கமான துருப்புக்களும் இருந்தன. எந்த நேரத்திலும், 125,000 முஸ்லீம் வீரர்கள் பைசண்டைன் எல்லையில், பாக்தாத், மதீனா, டமாஸ்கஸ், ரேய் மற்றும் பிற புவிசார் மூலோபாய இடங்களில் எந்த அமைதியின்மையையும் அடக்க முடியும்.

குதிரைப்படை முழுவதுமாக இரும்பினால் மூடப்பட்டிருந்தது, தலைக்கவசம் இருந்தது. இடைக்கால மாவீரர்களைப் போலவே, அவர்களின் மூக்கின் முனையும், அவர்களின் கண்களுக்கு முன்னால் சிறிய திறப்புகளும் மட்டுமே வெளிப்படும். அவர்களின் கால் வீரர்களுக்கு ஈட்டிகள், வாள்கள் மற்றும் பைக்குகள் வழங்கப்பட்டன, மேலும் (பாரசீக பாணிக்கு ஏற்ப) மிகவும் திடமாக நிற்க பயிற்சி பெற்றனர், ஒரு சமகாலத்தவர் எழுதினார், "அவர்கள் வெண்கலக் கவ்விகளால் உறுதியாகப் பிடிக்கப்பட்டிருப்பார்கள் என்று நீங்கள் நினைத்திருப்பீர்கள்."

அப்பாளிட் இராணுவம் கவண்கள், மாங்கனிகள், மட்டைகள், ஏணிகள், கிராப்பிங் இரும்புகள் மற்றும் கொக்கிகள் போன்ற முற்றுகைக்கான உபகரணங்களின் வரிசையைக் குவித்தது. அத்தகைய ஆயுதங்கள் அனைத்தும் இராணுவ பொறியாளர்களால் இயக்கப்பட்டன. இருப்பினும், முதன்மை முற்றுகை ஆயுதம் மன்ஜானிக் ஆகும், இது ஒரு வகை முற்றுகை ஆயுதம், இது மேற்கத்திய இடைக்காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட ட்ரெப்செட்டுடன் ஒப்பிடத்தக்கது. ஏழாம் நூற்றாண்டிலிருந்து, இது பெரும்பாலும் முறுக்கு பீரங்கிகளை மாற்றியது. ஹாருன் அல்-ரஷீதின் காலத்தில், அப்பாளிட் இராணுவம் துப்பாக்கி குண்டுகளை பயன்படுத்தியது. அப்பாளிட்கள் கள மருத்துவமனைகள் மற்றும் ஒட்டகங்களால் வரையப்பட்ட ஆம்புலன்ஸ்களையும் பயன்படுத்தினர்.

சிவில் நிர்வாகம்

இத்தகைய பரந்த சாம்ராஜ்யத்தின் விளைவாக, கலிபா ஆட்சி பரவலாக்கப்பட்டு 24 மாகாணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டது. பாரசீக மரபுக்கு இணங்க, ஹாருனின் விஜியர் சரிபார்க்கப்படாத அதிகாரங்களை அனுபவித்தார். ஹாருனின் கீழ், ஒரு சிறப்பு "பறிமுதல் பணியகம்" உருவாக்கப்பட்டது. இந்த அரசாங்கப் பிரிவு, வைசியர் எந்த ஊழல் கவர்னர் அல்லது அரசு ஊழியரின் சொத்துகளையும் செல்வங்களையும் கைப்பற்றுவதை சாத்தியமாக்கியது. மேலும், கீழ்மட்ட அதிகாரிகளின் சொத்துக்களை பறிமுதல் செய்ய ஆளுநர்களை அனுமதித்தது. இறுதியாக, கிருபையிலிருந்து வீழ்ந்த ஒரு விஜியர் மீது கலீபா அதே தண்டனையை விதிக்க

முடியும். ஒரு பிற்கால கலைப் கூறியது போல்: "விஜயர் நாடு முழுவதும் மற்றும் எங்கள் குடிமக்கள் மத்தியில் எங்கள் பிரதிநிதி. எனவே, அவருக்குக் கீழ்ப்படிபவர் நமக்குக் கீழ்ப்படிகிறார்; நமக்குக் கீழ்ப்படிபவர் கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிகிறார், கடவுள் அவருக்குக் கீழ்ப்படிகிறவரை சொர்க்கத்தில் நுழையச் செய்வார்."

ஒவ்வொரு பிராந்திய பெருநகரங்களிலும் ஒரு தபால் அலுவலகம் இருந்தது மற்றும் ஏகாதிபத்திய தலைநகரை மற்ற நகரங்கள் மற்றும் நகரங்களுடன் இணைக்கும் வகையில் நூற்றுக்கணக்கான சாலைகள் அமைக்கப்பட்டன. பேரரசு அஞ்சல்களை வழங்குவதற்கு ரிலே அமைப்பைப் பயன்படுத்தியது. பாக்தாத்தில் உள்ள மத்திய தபால் நிலையத்தில் ஒவ்வொரு நகரத்திற்கும் இடையே உள்ள தூரங்களைக் குறிக்கும் திசைகளுடன் ஒரு வரைபடமும் இருந்தது. சாலைகள் சாலையோர விடுதிகள், நல்வாழ்வு விடுதிகள் மற்றும் கிணறுகள் வழங்கப்பட்டன மற்றும் கிழக்கு நோக்கி பெர்சியா மற்றும் மத்திய ஆசியா வழியாக சீனா வரை சென்றடைய முடியும். தபால் அலுவலகம் சிவில் சேவைகளை மேம்படுத்தியது மட்டுமின்றி கலைப்பாவின் உளவுத்துறையாகவும் செயல்பட்டது. அஞ்சல் செய்பவர்கள் உள்ளூர் விவகாரங்களைக் கண்காணிக்கும் உளவாளிகளாகப் பணியமர்த்தப்பட்டனர்.

கலிபாவின் ஆரம்ப நாட்களில், பார்மகிட்கள் சிவில் சேவையை வடிவமைக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டனர். இந்த குடும்பம் வடக்கு ஆப்கானிஸ்தானில் உள்ள ஒரு புத்த மடாலயத்தில் வேர்களைக் கொண்டிருந்தது. 8 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், குடும்பம் இஸ்லாத்திற்கு மாறியது மற்றும் அப்பாஸிட்களுக்கான சிவில் நிர்வாகத்தின் கணிசமான பகுதியை எடுக்கத் தொடங்கியது. ரியல் எஸ்டேட் வரி உட்பட பல்வேறு வரிகளில் இருந்து கலிபாவின் கருவூலத்தில் மூலதனம் ஊற்றப்பட்டது; கால்நடைகள், தங்கம் மற்றும் வெள்ளி மற்றும் வணிகப் பொருட்கள் மீதான வரி; முஸ்லிம் அல்லாதவர்களுக்கு சிறப்பு வரி; மற்றும் சுங்க கட்டணம்.

வர்த்தகம்

ஹருனின் கீழ், பாரசீக வளைகுடா வழியாக கடல் வர்த்தகம் செழித்தது, அரபு கப்பல்கள் தெற்கே மடகாஸ்கர் மற்றும் சீனா, கொரியா மற்றும் ஜப்பான் வரை கிழக்கு வரை வர்த்தகம் செய்தன. பாக்தாத் மற்றும் பிற நகரங்களின் வளர்ந்து வரும் பொருளாதாரம் தவிர்க்க முடியாமல் ஆடம்பரப் பொருட்களுக்கான தேவைக்கு வழிவகுத்தது மற்றும் வணிகத்திற்காக நீண்ட தூர கேரவன்களை ஏற்பாடு செய்து பின்னர் தங்கள் பொருட்களை விநியோகிக்கும் தொழில்முனைவோர் வகுப்பை உருவாக்கியது. கிழக்கு பாக்தாத் சக்கில் ஒரு முழுப் பகுதியும் சீனப் பொருட்களுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டது. அரேபியர்கள் பால்டிக் பிராந்தியத்துடன் வர்த்தகம் செய்து, பிரிட்டிஷ் தீவுகள் வரை வடக்கே அதை உருவாக்கினர். பல்லாயிரக்கணக்கான அரபு நாணயங்கள் ரஷ்யா மற்றும் ஸ்வீடன் பகுதிகளில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன, அவை அப்பாஸிட்களால் அமைக்கப்பட்ட விரிவான வர்த்தக வலைப்பின்னல்களுக்கு சாட்சியமளிக்கின்றன. மெர்சியாவின் மன்னர் ஆஃபா (இங்கிலாந்தில்) எட்டாம் நூற்றாண்டில் அப்பாஸிட்களின் நாணயங்களைப் போன்ற தங்க நாணயங்களை அச்சிட்டார்.

முஸ்லீம் வணிகர்கள் பந்தர் சிராஃப், பாஸ்ரா மற்றும் ஏடன் துறைமுகங்களையும், சில செங்கடல் துறைமுகங்களையும் இந்தியா மற்றும் தென்கிழக்கு ஆசியாவுடன் பயணிக்கவும் வர்த்தகம் செய்யவும் பயன்படுத்தினர். மத்திய ஆசியா வழியாகவும் நில வழிகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. எட்டாம் நூற்றாண்டிலேயே அரபு வணிகர்கள் சீனாவில் இருந்தனர். புகாரா மற்றும் சமர்கண்டூன் வணிகம் செய்ய அரபு வணிகர்கள் காஸ்பியன் கடலில் பயணம் செய்தனர்.

பல கேரவன்கள் மற்றும் பொருட்கள் அவர்கள் விரும்பிய இடங்களுக்குச் செல்லவில்லை. சில சீன ஏற்றுமதிகள் தீயில் அழிந்தன, மற்ற கப்பல்கள் மூழ்கின. சீனாவுக்குச் சென்று காயமின்றி திரும்பிய எவரும் கடவுளால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்கள் என்று கூறப்படுகிறது. பெரும்பாலான வணிகக் கப்பல்களைக் காட்டிலும் வேகமான கப்பல்களைக் கட்டியெழுப்பிய கடற்கொள்ளையர்களால் பொதுவான கடல் வழிகளும் பாதிக்கப்பட்டன. சின்பாத் கதைகளில் கடலில் நடந்த பல சாகசங்கள் அன்றைய கடற்படையினரின் வரலாற்று புனைகதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை என்று கூறப்படுகிறது.

அரேபியர்கள் ஆப்பிரிக்காவுடன் நிலப்பரப்பு வர்த்தகத்தை நிறுவினர், பெரும்பாலும் தங்கம் மற்றும் அடிமைகளுக்காக. பகைமை காரணமாக ஐரோப்பாவுடனான வர்த்தகம் நிறுத்தப்பட்டபோது, யூதர்கள் இரண்டு விரோத உலகங்களுக்கு இடையே ஒரு இணைப்பாக செயல்பட்டனர்.

அப்பாஸிட் கலிபாவின் வீழ்ச்சி

அப்பாஸிட்கள் ஷியா முஸ்லீம்களுடன் முரண்படுகிறார்கள், அவர்களில் பெரும்பாலோர் உமையாட்களுக்கு எதிரான போரை ஆதரித்தனர், ஏனெனில் அப்பாஸிட்களும் ஷியாக்களும் முஹம்மதுவுடன் தங்கள் குடும்பத் தொடர்பு மூலம் சட்டப்பூர்வமாக உரிமை கோரினர். ஆட்சிக்கு வந்தவுடன், அப்பாஸிட்கள் சுன்னி இஸ்லாத்திற்கு ஆதரவாக ஷியா நம்பிக்கைகளுக்கு எந்த ஆதரவையும் மறுத்துவிட்டனர். சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு, பெர்பர் காரிஜிட்கள் 801 இல் வட ஆப்பிரிக்காவில் ஒரு சுதந்திர அரசை நிறுவினர். 50 ஆண்டுகளுக்குள், இப்ரிகியாவின் மக்ரெப் மற்றும் அக்லாபிட்களில் உள்ள இதரிசிட்கள் மற்றும் விரைவில் மிஸ்ரின் துலுனிட்கள் மற்றும் இசுதிதிட்கள் ஆப்பிரிக்காவில் திறம்பட சுதந்திரமடைந்தனர். அல்-ராடியின் ஆட்சியின் போது அப்பாஸிட் அதிகாரம் மோசமடையத் தொடங்கியது, ஏற்கனவே நடைமுறை சுதந்திரம் பெற்ற அவர்களின் துருக்கிய இராணுவ ஜெனரல்கள் கலிபா செலுத்துவதை நிறுத்தினார்கள். பாக்தாத்திற்கு நெருக்கமான மாகாணங்கள் கூட உள்ளூர் வம்ச ஆட்சியை நாடத் தொடங்கின. மேலும், அப்பாஸிட்கள் ஸ்பெயினில் உமையாட்களுடன் அடிக்கடி மோதலில் ஈடுபட்டுள்ளனர். 9 மற்றும் 10 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் சவத்தில் இருந்து வரி வருவாய் குறைந்ததால், அப்பாஸிட் நிதி நிலையும் பலவீனமடைந்தது.

பிரிவினைவாத வம்சங்கள் மற்றும் அவர்களின் வாரிசுகள்

பின்வரும் பட்டியல், உடைந்த அப்பாஸிட் பேரரசில் இருந்து உருவான இஸ்லாமிய வம்சங்களின் வாரிசை அவர்களின் பொதுவான புவியியல் இருப்பிடத்தின் மூலம் பிரதிபலிக்கிறது. வம்சங்கள் பெரும்பாலும் ஒன்றுடன் ஒன்று, அங்கு ஒரு வசமுள்ள எமிர் கிளர்ச்சி செய்து பின்னர் தனது பிரபுவை வென்றார். ஆதிக்கம் செலுத்தும் சக்தி தெளிவாக இல்லாத போட்டியின் காலங்களில் இடைவெளிகள் தோன்றும். எகிப்தில் உள்ள ஃபாத்திமிட் கலிபாவைத் தவிர, அலி மூலம் ஷியா வாரிசுகளை அங்கீகரித்தது, மற்றும் உமையாட்கள் மற்றும் அல்மோஹாட்களின் அண்டலூசியன் கலிபாக்கள், ஒவ்வொரு முஸ்லீம் வம்சமும் அப்பாஸிட்களின் பெயரளவு மேலாதிக்கத்தை குறைந்தபட்சம் கலீஃபா மற்றும் விசுவாசிகளின் தளபதியாக ஒப்புக்கொண்டன.

அப்பாஸிட் வம்சாவளியைக் கூறும் வம்சங்கள்

அப்பாஸிட்கள் வீழ்ச்சியடைந்த பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு, பல வம்சங்கள் அவர்களிடமிருந்து வம்சாவளியைச் சேர்ந்ததாகக் கூறி, "முஹம்மதுவுடன் உறவுமுறை உறவைக் கோருகின்றனர்", அதாவது 'வீட்டின் மக்கள்' அல்லது ஒரு சயீத் அல்லது ஷெரீப்பின் அந்தஸ்தைக் கோருவது விவாதத்திற்குரியது. முஸ்லீம் சமூகங்களில் பரம்பரை சான்றுகளுடன் ஒருவரின் தார்மீக அல்லது பொருள் நோக்கங்களை ஆதரிக்கும் மிகவும் பரவலான வழி." முஹம்மது அல்லது அப்பாஸிட்கள் போன்ற அவரது ஹாஷிமைட் உறவினர்களின் தொடர்ச்சியின் இத்தகைய கூற்றுக்கள் ஒரு வேட்பாளர் வம்சத்திற்கு "அரசியல் நம்பகத்தன்மை" உணர்வை வளர்க்கின்றன. உள் பார்வையாளர்களுக்கு சேவை செய்தல்" (அல்லது வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், வெகுஜனங்களின் பார்வையில் சட்டப்பூர்வத்தைப் பெறுதல்) நவீன கால சூடானின் சில பகுதிகளை ஆட்சி செய்த வடாய் பேரரசு, பாகிஸ்தானில் உள்ள கைர்பூர் மற்றும் பஹவல்பூர் மாநிலங்கள் மற்றும் பாஸ்டக் காணேட் ஆகியவற்றுடன் அப்பாஸிட் வம்சாவளியைக் கோரியது.

1258 CE இல் மங்கோலிய படையெடுப்பால் " சிதறடிக்கப்பட்ட " பாக்தாத்தின் அப்பாஸிட் இளவரசர்களின் வம்சாவளியினர் என்பது அப்பாஸிட் உரிமை கோரும் வம்சத்தினரிடையே ஒரு பொதுவான நம்பிக்கையாகும். இந்த எஞ்சியிருக்கும் இளவரசர்கள் மங்கோலியர்களால் கட்டுப்படுத்தப்படாத பாதுகாப்பான புகலிடமாக பாக்தாத்தை விட்டு வெளியேறி, அவர்களின் புதிய சமூகங்களுடன் இணைவார்கள், மேலும் அவர்களின் சந்ததியினர் பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு அவர்களின் அப்பாஸிட் 'நற்சான்றிதழ்களுடன்' தங்கள் சொந்த வம்சங்களை நிறுவ வளருவார்கள். 656 AH/1258 CE இல், பாக்தாத் வீழ்ந்த ஆண்டு, மற்றும் நகரம் சூறையாடப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, மூத்தவரால் வழிநடத்தப்பட்ட அப்பாஸிட் வம்சக் குடும்பத்தில் எஞ்சியிருக்கும் சிலர் அவர்களில், முகம்மதுவின் மகன் அகமதுவின் மகன் ஹம்சாவின் மகன் இரண்டாம் இஸ்மாயில், தென் ஈரானுக்கு, கோஞ்ச் கிராமத்தில் குடிபெயர்ந்தார், பின்னர் அவர்களின் காணேட் கிபி 17 ஆம் நூற்றாண்டில் நிறுவப்பட்ட பாஸ்டக்கிற்கு குடிபெயர்ந்தார்.

இதற்கிடையில், வடாய் பேரரசு இதேபோன்ற தோற்றக் கதையை விவரித்தது, சாலிஹ் இபின் அப்துல்லா இபின் அப்பாஸ் என்ற நபரின் வம்சாவளியைச் சேர்ந்தது, அவரது தந்தை அப்துல்லா ஒரு அப்பாசித் இளவரசர் ஆவார், அவர் மங்கோலிய படையெடுப்பின் போது ஹிஜாஸுக்காக பாத்தாத் தப்பிச் சென்றார். அவருக்கு சாலிஹ் என்ற ஒரு மகன் இருந்தான், அவர் "திறமையான நீதியரசராக" மற்றும் "மிகவும் பக்தியுள்ள மனிதராக" வளருவார். மெக்காவில் புனிதப் பயணத்தில் இருந்த முஸ்லீம் உலமாக்கள் அவரைச் சந்தித்து, அவருடைய அறிவைக் கண்டு கவரப்பட்டு, அவருடன் சென்னாருக்குத் திரும்பும்படி அழைத்தனர். மக்கள் இஸ்லாத்தில் இருந்து விலகுவதைக் கண்டு, அவர் வாடாயில் உள்ள அபு சினுன் மலையைக் கண்டுபிடிக்கும் வரை "மேலும் தள்ளினார்", அங்கு அவர் உள்ளூர் மக்களை இஸ்லாமாக மாற்றி, அதன் விதிகளை அவர்களுக்குக் கற்பித்தார், அதன் பிறகு அவர்கள் அவரை சுல்தானாக்கினர், இதனால் வடை சாம்ராஜ்யத்தின் அடித்தளத்தை அமைத்தனர்.

பஸ்தக் கானேட்டைப் பொறுத்தவரை, ஷேக் முகமது கான் பஸ்தாக்கி, பாஸ்டக்கின் முதல் அப்பாசித் ஆட்சியாளர் ஆவார், உள்ளூர் மக்கள் அவரை ஒரு ஆட்சியாளராக ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, "ஆட்சியாளர்" அல்லது "ராஜா" என்று கூறப்படுகிறது. கரீம் கான் ஜண்ட் மூலம் அவருக்கு வழங்கப்பட்டது. இந்த தலைப்பு பின்னர் பாஸ்டக் மற்றும் ஜஹாங்கிரியாவின் அனைத்து அப்பாஸிட் ஆட்சியாளர்களுக்கும் ஆனது, மேலும் கூட்டாக பன்மை வடிவத்தில் - அதாவது "கான்ஸ்" - ஷேக் முகமது கான் பஸ்தாகியின் வழித்தோன்றல்களைக் குறிக்கிறது. பாஸ்டக் மற்றும் ஜஹாங்கிரியேவின் கடைசி அப்பாஸிட் ஆட்சியாளர் மொஹமட் அஸாம் கான் பனியாபாசியன், முகமது ரெசா கான் "சத்வத் அல்-மாமலேக்" பனியாபாசியின் மகன் ஆவார். அவர் Tarikh-e Jahangiriyeh va Baniabbassian-e Bastak (1960) என்ற புத்தகத்தை எழுதியுள்ளார், அதில் இப்பகுதியின் வரலாறு மற்றும் அதை ஆட்சி செய்த அப்பாசித் குடும்பம் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. மொஹமட் அஸாம் கான் பனியாபாசியன் 1967 இல் இறந்தார், இது பாஸ்டக்கில் அப்பாசித் ஆட்சியின் முடிவாகக் கருதப்படுகிறது.

இஸ்லாமிய உலகை ஆண்ட அப்பாஸிய கலிபா, இஸ்லாமிய கலாச்சாரத்தின் பொற்காலத்தை மேற்பார்வையிட்டார். கி.பி 750 முதல் 1258 வரை இஸ்லாமிய கலிபாவை ஆட்சி செய்த வம்சம், இது மிக நீண்ட மற்றும் செல்வாக்குமிக்க இஸ்லாமிய வம்சங்களில் ஒன்றாக மாறியது. அதன் ஆரம்பகால வரலாற்றின் பெரும்பகுதிக்கு, இது உலகின் மிகப்பெரிய சாம்ராஜ்யமாக இருந்தது, மேலும் இது கிழக்கில் உள்ள சீனர்கள் மற்றும் இந்தியர்கள் போன்ற தொலைதூர அண்டை நாடுகளுடனும், மேற்கில் உள்ள பைசண்டைன்களுடனும் தொடர்பு கொண்டிருந்தது, இது கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்ளவும் ஒருங்கிணைக்கவும் அனுமதிக்கிறது. இந்த கலாச்சாரங்களிலிருந்து.

அப்பாஸிட் புரட்சி:

அப்பாஸிட் வம்சம் சிரியாவின் டமாஸ்கஸை தளமாகக் கொண்ட முந்தைய உமையாத் வம்சத்தை வீழ்த்தியது. உமையாக்கள் பெருகிய முறையில் செல்வாக்கற்றவர்களாகிவிட்டனர், குறிப்பாக கலிபாவின் கிழக்குப் பிரதேசங்களில். உமையாக்கள் மற்ற முஸ்லீம்களை விட சிரிய அரேபியர்களை விரும்பினர் மற்றும் மாவாலி, புதிதாக மதம் மாறிய முஸ்லீம்களை இரண்டாம்

தர குடிமக்களாக கருதினர். சிரிய அரேபியர்களுக்குக் காட்டப்பட்ட ஆதரவைக் கண்டு கோபமடைந்த கிழக்கில் அரேபியர்களுடன் அருகருகே வாழ்ந்த பாரசீகர்கள் மாவாலிகளின் மிகப் பெரிய குழுவாகும். ஒன்றாக, அவர்கள் கிளர்ச்சிக்கு பழுத்திருந்தனர். கலிஃபாவை பரம்பரை பரம்பரையாக மாற்றியதற்காக மற்ற முஸ்லிம்கள் உமையாக்கள் மீது கோபமடைந்தனர். ஒரு குடும்பம் அதிகாரத்தைக் கொண்டிருக்கக்கூடாது என்று சிலர் நம்பினர், அதே சமயம் ஷியாக்கள் உண்மையான அதிகாரம் முஹம்மது நபியின் குடும்பத்திற்கு அவரது மருமகன் அலி மூலம் சொந்தமானது என்று நம்பினர், மேலும் உமையாக்கள் முஹம்மதுவின் குடும்பத்தின் ஒரு பகுதியாக இல்லை.

பாரசீகத்தில் உமையாக்களுக்கு எதிராக கிளர்ச்சியைத் தொடங்கிய அப்பாஸிட்களின் கீழ் உமையாக்களுடன் கோபமடைந்த இந்த பல்வேறு குழுக்கள் அனைத்தும் ஒன்றிணைந்தன. பாரசீக மாவாலி, கிழக்கு அரேபியர்கள் மற்றும் ஷியாக்களின் கூட்டணியை அப்பாஸிட்கள் உருவாக்கினர். முஹம்மதுவின் மாமா அப்பாஸ் மூலம் முஹம்மதுவின் வம்சாவளியைக் கூறியதால் அப்பாஸிட்கள் ஷியா ஆதரவைப் பெற முடிந்தது. ஷியைட்டுகள் விரும்புவது போல, முஹம்மது அவர்களின் வம்சாவளி அலி மூலம் அல்ல, ஆனால் ஷியைட்டுகள் இன்னும் அப்பாஸிட்களை உமையாக்களை விட சிறந்ததாக கருதுகின்றனர்.

பாரசீக ஜெனரல், அபு முஸ்லீம், அப்பாஸிட் உரிமைகோரல்களை ஆதரித்தார், அப்பாஸிட் படைகளை வழிநடத்தினார். அவரது வெற்றிகள் அப்பாஸிட் தலைவர் அபுல் அப்பாஸ் அல்-சஃபாவை 748 இல் ஷியைட்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தும் குஃபா நகருக்குள் நுழைந்து தன்னை கலிஃபாவாக அறிவித்துக் கொள்ள அனுமதித்தது. 750 ஆம் ஆண்டில், அபு முஸ்லீம் மற்றும் அல்-சஃபாவின் இராணுவம் டைக்ரிஸ் நதிக்கு அருகில் உள்ள ஜாப் போரில் உமையாத் கலிஃப் மர்வானை எதிர்கொண்டது. மர்வான் II தோற்கடிக்கப்பட்டார், தப்பி ஓடினார், கொல்லப்பட்டார். அல்-சஃபா டமாஸ்கஸைக் கைப்பற்றி, உமையாத் குடும்பத்தின் எஞ்சிய உறுப்பினர்களைக் கொன்றார் (ஒருவரைத் தவிர, அப்துல்-ரஹ்மான், ஸ்பெயினுக்குத் தப்பிச் சென்று அங்கு உமையாத் வம்சத்தைத் தொடர்ந்தார்). கலிபாவின் புதிய ஆட்சியாளர்களாக அப்பாஸிட்கள் இருந்தனர்.

ஆரம்பகால அப்பாஸிட்கள்:

உமையாக்களின் செல்வாக்கற்ற கொள்கைகளுக்கு எதிராக அப்பாஸிட்கள் ஒரு புரட்சியை வழிநடத்தினர், ஆனால் பெரிய மாற்றத்தை எதிர்பார்த்தவர்கள் ஏமாற்றமடைந்தனர். இரண்டாம் அப்பாஸிட் கலிஃபாவின் கீழ், அல்-மன்சூர் (ஆர். 754-775), உமையாவின் கடந்த காலத்தின் பெரும்பகுதி தொடரும் என்பது தெளிவாகியது. கலிபாவின் பரம்பரைக் கட்டுப்பாட்டை அப்பாஸிட்கள் பராமரித்து, ஒரு புதிய வம்சத்தை உருவாக்கினர். ஷியைட்டுகளுடனான கூட்டணி குறுகிய காலமாக இருந்தது, மேலும் அப்பாஸிட்கள் சுன்னி மரபுவழியின் வெற்றியாளர்களாக ஆனார்கள், அலியின் மீது தங்கள் குடும்பத்தின் அதிகாரத்தை நிலைநிறுத்தி, ஷியாக்களின் கீழ்ப்படிதலைத் தொடர்ந்தனர். அப்பாஸிட்களின் எழுச்சியை உருவாக்கிய புத்திசாலித்தனமான பாரசீக ஜெனரல் அபு முஸ்லீம் கூட அச்சுறுத்தலாகக் கருதப்பட்டு தூக்கிலிடப்பட்டார். இருப்பினும், அப்பாஸிட்கள் தங்கள் பாரசீக மாவாலி

கூட்டாளிகளுக்கு விசுவாசமாக இருந்தனர். உண்மையில், அப்பாஸிட் கலாச்சாரம் பாரசீக நாகரிகத்தின் பாரம்பரியத்தால் ஆதிக்கம் செலுத்தும். அப்பாஸிட் நீதிமன்றம் பாரசீக பழக்கவழக்கங்களால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது, மேலும் சக்திவாய்ந்த பாரசீக பார்மகிட் குடும்ப உறுப்பினர்கள் கலீஃபாக்களின் ஆலோசகர்களாக செயல்பட்டனர் மற்றும் செல்வத்திலும் அதிகாரத்திலும் அவர்களுக்கு போட்டியாக இருந்தனர்.

அப்பாஸிட்கள் செய்த முந்தைய மற்றும் மிக முக்கியமான மாற்றங்களில் ஒன்று, இஸ்லாமியப் பேரரசின் தலைநகரை டமாஸ்கஸின் பழைய உமையாத் அதிகாரத் தளத்திலிருந்து புதிய நகரமான பாத்தாத்துக்கு மாற்றுவது. பாத்தாத் டைக்ரிஸ் ஆற்றின் கரையில் அல்-மன்தூரால் 762 இல் நிறுவப்பட்டது. இந்த நகரம் வட்ட வடிவில் இருந்தது, மேலும் இது ஒரு பெரிய தலைநகராகவும் இஸ்லாமிய உலகின் மையமாகவும் ஆரம்பத்தில் இருந்தே வடிவமைக்கப்பட்டது. இது பழைய பாரசீக தலைநகரான Ctesiphon இலிருந்து வெகு தொலைவில் கட்டப்பட்டது, மேலும் அதன் இருப்பிடம் பாரசீக கலாச்சாரத்துடன் தன்னை இணைத்துக் கொள்ள வம்சத்தின் விருப்பத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

பாத்தாத் அப்பாஸிட் மாநிலத்தின் ஊக்கத்துடன் விரைவாக வளர்ந்தது, அது விரைவில் உலகின் மிகப்பெரிய நகரமாக இருந்தது. பாத்தாத்தில், உமையாக்கள் அடக்க முயன்ற பாரசீக கலாச்சாரம் இப்போது செழிக்க அனுமதிக்கப்பட்டது. கலை, கவிதை, அறிவியல் வளர்ச்சியடைந்தன. அப்பாஸிட்கள் சீனர்களிடமிருந்து (போரில் பிடிபட்ட சீன வீரர்களிடமிருந்து கூறப்படுகிறது) காகிதத்தை உருவாக்கும் கலையைக் கற்றுக்கொண்டனர். மலிவான மற்றும் நீடித்த, காகிதம் இலக்கியம் மற்றும் அறிவைப் பரப்புவதற்கான முக்கிய பொருளாக மாறியது.

இஸ்லாமிய பொற்காலம்:

அப்பாஸிட் வம்சத்தின் ஐந்தாவது கலீஃபா, ஹாருன் அல்-ரஷித் (786-809), கலை மற்றும் அறிவியலின் வரலாற்றின் மிகப் பெரிய புரவலர்களில் ஒருவராக நினைவுகூரப்படுகிறார். அவரது ஆட்சியின் கீழ், பாத்தாத் அறிவியல், தத்துவம், மருத்துவம் மற்றும் கல்விக்கான உலகின் மிக முக்கியமான மையமாக மாறியது. கலிபாவின் மிகப்பெரிய அளவு என்பது பல தொலைதூரப் பேரரசுகளுடன் தொடர்பு மற்றும் எல்லைகளைப் பகிர்ந்து கொண்டது, எனவே பாத்தாத்தில் உள்ள அறிஞர்கள் எகிப்தியர்கள், பாரசீகர்கள், இந்தியர்கள், சீனர்கள், கிரேக்கர்கள் போன்ற பிற நாகரிகங்களின் அறிவை சேகரித்து, மொழிபெயர்க்கலாம் மற்றும் விரிவுபடுத்தலாம். ரோமானியர்கள் மற்றும் பைசண்டைன்கள். ஹாருன் அல்-ரஷித்தின் வாரிசுகள், குறிப்பாக அவரது மகன் அல்-மாமுன் (813-833), கலைஞர்கள், விஞ்ஞானிகள் மற்றும் அறிஞர்களை ஆதரிக்கும் கொள்கைகளைத் தொடர்ந்தனர். அல்-மாமுன் பாத்தாத்தில் ஞான மாளிகையான பைத் அல்-ஹிக்மாவை நிறுவினார். ஒரு நூலகம், மொழிபெயர்ப்பாளர்களுக்கான நிறுவனம் மற்றும் பல வழிகளில் பல்கலைக்கழகத்தின் ஆரம்ப வடிவமாக விளங்கும் ஹவுஸ் ஆஃப் விஸ்டம், மனித வரலாற்றின் ஒட்டுமொத்த அறிவை ஒரே இடத்தில், ஒரே மொழியில் மொழிபெயர்க்கவும் சேகரிக்கவும் முயன்ற முஸ்லிம் மற்றும் முஸ்லிமல்லாத அறிஞர்களுக்கு விருந்தளித்தது. அரபு.

ஞான சபையில், உலகெங்கிலும் உள்ள முக்கியமான கருத்துக்கள் ஒன்றாக வந்தன. இஸ்லாமிய மற்றும் மேற்கத்திய நாடுகளில் நிலையானதாக மாறிய இந்திய எண்களின் அறிமுகம், கணிதம் மற்றும் அறிவியல் கண்டுபிடிப்புக்கு பெரிதும் உதவியது. அல்-கிண்டி போன்ற அறிஞர்கள் கணிதத்தில் புரட்சியை ஏற்படுத்தி கிரேக்க தத்துவத்தை இஸ்லாமிய சிந்தனையுடன் ஒருங்கிணைத்தனர். அல்-பிரூனி மற்றும் அபு நஸ்ர் மன்சூர் - பல அறிஞர்களில் - வடிவியல் மற்றும் வானியல் ஆகியவற்றில் முக்கிய பங்களிப்பை வழங்கினர். அல்-குவாரிஸ்மி, கிரேக்க கணிதக் கருத்துகளை விரிவுபடுத்தி, அல்ஜீப்ராவை உருவாக்கினார் ("அல்காரிதம்" என்ற வார்த்தை அவரது பெயரின் சிதைவு). இபின் அல்-ஹைதம் ஒளியியல் துறையில் முக்கியமான பங்களிப்பைச் செய்தார், மேலும் பொதுவாக அறிவியல் முறையின் கருத்தை உருவாக்கியதாகக் கருதப்படுகிறது.

குறிப்பாக விவசாயத் துறையில் பல நடைமுறைக் கண்டுபிடிப்புகள் நடந்தன. மேம்படுத்தப்பட்ட நீர்ப்பாசன முறைகள் அதிக நிலத்தை பயிரிட அனுமதித்தன, மேலும் புதிய வகை ஆலைகள் மற்றும் விசையாழிகள் தொழிலாளர் தேவையை குறைக்க பயன்படுத்தப்பட்டன (அடிமைத்தனம் கிராமப்புறங்களிலும் நகரங்களிலும் மிகவும் பொதுவானதாக இருந்தாலும்). பயிர்கள் மற்றும் விவசாய நுட்பங்கள் தொலைதூர அண்டை கலாச்சாரங்களிலிருந்து ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. அரிசி, பருத்தி, சர்க்கரை ஆகியவை இந்தியாவிலிருந்தும், சிட்ரஸ் பழங்கள் சீனாவிலிருந்தும், சோளம் ஆப்பிரிக்காவிலிருந்தும் எடுக்கப்பட்டது. இஸ்லாமிய விவசாயிகளுக்கு நன்றி, இந்த பயிர்கள் இறுதியில் மேற்கு நோக்கி சென்றன. அப்பாஸிட் அரசாங்கம் குழப்பத்தில் விழுந்தாலும், இத்தகைய இஸ்லாமிய கண்டுபிடிப்புகள் தொடரும்.

வளர்ச்சி மற்றும் மெதுவான சரிவு:

பல திறமையான கலீபாக்கள் மற்றும் அவர்களின் ஆலோசகர்கள் காரணமாக, அப்பாஸிட் கலீபா ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், ஒரு பெரிய மற்றும் பல்லின சாம்ராஜ்யத்தை ஆளுவதில் பெரும் சவால்கள் இருந்தபோதிலும், செழித்து வளர்ந்தது. கலை மற்றும் அறிவியலின் சிறந்த புரவலராக இருந்ததோடு, ஹாருன் அல்-ரஷீத் அப்பாஸிட் கலிபாவை அதன் உயர் நிலைக்கு கொண்டு வந்தார். இருப்பினும், அவர் பெர்சியா மற்றும் வட ஆப்பிரிக்காவில் கிளர்ச்சிகளைச் சமாளிக்க வேண்டியிருந்தது, மேலும் பல சிறந்த ஆலோசகர்களின் ஆதாரமான பாரசீக பர்மாகிட் குடும்பத்தை அவர் அதிகாரத்திலிருந்து அகற்றினார் (ஆலோசகர் ஜாஃபர் கலீபாவின் சகோதரியை கருவுற்ற பிறகு, அல்-ரஷீத் பயந்திருக்கலாம். அவர்களின் சக்தி அவரது சொந்தத்தை மறைக்கும்). அல்-ரஷீத்தின் மகன், கலீஃப் அல்-மாமுன் ஞான மாளிகையை நிறுவுவதன் மூலம் தனது தந்தையின் ஆதரவைத் தொடர்ந்தார், ஆனால் அவர் பல முக்கியமான சுயாதீனமான கண்டுபிடிப்புகளைச் செய்தார்.

அல்-மாமுன் தீவிர முதாசிலி இறையியலை ஏற்றுக்கொண்டார், இது கிரேக்க தத்துவத்தால் பாதிக்கப்பட்டது மற்றும் பகுத்தறிவு விசாரணை மூலம் கடவுளைப் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்றும் நம்பிக்கையும் நடைமுறையும் பகுத்தறிவுக்கு உட்பட்டதாக இருக்க வேண்டும் என்றும் நம்பினார். அவர் மிஹ்னாவை நிறுவினார், அதில் அறிஞர்கள் மற்றும்

அதிகாரிகள் முதலிலி இறையியலைப் பின்பற்றுவது சோதிக்கப்பட்டது, மேலும் அவர்கள் இறையியலைப் பின்பற்றவில்லை என்றால் அவர்கள் சிறையில் அடைக்கப்படலாம் அல்லது கொல்லப்படலாம். இதன் விளைவாக, அல்-மாமுனின் ஆட்சியில் இஸ்லாமிய இறையாண்மைக்கும் இசுலாமிய மக்களுக்கும் இடையே பிளவு பெருகியது. அவருக்கு மட்டுமே விசுவாசமான மத்திய ஆசிய வீரர்களைக் கொண்ட இராணுவத்தை அவர் உருவாக்கியதன் மூலம் இந்தப் பிரிவு அதிகரித்தது. அல்-மாமுனின் ஆட்சியின் போது, அமீர்கள் எனப்படும் மாகாண ஆளுநர்கள் பெருகிய முறையில் சுதந்திரமடைந்தனர். பாரசீக கவர்னர் தனது சொந்த வம்சத்தை அமைத்து ஒரு ராஜாவாக ஆட்சி செய்தார், இருப்பினும் அவர் அப்பாஸிட் கலீபாவை தொடர்ந்து அங்கீகரித்தார். வரவிருக்கும் ஆளுநர்களின் இந்த போக்கு தொடரும், இது கலிபாவுக்கு பெரும் பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்தும்.

அல்-மாமுனின் கலிபாவுக்குப் பிறகு, அப்பாஸிட் அதிகாரம் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் குறையத் தொடங்கியது. ஒரு பெரிய சாம்ராஜ்யத்தை நடத்துவதற்கும் ஒரு பெரிய அதிகாரத்துவத்தை பராமரிப்பதற்கும் நிலையான வருவாய் தேவைப்பட்டது, மேலும் கலிபாவின் அதிகாரம் குறைந்ததால் அது குறைவான வரிகளை வசூலிக்க முடிந்தது. மாநில நிதியை நிலைப்படுத்துவதற்காக, கலீபாக்கள் கவர்னர்கள் மற்றும் இராணுவத் தளபதிகளுக்கு வரிப் பண்ணைகளை வழங்கினர். இந்த ஆளுநர்கள், தங்கள் சொந்த படைகள் மற்றும் வருவாய் தளங்களைக் கொண்டு, விரைவில் சுதந்திரமான எண்ணம் மற்றும் விசுவாசமற்றவர்கள் என்பதை நிரூபித்தார்கள்.

கலீபா அல்-முதாசிம் (833-842) கலீபாவிற்கும் அவரது மக்களுக்கும் இடையிலான இடைவெளியை மேலும் அதிகரித்தார். அல்-மாமுனின் புதிய இராணுவத்தை விரிவுபடுத்தி, கில்மேன் (பின்னர் "மம்லுக்ஸ்" என்று அறியப்படுகிறது) என்று அழைக்கப்படும் அடிமை வீரர்களின் சொந்த இராணுவப் படையை உருவாக்கினார். கலீபாவின் உயரடுக்கு காவலராக, இந்த அடிமைகள் பாத்தாத்தின் மக்களை விட உயர்ந்தவர்களாக செயல்படத் தொடங்கினர், இது கோபத்தை தூண்டியது மற்றும் கலவரங்களுக்கு வழிவகுத்தது. நிலைமையைப் பரப்புவதற்குப் பதிலாக, அல்-முதாசிம் தலைநகரை பாத்தாத்திலிருந்து நகர்த்தி, வடக்கே 60 மைல் தொலைவில் உள்ள சமாராவில் குடியேறினார். பாத்தாத்தில் வாழ்ந்த அவர்களது குடிமக்களில் பெரும்பாலானவர்களிடமிருந்து விலகி, கலீபாக்கள் தங்கள் பேரரசின் பிரச்சினைகளிலிருந்து தனிமைப்படுத்தப்பட்டனர்.

பெருகிய முறையில், கலீபாவின் வீரர்கள் சமாரியாவைக் கட்டுப்படுத்தினர், கலீபாவை ஒரு கைப்பாவையாக மாற்றினர். ஒரு கலீபா பிடிவாதமாக இருந்தபோது, அவர்கள் அவரைக் கொன்றனர். அல்-முவாபுக், கலீபா அல்-முதாமிதின் (870-892) சகோதரர் இதை மாற்ற முயன்றார். அவரது சகோதரரின் ஆட்சியாளராகச் செயல்பட்டு, கலீபாவை தலைநகரை பாத்தாத்துக்கு மாற்றச் செய்தார், அங்கிருந்து அல்-முவாபுக் கலீபாவை புதிய செழிப்புக்கு வழிநடத்தினார் மற்றும் கலிபாவுக்கு பெரும் அச்சுறுத்தலாக இருந்த ஆப்பிரிக்க அடிமைகளின் எழுச்சியான ஜான்ஜ் கிளர்ச்சியைத் தோற்கடித்தார். அல்-முவாபுக்கிற்கு நன்றி, அப்பாஸிட் அதிகாரம் வாழ்க்கையில் ஒரு புதிய குத்தகையைப் பெற்றது.

இருப்பினும், அல்-முக்தாதிரின் (r. 908-932) ஆட்சியின் கீழ் சரிவு மீண்டும் தொடங்கியது. அவர் தனது பதின்முன்றாவது வயதில் அரியணைக்கு உயர்த்தப்பட்டார், அவர்களால் அவரைக் கட்டுப்படுத்த முடியும் என்று தெரிந்தது. அல்-முக்தாதிரின் நீண்ட, இருபத்தைந்து ஆண்டுகால ஆட்சியில், அவர் பல்வேறு நீதிமன்றப் பிரிவுகளின் கருவியாகச் செயல்படுவதைத் தவிர வேறு எதையும் செய்ய முடியாத அளவுக்கு பலவீனமாக இருந்தார். அவரது கலிபாவின் கீழ், பிரதேசத்திற்குப் பிரதேசம் அப்பாஸிட் ஆட்சியிலிருந்து விடுபட்டது. இறுதியில், அப்பாஸிட் அதிகாரம் பாக்தாத்திற்கு அப்பால் விரிவடைந்தது. அல்-முக்தாதிர் இறுதியில் நகர காவலர்களால் கொல்லப்பட்டார், அவர் அவர்களின் சம்பளத்தை கூட கொடுக்க முடியாத அளவிற்கு மாநிலத்தை திவாலாக்கினார்.

அல்-முக்தாதிரின் மகன், அல்-ராடி (934-940) எந்தவொரு உண்மையான அதிகாரத்தையும் பயன்படுத்திய கடைசி கலீஃபாவாகக் கருதப்படுகிறார். அவர் மற்ற அனைத்து சுதந்திர அமீர்களின் மீதும் அதிகாரத்தை வைத்திருக்கும் ஒரு சக்திவாய்ந்த ஈராக் கவர்னரை உருவாக்க முயன்றார். எனவே, அல்-ராடி ஈராக் கவர்னருக்கு அமீர் அல்-உமாரா, "அமீர்களின் அமீர்" என்ற பட்டத்தை உருவாக்கினார். இருப்பினும், இந்தத் திட்டம் பின்வாங்கியது, ஏனெனில் தலைப்பு அதன் உரிமையாளருக்கு உச்ச அதிகாரத்தை திறம்பட முதலீடு செய்தது, கலீஃபாவை ஒரு முக்கிய நபராக விட்டுவிட்டார். Shiite Buyids விரைவில் இந்த பட்டத்தை எடுத்து, அதை ஒரு பரம்பரை பதவியாக வைத்திருந்தனர், ஈராக்கின் நடைமுறை ஆட்சியாளர்களாக ஆனார்கள்.

இந்த கட்டத்தில் இருந்து, அப்பாஸிட் கலீஃபாக்கள் மதப் பிரமுகர்களை விட சற்று அதிகமாக மாறினர். 11 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில், ஈரான், ஈராக், சிரியா மற்றும் ஆசியா மைனரின் பெரும்பகுதியைக் கைப்பற்றி, ஒரு புதிய மற்றும் துடிப்பான இஸ்லாமியப் பேரரசை உருவாக்கிய சன்னி செல்ஜுக் துருக்கியர்களால் Buyids வெளியேற்றப்பட்டனர். Seljuqs சுல்தான்களாக பேரரசின் மீது உண்மையான அதிகாரத்தை செலுத்தும் அதே வேளையில் அப்பாஸிட் கலீஃபாவை பெயரிடப்பட்ட ஆட்சியாளராக வைத்திருந்தனர்.

அப்பாஸிட்ஸ் கலிபாவின் நிர்வாகம்

இஸ்லாமிய சமூகத்தின் தலைமைத்துவத்தில் அப்பாஸிட்களால் உமையாட்களுக்குப் பதிலாக வெறும் வம்ச மாற்றத்தை விட அதிகமாக இருந்தது. மேற்கின் வரலாற்றில் பிரெஞ்சு மற்றும் ரஷ்ய புரட்சியைப் போலவே இஸ்லாமிய வரலாற்றில் இது ஒரு முக்கியமான திருப்புமுனையாகும். இது அரண்மனை சதி அல்லது ஆட்சிக்கவிழ்ப்பின் விளைவாக அல்ல, மாறாக ஒரு விரிவான மற்றும் வெற்றிகரமான புரட்சிகர பிரச்சாரம் மற்றும் அதன் அமைப்பு முஸ்லீம் மக்களின் முக்கிய கூறுகளின் அதிருப்தியை வெளிப்படுத்தியதன் விளைவாக வந்தது. அரேபிய ஆளும் சாதியினரின் விருப்பமில்லாத சம்மதத்தால் (பெர்னார்ட், 1950) ஆளும் பழங்குடி ஷேக்கிலிருந்து ஏற்கனவே உமையாட்களின் கீழ் தொடங்கிய அரசின் அமைப்பில் வளர்ச்சியின் செயல்முறையை நிறைவு செய்த வம்சத்தின் மாற்றத்தை லூயிஸ் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறார்.

ஆரம்பகால கலீபாக்கள் அரேபியர்களாக இருந்தபோதிலும், அப்பாஸிட்கள் ஒரு விரிவான மற்றும் படிநிலை அமைப்பின் ஆடம்பரத்துடனும் சடங்குகளுடனும் தங்களைச் சூழ்ந்துகொண்டனர். கோட்பாட்டில், கலீபா இன்னும் இஸ்லாத்தின் புனித சட்டமான ஷரியாவின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டவராக இருந்தார். ஆனால் நடைமுறையில், அவரது அதிகாரத்தின் மீதான இந்த சோதனைகள் பலனளிக்கவில்லை, ஏனெனில் அதன் அமலாக்கத்திற்கு கிளர்ச்சியைத் தவிர வேறு எந்த இயந்திரமும் இல்லை. அப்பாஸிட் கலிபா ஆட்சி அதிகாரம் ஏறக்குறைய தெய்வீக உரிமை கோரும் இராணுவ சக்தியை அடிப்படையாகக் கொண்ட சர்வாதிகாரமாக இருந்தது. அப்பாஸிட்கள் உமையாக்களை விட வலிமையானவர்கள், அந்த வகையில் அவர்கள் அரேபியர்களின் ஆதரவைச் சார்ந்திருக்கவில்லை, எனவே அவர்கள் வற்புறுத்துவதை விட ஆட்சி செய்ய முடியும். மறுபுறம், அவர்கள் பழைய ஓரியண்டல் சர்வாதிகாரிகளை விட பலவீனமாக இருந்தனர், ஏனெனில் அவர்களுக்கு நிறுவப்பட்ட நிலப்பிரபுத்துவ சாதியின் ஆதரவு மற்றும் வேருன்றிய ஆசாரியத்துவம் இல்லை. லூயிஸின் கூற்றுப்படி, வம்சத்தின் மாற்றம் மாநிலத்தின் அமைப்பில் வளர்ச்சியின் ஒரு செயல்முறையை நிறைவு செய்தது, இது ஏற்கனவே உமையாட்களின் கீழ் தொடங்கியது. அப்பாஸிட்களின் கீழ் இருந்த கலீபா ஒரு எதேச்சதிகாரியாக ஆனார், அவருடைய அதிகாரத்திற்கு தெய்வீக தோற்றம் இருப்பதாகக் கூறி, அதை சம்பளம் பெறும் அதிகாரத்துவத்தில் தங்க வைத்தார். புதிய ஆட்சியில் வம்சாவளி முன்னேற்றத்திற்கு உதவவில்லை, ஆனால் இறையாண்மையின் தயவு மட்டுமே, மேலும் ஒரு உத்தியோகபூர்வ படிநிலை அரபு பிரபுத்துவத்தை மாற்றியது. அவர்களின் பேரரசின் அடித்தளத்துடன், அப்பாஸிட்கள் நிர்வாக முறையின் முறை மற்றும் நடைமுறையில் பெரும் மாற்றங்களை அறிமுகப்படுத்தினர். உண்மையில் புதிய ஆட்சி பெர்சியர்களால் மிகவும் ஈர்க்கப்பட்டது மற்றும் அவர்களின் செல்வாக்கின் கீழ் அவர்கள் தங்கள் பேரரசர்களுக்கான அதிநவீன பழக்கவழக்கங்களையும் ஆசாரங்களையும் ஏற்றுக்கொண்டனர். பாரசீக மன்னர்களின் முன்மாதிரியைப் பின்பற்றுவதில், அவர்கள் முன்பு பைசண்டைன் நாகரீகங்களை அறிமுகப்படுத்திய உமையாவின் முன்னோடிகளை விட முன்னேறினர். ஹாசன் இப்ராஹிமின் வார்த்தைகளில், "இத்தகைய மன்னராட்சி கண்ணியத்தை மிகுந்த ஆடம்பரத்துடனும், நிகழ்ச்சியுடனும் ஏற்றுக்கொண்டது சசானிட்களின் அரசாட்சியின் மறுமலர்ச்சியாகும், மேலும் பாக்கதாத் அற்புதமான பாரசீகப் பேரரசின் தலைநகராக மாறியது"

அருகிலுள்ள மற்றும் மத்திய கிழக்கின் பெரிய காஸ்மோபாலிட்டன் பேரரசுகளின் பாரம்பரிய மையம். அபாசிட்களின் எழுச்சியுடன், மேற்கு ஆசியாவின் நிலைமை மாறுகிறது என்று அமீர் அலி மேலும் கூறுகிறார். அரசாங்கத்தின் இருக்கை சிரியாவிலிருந்து ஈராக்கிற்கு அகற்றப்பட்டது; சிரியர்கள் இதுவரை அவர்கள் கொண்டிருந்த செல்வாக்கு மற்றும் அதிகாரத்தின் ஏகபோகத்தை இழந்தனர் மற்றும் முன்னேற்றத்தின் அலை மேற்கிலிருந்து கிழக்கு நோக்கி திசை திருப்பப்பட்டது. மேலும் வெற்றிகள் நிறுத்தப்பட்டன, ஆனால் அபாசிட் கலிபாவின் நிறுவனர் அவர்களின் அதிகாரத்தை ஒருங்கிணைக்கவும், அதன் வளங்களை ஒழுங்கமைக்கவும், அவர்களின் குடிமக்களின் பொருள் மற்றும் அறிவுசார் வளர்ச்சியை மேம்படுத்தவும் உதவியது. புரட்சியானது உமையாட்களுக்கு எதிரான அப்பாசிட்களின் வெற்றி அல்ல, ஆனால் இது அரேபியர்களின் மீது பாரசீகமயமாக்கப்பட்டவர்களின் வெற்றியாகக் கருதப்படலாம், இது வீழ்ந்த அரபு இராச்சியத்திற்கு பதிலாக பாரசீக இஸ்லாத்தின் போர்வையின்

கீழ் ஒரு புதிய ஈரானிய பேரரசை நிறுவியது. பாரசீகர்களின் செல்வாக்கின் கீழ் அப்பாஸிடிகள் அரசாட்சியின் தெய்வீக உரிமை என்ற கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டனர். மன்கூர் (754-775) தனக்கு இறையாண்மை கடவுளிடமிருந்து வழங்கப்பட்டது, மக்களால் அல்ல என்ற கருத்தை அறிமுகப்படுத்தினார். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அவர் கடவுளிடமிருந்து ராஜ்யத்தின் தெய்வீக உரிமையைப் பெற்றதாகக் கூறினார், எனவே அவர் எந்த நபருக்கும் பொறுப்புக் கூறவில்லை.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் கலிபாவின் உரிமையை அப்பாஸிடிகள் அடிப்படையாக கொண்டிருந்தனர். அவர்களின் இராஜதந்திரம் அவர்களின் இறையாண்மை முஸ்லிம் உலகில் ஆன்மீக மற்றும் மதத் தலைமையாக அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும் என்ற உண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அவர்களின் ஆட்சியை உமையாக்களின் ஆட்சியிலிருந்து வேறுபடுத்துவதே இதன் முக்கிய நோக்கமாக இருந்தது. கலிபாவின் அமைப்பின் இத்தகைய மத மற்றும் ஆன்மீக உயர்வு அப்பாஸிடிகளின் கீழ் முக்கிய அம்சமாக இருந்தது (அமீர், 1975). இக்கட்டான சூழ்நிலையில் இப்போது எஞ்சியிருக்கும் ஒரே வழி, கலிபாவின் நிறுவனத்தை மத அடிப்படையில் புனரமைப்பதே ஆகும், அதனால் அவர்கள் பிரிவினை மற்றும் பரஸ்பர போட்டி இருந்தபோதிலும், இந்த திட்டத்தை உருவாக்கியவர் அல்-மன்கூர். அப்பாஸிட் வம்சத்தின் நிறுவனர். அவர் உலமாவை ஆதரித்தார் மற்றும் அவர்களின் அனுதாபங்களைப் பட்டியலிட்டதன் மூலம் கலிபா அப்பாஸின் வீட்டிற்கு சொந்தமானது என்று பொது மனதில் பதிந்தார். அவர் புனித நபியின் புகழ்பெற்ற பாரம்பரியத்தை மாற்றுவதில் வெற்றி பெற்றார் "(ஸல்), அல்-அய்ம்மா மினல்-அப்பாஸ் எழுதிய அல்-அய்ம்மா மினல்குரைஷ். முஸ்லீம்களிடையே இந்த நம்பிக்கையின் காரணமாக, வம்சம் அனைத்து தற்காலிக சக்தியையும் இழந்த பிறகு பல நூற்றாண்டுகளாக நீடித்தது (ஹுசைனி, 1949). ஹுசைனி விவரிக்கிறார், அப்பாஸிடிகள் ஒரு இமாமத் (மதத் தலைமை) என்ற தங்கள் பதவியின் மதத் தன்மை மற்றும் கண்ணியத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில் மிகுந்த கவனம் செலுத்தினர். அப்பாஸிட் வம்சம் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சுமார் ஒரு நூற்றாண்டில், கடவுளின் தூதரின் (கலிஃபத்து ரசூலில்லாஹ்) துணைத்தலைவர் (கலிஃபத்துல்லாஹ்) கடவுளின் துணைவராகவும் (கலிஃபத்துல்லாஹ்) பூமியில் கடவுளின் நிழலாகவும் ஆனார் (ஜில்லாலாஹி அலைல்-அர்ட்) (ஹுசைனி, 1949). கலீஃபாவின் புதிய கண்ணியம் புதிய தலைப்புகளில் வெளிப்படுத்தப்பட்டது என்று லூயிஸ் கூறுகிறார். இனி அவர் கடவுளின் நபி (ஸல்) அவர்களின் துணை அல்ல, ஆனால் கடவுளின் துணை, அவர் நேரடியாக அதிகாரத்தைப் பெறுவதாகக் கூறினார். உமையாக்களிடமிருந்து படிப்பினைகளைப் பெற்ற அப்பாஸிடிகள் அவர்களின் மதத் தலைமைக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தனர், மேலும் கலீபாக்கள் தங்கள் ஆட்சியை நிறுவிய ஒரு நூற்றாண்டுக்குப் பிறகு பலவீனமாகவும் தலைசிறந்தவர்களாகவும் ஆனார்கள் என்று இமாமுதீன் கருதுகிறார் (இமாமுதீன், 1976). மேலும், புனித நகரங்களான மக்கா மற்றும் மதீனாவை அரசின் மதத் தன்மை, உடைமை மற்றும் மரியாதை ஆகியவற்றில் சிறப்பு வலியுறுத்தப்பட்டது.

கலீஃபா நபியவர்களின் மேலங்கியை அணிந்து தனது கைத்தடியை கையில் வைத்திருந்தார். அல் முதவாகில் (847-861) முதன்முதலில் இத்தகைய பட்டங்களைப் பெற்றவர்.

கலீ:பாவின் கைகளில் இருந்து அனைத்து திறமையான அதிகாரங்களும் வெளியேறிய நேரம் அது. சித்திகியின் கூற்றுப்படி, ஒரு வலுவான மத மறுமலர்ச்சியின் உயிரினமாக, அப்பாஸிடிகள் ஒரு இம்மாமத் (மதத் தலைமை) என்ற தங்கள் பதவியின் மதத் தன்மை மற்றும் கண்ணியத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில் மிகுந்த கவனம் செலுத்தினர். அவர்கள் உண்மையான அர்த்தத்தில் கலிபாவின் கருத்தில் ஒரு மத ஒளிவட்டத்தை அறிமுகப்படுத்துவதில் வெற்றி பெற்றனர். அவர்களின் வெற்றியானது உமையாக்களின் முற்றிலும் மதச்சார்பற்ற அரசிற்கு (முல்க்) கலிபாவின் உண்மையான கருத்தாக்கத்தின் மாற்றாக பொதுவாகக் கருதப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் இருந்தே, அதிகாரம் அப்பாஸிகளின் கைகளில் என்றென்றும் இருக்க வேண்டும், இறுதியாக மேசியாவாகிய இயேசுவிடம் (ஏசா) ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம் வளர்க்கப்பட்டது. பிற்காலத்தில், இந்த கலிபா அழிந்தால், முழு பிரபஞ்சமும் சிதைந்துவிடும் என்று மக்கள் நம்பினர் (சித்திகி, 1956). அப்பாஸிட் அரசு அரசாங்கம் மற்றும் கலிபாவின் யோசனையில் அடிப்படை மாற்றங்களை அறிமுகப்படுத்தியது. உமையாக்கள் கொந்தளிப்பான அரேபிய பிரபுத்துவத்தின் தலைவர்களை விட சற்று அதிகமாக இருந்தபோதிலும், அப்பாஸிடிகள் பாரசீகர்களுக்கு நன்கு தெரிந்த பழைய வகை ஒரியண்டல் சர்வாதிகாரத்திற்கு திரும்பினார்கள். சசானிகளைப் போலவே அவர்கள் தங்கள் குடிமக்களின் ஆலிவ்கள் மற்றும் சொத்துக்களின் மீது முழுமையான அதிகாரத்துடன் ஆட்சி செய்தனர்.

சுருக்கமாக அப்பாஸிட்ஸ் கலீ:பா வெறும் மதச்சார்பற்ற இறையாண்மை அல்ல; அவர் ஒரு தேவாலயம் மற்றும் பொதுநலவாயத்தின் ஆன்மீகத் தலைவராக இருந்தார், தெய்வீக அரசாங்கத்தின் உண்மையான பிரதிநிதி (சித்திகி, 1956). எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, சமத்துவம், சுதந்திரம், சகோதரத்துவம், சமூக நீதி மற்றும் சகிப்புத்தன்மை ஆகியவற்றின் மூலம் இஸ்லாமிய அமைப்பின் முக்கிய பண்புகளின் அடிப்படையில் அப்பாஸிடிகள் தங்கள் அரசை நிறுவுவதில் வெற்றி பெற்றனர். அத்தகைய காரணங்களின் அடிப்படையில், ஒரு பாரசீக அல்லது பைசண்டைன் சர்வாதிகாரத்தின் வடிவத்திற்குப் பிறகு அதை முழுமையான முடியாட்சி என்று அழைப்பது தவறானது, அங்கு சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி முழுமையானது; ஆட்சி செய்தார். மறுபுறம், அவர்கள் பழைய மற்றும் புதிய முஸ்லீம்களுக்கு இடையிலான அனைத்து பாகுபாடுகளையும் அகற்றி, ஒவ்வொரு செயல்பாட்டுத் துறையிலும் அனைவருக்கும் சம வாய்ப்புகளை வழங்கினர். புதிய பாரசீக மாற்றுத்திறனாளிகளின் (மலாவி) உதவியுடன் அப்பாஸிடிகள் ஆட்சிக்கு வந்ததால், பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் கலாச்சாரத் துறைகளில் அவர்களுக்கு சமமான மரியாதை அளிக்கப்படுவது இயற்கையானது. எனவே ஒவ்வொரு அலுவலகமும் பாரசீக பொய்களால் நிரம்பியிருந்தது, பெரிய வசீரின் மிக உயர்ந்த அலுவலகம் கூட அவர்களுக்குத் திறக்கப்பட்டது. இத்தகைய நடத்தை முஸ்லீம் அல்லாதவர்களுக்கு இஸ்லாத்தைத் தழுவுவதற்கான ஊக்கத்தை அளித்தது.

அப்பாஸிட் கலிபாவின் மிக அற்புதமான அம்சம் சிவில் நிர்வாகத்தில் முஸ்லீம் அல்லாதவர்களின் எண்ணிக்கையாகும். "அவர்களுடைய சொந்த மாநிலத்தில் முஸ்லிம்கள் ஜிமிகளால் (முஸ்லிம் அல்லாதவர்கள்) ஆளப்படுவதாகத் தோன்றியது" (சித்திகி, 1956). அப்பாஸிடிகளின் கீழ், அரேபியர் அல்லாதவர்கள், ஒரு பெரிய மற்றும் நாகரீகப் பேரரசின்

பொதுவான குடிமக்களாக, இஸ்லாத்தின் குடிமக்களாக தங்களுக்கு உரிய இடத்தைப் பெற்றனர். மனிதனின் சமத்துவம் மற்றும் சகோதரத்துவத்தின் ஜனநாயக உச்சரிப்புக்கு இது நடைமுறை விளைவைக் கொடுத்தது. இன சமத்துவத்தின் இந்த அடிப்படைக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டது அப்பாளின் வீட்டின் ஆரம்பகால இறையாண்மைகளுக்கு ஐந்து நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக ஒரு போட்டியின்றி சகித்துக்கொண்ட துணியை உருவாக்க உதவியது (சித்திகி, 1956). பெர்னார்ட் லூயிஸ் ஒப்புக்கொள்கிறார், "அப்பாசிட்களின் கீழ், அதே காலகட்டத்தில் மேற்கு ஐரோப்பாவில் நிறுவப்பட்ட தேவாலயத்திலிருந்து வேறுபட்ட சமூகங்களை விட ஜிம்மிஸ் எல்லையற்ற உயர்ந்தவர்கள். அவர்கள் தங்கள் மதம், சாதாரண சொத்து உரிமைகளை இலவசமாகப் பயன்படுத்தினர். அவர்கள் மாநிலத்தின் சேவையில் அடிக்கடி பணியமர்த்தப்பட்டனர், பெரும்பாலும் மிக உயர்ந்த அலுவலகங்களில். அவர்கள் கைவினைக் கழகங்களில் அனுமதிக்கப்பட்டனர், சிலவற்றில் அவர்கள் உண்மையில் ஆதிக்கம் செலுத்தினர். அவர்கள் தங்கள் நம்பிக்கைகளுக்காக தியாகியாகவோ அல்லது நாடுகடத்தப்படவோ அழைக்கப்படவில்லை" (பெர்னார்ட், 1950).

எனவே "அப்பாஸிட் வம்சம் ஒரு கலவையான மதம் மற்றும் அரசாட்சியின் கொள்கையுடன் உலகை ஆண்டது, சிறந்த மற்றும் மிகவும் மதம் பிடித்த மனிதர்கள் பயத்தால் அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்தனர்". அரேபிய இன ஒற்றுமை உடைந்ததால் ஏற்பட்ட இடைவெளியை மத அமைப்பு நிரப்பியது மற்றும் மக்கள்தொகையின் பல்வேறு இன மற்றும் சமூக கூறுகளை ஒன்றிணைக்கும் சிமெண்டாக செயல்பட்டது. அப்பாஸிட் வம்சம் தன்னை தவ்லா (ஒரு புரட்சிகர அரசு) என்று கூறிக்கொள்கிறது, உண்மையில் அது உமையத் வம்சத்திலிருந்து பல வழிகளில் வெளியேறியது. அரேபியர்களின் மேலாதிக்கம் முடிந்து, குராசானிகள் கலீஃபா மெய்க்காப்பாளர்களாக ஆனபோது, பெர்சியர்கள் அரசாங்கத்தின் முக்கிய பதவிகளை ஆக்கிரமித்தனர், அரேபியர்களைத் தவிர மற்ற அதிகாரிகளின் புதிய படிநிலை (அலி, 1974). சுருக்கமாக, வம்சம் அரபு வம்சாவளியாக இருந்தாலும், கலாச்சார மற்றும் நிர்வாக நிறுவனங்களில் ஆழமாக தனிப்பயனாக்கப்பட்டது. புதிய வம்சத்தின் ஆட்சியாளர்கள் தங்கள் பாரசீக ஆதரவாளர்களின் கணிசமான உதவியுடன் அதிகாரத்திற்கு உயர்ந்ததால் இது இயற்கையானது. புதிய தலைநகரம் பாரசீகத்திற்கு அருகாமையில் இருப்பது, புதிய கலிபாவின் நிர்வாகத்தில் (அலி, 1974) முக்கிய பதவிகளை ஆக்கிரமிக்க அரபு அல்லாத கூறுகளுக்கு மேலும் உதவியது.

சசானிட்களின் பழைய பாரசீக வரிசையின் செல்வாக்கு பெருகிய முறையில் வலுவடைந்தது, மேலும் அப்பாசிட் நடைமுறைகள் சாத்தானிய பழக்கங்களை வேண்டுகின்றே பின்பற்றுவதாக இருக்கலாம், அவை இப்போது பாரசீக அதிகாரிகளிடமிருந்தும் எஞ்சியிருக்கும் சசானிட் இலக்கியங்களிலிருந்தும் அறியப்படுகின்றன (அலி, 1974). காலப்போக்கில் பாரசீக தாக்கங்கள் வாழ்க்கையின் அனைத்து துறைகளிலும் உணரத் தொடங்கின. அறியப்பட்டபடி, அல்-மன்சூர் பாரசீக பண்புகளை முதலில் ஏற்றுக்கொண்டார், அதில் அவர் இயல்பாகவே அவரது குடிமக்களால் பின்பற்றப்பட்டார். ஷௌகத் அலி எழுதுகிறார், "இஸ்லாத்தில் சமூக-அரசியல் நிறுவனங்களில் விரைவான பாரசீகமயமாக்கலை அறிமுகப்படுத்திய ஆரம்பகால பெர்சியர்களில் அபு முகமது இபானல்-முகாஃபாவும் இருக்கலாம். அரசு ஊழியர்களின் நடத்தை

மற்றும் கடமைகள் மற்றும் நீதிமன்ற ஆசாரம் தொடர்பான பணிகளுக்கு அவர் பெருமை சேர்த்துள்ளார்” (அலி, 1974).

அப்பாஸிட் கலீ:பா அவர்கள் இஸ்லாத்தின் பாதுகாவலர்களாக தங்களை நிரூபித்து, நீதிமன்ற நெறிமுறைகளை விரிவுபடுத்தி பக்தியுள்ள முஸ்லிம்களின் பார்வையில் பிரமிப்பை ஏற்படுத்தினார். ஆரம்பகால அப்பாஸிட்களின் நிறம் கருப்பு; எனவே பேனரும் கருப்பு நிறத்தில் இருந்தது. அதில் "முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் கடவுளின் தூதர்" என்று வெள்ளை வாசகம் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. அவர்களின் நீதிமன்ற வாழ்க்கையில் மத அம்சத்தை வலியுறுத்தி, கலீ:பா கருப்பு தலைப்பாகை அணிந்திருந்தார். அவர் மீது முஹம்மது (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்களின் மேலங்கி தங்கியிருந்தது மற்றும் அவரது கையில் தீர்க்கதரிசிகள் (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) தடி வைக்கப்பட்டது. அவருக்கு முன்னால் குர்ஆன் வைக்கப்பட்டது. ஒருவர் பின் ஒருவராக, பிரபுக்கள் முதலில், பின்னர் மற்றவர்கள் கலீ:பாவின் கையை முத்தமிட்டனர். இது அஞ்சலி செலுத்தும் வடிவம் (ஹிட்டி, 1949). கலீ:பாவின் பெயரை நாணயத்தில் பொறிப்பது அப்பாஸிட் கலிபா ஆட்சியின் போது கலீ:பாவின் பிரத்தியேக உரிமையாக மாறியது. அவற்றில் முக்கியமானது குத்பாவில் (செலுத்துபவர்கள்) கலீ:பாவின் பெயரைச் சேர்த்தது. குத்பாவில் கலீ:பாவின் பெயரைச் சேர்ப்பது இறையாண்மையின் முக்கிய அடையாளங்களில் ஒன்றாகும், மேலும் அது காணக்கூடிய ஒரே அடையாளமாக செயல்பட்டது. முதலீட்டுப் பத்திரத்தை வழங்குவது கலீ:பாவால் பிரத்தியேகமாக அனுபவித்த மிக முக்கியமான அரசியல் உரிமையாகும். பிந்தையவர் அதிகாரத்தின் முக்கிய ஆதாரமாகக் கருதப்பட்டதால், எந்த ஆளுநரும் கலிபாவிடமிருந்து இந்தப் பத்திரத்தைப் பெற்றாலன்றி, சட்டப்பூர்வமாக அமைக்கப்பட்ட ஆட்சியாளராக அங்கீகரிக்கப்பட முடியாது. அனைத்து அடையாளங்களும் இறையாண்மையின் அடையாளங்களாக இருந்தன, மேலும் அவை கலீ:பாவை அரசின் தலைவராக அங்கீகரிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டன. அவர்கள் இஸ்லாமிய அரசியலில் காலப்போக்கில் தங்கள் வழியைக் கண்டுபிடித்தனர். அவர்களின் தனிப்பட்ட சலுகைகளைப் பொறுத்தவரை, அப்பாஸிட்கள் அவர்களின் வருடாந்திரத்தை அனுபவித்தது மட்டுமல்லாமல் (பஹா ஹாஷிமின்) கொள்ளையிலும் பங்கு கொண்டனர். தவிர, அவர்கள் பெரிய அரசு தோட்டங்களை வைத்திருந்ததால், அப்பாஸிட் கலீ:பாக்களின் தனியார் தோட்டங்களை நிர்வகிப்பதற்கு திவான் அன் - தியா என்ற தனித் துறையை நிறுவ வேண்டியிருந்தது. மேலும் அப்பாஸிட் அரசு சட்டம் மற்றும் ஒழுங்குக்கு முன்னுரிமை அளித்தது என்பது தெளிவாகத் தெரிந்தது (ஹிட்டி, 1949). இராணுவமும் நீதிமன்றத்தைச் சேர்ந்தது, அதன் கரு கலீ:பாவின் இல்லத்தில் குவிக்கப்பட்டது. இந்த வகையில், அப்பாஸிட்கள் இஸ்லாத்தின் ஆரம்பகால கலீ:பாக்களிடமிருந்தும் உமையாக்களிடமிருந்தும் மிகவும் வேறுபட்டவர்கள்.

அப்பாஸிட்களின் கீழ் புதிய நிறுவனங்கள் நிறுவப்பட்டன. அதில் விசாரத் (அமைச்சகம்) அலுவலகம் சிறப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இந்த அலுவலகம் புனிதமான கலிபாவின் கீழ் இல்லை, அது உமையாக்களின் கீழ் இல்லை. இது பாரசீகர்களிடமிருந்து கடன் வாங்கிய அப்பாஸிட் நிறுவனம். வசீர் என்று அழைக்கப்பட்ட முதல் நபர் அபு சல்மா அல் கல்லால் ச:பா என்ற பெயரில் இருந்தார். ஹிட்டியின் கூற்றுப்படி, வசீர் கலீ:பாவின் அருகில் நின்று அவருக்கு

மாற்றாக செயல்பட்டார் (ஹிட் டி, 1949). ஆனால் பெரும்பாலும் அப்பாஸிட்களின் கீழ் வஸாரத்-உத்-தஃப்விஸ் (வரம்பற்ற), இறையாண்மை அதிகாரங்கள் அனைத்திற்கும் வழங்கப்பட்டது; மற்றும் மாநிலம் தொடர்பான அனைத்து விஷயங்களிலும் முழுமையான மற்றும் கட்டுப்பாடற்ற விருப்புரிமையைப் பெற்றுள்ளது (ஹிட் டி, 1949). அவர்களின் பாரசீக வசீர்களின் உதவியுடன், அப்பாஸிட்கள் ஏற்கனவே இருந்த நிர்வாக அமைப்பை நெறிப்படுத்த முடிந்தது. மற்றொரு முக்கியமான நபர் மரணதண்டனை செய்பவர், அவர் உத்தியோகபூர்வ பணியாளர்களிடையே மிகச் சிறந்த நபராக இருக்கலாம். அரேபியர்களுக்கு மரணதண்டனை செய்பவரைத் தெரியாது, உமையாள் யாரையும் வைத்திருக்கவில்லை; அப்பாஸிட்களுடன் அவர் இன்றியமையாதவராக இருந்தார். அவரது தரப்பில் உள்ள ஒவ்வொரு இறையாண்மையின் மீதும் நகர்த்துபவர், போன்டிஃபிகல் நீதிமன்றத்தில் ஷாஹ்னா என்று அழைக்கப்படும் ஒரு ஆணையரைப் பராமரித்தார், அவரது போட்டியாளர்களின் பங்கில் விளையாட்டின் நகர்வுகளை உன்னிப்பாகக் கவனிக்கும் கடமை இருந்தது, ஏனெனில் அனைத்து முறையான அதிகாரத்தின் மூலத்தின் மீது செல்வாக்கு செலுத்துவதற்கான போராட்டம் பாப்பல் ரோமாவைப் போலவே பாத்தாத்திலும் சிறந்தது. மொத்தத்தில், இந்த முறை ஈரானியர்களிடமிருந்து எடுக்கப்பட்டது, அவர் நீதிமன்ற ஜோதிடரின் அலுவலகத்தையும் எடுத்துக் கொண்டார் (ஹிட் டி, 1949). அமீர் அலியின் கூற்றுப்படி, அப்பாஸிட் உண்மையான அதிகாரத்தை இழந்தவுடன், வசீரும் தனது முக்கிய பதவியை இழந்தார், மேலும் அவரது இடத்தை அமீர்-உல்-உம்ரா அல்லது தலைமை தளபதி கைப்பற்றினார். புவாஹித்கள் பின்னர் தங்கள் சொந்த அமைச்சர்களுக்கு பட்டத்தை மாற்றினர், ரைஸ்-உர்-ருசா (அதாவது முதல்வர்களின் தலைவர்) என்ற பெயரைக் கொண்ட ஒரு செயலாளரை மட்டுமே போப்பாண்டவருக்கு விட்டுச் சென்றனர். செல்ஜுக் சுல்தான்களின் கீழ் உள்ள கலீஃபாக்கள் தங்கள் தற்காலிக அதிகாரத்தை மீண்டும் தொடங்கியபோது, அவர்கள் மீண்டும் தங்கள் வசீரை பரிந்துரைத்தனர் மற்றும் வஜீரேட் ஒரு நபரில் இணைக்கப்பட்டனர்.

பிந்தைய அப்பாஸிட்களின் கீழ், கலிபா ஆட்சி வீழ்ச்சியடைந்தபோது, கலீஃபாவால் நீதிமன்றத்தின் வலிமையான மற்றும் மிக முக்கியமான ஆளுமைகளுக்கு வழங்கப்பட்ட சில புதிய பட்டங்கள் உருவாகின. அவற்றில் முதன்மையானது சுல்தான் என்ற பட்டம் ஆகும், இது துருக்கிய காவலரின் தளபதியான அஷ்னாஸுக்கு முதல் முறையாக வாசிக் வழங்கியது. பின்னர் அது பைடே இளவரசர்கள் ஆட்சிக்கு வந்ததும் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. பின்னர் அது கஜினியின் மஹ்மூத், துக்ரில், அல்ப் அர்ஸ்லான், மாலிக் ஷா போன்ற வலிமைமிக்க வெற்றியாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. அடுத்த பட்டம் உருவாக்கப்பட்டது, மாலிக், மன்னர்கள், சில சமயங்களில் கூட்டாக சில சமயங்களில் சுல்தான் பதவியுடன் தனித்தனியாக, ஆனால் எப்போதும் தகுதிவாய்ந்த சொற்றொடருடன், ஆளும் இளவரசருக்கு வழங்கப்பட்டது. அவரது மரியாதையை முதன்முதலில் பெற்ற பெரிய நூர் உத் தின் முஹம்மது ஜாங்கி ஆவார், அவர் கலீஃபாவிடமிருந்து அல் மாலிக் அல் ஆதில் என்ற பட்டத்தைப் பெற்றார் (அமீர், 1975). வீழ்ச்சியடைந்த இந்த காலகட்டத்தில், உஸ்தா உத் தார் அல்லது அரண்மனையின் உதவியாளர் என்ற பட்டத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மற்றொரு முக்கியமான நபரைக் காண்கிறோம். பலவீனமான ஆட்சியின் கீழ், அமீர் உல் உம்ராவும் உஸ்தாத் தாராக இருந்தார், மேலும் பைடே இளவரசர்கள் இந்த பட்டத்தின் மூலம் தங்களை வேறுபடுத்திக் கொள்ள தயங்கவில்லை.

தலைப்பை முடிப்பதில் முக்கியமான ஒன்று, கிழக்கு மக்களின் இயல்பான திறமை, குறிப்பாக உள்ளூர் சுயாட்சி மீதான அவர்களின் அன்பு மற்றும் மையப்படுத்தலின் வெறுப்பு. இத்தகைய செல்வாக்கின் கீழ், அப்பாஸிஸ் ஆட்சி முழுவதும், ஒவ்வொரு கிராமமும் ஒவ்வொரு நகரமும் அதன் சொந்த விவகாரங்களை நிர்வகித்தது. இடையூறுகள் ஏற்படும் போது அல்லது வரி செலுத்தப்படாதபோது மட்டுமே அரசாங்கம் தலையிட்டது. அத்தகைய கொள்கை, பின்னர், பரம்பரை ஆளுநரின் போக்கை உருவாக்கியது. அப்பாசிட்ச் கலிபாவின் நிர்வாகம் 570 அதன் விளைவாக வலிமைமிக்க பேரரசு பிளவுபட்டது. ஆரம்பகால அப்பாஸிட் காலத்தில், கிழக்கில் நான்கு சுதந்திர முஸ்லிம் ராஜ்ஜியங்கள் நிறுவப்பட்டன, ஒவ்வொன்றும் அதன் சொந்த தனி வரலாற்றைக் கொண்டுள்ளன. காலம் செல்லச் செல்ல, கிழக்கிலும் பல சுதந்திர வம்சங்கள் தோன்றின (சித்திகி, 1943). இதன் விளைவாக, மற்ற எதேச்சதிகார அமைப்புகளைப் போலவே, அப்பாஸிட் நிர்வாகமும் மையவிலக்கு போக்குகளில் கட்டமைக்கப்பட்டது, இது வம்சம் அதன் முந்தைய வெற்றிகள் மற்றும் பெருமைகளுக்குப் பிறகு, அதன் வீழ்ச்சியை நோக்கி வேகமாக நகர்ந்ததால், அது மோசமடைந்தது (சித்திகி, 1943).

அப்பாசைட்களின் வீழ்ச்சியின் மற்ற அம்சங்களைப் பற்றி விவாதிக்கும் லூயிஸ் எழுதுகிறார், பாத்தாத் அதன் வழியாக செல்லும் முக்கிய வர்த்தகப் பாதையின் கட்டுப்பாட்டைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளும் வரை, அரசியல் முறிவு தடைபடவில்லை, ஆனால் சில வழிகளில் உண்மையில் விரிவாக்கத்திற்கு உதவியதாகத் தெரிகிறது. பொருளாதார மற்றும் கலாச்சார வாழ்க்கை. ஆனால் விரைவில் மிகவும் ஆபத்தான முன்னேற்றங்கள் தோன்றின மற்றும் கலீபாவின் அதிகாரம் தலைநகரிலேயே கூட வழிவகுத்தது (பெர்னார்ட், 1950). நீதிமன்றத்தின் அதிகப்படியான ஆடம்பரம் மற்றும் அதிகாரத்துவத்தின் அதிக எடை ஆகியவை நிதிச் சீர்குலைவு மற்றும் பணப் பற்றாக்குறையை உருவாக்கியது, பின்னர் உலர்தல் அல்லது உலோக ஆதாரங்களின் படையெடுப்பாளர்களுக்கு இழப்பு ஆகியவற்றால் மோசமாகியது. ஆனால் முட்டாசிம் (833-842) மற்றும் வாத்திக் (842-847) காலத்திலிருந்தே மிகவும் பேரழிவுகரமான சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டது.

அப்போதிருந்து, கலீபாக்கள் படிப்படியாக தங்கள் சொந்த இராணுவத் தளபதிகள் மற்றும் காவலர்களின் கட்டுப்பாட்டை இழந்தனர், அவர்கள் விருப்பப்படி அடிக்கடி அவர்களை நியமிக்கவும் பதவி நீக்கவும் முடிந்தது. இந்த தளபதிகள் மற்றும் பாதுகாவலர்கள் துருக்கிய மக்லுக்ளின் அதிகரித்த விரிவாக்கத்தைக் கொண்டிருந்தனர். 935 ஆம் ஆண்டில், அமிர் அல் உமாரா அல்லது தளபதியின் தளபதி அலுவலகம், மீதமுள்ளவற்றின் தலைநகரைக் குறிக்கும் வகையில் உருவாக்கப்பட்டது. இறுதியாக, 1945 ஆம் ஆண்டில், மேற்கு ஈரானில் ஏறக்குறைய சுதந்திர வம்சமாக தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொண்ட பாரசீக இல்லமான புவைக், தலைநகரை ஆக்கிரமித்து, கலீபாக்களின் கடைசி துண்டுகளை அழித்தது, அந்த இடத்தின் தொடர்ச்சியான மேயர்களின் தயவில் இருந்தது. அவர்களில் பாரசீக அல்லது துருக்கிய, தங்கள் சொந்த கட்டளையின் கீழ் ஆயுதப்படைகள் மூலம் ஆட்சி செய்கிறார்கள். எவ்வாறாயினும், அப்பாஸிட் கலீபா இஸ்லாத்தின் உச்ச இறையாண்மைப் பதவியின் அந்தஸ்தையும் கண்ணியத்தையும் தக்க வைத்துக் கொண்டார், தேவாலயம் மற்றும் அரசு இரண்டிற்கும் தலைவர், அல்லது இரண்டின் ஒன்றோடொன்று இணைந்த உயிரினம், கலீபாக்களின் உண்மையான அதிகாரம்

போய்விட்டது மற்றும் ஒரு தளபதி அல்லது ஆளுநரை அவர் முதலீடு செய்தார். தற்போதுள்ள சூழ்நிலையின் முறையான பிந்தைய உண்மை அங்கீகாரம் (சித்திகி, 1943). அப்பாளிகளின் சிதைவு காலத்தில், கலீபாக்கள் அமீர் அல் உமாரா, புவைஹிதுகள் மற்றும் சல்ஜூக்குகளின் கைகளில் வெறும் பொம்மைகளாக இருந்தனர், மேலும் அவை அரசவையினர் விரும்பியபடி அலுவலகத்திலிருந்து அகற்றப்பட்டனர். 1258 கி.பி.யில் ஹலக் கானின் தாக்குதலின் மூலம் அப்பாளிகள் தோல்வியடைந்ததாக நிலைமை அதன் சுயமாக முடிவுக்கு வந்தது.

அலகு-V

ஸ்பெயினிலும் எகிப்திலும் அரேபியர்கள்

ஸ்பெயின் படையெடுப்பு:

கி.பி 7 ஆம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பாதியில், வட ஆபிரிக்காவில் உள்ள பைசண்டைன் கோட்டைகள் அரேபிய முன்னேற்றத்திற்கு முன் வழிவிட்டன. கார்தேஜ் 698 இல் வீழ்ந்தது. 705 இல் அல்-வாலித் I, உமையாத் வம்சத்தின் ஆறாவது கலீஃபா, டமாஸ்கஸை மையமாகக் கொண்ட முதல் பெரிய முஸ்லீம் வம்சம், மேற்கில் மூசா இப்னு நுசைரை ஆளுநராக நியமித்தார்; மூசா வட ஆபிரிக்கா முழுவதையும் டாங்கியர் (தஞ்சா) வரை இணைத்து, இமாஜிகன் மத்தியில் இஸ்லாத்தைப் பரப்பும் கடினமான பணியில் முன்னேறினார். Ceuta (Sabhah) வின் கிறிஸ்தவ ஆட்சியாளர், கவுண்ட் ஜூலியன் (அரபு வரலாற்றாசிரியர்களால் பைசண்டைன், ஒரு பூர்வீக Amazigh அல்லது ஒரு விசிகோத் என பலவிதமாக அடையாளம் காணப்பட்டார்), இறுதியில் ஐபீரிய தீபகற்பத்தின் மீது கூட்டுப் படையெடுப்பைத் தொடங்க மூசாவுடன் ஒப்பந்தம் செய்தார்.

ஸ்பெயின் மீதான படையெடுப்பு, ஒரு முஸ்லீம் படையெடுப்புத் தயார்நிலை மற்றும் விசிகோதிக் பிரிவுகளில் ஒன்றான "விடிசன்கள்" உதவிக்கு அழைப்பு விடுத்ததன் விளைவாகும். 710 இல் கிங் விட்டிசாவின் மரணத்திற்குப் பிறகு வெளியேற்றப்பட்ட அவர்கள், அபகரிப்பாளர் ரோட்ரிக் கிற்கு எதிராக மூசாவிடம் ஆதரவு கோரினர். ஏப்ரல் அல்லது மே 711 இல், மூசா தாரிக் இப்னு ஜியாத் தலைமையில் ஒரு அமஸிக் இராணுவத்தை அனுப்பினார், அதன் நவீன பெயர், ஜிப்ரால்டர் ஜலசந்தி. ஜூலையில் ஜபல் அல்-தாரிக் என்பதிலிருந்து பெறப்பட்டது, அவர்கள் ரோட்ரிக் கை ஒரு தீர்க்கமான போரில் தோற்கடிக்க முடிந்தது.

மெரிடாவின் பிடிப்பு:

ஆப்பிரிக்காவுக்குத் திரும்புவதற்குப் பதிலாக, தாரிக் வடக்கே அணிவகுத்து, விசிகோதிக் தலைநகரான டோலிடோவை (துலய்துலா) கைப்பற்றினார், அங்கு அவர் 711 குளிர்காலத்தைக் கழித்தார். அடுத்த ஆண்டில் மூசா ஒரு அரபு இராணுவத்தை தீபகற்பத்திற்கு அழைத்துச் சென்று நீண்ட காலத்திற்குப் பிறகு மெரிடாவை (மரிடா) கைப்பற்றினார். முற்றுகை. அவர் 713 கோடையில் டோலிடோவில் உள்ள தாரிக் நகரை அடைந்தார். அங்கிருந்து வடகிழக்கு நோக்கி முன்னேறி, ஜராகோசாவை (சரகூஸ்டா) எடுத்துக்கொண்டு வடக்கு மலைகள் வரை நாட்டை ஆக்கிரமித்தார்; பின்னர் அவர் மேற்கிலிருந்து கிழக்கு நோக்கி நகர்த்தார், மக்களை அடிபணியச் செய்ய அல்லது வெளியேறும்படி கட்டாயப்படுத்தினார். மூசா மற்றும் தாரிக் இருவரும் கலீஃபாவால் சிரியாவிற்கு திரும்ப அழைக்கப்பட்டனர், மேலும் அவர்கள் கோடையின் முடிவில் 714 இல் புறப்பட்டனர், அதற்குள் ஐபீரிய தீபகற்பத்தின் பெரும்பகுதி முஸ்லீம் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது.

புதிய சமூகம்:

ஹிஸ்பானோ-விசிகோத் சமூகம் இன்னும் ஒரு சிறிய மற்றும் ஒரே மாதிரியான ஒருங்கிணைப்பை அடைவதில் வெற்றிபெறவில்லை என்பதன் மூலம் இஸ்லாமியப் படைகளின் விரைவான வெற்றியை விளக்க முடியும். டோலிடோவின் சட்ட விதிகளால் துன்புறுத்தப்பட்ட யூதர்கள், குறிப்பாக கிறிஸ்தவ அரசாங்கத்திற்கு விரோதமாக இருந்தனர். மேலும், முஸ்லீம் வெற்றி சமூகத்தின் பல கூறுகளுக்கு நன்மைகளை கொண்டு வந்தது, விசிகோத் சகாப்தத்தின் கடைசி ஆண்டுகளில் இருந்ததை விட பொதுவாக வரிகளின் சுமை குறைவாக இருந்தது; இஸ்லாத்திற்கு மாறிய அடிமைகள் (மாவலி, ஒருமை, மாவலா) விடுவிக்கப்பட்டவர்கள் என்ற வகைக்குள் முன்னேறி, வெற்றிபெற்ற சில பிரபுக்களின் சார்புடையவர்களிடையே சேர்ந்தனர்; மேலும் துன்புறுத்தப்படாமல் இருந்த யூதர்கள் ஹிஸ்பானோ-ரோமர்கள் மற்றும் கோதஸுடன் சமமான நிலையில் வைக்கப்பட்டனர், அவர்கள் இன்னும் கிறிஸ்தவ மடிப்புக்குள் இருந்தனர். இவ்வாறு, 8 ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் பாதியில், முஸ்லிம் ஸ்பெயினில் ஒரு புதிய சமூகம் உருவானது.

அரேபியர்கள் ஆளும் அங்கமாக இருந்தனர்; பலாடியன் (அதாவது, மூசாவின் கீழ் 712 இல் ஸ்பெயினுக்குள் நுழைந்த அரேபியர்கள்) மற்றும் சிரியர்கள் (பால்ஜ் இபின் பிஷ்ரின் கீழ் 740 இல் வந்தவர்கள்) இடையே வேறுபாடு காணப்பட்டது. அந்தஸ்தில் அவர்களுக்குக் கீழே, படையெடுக்கும் துருப்புக்களில் பெரும்பகுதியை உருவாக்கிய இமாஜிஹென் இருந்தனர், ஆப்பிரிக்காவில் இருந்து அவர்களின் நிலையான வருகையின் காரணமாக அவர்களின் எண்ணிக்கையும் செல்வாக்கும் பல நூற்றாண்டுகளாக தொடர்ந்து வளர்ந்தன. பின்னர் இஸ்லாமிய மதத்திற்கு மாறிய பூர்வீக மக்கள், முசலிமா மற்றும் அவர்களது சந்ததியினர், முவல்லாக்கள் அவர்களில் பலர் மாவால் (அதாவது, ஒரு அரபியுடனான ஆதரவால் இணைக்கப்பட்டவர்கள்) அல்லது அமாசிக் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்கள். இந்த குழு மக்கள்தொகையில் பெரும்பான்மையை உருவாக்கியது, ஏனெனில் முதல் மூன்று நூற்றாண்டுகளில் சமூக மற்றும் பொருளாதார நோக்கங்கள் கணிசமான எண்ணிக்கையிலான பூர்வீக மக்களை இஸ்லாத்திற்கு மாற்ற தூண்டியது. சமூகப் படிநிலையில் கிறிஸ்தவர்களும் யூதர்களும் தங்கள் மதத்தைக் கடைப்பிடித்தவர்கள் அடுத்தடுத்து வந்தனர், ஆனால் அவர்களின் எண்ணிக்கை நாளடைவில் குறைந்தது. இறுதியாக, வடக்கு தீபகற்பம் மற்றும் பிற ஐரோப்பிய நாடுகளில் இருந்து சிறைபிடிக்கப்பட்ட அடிமைகள் (Saqalibah) ஒரு சிறிய குழு இருந்தது- மற்றும் கறுப்பின கைதிகள் அல்லது கூலிப்படையினர்

சார்ந்திருக்கும் எமிரேட்ஸ்:

முஸ்லீம் ஸ்பெயின் அல்லது அல்-அண்டலஸ், டமாஸ்கஸில் உமையாத் கலீஃபாவைச் சார்ந்திருந்ததால், 711 மற்றும் 756 க்கு இடைப்பட்ட காலம் சார்பு எமிரேட் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்த ஆண்டுகள் பல்வேறு அரபு பிரிவுகளுக்கும் பல்வேறு சமூக குழுக்களுக்கும் இடையே தொடர்ச்சியான பகைமையால் குறிக்கப்பட்டன. ஆயினும் கூட, பைரனீஸுக்கு அப்பால் முஸ்லிம் விரிவாக்கம் 732 வரை தொடர்ந்தது, ஃபிராங்க்ஸ், சார்லஸ்

மார்ட்டலின் கீழ், டீர்ஸ் அருகே எமிர் அப்துல் ரஹ்மான் அல்-காஃபிகி தலைமையிலான முஸ்லிம்களை தோற்கடித்தார். இந்தப் போர் படிப்படியாக முஸ்லீம் பின்வாங்கலின் தொடக்கத்தைக் குறித்தது. வட ஆபிரிக்காவில் அரேபியர்களுக்கு எதிரான ஒரு பெரிய அமாசிக் எழுச்சி முஸ்லீம் ஸ்பெயினில் சக்திவாய்ந்த விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது; இது வடமேற்கு தீபகற்பத்தின் மக்கள்தொகையை ஏற்படுத்தியது. அந்த நேரத்தில் முக்கியமாக இமாசிகெனால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டது. மேலும் பல்ஜின் சிரிய இராணுவத்தை அல்-ஆண்டலஸுக்கு கொண்டு வந்தது. இது முரண்பாட்டிற்கான புதிய நோக்கத்தை அறிமுகப்படுத்தியது. 756 ஆம் ஆண்டில் உமையாத் இளவரசரான அப்த் அல்-ரஹ்மான் ஐ அல்-டகில் ஒரு சுதந்திர எமிரேட்டை நிறுவியதன் மூலம் இந்த நிலைமை மாறியது, அவர் அப்பாஸிட்களால் தனது குடும்பத்தின் படுகொலையிலிருந்து தப்பித்து அல்-அண்டலஸில் அதிகாரத்தைப் பெறுவதில் வெற்றி பெற்றார். அரசியல் ரீதியாக அவர்களிடமிருந்து சுயாதீனமாக (மத ரீதியாக அல்ல; அவர் கலீஃபா என்ற பட்டத்தை ஏற்கவில்லை).

சுதந்திர எமிரேட்:

அண்டலூசியன் உமையாத்களின் வம்சம் (756-1031) ஸ்பெயினில் அரபு நாகரிகத்தின் வளர்ச்சி மற்றும் பரிபூரணத்தைக் குறித்தது. அதன் வரலாறு சுதந்திர எமிரேட் (756-929) மற்றும் கலிபாவின் (929-1031) என இரண்டு முக்கிய காலகட்டங்களாகப் பிரிக்கப்படலாம் - மேலும் அப்துல்-ரஹ்மான் I (756-) போன்ற மூன்று நபர்களைச் சுற்றிச் சுழல்வதாக விளக்கலாம். 788) அப்துல்-ரஹ்மான் II (822-852), அப்துல்-ரஹ்மான் III (912-961)-மற்றும் அனைத்து அதிகாரமுள்ள ஹாஜிப் (முதலமைச்சர்) அபு அமீர் அல்-மன்சூர் (976-1002).

அப்துல் ரஹ்மான்:

அப்துல் ரஹ்மான் I புதிய அரபு அரசை ஏற்பாடு செய்தார். அனைத்து அதிருப்தி கூறுகளையும் தீவிரமாகச் சரிபார்த்து, அவர் தனது அதிகாரத்தை தனது வீட்டோடு இணைந்த கிழக்குப் பிரபுத்துவத்தின் மீது அடித்தளமாகக் கொள்ள முயன்றார், மேலும் அதன் மீது சொத்து மற்றும் செல்வங்களை குவித்தார், இருப்பினும் அது கிளர்ச்சியின் அறிகுறிகளைக் காட்டியபோது அவர் அதை இரக்கமின்றி நடத்தினார். அவர் மரபுவழியைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் மத அதிகாரிகளைப் பாதுகாத்தார், மேலும் தொடர்ச்சியான தண்டனை பிரச்சாரங்கள் மூலம், அவர் அஸ்தூரியாவின் கிறிஸ்தவர்களைக் கட்டுப்படுத்தினார். நாட்டின் கிழக்குப் பகுதியில் அப்பாஸிட்களின் சூழ்ச்சிகளால் அவர் சிரமப்பட்டார், வடக்கில் அவர் எப்ரோ (இப்ருஹ்) பள்ளத்தாக்கை அச்சுறுத்திய சார்லமேனின் லட்சியங்களைச் சமாளிக்க வேண்டியிருந்தது. மேலே விவாதிக்கப்பட்டபடி, சார்லமேன் தோல்வியடைந்தார்; அவர் ஐராகோசாவின் முற்றுகையை எழுப்ப வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது, மேலும் அவரது பின்வாங்கலின் போது பாஸ்குகள் ரோன்செஸ்வால்ஸில் (778) அவரது பின்புற காவலரைத் தாக்கி அழித்தார்கள், இது ஒரு பெரிய இடைக்கால காவியமான தி சாங் ஆஃப் ரோலண்டில் கொண்டாடப்படுகிறது. ஃபிராங்க்ஸ் பைரனீஸின் மேல் பள்ளத்தாக்குகளை ஆக்கிரமிப்பதில் திருப்தி அடைய வேண்டியிருந்தது. ஃபிராங்கிஷ் முன்னேற்றம் 785 இல் ஐரோனா (ஜெருண்டா),

801 இல் பார்சிலோனா (பார்ஜெலுனா) மற்றும் பழைய கட்டலோனியாவை முஸ்லீம் கைப்பற்றியதுடன் முடிந்தது, பின்னர் அவை ஃபிராங்க்ஸால் திரும்பப் பெறப்பட்டு ஸ்பானிய அணிவகுப்பின் ஒரு பகுதியாக அமைந்தன.

ஹிஷாம் – I

அப்துல் ரஹ்மான் I இன் வாரிசுகளான ஹிஷாம் I (788-796) மற்றும் அல்-ஹகம் I (796-822), அரபு பிரபுக்களிடையே கடுமையான உள் முரண்பாடுகளை எதிர்கொண்டனர். டோலிடோவில் ஒரு கிளர்ச்சி காட்டுமிராண்டித்தனமாக அடக்கப்பட்டது, மேலும் உள்நாட்டுப் போர் அமீரை ஸ்லாவ் மற்றும் அமாசிக் கூலிப்படைகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கச் செய்தது மற்றும் அவர்களுக்குச் செலுத்த புதிய வரிகளை விதிக்கிறது.

நிர்வாக மற்றும் கலாச்சார முன்னேற்றம்.

அப்துல்-ரஹ்மான் II, முஸ்லீம் ஸ்பெயினுக்கான அரசியல், நிர்வாக மற்றும் கலாச்சார மறுமலர்ச்சியின் ஒரு சகாப்தத்தை துவக்கினார், இது ஒரு கூர்மையான "ஓரியண்டலைசேஷன்" அல்லது, இன்னும் துல்லியமாக, "ஈராக்கியமயமாக்கல்" தொடங்கியது. அப்துல் ரஹ்மானின் மிகக் கடுமையான பிரச்சனைகள் எப்ரோ பள்ளத்தாக்கில் உள்ள அவரது அமைதியற்ற குடிமக்கள், குறிப்பாக மதம் மாறிய பானு காசி குடும்பம் மற்றும் மொசராப்களிடமிருந்து உருவானது. தீவிரவாதத் தலைவர்களான அல்வாரஸ் மற்றும் யூலோஜியஸ் (அவரது மரணத்திற்குப் பிறகு புனிதர் பட்டம் பெற்றவர்) ஆகியோரால் தூண்டப்பட்ட மொசராப்கள் தியாகத்தின் ஒளி மூலம் தங்கள் கிறிஸ்தவ நம்பிக்கையை வலுப்படுத்த முயன்றனர் மற்றும் 850 முதல் மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்ட முகமது நபியை பகிரங்கமாக நிந்திக்கத் தொடங்கினர். மொசராபிக் ஆதாரங்களுக்கு, அமீர் நிந்தனை செய்தவர்களை திரும்பப் பெற வற்புறுத்த முயன்றார், ஆனால், அவரது முயற்சிகளில் தோல்வியுற்றதால், அவர் மரண தண்டனையை விதித்தார். தியாகிகளைத் தேடும் "நடைமுறை" என்பது பழமைவாத மொசராபிக் கட்சி அவர்களின் மதவாதிகளின் வளர்ந்து வரும் "அரேபியமயமாக்கலுக்கு" எதிரான எதிர்வினையாகும். மோதல் 859-860 இல் முடிவடைந்தது, உத்தியோகபூர்வ தந்திரம் இருந்தபோதிலும், கிறிஸ்தவர்களின் இந்த ஆத்திரமூட்டல் 53 பேரின் மரணதண்டனைக்கு வழிவகுத்தது மற்றும் இறுதியாக திருச்சபை அதிகாரிகளால் நிராகரிக்கப்பட்டது.

அப்துல் ரஹ்மானின் வெளியுறவுக் கொள்கை:

வெளியுறவுக் கொள்கையில், அப்துல்-ரஹ்மான் II தீவிர இராஜதந்திர நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார், பைசண்டைன் பேரரசு மற்றும் பிராங்கிஷ் மன்னர் இரண்டாம் சார்லஸ் (வழுக்கை) உடன் தூதர்களை பரிமாறிக்கொண்டார் மற்றும் முஸ்லீம் ஸ்பெயினுக்கு இராணுவ ஆதரவைக் கொடுத்த டஹார்ட்டின் இறையாண்மைகளுடன் நட்புறவைப் பேணினார். செவில்லாவுக்கு அருகில் தோற்கடிக்கப்பட்ட வைக்கிங்ஸின் (நார்ஸ்மேன்) தொடர்ந்து வளர்ந்து வரும் ஊடுருவல்களை அவர் எதிர்கொண்டார். மேலும், இரண்டு கடற்படை தளங்களை

உருவாக்கி வைக்கிங் படையெடுப்பாளர்களுக்கு எதிராக நிரந்தர பாதுகாப்பை ஏற்படுத்தினார், ஒன்று செவில்லாவில் அட்லாண்டிக்கை எதிர்கொள்ளும் மற்றும் அல்மேரியாவுக்கு அருகிலுள்ள பெச்சினாவில் மத்தியதரைக் கடற்கரையில் மற்றொன்று.

அவரது வாரிசுகளான முஹம்மது I (852-886), அல்-முந்திர் (886-888), மற்றும் 'அப்துல்லாஹ் (888-912) ஆகியோர் ஒரு புதிய சிக்கலை எதிர்கொண்டனர், இது உமையாட்களான முவல்லாக்களின் அதிகாரத்தை அழிக்க அச்சுறுத்தியது.

தங்கள் அதிகாரத்தை மேலும் மேலும் உணர்ந்து கொண்டு, அவர்கள் தீபகற்பத்தின் வடக்கே, சக்திவாய்ந்த பனு காசி குலத்தின் தலைமையில், தெற்கில் (879) உமர் இப்னு ஹஃப்துன் தலைமையில் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டனர். அவர்களுக்கு எதிரான போராட்டம் நீண்டது மற்றும் துயரமானது; போபாஸ்ட்ரோ மற்றும் மலகா மலைகளில் நன்கு பாதுகாக்கப்பட்ட இபின் ஹஃப்சன், அல்-அண்டலஸின் தெற்கில் முவாலாட் மற்றும் மொசராபிக் அதிருப்தியின் தலைவராக இருந்தார், ஆனால் 891 இல் கோர்டோபாவுக்கு அருகிலுள்ள போலேயில் அவர் தோல்வியடைந்ததால், பின்வாங்கி மலைகளில் ஒளிந்து கொள்ள வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. எவ்வாறாயினும், ஏராளமான கிளர்ச்சியாளர்களை அடிபணியச் செய்ய அப்துல் அல்லாஹ் இயலவில்லை, இதனால் அவரது பேரனான பெரிய அப்துல் ரஹ்மான் III க்கு பலவீனமான நிலையை விட்டுச் சென்றார். 912 இலிருந்து ஒழுங்கை மீட்டெடுக்க முடிந்தது. ஜான் (ஜெய்யன்) முதல் சராகோசா (சரகஸ்தா), மெரிடா (மரிதா) முதல் செவில்லா (இஷ்பிலியா) மற்றும் லெவன்ட் வரையிலான அல்-அண்டலஸ் அனைவரையும் அவர் அடக்கினார். அவர் இப்னு ஹஃப்சனுக்கு வெற்றிகரமாக சவால் விடுத்தார், குறிப்பாக அவரது ஸ்பானிய மூதாதையர்களின் கிறித்தவத்திற்குத் திரும்பிய அரசியல் பிழையின் பின்னர், இந்த நடவடிக்கையானது தங்களை நல்ல முஸ்லிம்களாகக் கருதும் ஏராளமான முவாலாட்களை விட்டு வெளியேற காரணமாக அமைந்தது. 917 இல் இப்னு ஹஃப்துன் இறந்தபோது, அவரது மகன்கள் சரணடைய வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது, மேலும் 928 ஆம் ஆண்டில் 'அப்துல்-ரஹ்மான் III போபாஸ்ட்ரோவின் அசைக்க முடியாத கோட்டையைக் கைப்பற்றினார்.

கோர்டோபாவின் கலிபா:

அப்துல்-ரஹ்மான் III எதிர்கொண்ட முதல் சர்வதேச அரசியல் பிரச்சனைகளில் ஒன்று, பாக்தாத்தில் உள்ள அப்பாஸிட் கலிபாவுக்கு எதிரான அவரது நீதித்துறை நிலை. இஸ்லாமிய ஆதிக்கத்தில் மத ஒற்றுமை இருக்கும் வரை, ஸ்பெயினில் உமையாக்கள் பாக்தாத்தின் மதத் தலைமையை ஒப்புக் கொள்வதற்காக ராஜினாமா செய்தனர். இருப்பினும், 910 க்குப் பிறகு துனிஸில் ஃபாத்திமிட்களின் ஹீட்டோரோடாக்ஸ் கலிஃபேட் வளர்ந்தபோது, III அப்துல்-ரஹ்மான் தன்னை கலீஃபாவாக அறிவித்து 929 இல் அல்-நாசிர் என்ற கலிஃபா பட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டார். அல்-ஆண்டலஸ் ஒரு நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக.

அல்-நசீரின் உள் நிலைமை ஏற்கனவே கிட்டத்தட்ட உறுதி செய்யப்பட்டது; எதிர்ப்பின் கடைசி அரண்கள் சரணடைவதற்கு நீண்ட காலம் இல்லை (டோலிடோ, 933), அதன் பிறகு அவர் தனது அனைத்து முயற்சிகளையும் வெளிநாட்டு விவகாரங்களுக்கு அர்ப்பணிக்க முடிந்தது.

கிறிஸ்டியன் ஸ்பெயினைப் பொறுத்தவரை, அவரது வெற்றிகள் அற்பமானவை, மேலும் தீவிரமானது என்னவென்றால், அவர் 939 இல் சிமன்காஸில் (ஷாண்ட் மான்காஸ்) கடுமையான தோல்வியைச் சந்தித்தார். இருப்பினும், பின்னர், லியோன் இராச்சியத்தின் உள் பலவீனம், அரசியல் வழிமுறைகள் மூலம் தீபகற்பத்தில் தனது மேலாதிக்கத்தை மீட்டெடுக்க அவருக்கு உதவியது. ஜேர்மனியில் பேரரசர் மற்றும் கிறிஸ்தவ ஐரோப்பாவின் மிகவும் சக்திவாய்ந்த நபரான ஓட்டோ I, தீபகற்பத்தின் கிறிஸ்தவ இறையாண்மைகள், போப் மற்றும் கான்ஸ்டான்டினோப்பிளுக்கு தொடர்ச்சியான தூதரகங்கள் மூலம் அவர் தனது பதவியை உறுதிப்படுத்தினார். அவரது இறையாண்மையானது தெற்கு பிரான்சில் உள்ள Fraxinetum (Frakhsinēt, நவீனகால La-Garde-Freinet) இல் உள்ள கோர்செய்ர் என்கிளேவ் மூலமாகவும் பாராட்டப்பட்டது.

ஃபாத்திமிடுகள் சண்டை:

துனிஸில் ஃபாத்திமிடுகள் அட்லாண்டிக் வரை சென்று அல்-ஆண்டலஸைச் சூழ்ந்த ஒரு பேரரசை நிறுவ போராடினர். வடமேற்கு ஆப்பிரிக்காவின் இஸ்லாமியப் பகுதியான மக்ரிப்பில் ஃபாத்திமிட் மேலாதிக்கத்தைத் தடுப்பதற்காக, அல்-நாசீர் வட ஆப்பிரிக்கத் துறைமுகங்களான மெலிலா (மலிலா) மற்றும் சியூட்டா (931) ஆகியவற்றை ஆக்கிரமித்தார். இரண்டு மேற்கத்திய கலிபாக்களுக்கு இடையேயான தீவிர கடற்படை போர் மக்ரிப்பில் நிலத்தில் மோதல்கள் மற்றும் வடமேற்கு ஆப்பிரிக்காவில் உள்ள எதிரி நாடுகளில் நாசகாரப் போர்களை நடத்தும் முயற்சிகளுடன் ஒத்துப்போனது. பிந்தைய பகுதியில், அல்-நாசீர் கிளர்ச்சியாளர் அபு யாசித் அல்-நுக்காரியை ஆதரிப்பதன் மூலம் ஃபாத்திமிட் கலிபாவை கிட்டத்தட்ட தூக்கியெறிந்தார்; உமையாட்களுக்கும் ஃபாத்திமிட்களுக்கும் இடையிலான மோதல் இழுத்து 969 இல் முடிவடைந்தது, பிந்தையவர்கள் எகிப்தைக் கைப்பற்றி, மக்ரிபில் ஆர்வத்தை இழந்தபோது, உமையாட்களால் வேகமாக நிரப்பப்பட்ட ஒரு அதிகார வெற்றிடத்தை விட்டுச் சென்றது.

அல்-ஹகம் II:

அல்-நாசிருக்குப் பிறகு அவரது மகன் அல்-ஹகம் II (961-976) ஆட்சிக்கு வந்தார், அவர் அல்-முஸ்தான்சீர் என்ற கலிபா பட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டார். அவரது அமைதியான ஆட்சி, மக்ரிப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதில் வெற்றி பெற்றது, ஜெனரல் காலிப்பின் மூலோபாயத் திறன் மற்றும் உத்தேசித்துள்ள அபு அமீர் அல்-மா அஃபிரியின் கொள்கைக்கு நன்றி, அவர் விரைவில் அனைத்து சக்திவாய்ந்த அல்-மன்தூர் ஆனார் (ஸ்பானிஷ்: அல்மன்சோர்), வெற்றியாளர்.

அல்-மன்தூர்:

அல்-முஸ்தான்சிரின் மரணத்தில், அவரது சிம்மாசனத்தை அவரது மகன் இரண்டாம் ஹிஷாம் அல்-மு அய்யாத், மைனர் ஆக்கிரமித்தார். ஹிஷாம் தனது தாயார் அரோரா மற்றும் பிரதம மந்திரி ஜாபர் அல்-முஷாபி ஆகியோரின் வழிகாட்டுதலின் கீழ் வளர்ந்தார், அவர் நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே அல்-மன்தூரால் கலைக்கப்பட்டார். பிந்தையவர் அவர் ஆதிக்கம் செலுத்திய கலீஃபாவின் அனைத்து தற்காலிக சக்தியையும் அகற்றுவதில் வெற்றி பெற்றார், மேலும் தனக்கான முழு அதிகாரத்தையும் பெற்றார். அல்-மன்தூர் மக்ரிபின் பெரும்பகுதியின் மீது

கட்டுப்பாட்டை வென்றார், அதை அவர் கோர்டோபாவின் துணை அரசாக மாற்றினார், மேலும் அவர் வடக்கிலிருந்து கிறிஸ்தவ மன்னர்களின் விரிவாக்கத்தை தொடர்ச்சியான சோதனைகள் மூலம் நிறுத்தினார் - பொதுவாக ஒவ்வொரு ஆறு மாதங்களுக்கும் - அவர் கிட்டத்தட்ட பதவி நீக்கம் செய்தார். தீபகற்பத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவ தலைநகரமும். முக்கியமாக இமாஜிஹெனைக் கொண்ட ஒரு தொழில்முறை இராணுவத்தின் ஆதரவுடன், அவர்களில் பலர் சமீபத்தில் ஆப்பிரிக்காவில் இருந்து வந்தவர்கள் அவருக்கு கண்முடித்தனமாக கீழ்ப்படிந்தனர், அவர் அரபு பிரபுத்துவத்தை கைவிட முடிந்தது, இது பெரும்பாலும் உமையாத் சார்புடையது, மேலும் செல்வாக்கைக் கட்டுப்படுத்தியது. அல்-நாசீர் அவர்களை உயர் பொறுப்புள்ள பதவிகளில் அமர்த்தியதிலிருந்து அடிமைகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வந்தது. ஆனால் அரபு பிரபுத்துவம், இமாஜிகன் மற்றும் அடிமைகளின் சக்திகளின் இந்த சமநிலை தன்னைப் போன்ற ஒரு ஆட்சியாளரின் வலுவான கரத்தால் மட்டுமே நிலைநிறுத்தப்பட்டது. அல்-மன்தூர் பெரிய பிரபுவாக நடித்தார். கவிஞர்கள் மற்றும் அறிஞர்களின் பாதுகாவலர், அவர் தனது பகுத்தறிவுவாதத்தை பக்தியின் கீழ் மறைத்து, ஃபகீஹுகளின் (இஸ்லாமிய மரபுகளில் தேர்ச்சி பெற்ற அறிஞர்கள்) அன்பானவர்; அவர் சகாப்தத்தின் சிறந்த கவிஞர்களை கவர்ந்திழுக்க முயன்றார். அவர் இறக்கும் நேரத்தில், அவர் 50 க்கும் மேற்பட்ட சோதனைகளை வென்றார் மற்றும் அவரது மகன் அப்துல்-மாலிக் அல்-முசாஃபருக்கு ஒரு வலுவான மற்றும் நன்கு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட அரசை விட்டுச் செல்வதில் வெற்றி பெற்றார்.

அல்-முசாஃபர் (1002-08):

அல்-முசாஃபர் (1002-08) தனது தந்தையின் கொள்கைகளைத் தொடர்ந்தார், ஹிஷாம் II இல் ஹெம்மிங் மற்றும் கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிராகப் போராடினார், அல்-முசாஃபரின் அகால மரணத்திற்குப் பிறகு, அவரது சகோதரர் அப்துல்-ரஹ்மான் சஞ்சலோ அதிகாரத்தின் ஆட்சியைப் பிடித்தார், ஆனால் அவருக்குத் தக்கவைக்கும் தைரியம் இல்லை. அவரது தந்தை கட்டிய கட்டிடம். ஹிஷாம் II இன் அரசியல் உரிமைகளை நியாயப்படுத்த முயன்ற ஒரு எழுச்சி சஞ்சலோவின் மரணத்தில் விளைந்தது மற்றும் ஸ்பெயினில் உமையாத் வம்சத்தின் முடிவின் தொடக்கத்தைக் கொண்டு வந்தது.

த இஃபாஸ்:

1009 இல் அப்துல்-ரஹ்மான் சஞ்சலோவின் மரணம் 21 ஆண்டுகால அமைதியின்மைக்கு வழிவகுத்தது, இதன் போது "அண்டலூசியர்கள்" (அரேபியர்கள், இமாஜிஹென், நீண்ட காலத்திற்கு முன்பு அல்-அண்டலஸில் குடியேறியவர்கள் மற்றும் மதம் மாறிய மக்கள் மத்தியில் சமூக மற்றும் அரசியல் ஒற்றுமை ஏற்பட்டது. இஸ்லாத்திற்கு), இமாஜிகென் மிகவும் சமீபத்தில் வந்திருந்தார், மற்றும் அடிமைகள் பிரிந்தனர். அராஜகத்தின் அந்த ஆண்டுகளின் விளைவு, ஏராளமான சுதந்திர ராஜ்ஜியங்கள் அல்லது ta ifas உருவானது, அவை பின்வருவனவற்றில் வகைப்படுத்தப்படலாம்: (1) எல்லைப் பகுதியின் மூன்று தலைநகரங்களில் (சரகோசா, டோலிடோ மற்றும் படாஜோஸ்) "அண்டலூசியன்" பிரிவுகள், குவாடல்கிவிர் (வாடி அல்-கபீர்) பள்ளத்தாக்குகளிலும், எப்ரோவிலிருந்து டாகஸ் (தாஜோ) பள்ளத்தாக்குக்கு மாறுதல்

மண்டலத்திலும். (2) கிரனாடா, மலாகாவில் உள்ள "புதிய" இமாஜிஹென் மற்றும் நான்கு சிறிய தெற்கு டா இஃபாஸ் மற்றும் (3) கிழக்கில் அடிமைகளின் குழுக்கள்.

அந்தக் காலகட்டத்தின் அரசியல் வரலாறு இடைவிடாத உள்நாட்டுப் போர்களை உள்ளடக்கியது. செவில்லாவின் (இஷ்பிலியா) தலைமையின் கீழ், பானு அப்பாத் மற்றும் இமாஜிஹென் வம்சத்தால் ஆளப்படும் அரபு பிரிவுகளுக்கு இடையேயான மோதலே முதன்மையானது. கிரனாடா தலைமை வகித்தார். சிறிது சிறிதாக, செவில்லா கிரனாடா மற்றும் மலாகாவைத் தவிர்த்து தெற்கு அல்-ஆண்டலஸை அதன் கீழ் ஐக்கியப்படுத்தியது. இந்த மாநிலம் அல்-முதாதித் என்பவரால் ஆளப்பட்டது, அவர் மறைந்து போன ஹிஷாம் II அல்-முய்யாத்தை முதலில் கண்டுபிடித்ததாக பாசாங்கு செய்தார் (அதிகபட்சம், பாசாங்கு செய்பவர் கலட்ராவாவைச் சேர்ந்த ஒரு பாய் தயாரிப்பாளராக இருந்தார். பழைய கலீஃப், பின்னர் அல்-முதாதிதின் மகன், கவிஞர்-இளவரசர் அல்-மு தாமித். கிழக்கில், குட்டி மாநிலமான டெனியா (டானியா) ஒரு சக்திவாய்ந்த கடற்படையை உருவாக்கியது தவிர, மேற்கு மத்தியதரைக் கடல் முழுவதும் சர்டினியா வரை ஊடுருவல்களை நடத்துவதற்கு, பல்வேறு ta ifas ஒரு குறிப்பிட்ட நிலையான மற்றும் வம்ச சமநிலையை பாதுகாத்தது; வடக்கே, பல்வேறு தா இஃபாக்களும் இடைவிடாத உள் சண்டைகளில் தங்கள் நேரத்தைக் கழித்தனர்.

இந்த துண்டு துண்டானது வடக்கின் கிறிஸ்தவ மாநிலங்களின் விரிவாக்கத்திற்கு வழிவகுத்தது. அவர்கள் ஆக்கிரமிப்பதில் வெற்றி பெற்ற நிலங்களை மீண்டும் குடியமர்த்துவதற்கான மக்கள்தொகை திறன் இல்லாததால், அவர்கள் மீண்டும் குடியேற்றம் மற்றும் காவலில் இருக்கக்கூடியவற்றை மட்டுமே புத்திசாலித்தனமாக இணைத்தனர். கிறித்தவ அரசுகளும் தா இஃபாக்கள் மீது பெரும் பொருளாதாரச் சூழையைக் கப்பம் செலுத்தின. கிறித்தவப் படைகள் ஆண்டலூசிய குட்டி அரசர்களை ஆண்டுதோறும் கப்பம் செலுத்தி அமைதியை வாங்கும்படி வற்புறுத்தின. இந்த அஞ்சலி கிறிஸ்தவ நாடுகளின் பொருளாதாரத்தை புத்துயிர் பெற்றது. ஆனால் அது முஸ்லீம் அதிகாரிகளுக்கும் அவர்களின் குடிமக்களுக்கும் இடையே கடுமையான உராய்வுகளை உருவாக்கியது. ta ifas தொடர்ந்து தங்கள் இம்சைகளில் இருந்து விளைச்சலை அதிகரிக்க வேண்டியிருந்தது, மேலும் அவர்கள் தொடர்ந்து தங்கள் குடிமக்கள் மீது புதிய மற்றும் அதிக வரிச்சூழைகளை சுமத்தினார்கள்; பணப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டபோது, அவர்கள் நாணயத்தின் மதிப்பைக் குறைத்து, கிறிஸ்தவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத தரம் குறைந்த நாணயங்களை அச்சிட்டனர். இது புதிய வரி அதிகரிப்புகளுக்கு வழிவகுத்தது மற்றும் மக்கள் அதிருப்திக்கு வழிவகுத்தது. மேலும், உள்ளூர் குட்டி நீதிமன்றங்களின் ஆடம்பரமான ஆடம்பர மற்றும் ஆடம்பரமான பொதுச் செலவுகள், மெசெட்டா சென்ட்ரல் மற்றும் முழு தீபகற்பத்தின் திறவுகோலாக இருந்த டோலிடோவை (1085) காஸ்டிலியர்கள் ஆக்கிரமித்தபோது வந்த வெளிநாட்டுத் தலையீட்டிற்கு அல்-ஆண்டலஸை முதிர்ச்சியடையச் செய்தது. கிறிஸ்துவர் முன்னேற்றத்தால் பீதியடைந்த பிரிவுத் தலைவர்கள், வடமேற்கு ஆபிரிக்காவின் மீது மேலாதிக்கத்தைப் பிரயோகித்து வந்த சக்திவாய்ந்த அமசிக் கூட்டமைப்பான அல்மோராவிட்களின் உதவியை நாடினர்.

முஸ்லிம் ஸ்பெயினின் கலாச்சாரம்:

அரேபியர்களின் அரசியல் அதிகாரம் வீழ்ச்சியடையத் தொடங்கியபோது தீபகற்பத்தில் அரேபிய நாகரீகம் அதன் உச்சத்தை எட்டியது. 8 ஆம் நூற்றாண்டில் முஸ்லீம் வெற்றியைத் தொடர்ந்து, அரபு வெற்றியாளர்களிடையே வாழ்ந்த மொசராப்கள் அடைந்ததை விட உயர்ந்த கலாச்சார நிலைக்கான தடயங்கள் எதுவும் இல்லை. இந்த காலகட்டத்தில் மருத்துவம், விவசாயம், ஜோதிடம் மற்றும் புவியியல் ஆகியவற்றின் பிரபலமான படைப்புகள் லத்தீன் மொழியிலிருந்து அரபு மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன என்பதை அனைத்து ஆதாரங்களும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. இவற்றில் பல நூல்கள் செவில்லாவின் இசிடோரின் சொற்பிறப்பிலிருந்தும் பிற கிறிஸ்தவ எழுத்தாளர்களிடமிருந்தும் பெறப்பட்டிருக்க வேண்டும். 9 ஆம் நூற்றாண்டில் நிலைமை திடீரென மாறியது: தங்கள் வாழ்நாளில் ஒரு முறையாவது மக்காவிற்கு புனிதப் பயணம் மேற்கொள்வதற்கான உத்தரவைக் கடைப்பிடிப்பதற்காக கிழக்கு நோக்கிப் பயணம் செய்த ஆண்டலூசியர்கள், தங்கள் அறிவை மேம்படுத்துவதற்காக அந்தப் பகுதிகளில் தங்கியிருப்பதைப் பயன்படுத்தினர். பின்னர் அவர்களின் சொந்த நாட்டில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

இலக்கியம்:

கி.பி 9 ஆம் நூற்றாண்டில் அப்பாஸ் இப்னு நசிஹ், அப்பாஸ் இபின் ஃபிர்மாஸ், யஹ்யா அல்-கசல் மற்றும் மாவீர் சைத் இப்னு ஜூடி போன்ற நீதிமன்றக் கவிஞர்கள் செழித்து வளர்ந்தனர். இருப்பினும், இவை அனைத்திற்கும் மேலாக, முஹம்மது இபின் ஹானி, "மேற்கின் முத்தானப்பி" என்று செல்லப்பெயர் பெற்றவர் (அபு அல்-தாயிப் அல்-முதனப்பி 10 ஆம் நூற்றாண்டின் ஈராக்கின் கவிஞர்), அவர் தனது மதக் கருத்துக்களால் அவரை கைவிட வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. பூர்வீக நிலம் மற்றும் ஃபாத்திமிட் கலீஃபா அல்-மு இஸ்ஸின் சேவையில் நுழையுங்கள். 10 ஆம் நூற்றாண்டில் அல்-மன்தூர் கோர்டோபாவில் நீதிமன்றக் கவிஞர்களின் குறிப்பிடத்தக்க குழுவைக் கூட்டினார். பார்ட்ஸ் நவீன பத்திரிகையாளர்களின் செயல்பாடுகளைச் செய்தார்கள், இராணுவப் பயணங்களில் தங்கள் பாதுகாவலருடன் சேர்ந்து, அவருடைய சுரண்டல்களை வசனங்களில் கொண்டாடினர், அல்-ஆண்டலஸ் மக்களின் நினைவாக பொறிக்கப்பட்ட பாடல் ரைம். அல்-மன்தூர் "கவிஞர்-பத்திரிகையாளர்களாக" பணியாற்ற தனது காலத்தின் முதன்மையான திறமைகளைத் தேர்ந்தெடுத்தார் - இப்னு தர்ராஜ் அல்-கஸ்டல்லி, அல்-ரமடி, பாக்தாத்தின் சாயிட், அல்-தாலிக் போன்ற மனிதர்கள். மற்றும் பலர் இந்த எப்போதாவது கவிதை சில நேரங்களில் இலக்கிய உயரங்களை அடைந்தனர். 10 ஆம் நூற்றாண்டில் ஜானின் இபின் ஃபராஜ், அண்டலூசியன் கவிஞர்களின் முதல் தொகுப்பான கிதாப் அல்-ஹடா ஜிக் ("பழத்தோட்டங்களின் புத்தகம்") இயற்றுவதற்குப் போதுமான பின்னணியைக் கொண்டிருப்பதாகக் கருதினார். இந்தத் தொகுப்பு விரைவில் மருத்துவர் இபின் அல்-கத்தானி என்பவரால் பின்பற்றப்பட்டது.

ஸ்பெயினில் இஸ்லாமிய இலக்கியத்தின் மிக உயர்ந்த சிகரம் டா இஃபானின் காலத்தில் எட்டப்பட்டது, அப்போது கவிஞர்-ராஜா அல்-முதாமித் பெல்ஸ் லெட்டர்ஸ் அகாடமியின்

கருவை நிறுவினார், அதில் முதன்மையான ஸ்பானிஷ் அறிவாளிகள் மற்றும் புலம்பெயர்ந்த சிசிலியர்கள் அடங்குவர். நார்மன்களால் கைப்பற்றப்படுவதற்கு முன்பு அவர்களின் சொந்த நிலத்திலிருந்து. தீபகற்பத்தில் உள்ள மற்ற குட்டி ராஜாக்கள் அல்-மு தாமிடுடன் போட்டியிட முயன்றனர், ஆனால் அவர்களால் ஒப்பிடக்கூடிய அந்தஸ்து கொண்ட எழுத்தாளர்களின் கூட்டத்தை கூட்ட முடியவில்லை.

கிழக்கு அண்டலூசியாவில் (ஆண்டலூசியன் லெவண்ட்) 12 ஆம் நூற்றாண்டின் சிறந்த கவிஞர்களில் அல்சிராவின் இபின் கஃபாஜா மற்றும் அவரது மருமகன் இபின் அல்-சக்காக் ஆகியோர் அடங்குவர். 13 ஆம் நூற்றாண்டில், ரோண்டாவின் அபு அல்-பக்கா மற்றும் இப்னு சயீத் ஆகியோருக்குச் சொந்தமான மிகப் பெரிய நலிவு காலம். 14 ஆம் நூற்றாண்டில், இப்னு அல்-ஜய்யாப், இபின் அல்-காதிப் மற்றும் இப்னு ஜம்ராக் ஆகிய மூன்று அரசவைக் கவிஞர்கள் தங்கள் வசனங்களை அல்ஹம்பராவில் பொறித்து பாதுகாத்தனர்.

அரபு இலக்கியத்தில், உரைநடையை விட கவிதைக்கு அதிக உயிர்ச்சக்தி உள்ளது. இருப்பினும், முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பல உரைநடை எழுத்தாளர்கள் உள்ளனர். இபின் ஷஹாய்த் (c. 1035) அபு அல்-அலா அல்-மா அர்ரிக்கு அவரது ரிசாலத் அல்-குஃப்ரான் ("மன்னிப்பு கடிதம்") உத்வேகம் அளித்த ஒரு படைப்பின் ஆசிரியர் ஆவார். கோர்டோபாவின் செழிப்பான இபின் ஹஸ்ம் (இறப்பு 1064) மகிழ்ச்சிகரமான தவக் அல்-ஹமாமாவை ("தி ரிங் ஆஃப் தி டவ்") எழுதினார், இது காதல் மற்றும் காதலர்களுடன் தொடர்புடையது மற்றும் இன்றும் பிரபலமாக உள்ளது. Ibn Hazm இன் மகத்தான வெளியீட்டில் கிதாப் அல்-ஃபிசல் அடங்கும், இது 19 ஆம் நூற்றாண்டு வரை மேற்கத்திய அறிஞர்களால் முறியடிக்கப்படாத மதங்களின் வரலாறு. குர்ஆன் மற்றும் ஹதீஸ் பற்றிய முழுமையான அறிவை வலியுறுத்தும் ஜாஹிரி சட்டப் பள்ளியின் முன்னணி விரிவுரையாளராகவும் இருந்தார். அவர் ஜாஹிரிசத்தின் கொள்கைகளை இறையியலுக்குப் பயன்படுத்தினார் மற்றும் இறையியலுக்கான அனைத்து இலக்கியமற்ற அணுகுமுறைகளையும் கண்டித்தார். மற்றொரு பாலிமத் விஜியர்-வரலாற்றாளர் இபின் அல்-காதிப் (இறப்பு 1375). இபின் பாஸ்சம் மற்றும் இபின் ககான் ஆகியோரின் இரண்டு 12 ஆம் நூற்றாண்டின் வரலாற்று மற்றும் இலக்கியப் படைப்புகள் அண்டலூசியன் கடிதங்களின் உச்சநிலை பற்றிய தகவல்களின் சிறந்த ஆதாரங்களாகும். பெரும்பாலும் ஒரு மொழியின் சிறந்த இலக்கணங்களும் அகராதிகளும் புற மண்டலங்களில் வசிக்கும் ஆசிரியர்களால் எழுதப்படுகின்றன, அவர்கள் பிராந்தியத்தில் தங்கள் நாட்டு மக்களால் செய்யப்படும் மொத்த தவறுகளைத் தடுக்க முயற்சி செய்கிறார்கள். முஸ்லீம் உலகின் மேற்கு விளிம்பில் அமைந்துள்ள அல்-ஆண்டலஸ், இன்றுவரை சில பாரம்பரிய இஸ்லாமியப் பல்கலைக்கழகங்களில் நூல்களாகப் பயன்படுத்தப்படும் படைப்புகளை ஏன் உருவாக்கினார் என்பதை இது விளக்குகிறது. இலக்கண முறைகளில் கடுமையான சீர்திருத்தத்தை முன்மொழிந்த கார்டோபாவின் இரண்டாம் ஹிஷாம் மற்றும் இப்னு மடாஹ் ஆகியோரின் ஆசிரியரான அல்-ஜுபைடி இந்த இலக்கண அறிஞர்களில் தனித்து நிற்கிறார். ஜானின் போதனைக் கவிதையான அல்-ஃபியாவின் இபின் மாலிக் ("ஆயிரம் வசனங்கள்") இலக்கணத்தின் ஒரு சிறந்த கையேடு ஆகும், மேலும் நடிகர் சங்கத்திற்கு குடிபெயர்ந்த கிரனாடாவைச் சேர்ந்த அபு ஹயான் (இறந்தவர் 1344), குரான் மற்றும் குரான் மீது ஒரு சிறந்த வர்ணனையை எழுதினார்.

முதல் துருக்கிய இலக்கணம். லெக்சிகாலஜி துறையில், டெனியாவின் பார்வையற்ற இபின் சிதா (இறப்பு 1066) முதன்மையானவர், ஒரு வகையான "கருத்துகளின் அகராதி" எழுதியவர்.

குர்ஆன் அறிவியல் துறையில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் டெனியாவின் அபு அம்ர் மற்றும் ஜாதிவாவின் இபின் ஃபியரோ, அவர்களின் கையேடுகள் குரானின் சரியான சங்கீதத்தை சாத்தியமாக்கியது. கூடுதலாக, ஹதீஸ்களின் பல்வேறு தொகுப்புகள் (நுபியைக் குறிப்பிடும் மரபுகள்) தோன்றின, ஆனால் இவை எதுவும் குறிப்பிட்ட முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை அல்ல. இந்தப் பகுதியில் ஆண்டலூசியர்கள் கிழக்கைப் பின்பற்றுபவர்களாக இருந்தனர், மேலும் இபின் அப்த் அல்-பார், இபின் ருஷத் (அவெரோஸ்) மற்றும் இப்னு ஆசிம் போன்ற நபர்கள் ஆர்வமாக உள்ளனர்.

முஸ்லீம் ஸ்பெயினின் முதல் நாளாகமம், தாரிக் இஃப்திதா அல்-ஆண்டலஸ் ("ஸ்பெயின் வெற்றியின் வரலாறு") போன்ற இபின் அல்-குஷியா, 10 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது. 1a 'ifa சகாப்தத்தில் முதன்மையான ஸ்பானிஷ் வரலாற்றாசிரியர் கோர்டோபாவின் இபின் ஹயான் (இறப்பு 1076), முக்தாபிஸ் என்பது அவரது முன்னோடிகளின் படைப்புகளிலிருந்து சேகரிக்கப்பட்ட வரலாற்று நூல்களின் தொகுப்பாகும்; இருப்பினும், அவர் ஒரு அசல் நாளேடு, மாட்டின் எழுதினார். அல்மோராவிட்களால் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்ட மற்றும் அந்த நினைவுக் குறிப்புகளில் ஒரு அரசியல்வாதியாக தனது செயல்களை நியாயப்படுத்த முயன்ற மன்னர் சிரி அப்துல்லாவின் நினைவுகள் மனித ஆர்வத்திற்குரியவை. நஸ்ரித் சகாப்தத்தில் மேற்கூறிய இபின் அல்-காதிப் காணப்படுகிறார். வட ஆபிரிக்க வரலாற்றாசிரியர்களான இபின் கல்தூன் (இறப்பு 1406) மற்றும் அல்-மக்காரி (இறப்பு 1631) ஆகியோரின் படைப்புகள் அல்-ஆண்டலஸைப் பற்றிய பல தகவல்களை வழங்குகின்றன.

அரேபியர்கள் மற்றும் எகிப்து:

அரேபியர்கள் மேற்கில் அடுத்தடுத்த நிலங்களை விட்டுவிடவில்லை. அவர்கள் நைல் எகிப்தின் தானியத்தை உற்பத்தி செய்யும் பரிசையும் அதன் தலைநகரான அலெக்சாண்டிரியாவையும் தாக்கினர், பைசண்டைன் கடற்படை தளம். அம்ர் இப்னு அல் ஆஸ் தன்னுடன் நான்காயிரம் சவாரிகளை அழைத்துச் சென்றார், மேலும் உமரின் ஆசீர்வாதத்துடன் பார்வோன்களின் பண்டைய தேசத்தில் நுழைந்தார். கிழக்குப் பகுதியில் அம்ர் இப்னு அல் ஆஸ் அல் ஃபராமாவைக் கைப்பற்றினார், மேலும் முன்னேறும்போது பாபிலோன் கோட்டை வழியில் நின்றது. அலெக்சாண்டிரியாவின் தேசபக்தரான சைரஸ் மற்றும் அவரது தளபதி அகஸ்டலிஸ் தியோடோரஸ் ஜூலை 640 இல் அவரை எதிர்த்தார். கோட்டை முஸ்லீம்களால் கைப்பற்றப்பட்டது மற்றும் அகஸ்டலிஸ் தியோடோரஸ் அலெக்சாண்டிரியாவுக்கு தப்பி ஓடினார். சைரஸ் பாபிலோனில் அடைக்கப்பட்டார். பைசண்டைன் தலைவர்கள் முஸ்லிம்களை தோற்கடிக்க தங்கள் தந்திரங்களை விளையாடினர் மற்றும் பிந்தையவர்களின் ஒற்றுமை அவர்களின் தந்திரங்களை வெளிப்படுத்த அனுமதிக்கவில்லை. ஏழு மாதங்களுக்குப் பிறகு, ஏப்ரல் 642க்கு முன்பு முஸ்லிம்கள் வெற்றி பெற்றனர்.

முஸ்லிம்களின் தாக்குதலின் அடுத்த இலக்காக அலெக்ஸாண்டிரியா இருந்தது. நகரத்தில் 50 000 ஆண்கள் மற்றும் வலுவான பைசண்டைன் கடற்படை இருந்தது. கான்ஸ்டன்ஸ் II (641-68) ஆட்சியின் போது ஹெராக்ளியஸின் மரணத்திற்குப் பிறகு முஸ்லிம்கள் மேலும் மேலும் வலியுறுத்தியபோது, நவம்பர் 8, 641 இல் அலெக்ஸாண்டிரியாவில் ஒரு சண்டை நிறுத்தப்பட்டது. ஒரு வயது முதிர்ந்த தலைக்கு இரண்டு தினார் என்ற நிலையான காணிக்கையையும், நில வரியையும் செலுத்துவதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டனர். பேரரசர் கான்ஸ்டாஸ் இல் நிபந்தனைகளுக்கு ஒப்புக்கொண்டார், இதன் மூலம் பைசண்டைன் பேரரசின் அழகான மற்றும் வளமான மாகாணங்களில் ஒன்று முஸ்லிம்களுக்கு மாற்றப்பட்டது. யூதர்களுக்கு பணம் கொடுத்த 4000 வில்லாக்கள், 400 குளியல் அறைகள் மற்றும் 40 000 வாக்குக் கோடாரிகளை முஸ்லிம் வீரர்கள் கைப்பற்றினர். அங்கிருந்து அம்ர் இப்னு அல் ஆஸ் மேற்கு நோக்கி அணிவகுத்து பர்காவை ஆக்கிரமித்தார். திரிபோலிஸின் பெர்பர் பழங்குடியினரும் தங்கள் சமர்ப்பிப்பை வழங்கினர். இதன்மூலம் புதிய முஸ்லிம்கள் எகிப்து, பர்கா மற்றும் திரிபோலிஸ் ஆகிய இடங்களை கைப்பற்ற முடியும்.

எகிப்தில் ஃபாத்திமிடுகள்:

எகிப்தின் பாத்திமியர்களின் வெற்றி (969) இஸ்லாமிய வரலாற்றில் ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட தருணம். முஸ்லீம் உலகில் மத்திய அதிகாரத்தின் எந்தவொரு சாயலையும் அழித்தது. மரபுவழி (சுன்னி) இஸ்லாத்தின் பாதுகாவலர்களாக துருக்கியர்களின் எதிர்வினையைத் தூண்டியது, ஸ்பெயினில் உள்ள ஓமையாட்களை தங்கள் சொந்த கலிபாவை அறிவிக்க தூண்டியது, மேற்கு ஆப்பிரிக்காவில் சக்திவாய்ந்த முராபிதூன் புரட்சியைத் தொடங்கியது, முஸ்லிம்களை மறுத்தது. ஐரோப்பாவைக் கைப்பற்றுவதற்கான அவர்களின் கடைசி வாய்ப்பு மற்றும் தீர்க்கமான கருத்தியல் ஆத்திரமூட்டல் அல் கஸ்ஸாலியின் (1111) பேச்சாற்றலால் பதிலளிக்கப்பட்டது. ஃபாத்திமிட் பிளவால் திறக்கப்பட்ட பிளவு சிலுவைப்போர் ஜெருசலேமைக் கைப்பற்றுவதற்கான வாய்ப்பை வழங்கியது (1099). இறுதியாக, ஃபாத்திமிடுகள் வரலாற்றின் மையக் கட்டத்தை விட்டு வெளியேறியபோது, அவர்கள் ஒரு பழிவாங்கலுடன் அவ்வாறு செய்தார்கள், கொலையாளிகளின் எழுச்சிக்கு பங்களித்தனர். நிஜாம் உல் முல்க் (1092) படுகொலைகளில் முதன்மையானவர், ஒருவேளை உமர் பின் அப்துல் அஜீஸுக்குப் பிறகு இஸ்லாம் உருவாக்கிய திறமையான நிர்வாகி, இஸ்லாமிய அமைப்பு அரசியலில் அழிவை ஏற்படுத்தியது.

சாதிக் என்ற இமாம் ஜாஃபருக்குப் பிறகு முக்கிய பிளவு ஏற்பட்டது. அவரது மூத்த மகன் இமாம் இஸ்மாயில் அவருக்கு முந்தியபோது, இமாமேட்டின் ஆறாவது இமாம் இமாம் ஜாஃபர், அவரது இரண்டாவது மகன் இமாம் மூசா காதிமை 7 வது இமாமாக பரிந்துரைத்தார். பெரும்பான்மையான ஷியாக்கள் இந்த நியமனத்தை ஏற்றுக்கொண்டனர். இருப்பினும், ஒரு சிறுபான்மையினர் இந்த தீர்ப்பை ஏற்க மறுத்து, இமாம் இஸ்மாயிலை 7 வது இமாமாக அறிவித்து, அவரது பரம்பரை மூலம் மட்டுமே இமாமதை அங்கீகரித்தார். இவர்கள் ஃபாத்திமிட் ஷியாக்கள் அல்லது செவனர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். கிழக்கு ஆபிரிக்கா மற்றும் இந்தோ-பாகிஸ்தான் துணைக்கண்டத்தின் அரசியலில் முக்கிய பங்கு வகித்த முஸ்லிம்களின்

இரண்டு சக்திவாய்ந்த குழுக்களான ஆகா கானிஸ் மற்றும் போஹ்ராக்கள் :பாத்திமிட்களிடமிருந்து பெறப்பட்டவர்கள்.

அப்பாளிகள் (750-1258) ஓமையாட்களை விட வியா பிரிவினைக்கு இரக்கமற்றவர்கள். அரசியல் வெற்றியின் எந்த நம்பிக்கையும் இல்லாமல், வியா இயக்கங்கள் பாதாளத்திற்குச் சென்றன. இந்த அத்தியாயத்தில் எங்கள் கவனம் :பாத்திமிட்கள் மீது உள்ளது. பல வரலாற்று முன்னேற்றங்களின் சங்கமம் பாத்திமிட் இயக்கத்திற்கு உதவியது. 9 ஆம் நூற்றாண்டில், ஆசியா, ஆப்பிரிக்கா மற்றும் ஐரோப்பாவில் பரந்த பிரதேசங்களின் ஒருங்கிணைப்பு வர்த்தகத்தில் மகத்தான அதிகரிப்புக்கு வழிவகுத்தது. செழிப்பு ஏற்பட்டது. பெரிய நகரங்கள் வளர்ந்தன, பழைய நகரங்கள் பெரிதாக வளர்ந்தன. கொள்ளையடிக்கும் பழங்குடியினரிடமிருந்து பாதுகாப்பைத் தேடி கிராமப்புற மக்களை நகரங்களுக்கு நகர்த்துவது நகரமயமாக்கல் செயல்முறைக்கு உதவியது. ஆசியா மற்றும் வட ஆப்பிரிக்கா ஆகிய இரு நாடுகளிலும் இஸ்லாத்திற்கு மதமாற்றம் துரித வேகத்தில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது மற்றும் புதிய முஸ்லிம்கள் இன்னும் மதம் மாறாத தங்கள் உறவினர்களின் அழுத்தத்திலிருந்து நகரங்களில் தஞ்சம் அடைந்தனர். ஆசியாவில் டமாஸ்கஸ், பாக்காத், பாஸ்ரா, குஃபா, ஹமதான், இஸ்பஹான், ஹெராத், புகாரா, சமர்கண்ட், கஷ்கர்; ஆப்பிரிக்காவில் :புஸ்தாட், சிஜில்மாசா, தாஹெர்ட், கைரூவான், அவ்டாகோஸ்ட் மற்றும் தட்மக்கா; ஐரோப்பாவில் செவில்லே, கோர்டோபா மற்றும் டோலிடோ ஆகியவை வர்த்தக மையங்களாக மாறின. முஸ்லீம் வணிகர்களால் நிறுவப்பட்ட காலனிகள் இந்தியாவில் மலபார், ஆப்பிரிக்காவில் சான்சிபார் மற்றும் சீனாவில் கான்டன் வரை இருந்தன. விடுவிறுப்பான வர்த்தகம் பித்தளை வேலைகள், தங்க நகைகள், பட்டு ப்ரோகேட், சிறந்த தரைவிரிப்புகள் மற்றும் இரும்பு மற்றும் எஃகு பொருட்கள் போன்ற உற்பத்தி பொருட்களுக்கான தேவையை தூண்டியது. குறிப்பிட்ட வர்த்தகம் மற்றும் திறன்களைச் சுற்றி ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட நகர்ப்புற மையங்களில் கிட்டுகள் எழுந்தன. :பாத்திமிட் இயக்கம் இந்த கிட்டுகளில் தங்கள் கருத்துக்களைப் பிரச்சாரம் செய்ய பூஜ்ஜியமாக இருந்தது.

861 இல் கலீஃப் முடவாக்கில் அவரது துருக்கிய காவலர்களால் கொல்லப்பட்ட பின்னர் அப்பாளி கலிபாவும் அதன் அரசியல் மற்றும் இராணுவ பலத்தை இழந்தது. துருக்கியர்களின் தோற்றம் இஸ்லாத்தின் அரசியலில் ஒரு புதிய அங்கமாகும். ஆரம்பத்தில் அரேபியர்கள் மற்றும் பெர்சியர்களின் நிறுவப்பட்ட அதிகாரத்தை சமநிலைப்படுத்துவதற்காக கலீஃபாக்களால் மெய்க்காப்பாளர்களாக பணியமர்த்தப்பட்ட துருக்கியர்கள் அரேபியர்கள் மற்றும் பாரசீகர்கள் இருவரையும் இடம்பெயர்ந்து கலிபாவின் விதியை கட்டுப்படுத்த உயர்ந்தனர். முக்தாபிக்குப் பிறகு (இ. 908), கலீஃபாக்கள் துருக்கிய தளபதிகளின் கைகளில் வெறும் சிப்பாய்களாக மாறினர். பாக்காதத்தின் அரசியல் இயலாமையை உணர்ந்து, பேரரசின் தொலைதூர மாகாணங்களில் உள்ள உள்ளூர் தலைவர்கள் தங்கள் சுதந்திரத்தை நிலைநாட்டினர் மற்றும் உள்ளூர் வம்சங்களை நிறுவினர். அலி இப்னு அபு தாலிபின் (ரலி) பேரன் இதரிஸ் மொராக்கோவில் வியா வம்சத்தை நிறுவினார் (788). 800 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு, ஒரு அரபுத் தளபதி அல் அக்லாப் மற்றும் அவரது சந்ததியினர் அல்ஜீரியா மற்றும் துனிசியா மீது தன்னாட்சி கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருந்தனர். 868 இல், ஒரு துருக்கிய ஜெனரல் இபின் துலுன் எகிப்தைக் கைப்பற்றி துலுனிட் வம்சத்தை

நிறுவினார். கிழக்கில், அமீன் மற்றும் மாமூன் ஆகிய இரு சகோதரர்களுக்கு இடையே நடந்த உள்நாட்டுப் போரில் கலீபா மாமுனுக்கு உதவிய தளபதி தாஹிர், கொராசான் மீது தன்னாட்சி அதிகாரம் பெற்றார். 922 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு, தாஹிரிட்கள் பாக்தாத்திற்கு விசுவாசமாக இருப்பதைக் கைவிட்டு சுதந்திர ஆட்சியாளர்களாக ஆட்சி செய்தனர். 932 இல், பாரசீகரான புயே, பெர்சியா மற்றும் ஈராக் எல்லையில் ஒரு சக்திவாய்ந்த வம்சத்தை நிறுவினார். இத்னா அஷாரி வியாக்களாக இருந்த வாங்கிகள் விரைவாக பாஸ்ரா மற்றும் கூபாவைக் கைப்பற்றினர். 945 ஆம் ஆண்டில், அவர்கள் பாக்தாத்தையே கைப்பற்றினர் மற்றும் கலீபாவை அலவிகளிடம் பயனுள்ள அதிகாரத்தை ஒப்படைக்கும்படி கட்டாயப்படுத்தினர். ஆனால் அவர்கள் அப்பாளிட்களை ஒழிப்பதை நிறுத்திக் கொண்டனர், ஓரளவுக்கு அனைத்து முஸ்லிம்களுக்கும் இமாமாக ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு நபர் இல்லாததால் மற்றும் ஒரு சக்திவாய்ந்த புதிய இராணுவ அங்கமாக வளர்ந்து வரும் துருக்கியர்களின் எதிர்வினை பற்றிய அக்கறையின் காரணமாக. ஆயினும் கூட, இத்னா ஆஷாரிகள் இஸ்லாம் உலகில் தங்கள் அரசியல் கட்டுப்பாட்டை நிலைநிறுத்துவதைப் போலவே பையிட்களும் நெருக்கமாக வந்தனர்.

கி.பி 9 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி வரை இஸ்மாயிலில் இருந்து மறைக்கப்பட்ட இமாம்களின் பரம்பரை தெளிவாக இல்லை, ஆனால் 875 இல், ஒரு ஹம்தான் கராமத், பாக்தாத் அருகே தனது நடவடிக்கைகளை அமைத்தார். 893 இல், கரமாத்தியர்கள், கராமத்தை பின்பற்றுபவர்கள் என அழைக்கப்படுவதால், அபு அப்துல்லாவின் தலைமையில் யேமனைக் கைப்பற்றினர். யேமனை தனது தளமாகப் பயன்படுத்தி, அபு அப்துல்லா பெருயின்கள் மற்றும் யேமனியர்களின் இராணுவத்தை உருவாக்கினார். 903 இல், அவர் டமாஸ்கஸ் நகருக்குச் சென்று அங்கு வசிப்பவர்களைக் கொண்டு குவித்தார். 923 இல் பாஸ்ரா கொள்ளையடிக்கப்பட்டது. கரமாத்தியர்கள் இரக்கமற்றவர்கள். அவர்கள் பாஸ்ராவிலிருந்து மதீனா வரையிலான கேரவன் வழித்தடங்களில் ஹஜ் யாத்ரீகர்களின் கேரவன்களைத் தாக்கினர் மற்றும் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்கள், பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளைக் கொன்றனர். 928 இல், அவர்கள் மக்காவைத் தாக்கி, ஹிஜ்ரே அஸ்வத்தை (கருப்புக் கல்) காபாவிலிருந்து பஹ்ரைனுக்குக் கொண்டு சென்றனர், அங்கு அவர்கள் தங்கள் தலைமையகத்தை அமைத்தனர். பாத்திமித் கலீபா அல் மன்சூரின் உத்தரவின் பேரில் 950 இல் மக்காவிற்குத் திரும்பும் வரை கருங்கல் 22 ஆண்டுகள் அங்கேயே இருந்தது. டமாஸ்கஸை மீட்க பாக்தாத் வேகமாக நகர்ந்தது ஆனால் இதற்கிடையில் கராமத்திய இயக்கம் வட ஆபிரிக்காவிற்கு பரவியது.

அரேபியர்கள் இன்று மொராக்கோ, அல்ஜீரியா மற்றும் துனிசியாவை உள்ளடக்கிய பிரதேசங்களை மக்ரிப் அல் அக்ஸா (மிகத் தொலைவில் உள்ள மேற்கு எல்லை) என்று அழைத்தனர். பெரும்பாலும், இந்த பகுதி வெறுமனே மக்ரிப் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. முஸ்லீம் ஸ்பெயின் மற்றும் தென்மேற்கு ஐரோப்பாவின் தலைவிதி சுழன்றது மக்ரிப் அல் அக்ஸா. இப்பகுதியானது அதிருப்தி மற்றும் வெளிப்புற அதிகாரத்திற்கு எதிரான ஆங்காங்கே கிளர்ச்சியின் வரலாற்றுக் களமாக இருந்தது. ஒரு பகுதியாக, இது மலை பெர்பர்கள் மற்றும் பாலைவன சிங்கஜாக்களின் சுதந்திர உணர்வின் பிரதிபலிப்பாகும். அட்லஸ் மலையின் உட்புறத்தை அடக்குவதில் தோல்வியுற்ற மத்திய தரைக்கடல் கரையோரங்களில் அரணான

நிலைகளில் ஒட்டிக்கொண்டிருந்த ரோமானியர்களின் அனுபவத்திலிருந்து அரபு அனுபவம் வேறுபட்டதல்ல.

அரபு நகரவாசிகளுக்கும் உள்நாட்டில் வாழ்ந்த பெர்பர்களுக்கும் இடையே பதற்றம் ஏற்பட்டது. பாரம்பரிய இஸ்லாமிய நாகரிகம் முதன்மையாக நகர்ப்புறமாக இருந்தது. பாதுகாப்புக்காகவும் பொருளாதார வாய்ப்புக்காகவும் மக்கள் நகரங்களிலும் நகரங்களிலும் குவிந்தனர். நகரத்தில் வசிக்கும் அரேபியர்களின் அகந்தைக்கு எதிரான வெறுப்பு, நிறுவப்பட்ட அதிகாரத்திற்கு எதிரான கிளர்ச்சியாக மீண்டும் மீண்டும் வெளிப்பட்டது. தங்கள் மனக்கசப்பு மற்றும் கோபத்தை வெளிப்படுத்துவதற்கான ஒரு வாகனமாக தற்போதைய நிலையை சவால் செய்யும் புதிய யோசனைகளை பெர்பர்கள் வரவேற்றனர். உதாரணமாக, 900 ஆம் ஆண்டில், ஒரு பாரசீக காரிஜிட், ருஸ்டம், மக்ரிப் நகருக்குச் சென்று அங்கு தனது தளத்தை நிறுவினார். அப்பாளிட் அதிகாரத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய உள்ளூர் அக்லாபிட் அமீர்களை அவர் வெற்றிகரமாக சவால் செய்தார். பெர்பர்கள் மற்றும் சின்ஹாஜாவின் ஆதரவு, சிஜில்மாசாவை மையமாகக் கொண்டு தெற்கு அல்ஜீரியாவில் காரிஜிட் வம்சத்தை நிறுவ ருஸ்டம் உதவியது. காரிஜிட்டுகள் - தங்களுடன் உடன்படாதவர்களைக் கொல்வதை ஆதரிக்கும் ஒரு தீவிரவாதக் குழு - இஸ்லாமிய சமூகத்தின் தலைமைக்கான சுன்னிகள் மற்றும் வியாக்கள் இருவரின் கூற்றுகளையும் நிராகரித்தது மற்றும் கலிபாத் அரபு அல்லது அல்லாத எவருக்கும் திறந்திருக்க வேண்டும் என்று கூறியது. அரபு இந்த வெளித்தோற்றத்தில் ஜனநாயக நிலைப்பாடு பெர்பர் காதுகளுக்கு வரவேற்கப்பட்டது. ருஸ்தமிட் இராச்சியம் மறைந்து நீண்ட காலத்திற்குப் பிறகு காரிஜிட்டுகள் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட பாக்கெட்டுகளில் உயிர் பிழைத்தனர். 1350 ஆம் ஆண்டிலேயே வட மத்திய ஆபிரிக்காவில் காரிஜிட் சமூகங்கள் இருந்ததாக இபின் பதூதா அறிவித்தார். (அமெரிக்க பயணி ஜான் ஸ்கோல் சமீபத்தில் இந்த சமூகத்தின் எச்சங்கள் பற்றிய கணக்கை வழங்கியுள்ளார். அல்ஜீரியாவில் உள்ள கர்தாஜாவைச் சுற்றியுள்ள சமூகத்தை அவர் தனது பயணக் குறிப்பில் குறிப்பிடுகிறார். இபாடிட் நம்பிக்கை. . . . முஸ்லீம் பியூரிடன்கள் 11 ஆம் நூற்றாண்டில் தெற்கே இயக்கப்பட்டது.

அட்லஸ் பெல்ட்டின் தெற்கே, சக்திவாய்ந்த சின்ஹாஜா அவர்களின் ஆடுகளை மேய்த்து, சுதந்திரமாக சுற்றித் திரிந்தனர், அவர்களின் மூதாதையர்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக இருந்ததைப் போலவே, பெர்பர்களுக்கும் அரேபியர்களுக்கும் இடையில் அதிகார தரகர்களாக செயல்பட்டனர். பெர்சியா மற்றும் மத்திய ஆசியாவில் அரேபியர்கள், பாரசீகர்கள் மற்றும் துருக்கியர்களுக்கு இடையே முக்கோண உறவு இருந்ததைப் போலவே, மக்ரிப்பில் பெர்பர்கள், அரேபியர்கள் மற்றும் சிங்கஜாக்களுக்கு இடையே ஒரு முக்கோண உறவு வளர்ந்தது. எப்போதாவது, இந்த உறவில் நான்காவது கூறு இருந்தது, அதாவது துணை-சஹாரா ஆப்பிரிக்காவில் இருந்து துடானியர்கள், இசுஷிட்களால் ஆட்சேர்ப்பு செய்யப்பட்டனர், பின்னர் ஃபாத்திமிட்களால், பெர்பர்களின் சக்திக்கு எதிர் சமநிலையாக அவர்களின் ஆயுதப் படைகளில் சேர்க்கப்பட்டனர்.

வட ஆபிரிக்காவில் பாத்திமிட்களைப் போன்ற ஒரு புரட்சிகர இயக்கத்திற்கான நிலைமைகள் கனிந்திருந்தன. அக்லாபிட் ஆட்சியாளர்கள் அரசு விவகாரங்களை விட பெண்கள் மற்றும் மதுவின் மீது அதிக ஆர்வம் காட்டினர். ஒரு மஹதியின் விடுதலைக்காக மக்கள் ஏங்கும் அளவுக்கு சட்டம் ஒழுங்கு சீர்குலைந்துவிட்டது. 907 ஆம் ஆண்டில், இந்த நேரத்தில்

டமாஸ்கஸை அப்பாஸிட்களிடம் இழந்த அபு அப்தல்லா, வட ஆப்பிரிக்காவுக்குச் சென்றார். அவரது குணாதிசயத்தின் சுத்த காந்தத்தன்மை மற்றும் அவரது வாதங்களின் வலிமையால், அவர் சக்திவாய்ந்த கிடாமா பழங்குடியினரை ஃபாத்திமிட் கோட்பாடுகளாக மாற்றினார். 909 ஆம் ஆண்டில், அக்லாபிட் ஜியாததுல்லாவின் திறமையின்மையைப் பயன்படுத்தி, அபு அப்துல்லா சல்மானியாவுக்குச் சென்றார், அக்லாபிட்களை விரட்டினார். சிரியாவில் வசித்து வந்த பாத்திமித் இமாம் உபைதுல்லாவை அழைக்க வேண்டிய நேரம் இது. ஒரு வேதனையான பிரயாசத்திற்குப் பிறகு, அப்பாஸிட் முகவர்களுடன் தூடாக, உபைதுல்லா மக்ரிபை அடைந்தார். அவர் சிஜில்மாசாவில் கைது செய்யப்பட்டார், ஆனால் அபு அப்துல்லா நகரத்தில் ஒரு சக்திவாய்ந்த படையுடன் நகர்ந்து, தனது வழிகாட்டியை விடுவித்து, உபைதுல்லாவை நீண்டகாலமாக எதிர்பார்க்கப்பட்ட மஹ்தி மற்றும் மறைக்கப்பட்ட இமாம் மற்றும் முதல் ஃபாத்திமிட் கலீஃபாவாக அறிவித்தார்.

உபைதுல்லா அல் மஹ்தி, முதல் ஃபாத்திமித் கலீஃபா, ஒரு திறமையான ஜெனரல், திறமையான நிர்வாகி, ஒரு புத்திசாலி ஆனால் இரக்கமற்ற அரசியல்வாதி மற்றும் அவரது பெரும்பான்மையான குடிமக்களைக் கொண்ட சுன்னிகளை சகித்துக்கொண்டார். நவீன துனிஸுக்கு அருகில் மஹ்தியா என்ற புதிய தலைநகரை நிறுவினார். அவரது முதல் செயல் அபு அப்துல்லாவை படுகொலை செய்வதும், அந்த காலாண்டில் இருந்து ஒரு சவாலின் சாத்தியத்தை அகற்றுவதும் ஆகும். வரலாறு மீண்டும் மீண்டும் வருகிறது. அபு அப்துல்லாவின் தலைவிதி அபு முஸ்லிமின் (இ.750) ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் அப்பாஸிட்களால் அகற்றப்பட்டதைப் போலவே இருந்தது. அல்ஜீரியா மற்றும் துனிசியாவில் தனது பிடயை பலப்படுத்திய பிறகு, அவர் மேற்கு நோக்கி மொராக்கோவிற்கு சென்றார், இடிரிசிட் வம்சத்தை இடமாற்றம் செய்தார் (922). ஆனால் அவரது கண்கள் வடமேற்கில் ஸ்பெயின் மற்றும் கிழக்கே எகிப்தின் செழிப்பான மாகாணங்கள் மீது இருந்தன.

மொராக்கோவின் வெற்றியானது, ஸ்பெயினின் சக்திவாய்ந்த உமையாத், அப்துர் ரஹ்மான் III-ன் பதிலைத் தூண்டியது, அவர் தன்னை கோர்டோபாவில் கலீஃபாவாக அறிவித்தார் (929) மற்றும் ஆப்பிரிக்கா மற்றும் ஸ்பெயினில் சுன்னி இஸ்லாத்தின் பாதுகாவலர். அதே நேரத்தில் ஆசியாவில் பாக்தாத், ஆப்பிரிக்காவில் மஹ்தியா மற்றும் ஐரோப்பாவில் கோர்டோபா ஆகிய இடங்களில் கலிபாவுக்கு உரிமை கோருபவர்கள் மூவர் தோன்றினர்.

உபைதுல்லா 934 ஆம் ஆண்டு ஸ்பெயினைக் கைப்பற்றும் அல்லது எகிப்தைக் கைப்பற்றும் தனது கனவை நனவாக்காமல் இறந்தார். அவரது மகன் அபுல் காசிம் ஒரு மதவெறியர் மற்றும் அவரது முத்திரையான இஸ்லாத்தை அனைவரின் மீதும் திணிக்க முயன்றார். அவர் ஒரு சக்திவாய்ந்த கடற்படையை கட்டியெழுப்பியதற்காகவும், பிரான்ஸ், இத்தாலி மற்றும் எகிப்து மீது அவர் நடத்திய தாக்குதல்களுக்காகவும் சிறப்பாக நினைவுகூரப்படுகிறார். இந்த சாகசங்களுக்கு பணம் செலுத்த, வரிவிதிப்பு அதிகரிக்க வேண்டியிருந்தது. இந்த அதிகப்படியான வரிவிதிப்புக்கு எதிராக பெர்பர்கள் கிளர்ச்சி செய்தனர். காரிஜிட் கோட்டையாக இருந்த சிஜில்மாசாவை மையமாகக் கொண்டு, கிளர்ச்சி வேகத்தை திரட்டியது மற்றும் ஸ்பானிஷ் உமையாட்களிடமிருந்து ஆதரவைப் பெற்றது. அபுல் காசிம் மஹ்தியாவில் 946 இல் இறந்தார். அவரது மகன் மன்தூர், சிங்கஜாக்களின் உதவியுடன் 947 இல்

கிளர்ச்சியை அடக்கினார். ஸ்பானிய உமையாட்களுக்கும் மொராக்கியர்களுக்கும் பாடம் கற்பிக்க, அவர் மக்ரிப்பைத் தாக்கினார். அட்லாண்டிக், அவரது பாதையில் இருந்தவற்றில் பெரும்பகுதியை அழிக்கிறது. மொரிட்டானியாவைத் தவிர அனைத்து வட ஆப்பிரிக்காவும் கைப்பற்றப்பட்டது. இபின் கல்தூனின் கூற்றுப்படி, ஃபாத்திமிட்-சின்ஹாஜா படையெடுப்புகளால் ஏற்பட்ட அழிவிலிருந்து மக்ரிப் முழுமையாக மீளவில்லை. வட ஆப்பிரிக்காவில் உள்ள நகரங்களின் அதிகாரம் அழிக்கப்பட்டது. இந்த பேரழிவால் உருவாக்கப்பட்ட சமூக அரசியல் வெற்றிடம், விரைவில் மேற்கு ஆப்பிரிக்கா மற்றும் ஸ்பெயின் முழுவதையும் மூழ்கடிக்க இருந்த முராபிதூன் புரட்சியின் முளைப்புக்கு ஒரு பகுதியாக காரணமாக இருந்தது.

முயிஸ் (இ. 975) கீழ்தான் ஃபாத்திமிடுகள் மிகப் பெரிய வெற்றியைப் பெற்றனர். முயிஸ் முதலில் தனது கவனத்தை மேற்கு நோக்கித் திருப்பினார். ஸ்பானிய உமையாத் அப்துர் ரஹ்மான் III வடக்கே உள்ள கிறிஸ்தவர்களின் மீது கொண்டிருந்த ஆர்வத்தை சாதகமாகப் பயன்படுத்தி, முயிஸ் மௌரித்தானியாவைக் கைப்பற்றி, சிறிய சியூட்டா-டாங்கியர் தீபகற்பத்தைத் தவிர, மக்ரிப்பைத் தனது கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வந்தார். சக்திவாய்ந்த ஸ்பானியர்கள் மேற்கு நோக்கி முன்னேறுவதைத் தடுத்தனர், எனவே முயிஸ் தனது கவனத்தை கிழக்கு நோக்கித் திருப்பினார், அங்கு நிலைமைகள் மிகவும் சாதகமாக இருந்தன. பாக்தாத்தை (945) பைட் கைப்பற்றியது அப்பாஸிட்களை மிகவும் பலவீனப்படுத்தியது, எகிப்தைக் கைப்பற்றுவதற்கான பொன்னான வாய்ப்பை ஃபாத்திமிடுகள் உணர்ந்தனர். அந்த நேரத்தில், எகிப்து துலுனிட்களை இடம்பெயர்ந்து (933) பாக்தாத்தில் அப்பாஸிட்களின் பெயரில் ஆட்சி செய்த துருக்கிய குலமான இசுஹிட்களின் இராணுவக் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. அனடோலியா, கிரீட் மற்றும் சிரியாவில் நடந்த பைசண்டைன் தாக்குதல்களால் கிழக்கு மத்தியதரைக் கடலில் அப்பாஸிட் சக்தி மேலும் பலவீனமடைந்தது. ஒரு துருக்கிய ஜெனரல் ஜவஹர் அல் ருமியின் கீழ் 100,000 க்கும் மேற்பட்ட பெர்பர்கள், சின்ஹாஜாக்கள் மற்றும் சூடானியர்களின் படையுடன் ஃபாத்திமிடுகள் அணிவகுத்து நைல் நதிக்கரையில் 969 இல் நடந்த போரில் இசுஹிட்களை தோற்கடித்தனர்.

வெற்றிபெற்ற ஃபாத்திமிடுகள் எகிப்துக்குள் நுழைந்து பழைய ஃபுஸ்டாட் அருகே ஒரு புதிய தலைநகரை நிறுவினர், அதற்கு அவர்கள் அல் கஹிரா (கெய்ரோ, 969) என்று பெயரிட்டனர். எகிப்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ், முயிஸின் படைகள் சிரியாவிற்குள் நுழைந்து டமாஸ்கஸின் 973ஐக் கைப்பற்றின. மக்காவும் மதீனாவும் விரைவில் வீழ்ந்தன. ஏறக்குறைய நூறு ஆண்டுகளாக, இது கெய்ரோவில் உள்ள பாத்திமிட் இறையாண்மைகளின் பெயர், பாக்தாத்தில் உள்ள அப்பாஸிட்களின் பெயர் அல்ல, இது மக்கா மற்றும் மதீனாவின் பெரிய மசூதிகளில் வெள்ளிக்கிழமை பிரசங்கங்களுக்குப் பிறகு எடுக்கப்பட்டது.

ஃபாத்திமிட் இமாம்களால் ஆளப்படும் உலகளாவிய இஸ்லாமியப் பேரரசு பற்றிய அவர்களின் பார்வையை நிறைவேற்ற, ஆசியாவைக் கைப்பற்ற முயற்சிக்க ஃபாத்திமிடுகள் கட்டுப்பட்டிருந்தனர். இந்த முயற்சியில் அவர்கள் வெற்றி பெறவில்லை. அவர்களின் தோல்விக்கு பல காரணங்கள் இருந்தன. ஃபாத்திமிட்களில் பிளவுபட்ட குழுவான கரமாத்தியர்கள், சன்னிகள் மீது மென் நீரோட்ட பாத்திமியர்களாகக் கருதப்பட்டனர். அவர்கள் எதிர்பார்த்த புரட்சி நிறைவேறவில்லை. மாறாக, சில விதிவிலக்குகளுடன், ஃபாத்திமிட்கள்

தங்கள் சுன்னி குடிமக்களுடன் பணி உறவை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். அதிருப்தி அடைந்த கரமாத்தியர்கள் சிரியாவில் உள்ள ஃபாத்திமிட் நிலைகளைத் தாக்கி இரண்டு முறை எகிப்தை ஆக்கிரமித்தனர். அவர்கள் பெரும் இழப்புகளுடன் மீண்டும் தாக்கப்பட்டனர், ஆனால் அவர்கள் வடக்கு சிரியாவிற்கு இராணுவ வழிகளைக் கட்டுப்படுத்தினர், எனவே ஆசியாவிற்குள் ஒரு ஃபாத்திமிட் முன்னேற்றத்தை திறம்பட தடுத்தனர்.

இரண்டாவதாக, ஈராக் மற்றும் பெர்சியாவைக் கட்டுப்படுத்திய Buyids கருத்தியல் காரணங்களுக்காக ஃபாத்திமிட்கள் ஐ எதிர்த்தனர். இமாம் மூசா காதிமை இமாம் ஜாஃபரின் வாரிசாக பையிட்கள் கருதினர். இமாம் ஜாஃபருக்குப் பிறகு இமாம் இஸ்மாயிலைப் பின்பற்றிய பாத்திமிட்களை அவர்கள் துரோகிகளாகக் கருதினர். Buyids பாத்தாத்தை கட்டுப்படுத்தினாலும், அவர்கள் பெரும்பான்மையான சுன்னிகளுடன் பணிபுரியும் உறவை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர் மற்றும் அப்பாஸிட்களை இடமாற்றம் செய்வதிலிருந்து விலகினர். மூன்றாவதாக, மீண்டும் எழுச்சி பெற்ற பைசண்டைன் பேரரசு இருந்தது. அது அதன் கடற்படை சக்தியைக் கட்டியெழுப்பியது, கிரீட்டைக் கைப்பற்றியது மற்றும் கிழக்கு மத்தியதரைக் கடலில் அப்பாஸிட்கள் மற்றும் ஃபாத்திமிட்கள் இரண்டையும் தொடர்ந்து சவால் செய்தது. நான்காவதாக, பெர்சியா மற்றும் மத்திய ஆசியாவில் செல்ஜுக் (துருக்கியர்) இருப்பு அப்பாஸிட்களுக்கு ஆதரவாக இருந்தது மற்றும் மரபுவழி இஸ்லாத்திற்கு ஆதரவாக அதிகார சமநிலையை சாய்த்தது.

எகிப்து பாத்திமியர்களின் கீழ் செழித்தது. இனி நைல் பள்ளத்தாக்கு ஒரு மாகாணமாக இருக்கவில்லை, அதன் வரி வருமானம் வெகு தொலைவில் உள்ள பாத்தாத்திற்கு கொண்டு செல்லப்பட்டது. அது இப்போது யூப்ரேஸிலிருந்து அட்லாண்டிக் வரை பரவியிருந்த பேரரசின் மையமாக இருந்தது. ஆப்பிரிக்கா மற்றும் ஆசியா கண்டங்களில் அமர்ந்து, எகிப்து வட ஆபிரிக்கா மற்றும் ஐரோப்பாவிலிருந்து இந்தியா மற்றும் தூர கிழக்கிற்கான வர்த்தக பாதைகளை கட்டுப்படுத்தியது. கானாவிலிருந்து தங்கம் எகிப்திற்கு பாய்ந்தது, இது திடமான நாணயத்திற்கான உறுதியான அடிப்படையை வழங்குகிறது. கெய்ரோவின் பஜார்களில் கிழக்கு ஆப்பிரிக்கா, இந்தியா, இந்தோனேஷியா மற்றும் சீனா ஆகிய நாடுகளின் பொருட்கள் நிறைந்திருந்தன. அலெக்ஸாண்டிரியா ஒரு பரிமாற்றத் துறைமுகமாகவும், உலகத் தரம் வாய்ந்த வர்த்தக மையமாகவும் மாறியது. டயர் வில்லியம் போன்ற ஐரோப்பிய பயணிகள் எகிப்தின் செழிப்பைக் கண்டு வியந்தனர். வெனிஸில் உள்ள இத்தாலிய வணிகர்கள், எகிப்தின் அருகாமையைப் பயன்படுத்தி வெற்றிகரமான தொழில்முனைவோர் ஆனார்கள். வெனிஸ் செல்வத்திலும் அதிகாரத்திலும் வளர்ந்தது மற்றும் அடிவானத்தில் தறியும் சிலுவைப்போரில் முக்கிய பங்கு வகிக்க இருந்தது.

மாறாக, எகிப்து மற்றும் வட ஆபிரிக்காவின் இழப்பு பாத்தாத்தின் மீது கடினமான காலங்கள் விழுந்தன. மத்தியதரைக் கடலில் இருந்து ஃபாத்திமிட்கள் மற்றும் பைசண்டைன்களால் துண்டிக்கப்பட்டது, பாத்தாத் இந்தியாவிற்கும் சீனாவிற்கும் தரைவழிப் பாதைகளில் அதன் வர்த்தகத்தை நம்பியிருந்தது. வருவாய் இழப்பு என்பது அரசியல் அதிகாரத்தை இழப்பதைக் குறிக்கிறது மற்றும் பாத்தாத்தில் உள்ள கலீபாக்கள் தங்கள் வருமானத்திற்காக துருக்கிய சுல்தான்களை அதிகளவில் சார்ந்து இருந்தனர். சுல்தான்கள்,

தங்கத்தைத் தேடி, கொள்ளையடிப்பதற்காக இந்தியாவை அதிக அளவில் தாக்கினர். 1000 மற்றும் 1030 ஆண்டுகளுக்கு இடையில், கஸ்னாவின் சுல்தான் மஹமூத் இந்தியாவில் 17 தாக்குதல்களுக்கு குறையாமல் நடத்தினார். கலிபாவின் பிரதேசங்கள் பாக்தாத்திற்கு வெளியே சில மைல்களுக்கு மேல் இல்லை. இஸ்லாத்தின் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே ஃபத்வாவின் அதிகாரம் உலமாக்களால் ஒத்துழைக்கப்பட்டதால், கலிபா ஆட்சியானது, நீண்டகாலமாக இழந்த முஸ்லீம் ஒற்றுமையின் சின்னமாக மாறியது. அதிகாரப் பரவலாக்கம் ஆரம்பமானது, ஆசியாவை அதிபர்கள் மற்றும் உள்ளூர் ராஜ்ஜியங்களாக துண்டாடுவதை துரிதப்படுத்தியது. நாடோடிகளிலிருந்து ஆசியாவின் எஜமானர்களாக மாறிய செல்ஜுக் துருக்கியர்களின் எழுச்சிக்காக இது கிட்டத்தட்ட வடிவமைக்கப்பட்ட ஒரு சமூக அரசியல் அணியாகும்.

முயிஸ் 996 இல் இறந்தார் மற்றும் அவரது மகன் அல் அஜீஸ் கெய்ரோவில் கலீபாவானார். அவர் ஒரு முழுமையான ஆட்சியாளராகவும் திறமையான அமைப்பாளராகவும் இருந்தார். யாசூப் பின் கில்லிஸ் என்ற புகழ்பெற்ற நிதியாளரை அவர் தனது அமைச்சராக நியமித்தார். கில்லிஸ் தொலைதூரப் பேரரசின் நிதி விவகாரங்களை புத்திசாலித்தனமாக நிர்வகித்தார். வரிவிதிப்பு குறைக்கப்பட்டது, வர்த்தகம் ஊக்குவிக்கப்பட்டது, நாணயம் நிலைப்படுத்தப்பட்டது மற்றும் பேரரசு செழித்தது. அல் அஜீஸ் ஸ்பெயினில் மீண்டும் எழுச்சி பெற்ற பைசண்டைன்கள் மற்றும் உமையாட்களுக்கு எதிர் எடையாக ஒரு சக்திவாய்ந்த கடற்படையை உருவாக்கினார். ஆனால் பெர்பர்கள் மற்றும் சூடானியர்களை சமப்படுத்த அவர் துருக்கிய வீரர்களையும் தனது இராணுவத்தில் சேர்த்தார், இது காலப்போக்கில் துருக்கியர்களால் ஃபாத்திமிட் வம்சத்தை கையகப்படுத்த வழிவகுத்தது.

996 ஆம் ஆண்டு போப் கிரிகோரி V முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக சிலுவைப் போரை அறிவித்த அதே ஆண்டில் அல் ஹக்கீம் தனது தந்தை அல் அஜீஸுக்குப் பிறகு கலீபாவானார். அல் ஹக்கீம், ஒரு விசித்திரமான மனிதர், தனது ஆட்சியாளர் பர்ஜவானைக் கொன்றார், பெண்கள் தெருக்களில் தோன்றுவதைத் தடை செய்தார், இரவில் வணிகத்தைத் தடை செய்தார், சிறுபான்மை யூதர்கள் மற்றும் கிறிஸ்தவர்களைத் துன்புறுத்தினார் மற்றும் 1009 இல் தேவாலயங்கள் மற்றும் ஜெப ஆலயங்களை இடிப்பைத் தொடங்கினார். இது ஒரு கிறிஸ்தவரை மணந்து, சுன்னிகளால் சுமத்தப்பட்ட தளர்ச்சி குற்றச்சாட்டுகளுக்கு எதிராக தனது பக்கத்தை பாதுகாத்து வந்த அவரது தந்தையின் தளர்ச்சிக்கான எதிர்வினையாகும். 996 இல் வட ஆபிரிக்கா மீதான தாக்குதல்களுடன் சிலுவைப் போர்கள் தீவிரமாகத் தொடங்கியதால், அவர் மத்தியில் இருந்த கிறிஸ்தவர்கள் மீது அவர் சந்தேகப்பட்டிருக்கலாம்.

ஃபாத்திமிடுகள் ஒரு பரந்த பேரரசைக் கட்டுப்படுத்தினர், ஆனால் அவர்கள் தொடர்ந்து தங்கள் குடிமக்களின் தார்மீக நேர்மை மற்றும் மதக் கோட்பாடுகளின் தரங்களுடன் வர வேண்டும். மரபுவழி (சுன்னி) இஸ்லாத்தால் ஆதரிக்கப்படும் சமூகத்தில் உள்ள மேலாதிக்கக் கருத்து, குர்ஆன், நபியின் சுன்னா மற்றும் அவரது தோழர்களின் இஜ்மா ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் ஒருமித்த கருத்துக்கு எப்போதும் ஈர்க்கப்பட்டது. இத்தகைய ஒருமித்த கருத்து முஸ்லீம் வரலாறு சுழலும் மைய அச்சாக இருந்தது, இருப்பினும் சில சமயங்களில் புறக்

கருத்துகளின் தாக்கம் முக்கியமானதாக நிரூபிக்கப்பட்டது. அல் ஹக்கீம் கிறிஸ்தவ ஐரோப்பாவில் இருந்து எழும் இராணுவ சவாலை எதிர்கொண்டார், அதே நேரத்தில் ஃபாத்திமிட்களின் அதிகப்படியான அதிருப்திக்கு எதிராக தனது பின்புறத்தை பாதுகாத்தார். அவரது தந்தை அல் அஜீஸ் ஒரு சமரசம் செய்தவர், அவர் ஒரு கிறிஸ்தவரை திருமணம் செய்துகொள்வதன் மூலம் சகிப்புத்தன்மையின் ஒருமித்த கருத்தை ஒன்றாக இணைக்க முயன்றார். அல் ஹக்கீம் சுன்னிகள் மற்றும் இத்னா அஷாரிகளை ஃபாத்திமிட் கோட்பாடுகளுக்கு மாற்றுவதற்கான உந்துதலைத் தொடங்கினார். ஃபாத்திமித் தாயிஸுக்கு (மிஷனரிகள்) பயிற்சி அளிப்பதற்காக 1004 இல் கெய்ரோவில் தார்-உல்-ஹிக்மா நிறுவப்பட்டது. இஸ்லாமிய உலகம் முழுவதும் ஃபாத்திமிட் பிரச்சாரம் மிகவும் தீவிரமாக இருந்தது. இன்றைய பாகிஸ்தானில் உள்ள முல்தானில் ஒரு ஃபாத்திமிட் ஆட்சியாளர் கூட இருந்தார். 1058 ஆம் ஆண்டில், பாக்தாத்தின் புறநகர் பகுதிகளை ஃபாத்திமிட்கள் சுருக்கமாக கட்டுப்படுத்தினர். இந்த முயற்சிகள் பாக்தாத்தில் இருந்து உடனடி எதிர்வினையை ஈர்த்தது, அங்கு அப்பாசிட் கலிஃபா கைம் பாத்திமிட்களை துரோகிகள் என்று கண்டித்தார்.

கி.பி 1017 ஆம் ஆண்டில், இரண்டு ஃபாத்திமிட் டாய்ஸ், ஹம்சா மற்றும் டராசி, பெர்சியாவிலிருந்து கெய்ரோவிற்கு வந்தனர். அலி இப்னு அபு தாலிப் (ரலி) மற்றும் இமாம்கள் மூலம் பரவிய தெய்வீக ஆவி அல் ஹக்கீமுக்கு அனுப்பப்பட்டது என்று அவர்கள் பிரசங்கித்தனர், அவர் கடவுள் அவதாரமாக மாறினார். இந்த கோட்பாடு மரபுவழி எகிப்தியர்களுக்கு வெறுக்கத்தக்கது. எனவே, டராசி லெபனான் மலைகளுக்கு ஓய்வு பெற்றார், அங்கு அவர் மிகவும் சாதகமான வரவேற்பைக் கண்டார். ட்ரூஸ், தராசி கோட்பாடுகளைப் பின்பற்றுவவர்கள், இன்று லெபனான் மற்றும் சிரியாவில் காணப்படுகின்றனர். அவர்கள் மறுபிறவி மற்றும் அல் ஹக்கீம் உலகின் முடிவில் திரும்பி வரும் கடவுளின் மறுபிறவி என்று நம்புகிறார்கள்.

அரசியல் ஒடுக்குமுறைக்கான எதிர்வினையாக மெசியானிசம் இஸ்லாமிய வரலாற்றில் மீண்டும் மீண்டும் வரும் கருப்பொருளாகும். நபிகளாரின் உதாரணத்திற்குப் பிறகு ஒரு நியாயமான உலக ஒழுங்கை மீண்டும் நிலைநிறுத்த ஒரு மஹ்தி திரும்புவார் என்ற நம்பிக்கை முஸ்லீம் உலகின் பல பகுதிகளில் மீண்டும் மீண்டும் வருகிறது. இந்த நம்பிக்கை இஸ்லாமிய கருத்துகளின் முழு ஸ்பெக்ட்ரம்-சுன்னி, ட்வெல்வர் ஷியா மற்றும் ஃபாத்திமித் ஷியா மத்தியில் காணப்படுகிறது. இது சூடான், பெர்சியா மற்றும் இந்தியாவில் அதிக உற்சாகத்துடன் நிகழ்கிறது. இதற்கு உறுதியான எடுத்துக்காட்டுகள் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் நவீன சூடானில் மஹ்தியின் தோற்றத்தில் காணப்படுகின்றன; 19 ஆம் நூற்றாண்டில் மேற்கு ஆப்பிரிக்காவில் உத்மான் டான் ஃபுயே இயக்கம்; இந்தியாவில் மஹ்தவி பிரிவினரின் நம்பிக்கைகள்; பன்னிரண்டாவது இமாம் பன்னிரண்டு பேரில் மறைந்தமை; மற்றும் ஏழாவது இமாம் ஏழு பேரில் மறைந்தார். மெசியானிசம் அதன் கருத்தியல் குறைபாடுகள் இல்லாமல் இல்லை. பெரும்பாலான முஸ்லீம்கள் தவ்ஹீத் வரம்புகளுக்குள் தங்கள் மெசியானிசத்தை நிர்வகித்து, இஸ்லாத்தின் பிரதான நிரோட்டத்தில் தங்கினர். அல் ஹக்கீம் முன்வைத்த ஆன்மாவின் மாற்றம் குறித்த ஃபாத்திமிட் நிலைப்பாடுகள் மரபுவழி முஸ்லிம்களால் மதங்களுக்கு எதிரானது என நிராகரிக்கப்பட்டது.

அல் ஹக்கீமின் அத்துமீறல்கள் பாத்திமியர்களின் வீழ்ச்சியை விரைவுபடுத்தியது. முஸ்தான்சீரின் (1036-1096) கீழ், உள்நாட்டுக் கலவரம் நடந்தது. பெர்பர், தூடான் மற்றும் துருக்கிய துருப்புக்கள் ஆயுதப்படைகளில் அதிகாரத்திற்காக போட்டியிட்டன. 1047 இல் ஹெஜாஸ் பிரிந்து, மக்கா மற்றும் மதீனாவின் பெரிய மசூதிகளில் உள்ள குத்பாவில் இருந்து ஃபாத்திமிட் மன்னரின் பெயர் நீக்கப்பட்டது. முராபிதுன் புரட்சி 1051 இல் மக்ரிப்பை உட்கொண்டது. 1090-1094 காலகட்டத்தில், எகிப்து விவிலிய விகிதத்தில் கடுமையான வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டது மற்றும் பொருளாதாரம் முடங்கியது. சிலுவைப் போர்கள் முதலில் ஸ்பெயினில் - வட ஆபிரிக்காவிலும் பின்னர் கிழக்கு மத்தியதரைக் கடலிலும் இறங்கின. 1072 இல், பலேர்மோ சிசிலி சிலுவைப்போர்களிடம் இழந்தார். 1091 வாக்கில் சிசிலி முழுவதும் லத்தீன் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது. பாத்திமியர்களின் முதல் தலைநகரான மஹ்தியா கடல் தாக்குதலுக்கு உள்ளானது.

இதற்கிடையில், துருக்கியர்களும் ஃபாத்திமிட்களும் சிரிய மலைப்பகுதிகளைக் கட்டுப்படுத்த போராடினர். செல்ஜுக் போர்வீரர்கள் டமாஸ்கஸை ஃபாத்திமிட்களிடம் இருந்து மீட்டு, எல் அரிஷ் வரை அப்பாஸிட்களின் அதிகாரத்தை மீண்டும் நிலைநாட்டினர். Taghril Bey மற்றும் Alp Arslan ஆகியோரின் கீழ், ஏக்கர் மற்றும் ஜெருசலேம் போன்ற சில கோட்டைகளைத் தவிர மேற்கு ஆசியா முழுவதும் எகிப்திய கட்டுப்பாட்டில் இருந்து எடுக்கப்பட்டது. கட்டுப்பாட்டுக் கோடுகள் ஜெருசலேமைத் தழுவின ஒரு பீடபூமி வழியாக ஓடின. 1099 இல் ஃபாத்திமிட் காரிஸனில் இருந்து தாக்குதல் மூலம் ஜெருசலேமைக் கைப்பற்றிய சிலுவைப்போர்களுக்கு எதிராக செல்ஜுக் மற்றும் ஃபாத்திமிட்களுக்கு இடையேயான பகைமை எந்த ஒரு பயனுள்ள ஒருங்கிணைப்பையும் தடுத்தது. ஹசன் சப்பாவின் கீழ், கொலையாளிகள் ஒரு பயனுள்ள நிலத்தடி இயக்கமாக மாறி, செல்ஜுக்குகளை அவர்களின் ஆடை மற்றும் குத்து கொலைகளால் அழிவை ஏற்படுத்தினார்கள்.

முண்டாசிருக்குப் பிறகு (இ. 1096), ஃபாத்திமிட் நீதிமன்றம் கொலைகள் மற்றும் கலவரங்களின் நீண்ட கதையை முன்வைத்தது. சூழ்ச்சி மற்றும் படுகொலை மூலம் தங்கள் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்திய விஜயர்களுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது. 1171 இல், ஃபாத்திமித் கலீஃபாக்களில் கடைசி அல் ஆசித் இறந்தார். சலாவுதீன் ஃபாத்திமிட் வம்சத்தை ஒழித்தார் மற்றும் எகிப்து மீண்டும் அப்பாஸிட்களத்திற்குள் சென்றது.

நாகரீகங்கள் ஆழ்நிலைக் கருத்துக்களால் ஒன்றிணைக்கப்படுகின்றன. முதல் நான்கு கலீஃபாக்களுக்குப் பிறகு, இஸ்லாமிய நாகரீகம் தவ்ஹீதைத் தாண்டியது. ஃபாத்திமிட்கள் அதிகாரத்திற்கு வந்தனர், அந்த திருந்தியத்தை மீண்டும் இஸ்லாம் உலகிற்கு கொண்டு வருவோம் என்று உறுதியளித்தனர். அவர்கள் இஸ்லாமிய உலகில் பாதியைக் கைப்பற்றினர், ஆனால் ஒரு பரந்த சுன்னி உலகில் சிறுபான்மை உயரடுக்கு ஆட்சி செய்தனர். உமையாத் ஸ்பெயின் அவர்களின் அதிகாரத்தை சவால் செய்தது. துணை-சஹாரா ஆப்பிரிக்கா அப்பாஸிட் அதிகாரத்திற்கு விசுவாசமாக இருந்தது. ஆயினும் கூட, எகிப்தில் பாத்திமியர்களின் இருப்பு இஸ்லாமிய நாகரிகத்தின் வளர்ச்சியில் ஒரு உயர் புள்ளியைக் குறித்தது. பாத்தாத், கெய்ரோ மற்றும் கோர்டோபாவில் உள்ள மன்னர்கள், ஒவ்வொருவரும் கலீஃபா என்று கூறிக்கொண்டு, பல்கலைக்கழகங்களை நிறுவுவதில், கற்றல், கலை மற்றும் கலாச்சாரத்தை ஊக்குவிப்பதில் ஒருவருக்கொருவர் போட்டியிட்டனர். ஃபாத்திமிட்கள் அல் அசார் பல்கலைக்கழகத்தை 971 இல்

நிறுவினர், இது உலகின் மிகப் பழமையான உயர்கல்வி நிறுவனத்தை 971 இல் நிறுவியது (ஃபெஸ் மொராக்கோவில் உள்ள கவாரியுன் பல்கலைக்கழகம் 812 இல் நிறுவப்பட்டதாகக் கூறுகிறது மற்றும் இன்னும் செயல்படுகிறது என்பதை நாங்கள் கவனிக்கிறோம்). பாக்தாத், புகாரா, சமர்கண்ட், நிஷாபூர், கெய்ரோ, பலேர்மோ, கைரோவான், சிஜில்மாசா மற்றும் டோலிடோ பல்கலைக்கழகங்கள் கற்றறிந்த ஆண்களை ஈர்ப்பதில் போட்டியிட்டன. சிறந்த கலைப் படைப்பை உருவாக்க கைவினைஞர்கள் ஊக்குவிக்கப்பட்டனர். எகிப்திய ப்ரோகேட்ஸ், பித்தளை வேலைகள் மற்றும் மரவேலைகள் ஐரோப்பா மற்றும் ஆசியா முழுவதும் மதிப்பிடப்பட்டன. சிசிலி வழியாக, ஸ்பெயின் வழியாகவே, இஸ்லாமிய சிந்தனைகளும் அறிவும் ஐரோப்பாவிற்குக் கடத்தப்பட்டன. சிலுவைப் போரின் உச்சக்கட்டத்தில் கூட, லத்தீன் மன்னர்கள் முஸ்லீம் அறிஞர்களை பணியமர்த்தி, அவர்களுக்கு ஆதரவளித்தனர். சிசிலியன் மன்னர்கள் எகிப்தில் செய்யப்பட்ட கலசங்களில் புதைக்கப்படுவதை ஒரு மரியாதையாகக் கருதினர். சிசிலியின் ரோஜர் II முஸ்லிம்களால் நிறுவப்பட்ட பலேர்மோவில் பல்கலைக்கழகத்தைத் தொடர்ந்தது மட்டுமல்லாமல், அவர் தனது நீதிமன்றத்தில் நன்கு அறியப்பட்ட புவியியலாளர் அல் இட்ரிசியை ஆதரித்தார், அவர் சகாப்தத்தின் சிறந்த அறிஞர்களில் ஒருவராக இருந்தார்.

சரியானதைக் கட்டளையிடும், தவறானதைத் தடைசெய்து, கடவுளை நம்பும் ஒரு உலகளாவிய சமூகத்தை நிறுவுவதற்கான ஒரு பார்வையால் இஸ்லாமிய வரலாறு உயிரூட்டப்பட்டது. ஆனால் இந்த பார்வைக்கு வெவ்வேறு விளக்கங்கள் உள்ளன. 10 ஆம் நூற்றாண்டில் அந்த பார்வையின் குறைந்தது நான்கு வெவ்வேறு பதிப்புகள் இருந்தன. வட ஆபிரிக்காவை தளமாகக் கொண்ட ஃபாத்திமிடிகள் இமாம் இஸ்மாயிலின் பரம்பரையில் இமாமதைக் கோரினர். கராமத்தியர்களும் ஃபாத்திமியர்களாக இருந்தனர், ஆனால் அவர்களின் கருத்துக்களில் தீவிரவாதிகளாக இருந்தனர் மற்றும் அவர்களின் இஸ்லாமிய பதிப்பு அனைத்து முஸ்லிம்கள் மீதும், தேவைப்பட்டால் பலவந்தமாக திணிக்கப்படும் என்று நம்பினர். Buyids இமாம் மூசா காசிமின் பரம்பரையில் இமாமதை நம்பிய பன்னிருவர். பின்னர் பாக்தாத்தில் கலிபாவை ஏற்றுக்கொண்ட சுன்னிகள், பெரும்பான்மையான மக்கள். 10 ஆம் நூற்றாண்டில், இந்த முரண்பட்ட பார்வைகள் அரசியல் இராணுவ விமானத்தில் மோதின. இந்த குழப்பத்தில் இருந்து வெற்றிகரமான துருக்கியர்கள் வெளிப்பட்டனர், கலிபா மற்றும் இமாமேட் இரண்டையும் ஒரு புதிய இராணுவ-அரசியல் நிறுவனமான சுல்தானகத்தால் இடமாற்றம் செய்தனர்.

யுகத்தின் மிகுதியானது ஒரு புரட்சியைப் பிறப்பித்தது - ஆப்பிரிக்காவில் முராபிதுன் புரட்சி - மற்றும் அல் கஸ்ஸாலியின் இயங்கியலைத் தூண்டியது, இது இஸ்லாமியர்கள் இஸ்லாத்தையே பார்க்கும் விதத்தை மாற்றியது. அவர்களின் உள்நாட்டுப் போட்டி முஸ்லிம்களுக்கு ஐரோப்பாவைக் கைப்பற்றுவதற்கான கடைசி வாய்ப்பை மறுத்தது. 9 மற்றும் 10 ஆம் நூற்றாண்டுகளில், ஐரோப்பா கற்பனை யுகத்தில் வாழ்ந்தது, தாயத்து ஆதிக்கம் செலுத்தியது மற்றும் நிலப்பிரபுத்துவ பிரபுக்களின் ஆட்சி. 814 இல் சார்லமேனின் மரணத்திற்குப் பிறகு, அவரது கரோலிங்கியன் வாரிசுகள் பிராங்கிஷ் இராச்சியத்தின் எச்சங்களுக்காக தங்களுக்குள் சண்டையிட்டனர். வடக்கில் இருந்து வைகிங் தாக்குதல்களை எதிர்கொண்ட ஐரோப்பா, தெற்கில் தன்னைத் தற்காத்துக் கொள்ள முடியவில்லை மற்றும் இராணுவ ரீதியாக

பாதிக்கப்படக்கூடியதாக இருந்தது. பாத்திமிக்கள், உமையாக்கள் மற்றும் அப்பாஸிட்களுக்கு இடையேயான பரஸ்பர விரோதம், இந்த வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க வாய்ப்பைப் பயன்படுத்துவதைத் தடுத்தது. சிசிலியின் அக்லாபிட் வெற்றி மற்றும் 846 இல் ரோம் வரை தெற்கு இத்தாலியில் அவர்கள் நடத்திய தாக்குதல்கள் தெற்கு ஐரோப்பாவில் முஸ்லிம்களின் மிகத் தொலைதூர முன்னேற்றத்தைக் குறித்தது. பாத்திமிட்ஸ், உமையாக்கள், பையிட்ஸ் மற்றும் அப்பாஸிட்களின் படைகள் முதன்மையாக ஒருவருக்கொருவர் தொண்டையில் தங்கள் ஆற்றலைச் செலவழித்தன.

Reference

Text Books:

1. Philip K Hitti- "The History of the Arabs"
2. S. Selvin Kumar- "The Medieval Arabs"

Books for reference:

1. Ali K - A Study of Islamic History
2. Ameer Ali - History of Saracens
3. Arnold T.N. - Caliphate
4. AtharHussian - The Glorious Caliphate
5. KhudaBaksh - History of the Islamic Civilization
6. Muir W. - The Caliphate: Its Rise, Decline and Fall
7. Zaiden J. - Omayyads and Abbasids